

Besluit
van Gedeputeerde Staten van Limburg

Wet milieubeheer revisievergunning Varkenshouderij (incl. brijvoerkeuken)

Heideveld Beheer BV te Grubbenvorst (gemeente
Horst a/d Maas)

Kenmerk: 10/26186 d.d.21 januari 2014.
Verzonden:

1 INHOUDSOPGAVE

1	INHOUDSOPGAVE	2
2	Leeswijzer	4
3	Besluit	5
3.1	Onderwerp	5
3.2	Besluit	5
3.3	Ondertekening	5
3.4	Nieuw ontwerpbesluit	6
3.5	Overgangsrecht	6
3.6	Looptijd	6
3.7	Fasering	7
3.8	Afschriften	7
3.9	Rechtsbescherming	8
4	Procedure	9
4.1	Concept Nieuw Gemengd Bedrijf (concept NGB)	9
4.2	Projectbeschrijving Heideveld Beheer BV	9
4.3	Één inrichting	11
4.4	Huidige vergunnings situatie	13
4.5	Bevoegd gezag	14
5	Samenhang overige wetgeving	15
5.1	Waterwet	15
5.2	Wet bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur	15
5.3	Besluit milieueffectrapportage 1999 (Besluit m.e.r)	16
5.4	Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer	19
5.5	European pollutant release and transfer register (e-prtr)	30
5.6	Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)	31
5.7	Natuurbeschermingswet	32
5.8	Flora- en faunawet	33
5.9	Woningwet	34
6	Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer	35
6.1	Beste Beschikbare Technieken (BBT)	35
6.2	Afvalstoffen	47
6.3	Afvalwater	54
6.4	Grondwater	54
6.5	Bodem	55
6.6	Energie	55
6.7	(Externe) veiligheid	58
6.8	Geluid (incl. indirecte hinder)	62

6.9	Lucht	67
6.10	Verkeer en vervoer	81
6.11	Visuele hinder	82
7	Beoordeling van de aanvraag in relatie tot volksgezondheid	82
8	Ambtshalve wijzigingen ten opzichte van het ontwerpbesluit	87
9	Zienswijzen en overwegingen	90
10	Voorschriften Milieu	177
11	Bijlagen	197

2 Leeswijzer

Milieueffectrapport (MER)

A. ingekomen op 30 september 2010, bestaat uit:

- MER;
- Bijlagenboek (bijlagen 1 t/m 25).

B. Aanvulling op het MER ingekomen op 25 februari 2011.

In deze aanvulling zijn stukken opgenomen naar aanleiding van het voorlopig toetsingadvies van de Commissie voor de milieueffectrapportage van 17 januari 2011 (zie bijlage 2 aanvulling MER). Dit document is een aanvulling op eerder ingediende stukken en dient dan ook in samenhang met deze stukken te worden beschouwd. Het betreft de volgende stukken:

- MER en bijlagenboek ingekomen op 30 september 2010;
- Samenvatting MER;
- Notitie 'beantwoording vragen Commissie voor de milieueffectrapportage van 25 november 2010' (zie bijlage 3 aanvulling MER).

Wet milieubeheer aanvraag

A. ingekomen op 30 september 2010.

B. Aanvulling ingekomen op 15 oktober 2010, bestaat uit:

- Adreswijzigingen geurgevoelige objecten.

C. Aanvulling ingekomen op 25 februari 2011, bestaat uit:

- Akoestisch onderzoek;
- Brandveiligheidsrapport.

D. Aanvulling ingekomen op 18 juni 2013, bestaat uit:

- Akoestisch onderzoek;
- Geurverspreiding;
- Ammoniakdepositie.

Rapport referentieniveau omgevingsgeluid

A. De door ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) uitgevoerde geluidmetingen- en berekeningen zijn vastgelegd in het rapport met de titel "Referentieniveau geluid omgeving Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) Grubbenvorst" (kenmerk G10015JV van mei 2010).

Verspreidingsberekeningen luchtkwaliteit

A. De door ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) uitgevoerde verspreidingsberekeningen zijn uitgevoerd met de ten tijde van de vaststelling van dit besluit laatste versies van de door het ministerie van Infrastructuur en Milieu goedgekeurde modellen PluimPlus 4.1 en Geomilieu V2.21.

3 Besluit

3.1 Onderwerp

Op 30 september 2010 is bij ons ingekomen een aanvraag om een revisievergunning ingevolge artikel 8.4, tweede lid van de Wet milieubeheer (Wm) van Heideveld Beheer BV te Grubbenvorst – hierna te noemen Heideveld – voor haar inrichting gelegen aan de Laagheide 9 te Grubbenvorst (gemeente Horst a/d Maas) kadastraal bekend als gemeente Horst a/d Maas, sectie K, nummers 103, 559 en 560. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 10/26186.

Op de ingediende aanvraag hebben wij een drietal aanvullingen ontvangen (zie hoofdstuk 2 Leeswijzer).

3.2 Besluit

Gelet op de betreffende bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht besluiten wij:

- I. aan Heideveld Beheer BV een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, tweede lid van de Wet milieubeheer (Wm) te verlenen voor haar inrichting gelegen aan de Laagheide 9 te Grubbenvorst (gemeente Horst aan de Maas);
- II. dat de volgende stukken onderdeel uitmaken van de vergunning:
 - ingekomen Wm-aanvraag van 30 september 2010;
 - ingekomen aanvullende gegevens van 25 februari 2011, voor zover het betreft het brandveiligheidsrapport;
 - ingekomen aanvullende gegevens van 18 juni 2013)¹;tenzij daarvan mag of moet worden afgeweken op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften;
- III. de vergunning voor wat betreft de brijvoerkeuken te verlenen voor een periode van 10 jaar;
- IV. aan deze vergunning de in bijlage 1 opgenomen begrippenlijst te verbinden, waarin de diverse begrippen worden verklaard, die in de vergunning gebruikt worden;
- V. aan deze vergunning de in hoofdstuk 10 opgenomen voorschriften te verbinden;
- VI. om de voorschriften 5.2 en 11.1 en 11.2 als maatwerkvoorschriften vast te stellen.

3.3 Ondertekening

Gedeputeerde Staten van Limburg

voorzitter

secretaris

¹ de aanvulling betreft de oorspronkelijke aanvraag van 30 september 2010 welke voor de overzichtelijkheid als totaal document is toegevoegd. Het gaat hierbij om het verwijderen van fouten en onduidelijkheden uit de oorspronkelijke aanvraag en nieuwe aanvullingen.

3.4 Nieuw ontwerpbesluit

Bij besluit van 14 augustus 2012 heeft ons College aan Heideveld een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer verleend. Tegen dit besluit is door diverse appellanten (o.a. de Stichting Wakker Dier en Vereniging Behoud de Parel) beroep ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS).

In haar uitspraak van 2 april 2013 (zaaknr. 20122209498/1/A4) heeft de ABRS geoordeeld dat verkeerd kennis is gegeven van het ontwerpbesluit en dat dit gebrek niet met toepassing van artikel 6:22 van de Awb kan worden gepasseerd, aangezien niet aannemelijk is geworden dat andere belanghebbenden dan appellanten er niet door zijn benadeeld. De beroepen zijn in zoverre gegrond. Het bestreden besluit is wegens strijd met artikel 3:12, eerste lid, van de Awb vernietigd. Aan de bespreking van de overige beroepsgronden komt de ABRS niet toe.

Uit de bovenstaande uitspraak volgt dat de ABRS niet is toegekomen aan een inhoudelijke afweging van het vernietigende besluit. Wij zijn nog steeds van mening dat beschikt kan worden op de voorliggende aanvraag (incl. aanvullingen). Om een aantal geconstateerde inhoudelijke onvolkomenheden op te lossen is ervoor gekozen om de aanvraag te aanvullen. Echter met deze laatste aanvulling is het zeker niet zo dat de grondslag van de aanvraag wordt verlaten.

De consequentie van deze uitspraak is dat een nieuw ontwerpbesluit moet worden vastgesteld.

3.5 Overgangsrecht

Op basis van artikel VIA van de Wet modernisering van de regelgeving over de milieueffectrapportage blijft het recht zoals dat gold voor 1 juli 2010 op deze procedure van toepassing.

Op basis van het overgangsrecht zoals opgenomen in de Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, hoofdstuk 1, wijziging in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, §1.2, van artikel 1.2, tweede lid, blijft op deze procedure het recht zoals dat gold onmiddellijk voor het tijdstip van inwerkingtreding* van artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van toepassing (*zijnde 1 oktober 2010).

3.6 Looptijd

Deze revisievergunning wordt voor de varkenshouderij aangevraagd voor onbepaalde tijd en met betrekking tot activiteiten met afvalstoffen (brijvoerkeuken) voor 10 jaar.

Met het inwerking treden van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) per 1 oktober 2010 is het tijdelijk vergunnen van afvalgerelateerde activiteiten niet meer wettelijk verankerd. Zodra deze vergunning van kracht wordt, wordt de vergunning gelijkgesteld met een Wabo-vergunning en wordt daarmee de tijdelijkheid van rechtswege opgeheven. Hiermee rekeninghoudende maakt de aanvraagde tijdelijkheid van 10 jaar voor de aangevraagde afvalgerelateerde activiteiten geen onderdeel uit van de uiteindelijke vergunning.

3.7 Fasering

De realisatie van de inrichting van Heideveld zal gefaseerd in 2 jaar plaatsvinden.

3.8 Afschriften

Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- a. Heideveld Beheer BV
de heren G. Vullings en M. Houben
Laagheide 9
5971 PE GRUBBENVORST
- b. KnowHouse BV
de heer R. Pothoven
Venrayseweg 182
Industrienummer 3814
5928 RH VENLO
- c. Hendrikx UTD
de heer M. Caspers
Postbus 1
5830 MA BOXMEER
- d. Commissie voor de milieueffectrapportage
de heer G. Elbertsen
Postbus 2345
3500 GH UTRECHT
- e. Het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst a/d Maas
Wilhelminaplein 6
5961 ES Horst
- f. Waterschap Peel en Maasvallei
Postbus 3390
5902 RJ VENLO
- g. Ministerie Infrastructuur en Milieu
Inspectie Leefomgeving en Transport
Postbus 16191
2500 BD DEN HAAG
- h. Ministerie van Economische Zaken
mevrouw A. Spierings
postbus 20401
2500 EK DEN HAAG
- i. Belanghebbenden die in de m.e.r.-procedure zienswijzen en/of adviezen hebben ingediend (zie bijlage 3);
- j. Belanghebbenden die tegen het ontwerpbesluit zienswijzen hebben ingediend (zie H9 considerans en bijlage 4).

3.9 Rechtsbescherming

Beroep

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet tenminste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op "Onze werkwijze". Klik op "Bestuursrechtspraak".

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de bezwaar/beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

4 Procedure

4.1 Concept Nieuw Gemengd Bedrijf (concept NGB)

De initiatiefnemers Heideveld Beheer BV te Grubbenvorst, Kuijpers Onroerend Goed BV te Milheeze en Christiaens Engineering and Development BV te Horst zijn voornemens om in de gemeente Horst aan de Maas een drietal bedrijven te ontwikkelen binnen het concept NGB. Deze drie bedrijven zullen binnen het concept NGB bestaan uit een tweetal inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer, te weten:

1. De uitbreiding van een bestaande varkenshouderij (inclusief brijvoerinstallatie) met in totaliteit 10.836 biggen, 600 kraamzeugen, 2.436 guste- en dragende zeugen, 45 dekberen, 720 opfokzeugen en 20.328 vleesvarkens;
2. De oprichting van een pluimveehouderij (inclusief slachterij) met in totaliteit 1.059.840 vleeskuikens en 74.448 ouderdieren, inclusief:
de oprichting van een zogenaamde Bio Energie Centrale (BEC) voor de be- en verwerking (o.a. vergisting, compostering, ultrafiltratie en omgekeerde osmose) van mest en (afval)stoffen van plantaardige en dierlijke herkomst.

Voor beide bovenstaande inrichtingen zijn vergunningen benodigd. Voorafgaande aan de besluitvorming over de beide vergunningen is de procedure van een milieueffectrapportage (m.e.r.) doorlopen. De effecten van elk van de afzonderlijke onderdelen van het concept NGB en van het geheel zijn in één milieueffectrapport (MER) beschreven.

De beide inrichtingen zijn gelegen in een aangewezen zoekgebied voor een Landbouw ontwikkelingsgebied (LOG), dat als zodanig deel uitmaakt van het Reconstructieplan Noord- en Midden Limburg. Deze gebieden zijn door de provincie Limburg specifiek aangewezen als zijnde gebieden waar landbouwbedrijven, waaronder veehouderijen, zich kunnen vestigen en verder ontwikkelen.

4.2 Projectbeschrijving Heideveld Beheer BV

De aanvraag van Heideveld betreft de uitbreiding van een bestaande varkenshouderij (inclusief brijvoerkeuken) binnen het concept NGB (zie paragraaf 4.1 van de considerans). Het huidige bedrijf heeft een vergunning voor het houden van 6.531 vleesvarkens (zie paragraaf 4.4 van de considerans). In de onderstaande tabel is de aangevraagde dierbezetting met bijbehorende milieubelasting weergegeven, dit overeenkomstig de aanvullende gegevens van 18 juni 2013.

Aangevraagd									
Stal nr.	Emissie punt	Diersoort	Aantal dieren	Omrekenfactoren			Ammoniak Kg/jaar	Geur OU _E /s	Fijn stof Kg/jaar
				NH ₃ ⁸	OU _e ⁹	PM10 ¹⁰			
4	A1	Gespeende biggen ¹	1.836	0,09	1,2	15	165,24	2.203,2	27,54
5	A2	Gespeende biggen ¹	1.836	0,09	1,2	15	165,24	2.203,2	27,54
6	A3	Gespeende biggen ²	2.142	0,11	1,2	15	235,62	2.570,4	32,13
7	A4a	Gespeende biggen ²	2.142	0,11	1,2	15	235,62	2.570,4	32,13
8	A4b	Gespeende biggen ²	2.448	0,11	1,2	15	269,28	2.937,6	36,72
9	B1	Vleesvarkens ³	5.880	0,53	3,5	31	3.116,4	20.580	182,28
	B2	Vleesvarkens ³	3.528	0,53	3,5	31	1.869,84	12.348,0	109,37
	C1	Vleesvarkens ³	5.880	0,53	3,5	31	3.116,4	20.580,0	182,28
	C2	Vleesvarkens ³	5.040	0,53	3,5	31	2.671,2	17.640,0	156,24
10	D	Kraamzeugen ⁴	300	1,25	4,2	32	375,0	1.260,0	9,60
		Guste en dragende zeugen ⁵	1.116	0,63	2,8	35	703,08	3.124,8	39,06
		Dekberen ⁶	41	0,83	2,8	36	34,03	114,8	1,48
		Opfokzeugen ⁷	432	0,53	3,5	31	228,96	1.512,0	13,39
		Guste en dragende zeugen ⁵	82	0,63	2,8	35	51,66	229,6	2,87
	E	Kraamzeugen ⁴	300	1,25	4,2	32	375	1.260,0	9,60
		Guste en dragende zeugen ⁵	1.156	0,63	2,8	35	728,28	3.236,8	40,46
		Dekberen ⁶	4	0,83	2,8	36	3,32	11,2	0,14

Aangevraagd									
Stal nr.	Emissie punt	Diersoort	Aantal dieren	Omrekenfactoren			Ammoniak Kg/jaar	Geur OU _E /s	Fijn stof Kg/jaar
				NH ₃ ⁸	OU _e ⁹	PM10 ¹⁰			
		Opfokzeugen ⁷	288	0,53	3,5	31	152,64	1.008,0	8,93
		Guste en dragende zeugen ⁵	82	0,63	2,8	35	51,66	229,6	2,87
		Gespeende biggen ²	432	0,11	1,2	15	47,52	518,4	6,48
		Totaal	34.965				14.596,00	96.138,0	921,11

- ^{1.} gespeende biggen (D 1.1.15.4.1), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12), hokoppervlak ≤ 0,35 m²
- ^{2.} gespeende biggen (D 1.1.15.4.2), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12), hokoppervlak > 0,35 m²
- ^{3.} vleesvarkens (D 3.2.15.4.2), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12), hokoppervlak > 0,8 m²
- ^{4.} kraamzeugen (D 1.2.17.4), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12)
- ^{5.} guste en dragende zeugen (D 1.3.12.4), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12)
- ^{6.} dekberen (D 2.4.4), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12)
- ^{7.} opfokzeugen (D 3.2.15.4.2), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12), hokoppervlak > 0,8 m²
- ^{8.} emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar volgens bijlage 1 van de laatste wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij van 1 oktober 2012 (Stcrt. 24 oktober 2012 nr. 21301)
- ^{9.} aantal Odour Units per seconde per dier volgens bijlage 1 van de laatste wijziging van de Regeling geurhinder en veehouderij van 3 oktober 2011 (Stcrt. 18 oktober 2011 nr. 18729)
- ^{10.} emissie in gram per dier per jaar volgens de op 15 maart 2013 op de website van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu (IenM) gepubliceerde emissiefactoren

4.3 Één inrichting

Ingevolge artikel 1.1, vierde lid, van de Wm worden als één inrichting beschouwd de tot eenzelfde onderneming of instelling behorende installaties die onderling technische, organisatorische of functionele bindingen hebben en in elkaars onmiddellijke nabijheid zijn gelegen.

Binnen het concept NGB is sprake van een tweetal inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer (zie paragraaf 4.1 van de considerans). De aanvraag van Heideveld betreft de uitbreiding van de bestaande varkenshouderij (inclusief brijvoerkeuken) binnen het concept NGB.

Uit het besluit blijkt duidelijk dat de vergunning is aangevraagd door Heideveld en dat aan deze rechtspersoon ook de vergunning wordt verleend. Volgens het systeem van de Wm is het onmogelijk om de vergunning te verlenen aan iemand anders dan de aanvrager van de vergunning. Er is naar onze mening verder geen reden om te twijfelen over de zeggenschap van de drijver over de toekomstige inrichting van Heideveld. In het opgestelde MER zijn de twee afzonderlijk met elkaar samenhangende activiteiten samen beoordeeld. In die rapportage staan de mogelijke milieueffecten van de activiteiten centraal en niet wie als mogelijke aanvragers/drijvers van beide vergunningen/inrichtingen zijn aan te merken. Uit het vorenstaande volgt dat de exploitatie van de bedrijven en daarmee de daadwerkelijke zeggenschap binnen de bedrijven volledig gescheiden is.

Van technische bindingen, zoals gemeenschappelijke voorzieningen zoals de bedrijfsriolering of de nutsvoorzieningen is evenmin sprake. Van functionele bindingen is pas sprake als er een daadwerkelijk uitwisseling is van personeel, diensten, materieel of goederen. Hiervan is ook geen sprake.

Wel is middels brief van 10 juni 2010 bij de gemeente Horst aan de Maas een verzoek ingediend om medewerking te verlenen aan en indien nodig de benodigde vergunningen te verlenen ten behoeve van de aanleg van transportleidingen (o.a. mest en warmte) tussen Heideveld en de inrichting van Kuijpers Onroerend Goed BV. Het transport van warmte vanuit de de BEC binnen de inrichting van Kuijpers naar de inrichting van Heideveld is als zodanig wel in het MER genoemd, maar verder niet geconcretiseerd. Voor het transport van varkensmest vanuit de inrichting van Heideveld zal een leiding worden aangelegd langs de openbare weg (Laagheide en Witveldweg). Deze plannen zijn een stuk concreter sinds het voormalig ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (nu ministerie van Economische Zaken) heeft ingestemd om mesttransport per pijpleiding onder voorwaarden mogelijk te maken, door dit per 1 oktober 2011 in de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet op te nemen.

Het leidingtransport maakt geen onderdeel uit van deze vergunningaanvraag en is derhalve als zodanig ook niet vergund.

Deze eenzijdige transportleidingen zijn naar onze mening niet te kwalificeren als een uitwisseling van door beide bedrijven te gebruiken diensten, personeel of goederen.

De wens van individuele ondernemers om zo veel mogelijk samen te werken ten einde kringlopen waar mogelijk te sluiten en energie duurzaam op te wekken kan naar onze mening niet worden aangemerkt als een vorm organisatorische binding. Het is vergelijkbaar met initiatieven op bedrijventerreinen, waarbij bijvoorbeeld door separate bedrijven gezamenlijk wordt gekozen over te gaan tot de aanleg van glasvezel en andere faciliteiten.

Daarnaast heeft de BEC de dierlijke mest van de varkenshouderij niet perse nodig. Immers er is geen verplichting om de dierlijke mest aan de BEC te leveren. Levering zal plaatsvinden tegen marktconforme tarieven. Indien hier geen overeenstemming over is kan de varkenshouderij in principe de dierlijke mest aan anderen dan de BEC leveren. Bovendien beschikt de BEC ook over verwerkingscapaciteit voor dierlijke mest van derden. Hetzelfde geldt voor de energie: er is geen afnameplicht voor energie van de BEC.

De milieuvergunning is aangevraagd voor vervoer over de weg, omdat ten tijde van de aanvraag transport van mest door een leiding niet was toegestaan. In het besluit is rekening gehouden met de maximaal mogelijke emissies als gevolg van het mesttransport over de weg.

Echter het is altijd de wens geweest van zowel de ondernemers binnen het concept NGB als van de gemeente Horst aan de Maas om het mesttransport per pijpleiding mogelijk te maken, waardoor een aanzienlijk deel van het vrachtverkeer over de Laagheide en Witveldweg komt te vervallen. Zoals bovenstaand opgemerkt is dit de reden dat reeds op 10 juni 2010 door Heideveld een principeverzoek is ingediend bij de gemeente Horst aan de Maas, waarvan de gemeente middels een ontvangstbevestiging van 24 juni 2010 heeft aangegeven deze in behandeling te nemen.

Het gebruik van een mestleiding als opzichzelf staand feit, leidt overigens net zo min tot een technische binding als een riolering dat doet tussen een bedrijf en een afvalwaterzuiveringsinstallatie. De mestleiding is namelijk gepland als een nutsvoorziening en zal worden uitgebreid naar andere bedrijven in het LOG zodra dit ook wettelijk wordt toegestaan. Ondanks het aanleggen van een mestleiding is Heideveld vrij om de mest naar een andere verwerkingsinstallatie te brengen, indien er geen overeenstemming met de BEC is over de leveringsvoorwaarden (die marktconform dienen te zijn). Er is derhalve geen sprake van algemene, gemeenschappelijke voorzieningen tussen de verschillende inrichtingen.

Daarnaast is relevant dat het varkensbedrijf niet in de onmiddellijke nabijheid is gelegen van het pluimveebedrijf (incl. de BEC). De kortste afstand van het bouwblok BEC en bouwblok pluimveehouderij tot het bouwblok Heideveld bedraagt respectievelijk 780 meter en 850 meter (bron: site Ruimtelijkeplannen). De kortste afstand tussen de te realiseren gebouwen BEC en de pluimveehouderij bedraagt respectievelijk 880 meter en 950 meter (bron: site Ruimtelijkeplannen). Verder bedraagt de afstand via de weg circa 1.400 meter en liggen tussen beide inrichtingen nog een andere veehouderij en meerdere percelen van derden.

Het varkensbedrijf heeft als zodanig wel bindingen met de inrichting van Kuijpers Onroerend Goed BV gelegen aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst (aanvoer mest met tankwagens dan wel een toekomstige pijpleiding naar de BEC, mede-eigenaar BEC, mogelijk afname energie BEC), maar deze bindingen zijn naar onze mening onvoldoende om beide bedrijven tezamen als één inrichting te beschouwen.

Daarnaast is het voldoen aan slechts één van drie bindingen onvoldoende om van één inrichting te spreken volgens bestendige jurisprudentie van de ABRS.

4.4 Huidige vergunnings situatie

Door Burgemeester en Wethouders van de gemeente Horst a/d Maas zijn de onderstaande milieuvergunningen verleend:

- Revisievergunning Wet milieubeheer van 2 februari 1999;
- Veranderingvergunning Wet milieubeheer van 23 november 1999.

Op grond van deze vergunningen is oorspronkelijk vergund het houden van 7.443 vleesvarkens. Echter stal 8 (tekening behorende bij de vergunningaanvraag) is gedeeltelijk niet gerealiseerd, waardoor het houden van 912 vleesvarkens op Groenlabelsysteem BB 96.10.043 van rechtswege is komen te vervallen. Er blijven zodoende nog vergunningrechten over voor het houden van 6.531 vleesvarkens, waarvan 5.262 vleesvarkens traditioneel gehuisvest worden en 1.269 op Groenlabelsysteem BB 96.10.043. In de onderstaande tabel is de vergunde dierbezetting met bijbehorende milieubelasting weergegeven.

Vergund									
Stal nr.	Emissie punt	Diersoort	Aantal dieren	Omrekenfactoren			Ammoniak Kg/jaar	Geur OU _E /s	Fijn stof Kg/jaar
				NH ₃ ³	OU _e ⁴	PM10 ⁵			
1	1	Vleesvarkens ¹	318	3	23	153	954	7.314	48,65
3	3	Vleesvarkens ¹	672	3	23	153	2.016	15.456	102,82
4	4	Vleesvarkens ¹	1002	3	23	153	3.006	23.046	153,31
5	5	Vleesvarkens ¹	1002	3	23	153	3.006	23.046	153,31
6	6	Vleesvarkens ¹	1122	3	23	153	3.366	25.806	171,67
7	7	Vleesvarkens ¹	1146	3	23	153	3.438	26.358	175,34
8	8	Vleesvarkens ²	1269	0,8	16,1	99	1.015,2	20.430,9	125,63
		totaal	6.531				16.801,2	141.456,9	930,72

^{1.} vleesvarkens (D 3.2.1.1), gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter (BWL 2001.22, hokoppervlak ≤ 0,8 m²)

^{2.} vleesvarkens (D 3.2.9.1), chemische luchtwasser 70% emissiereductie (BWL 2008.06), hokoppervlak ≤ 0,8 m²

^{3.} emissie in kg NH₃ per dierplaats per jaar volgens bijlage 1 van de laatste wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij van 1 oktober 2012 (Stcrt. 24 oktober 2012 nr. 21301)

^{4.} aantal Odour Units per seconde per dier volgens bijlage 1 van de laatste wijziging van de Regeling geurhinder en veehouderij van 3 oktober 2011 (Stcrt. 18 oktober 2011 nr. 18729)

^{5.} emissie in gram per dier per jaar volgens de op 15 maart 2012 op de website van het ministerie van Infrastructuur en Milieu (IenM) gepubliceerde emissiefactoren

4.5 Bevoegd gezag

De activiteiten vallen onder de categorieën 8.1 sub a (kweken, fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen of wegen van dieren), 28.4 sub a (opslaan van van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen met een capaciteit van 1.000 m³ of meer) onder 6 en 28.4 sub c onder 1 (bewerken van van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen met een capaciteit van 15.000 ton of meer) van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb). Op basis van categorie 28.4 is Gedeputeerde Staten van Limburg het bevoegd gezag.

5 Samenhang overige wetgeving

5.1 Waterwet

Directe lozing

Binnen de inrichting van Heideveld vinden geen directe lozingen (= lozingen op oppervlaktewater) plaats. Een waterwetvergunning is daarom niet aan de orde.

Indirecte lozing

Voor wat betreft de indirecte lozingen worden binnen de inrichting de volgende afvalwaterlozingen onderscheiden:

- niet verontreinigd hemelwater van daken en verhardingen: dit wordt geloosd op de bodem;
- huishoudelijk afvalwater: dit wordt geloosd op de gemeentelijke riolering.

In haar brief van 22 september 2011 (kenmerk VenH/caen/2011.12101), ingekomen 23 september 2011, heeft het Waterschap Peel en Maasvallei ons laten weten dat voor wat betreft de indirecte lozingen naast de standaardvoorschriften ter bescherming van de riolering (o.a. pH, sulfaat en temperatuur) geen extra voorschriften hoeven te worden opgenomen ter bescherming van de rwzi en/of het oppervlaktewater.

5.2 Wet bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekkinggrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Bij besluit van 30 juni 2009 hebben Gedeputeerde Staten de (gewijzigde) beleidslijn Bibob Provincie Limburg vastgesteld onder intrekking van de op 29 maart 2005 vastgestelde beleidslijn. Op basis van zowel de op 29 maart 2005 vastgestelde beleidslijn als de huidige beleidslijn worden bedrijven in de milieubranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten.

Alle bedrijven in de afvalbranche welke verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel blijft bestaan over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

Beoordeling en toetsing

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om tot verdere stappen over te gaan en is de gewone vergunningprocedure gevolgd.

5.3 Besluit milieueffectrapportage 1999 (Besluit m.e.r)

In Nederland is het m.e.r geregeld in de Wet milieubeheer (Wm) en in de uitvoeringswetgeving in de vorm van een algemene maatregel van bestuur (het Besluit mer). Inmiddels heeft ook andere wetgeving invloed op mer, zoals de Crisis- en Herstelwet (Chw). Er bestaat een beperkte en een uitgebreide m.e.r.-procedure. Welke procedure van toepassing is, hangt af van het project.

Het Besluit milieueffectrapportage (hierna: het Besluit) maakt onderscheid naar activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan het maken van een milieueffectrapportage verplicht is (onderdeel C van de bijlage behorende bij het Besluit) en activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan moet worden beoordeeld of een milieueffectrapport moet worden gemaakt (onderdeel D van de bijlage behorende bij het Besluit).

Beoordeling en toetsing

Uit de aanvraag blijkt dat er sprake is van de uitbreiding van een bestaande varkenshouderij (inclusief brijvoerinstallatie) met in totaliteit 10.836 biggen, 600 kraamzeugen, 2.436 guster- en dragende zeugen, 45 dekberen, 720 opfokzeugen en 20.580 vleesvarkens.

De voorgenomen activiteit valt onder categorie 14 van de C-lijst van het Besluit, aangezien binnen de inrichting van Heideveld sprake is van de oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van meer dan 3.000 stuks mestvarkens (Rav cat. D3) en 900 stuks zeugen (Rav cat. D1.2 en D1.3).

Het bovenstaande betekent concreet dat ten behoeve van de besluiten over de vergunningen ingevolge de Wet milieubeheer en Waterwet een milieueffectrapport (MER) is opgesteld. Het MER is bedoeld om de gevolgen van de voorgenomen activiteit voor het milieu inzichtelijk te maken en zo de milieubelangen een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming.

Voor het procedureverloop en het toetsingadvies van de Commissie voor de milieueffectrapportage verwijzen wij hier naar bijlage 2.

5.3.1 Evaluatie van het MER

In artikel 7.39 van de Wet milieubeheer is voor het bevoegd gezag de verplichting opgenomen een evaluatieonderzoek uit te voeren naar de gevolgen van dit besluit voor het milieu, wanneer de in dit besluit voorgenomen activiteit wordt ondernomen of nadat zij is ondernomen.

Wij zullen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.41 van de Wet milieubeheer, binnen 1 jaar na volledige in gebruik name van de inrichting van Heideveld, verslag doen van het onderzoek naar de werkelijke milieueffecten ten gevolge van het inwerking zijn van de inrichting van Heideveld.

In artikel 7.42 is bepaald dat indien uit het in artikel 7.39 bedoelde onderzoek blijkt dat de activiteit in belangrijke mate nadeliger gevolgen voor het milieu heeft dan die welke bij het nemen van het besluit werden verwacht, het bevoegd gezag, indien naar zijn oordeel nodig is, de hem ter beschikking staande maatregelen neemt ten einde die gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.

5.3.2 Eindconclusie van het MER

Voor de beide inrichtingen binnen het concept NGB (zie paragraaf 4.1 van de considerans) is één MER opgesteld. Naar onze mening maakt het niet uit dat er maar één MER is opgesteld voor de twee inrichtingen binnen het concept NGB (zie paragraaf 4.1 van de considerans), zolang de inhoud van het MER die beide inrichtingen maar goed beschrijft en in de vergunningen ook rekening wordt gehouden met de inhoud van het MER.

Op basis van artikel 14.5, eerste lid van de Wm zijn wij verplicht om één MER op te laten stellen, aangezien voor twee met elkaar samenhangende activiteiten, zoals die in casu, waaronder die uit dit besluit, één MER moet worden gemaakt. Artikel 14.5, eerste lid van de Wm bevat immers een coördinatieregeling voor met elkaar samenhangende activiteiten die allemaal binnen een beperkte tijdsperiode tot stand zullen komen. Ondanks dat er sprake is van twee inrichtingen, hangen de activiteiten wel degelijk met elkaar samen. Fysiek is er zelfs een binding tussen beide afzonderlijke bedrijven. Het maken van één MER heeft voor de omgeving bovendien het voordeel dat beide activiteiten tezamen integraal worden beschouwd voor wat betreft hun milieuhygiënische inpasbaarheid. Dit impliceert dat de gevolgen van beide inrichtingen bij elkaar opgeteld inpasbaar zijn.

De in het MER beschreven effecten zijn actueel en niet anders als er voor de beide inrichtingen ieder één afzonderlijke MER zou zijn gemaakt. Dat het MER inmiddels dateert uit 2009 doet naar onze mening niks af aan de deugdelijkheid van de rapportage en de onderbouwing van dit besluit. Het is onoverkomelijk dat er de nodige tijd zit tussen het MER en de Wm-vergunning. Relevante ontwikkelingen en wijzigingen in de milieuwet- en regelgeving die zich na het MER hebben voorgedaan zijn meegenomen in de laatste aanvulling op de vergunningaanvraag en in dit besluit.

Middels brief van 21 juni 2011 (kenmerk 1830-170/El/Ib), ingekomen 22 juni 2011, hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage het positieve toetsingadvies ontvangen. Uit dit positieve toetsingadvies blijkt dat het MER (inclusief de aanvullingen) een voldoende onderbouwing geeft van de milieugevolgen ten gevolge van de door Heideveld aangevraagde activiteiten.

In hoofdstuk 5 van het MER wordt beschreven hoe tot de locatiekeuze is gekomen en welke stalsystemen (en uitvoeringen daarvan) zijn beschouwd om te komen tot het voorkeursalternatief (VKA). Bij de totstandkoming van het VKA is op basis van de op dat moment beschikbare technieken (stalsystemen en nabehandelingstechnieken) een groot aantal varianten onderzocht teneinde de emissie en belasting/depositie van geur, ammoniak en fijn stof zoveel mogelijk te beperken (zie ook bijlage 24 MER). Daarbij is de locatie van de emissiepunten, de uitvoering van de stallen en het huisvestingssysteem zo gekozen dat de geurbelasting voor de omliggende woningen zo laag mogelijk is.

Nadat er in december 2009 een stalsysteem beschikbaar c.q. vergunbaar is geworden met een lagere geuremissiefactor (combiwasser BWL 2009.12) dan eerder onderzochte gecombineerde luchtwasser voor het varkensbedrijf, heeft dat bewuste stalsysteem aan de basis gestaan voor het VKA dat in het MER is beschreven. Voor het varkensbedrijf is uiteindelijk gekozen voor een systeem met een zo'n laag mogelijke emissie van geur en fijn stof. Deze luchtwasser heeft een verwijderingsrendement voor ammoniak en geur van 85% en voor fijn stof van 80%. Zoals door reclamanten wordt gesteld zijn er stalsystemen die een aanzienlijk lagere emissie hebben van ammoniak, maar deze hebben daarentegen een hogere emissie van geur en fijn stof. Omdat de milieuruimte in het LOG Witveldweg sterk bepaald wordt door de toegestane geurbelasting, zijn andere stalsystemen voor de voorgenomen activiteit veelal geen realistische (vergunbare) alternatieven.

Uitgaande van de toepassing van de gecorrigeerde emissiefactoren kan de ammoniakemissie bij een dergelijke combinatie (emissiearme huisvesting met luchtwassysteem) afnemen tot 4.642 kg/jaar. In vergelijking tot de vergunde ammoniakemissie van 16.801,2 kg/jaar (zie paragraaf 4.4 van de considerans) en de ammoniakemissie van het VKA (14.596 kg/jaar) blijkt uit de aanvulling op het MER dat het Meest Milieuvriendelijke Alternatief (MMA) inderdaad zorgt voor een sterke vermindering van de emissie van ammoniak.

Hierbij moet wel worden opgemerkt dat aangevraagde ammoniakemissie van 14.596 kg/jaar veel lager ligt dan het gecorrigeerde ammoniak emissieplafond van 25.730,56 kg NH₃ kg/jaar (zie paragraaf 6.10.1.1 van de considerans). Daarbij moet rekening worden gehouden dat het MMA (combinatie emissiearme huisvesting met luchtwassysteem) voor Heideveld vanuit economisch oogpunt niet haalbaar is. Dit vanwege het grote verschil in de kosten (meer dan € 213.000 per jaar extra kosten) en vanwege de praktische bezwaren die samenhangen met een dergelijk systeem, te weten:

- meer kans op vliegen en muizen bij schuine wanden in put;
- mest loopt slechter weg, waardoor de dunne fractie gemakkelijk wegloopt en de dikke fractie blijft zitten (hoge kosten verwijdering);
- het stalsysteem leidt voor dragende zeugen en biggen tot extra mestproductie en noodzaakt het werken met zuren (met risico's voor de medewerkers in het bedrijf);
- aanpassingen van de putten is lastig in bestaande stallen. Dit geldt voor de biggenstal.

Het aangevraagde gecombineerde luchtwassysteem (BWL2009.12) voldoet aan de strengste emissiegrenswaarde die in de Beleidslijn is opgenomen, te weten een reductie van 85% (BBT++) ten opzichte van de emissie van een traditionele stal. Hiermee wordt naar onze mening voldaan aan de eis dat een voldoende hoog beschermingsniveau voor het milieu wordt gewaarborgd. De ligging van in de omgeving van Heideveld gelegen natuurgebieden, dat wil zeggen het dichtstbijzijnde zeer kwetsbare gebied (nr. 364) op een afstand van circa 2 kilometer en het dichtstbijzijnde Natura 2000 gebied (de Maasduinen) op circa 4 kilometer van de inrichtinggrens, geven in deze situatie vooralsnog geen aanleiding een hoger beschermingsniveau voor het milieu te eisen. De gevolgen van de stikstofdepositie als gevolg van de varkenshouderij zullen worden beoordeeld in het kader van de door Heideveld aangevraagde Natuurbeschermingswetvergunning (zie paragraaf 5.7 van de considerans).

Zoals de ABRS eerder heeft overwogen (nr. 201008545/1/M2 van 20 april 2011) volgt uit het systeem van de Wet milieubeheer dat wij gehouden zijn te beslissen op basis van de vergunningaanvraag. Uit artikel 7.37, eerste lid, aanhef en onder b, noch de artikelen 8.10 en 8.11 van de Wet milieubeheer kan worden afgeleid dat een vergunning voor het in de aanvraag gekozen alternatief moet worden geweigerd vanwege de enkele omstandigheid dat een milieuvriendelijker alternatief voorhanden is.

Uit de uitspraak van de ABRS (nr. 201107693/1/A4 van 1 mei 2013) volgt dat de enkele omstandigheid dat een milieuvriendelijker alternatief voorhanden is niet betekent dat het in de aanvraag opgenomen alternatief niet overeenkomt met de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT). Het door Heideveld aangevraagde voorkeursalternatief voldoet naar onze mening ruimschoots aan BBT (zie paragrafen 6.2.1.1 en 6.10.1.1 van de considerans).

Het positieve toetsingsadvies van de Commissie voor de milieueffectrapportage speelt een belangrijke rol bij onze besluitvorming. Het is echter zeker niet zo dat de positieve besluitvorming, het afgeven van een milieuvergunning, in handen wordt gegeven van de Commissie voor de milieueffectrapportage. Immers uit de bovenstaande afweging en de considerans van de milieuvergunning blijkt dat alle relevante milieuaspecten afzonderlijk zijn beschouwd. Verder blijkt duidelijk uit hoofdstuk 3 van de considerans dat de besluitvorming ligt bij Gedeputeerde Staten van Limburg.

Naar onze mening waarborgen de in deze vergunning opgenomen voorschriften in voldoende mate dat de milieugevolgen, als gevolg van de binnen de inrichting van Heideveld uitgevoerde activiteiten, acceptabel zijn voor de omgeving.

5.4 Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer

Het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Barim ofwel Activiteitenbesluit) bevat algemene regels voor bedrijven. Veel bedrijven vallen in zijn geheel onder deze algemene regels. Een beperkt deel van de bedrijven blijft vergunningplichtig. Voor deze bedrijven geldt het Activiteitenbesluit slechts voor een deel van de activiteiten en installaties. Het Activiteitenbesluit en de bijbehorende regeling bevatten algemene regels.

Wel bieden het Barim en de regeling het bevoegd gezag de mogelijkheid maatwerkvoorschriften te stellen. Het is afhankelijk van de activiteit en het milieuonderwerp welke mogelijkheden wij als bevoegd gezag hebben om maatwerk te stellen.

Uit de afzonderlijke artikelen is niet altijd meteen duidelijk of er maatwerk mogelijk is. Soms ligt de basis voor maatwerk in een ander artikel. Er zijn twee soorten mogelijkheden om maatwerk te stellen:

1. Op grond van een maatwerkbepaling bij de activiteit,

Een aantal artikelen vermeldt expliciet dat het bevoegd gezag maatwerkvoorschriften kan stellen. Deze maatwerkbepalingen geven ook aan wat de reikwijdte is van het maatwerkvoorschrift. Het voorschrift benoemt dan de onderwerpen waarvoor maatwerk mogelijk is. En de eventuele bandbreedte waarbinnen het bevoegd gezag kan afwijken van normen of grenswaarden. De maatwerkbepaling kan ook in een ander artikel zijn opgenomen.

2. Op grond van de zorgplichtbepaling (Activiteitenbesluit, artikel 2.1),

Maatwerk op grond van de zorgplicht is alleen mogelijk als een aspect niet uitputtend is geregeld in het Activiteitenbesluit (zie §6.5 Nota van toelichting, Staatsblad 2007, nummer 215).

Als de formulering "ten minste voldaan aan" of "voldoet ten minste aan" in een artikel voorkomt, dan is maatwerk op grond van de zorgplichtbepaling mogelijk (artikel 2.1, lid 4 van het Activiteitenbesluit). Het kan ook zijn dat de "ten minste bepaling" is opgenomen in een ander artikel.

Bij het ontbreken van de "ten minste bepaling" moeten we verder inzoomen op het aspect waarvoor we willen weten of maatwerk mogelijk is. Maatwerk op grond van de zorgplicht is alleen mogelijk als een aspect niet uitputtend is geregeld in het Activiteitenbesluit.

3. Een aspect kan zijn:

- **een activiteit**

Voor alle milieuonderwerpen is maatwerk mogelijk op grond van de zorgplicht als een activiteit in zijn geheel niet geregeld is in het Activiteitenbesluit.

- **een (aspect van een) milieuonderwerp binnen een activiteit**

Als een activiteit wel geregeld is in het Activiteitenbesluit, dan zoomen we verder in op het milieuonderwerp.

Dit is een lastig onderdeel, omdat de beleidsuitgangspunten en uitwerking in het Barim en de regeling voor de verschillende milieuonderwerpen verschillen. Er zijn drie varianten:

1. altijd uitputtende regeling,

Voor de onderwerpen **bodem** en **energie** is het beleidsuitgangspunt dat deze voor **alle** activiteiten uitputtend zijn geregeld.

In de uitwerking is bij het onderwerp bodemrisico soms de formulering "ten minste voldaan aan" gebruikt. Hierdoor is er juridisch geen sprake van een uitputtende regeling.

Beleidsmatig was dit wel zo bedoeld.

2. geen uitputtende regeling,

De onderwerpen **lozingen**, **lucht** en **geluid** zijn **niet** uitputtend geregeld.

- **Lozingen**

Beleidsuitgangspunt: als een lozing in het Barim is toegestaan, dan is er altijd maatwerk mogelijk op grond van de zorgplicht.

Op grond van de zorgplicht kunnen eisen gesteld worden aan aspecten die niet geregeld zijn, zoals temperatuur, zuurgraad, emissieconcentraties van stoffen die niet geregeld zijn. Het Handboek water geeft hierover meer uitleg.

Deze niet uitputtende regeling voor lozingen kunnen in het Barim vaak worden herkend aan de formulering "ten minste voldaan aan". Maar ook als deze formulering ontbreekt, is maatwerk voor **niet gereguleerde aspecten** mogelijk op grond van de zorgplicht.

- **Lucht**

Beleidsuitgangspunt: maatwerk op grond van de zorgplicht mogelijk voor aspecten die niet geregeld zijn.

Dit geldt bijvoorbeeld voor emissie-eisen voor stoffen, waaraan het Barim geen eisen stelt.

Deze niet uitputtende regeling voor lucht is in het besluit soms te herkennen aan de formulering "ten minste voldaan aan". Maar ook als deze formulering ontbreekt, is maatwerk voor **niet gereguleerde stoffen** mogelijk op grond van de zorgplicht.

- **Geluid**

Voor geluid is er verschil tussen directe en indirecte geluidhinder.

Directe geluidhinder veroorzaakt door activiteiten of installaties binnen de inrichting is wel uitputtend geregeld voor alle activiteiten.

Indirecte hinder is geluidhinder die wel is toe te rekenen aan de inrichting, maar niet afkomstig is van activiteiten of installaties binnen de inrichting.
Uit de toelichting van het Activiteitenbesluit blijkt dat maatwerk op grond van de zorgplicht mogelijk is om indirecte hinder te voorkomen.

3. Welke onderwerpen zijn uitputtend geregeld voor sommige activiteiten?

De onderwerpen **geurhinder**, **lichthinder**, **externe veiligheid** en **afval** zijn voor **sommige** activiteiten **wel** en voor **sommige niet** uitputtend geregeld.

De formulering "ten minste voldaan aan" in een bepaling van het Activiteitenbesluit geeft aan dat een aspect niet uitputtend is geregeld.

Ook kan het voorkomen dat niet alle aspecten van een milieuonderwerp geregeld zijn. Voor de **niet gereguleerde aspecten** is dan maatwerk op grond van de zorgplicht mogelijk.

Op de website van Infomil is een overzicht te vinden waarbij voor elke activiteit per milieuonderwerp is aangegeven welke maatwerkmogelijkheden er zijn. Ook voor landbouwactiviteiten kent het Barim maatwerkmogelijkheden.

Type C inrichtingen

Op grond van het Barim en bijlage 1, onderdeel C van het Bor wordt de inrichting van Heideveld aangemerkt als een type C-inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort. Onderstaand wordt achtereenvolgens ingegaan op de door Heideveld aangevraagde activiteiten die onder de onder de algemene regels van het Barim vallen en voor welke activiteiten maatwerkvoorschriften zijn gesteld.

Hoofdstuk 1

- Afdeling 1.1
(begripsbepalingen, omhangbepaling, reikwijdte en procedurele bepalingen).
- Afdeling 1.2 (melding)
Deze afdeling is van toepassing voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Barim van toepassing is.

Voor de activiteiten die onder het Activiteitenbesluit vallen, moet vooraf of gelijktijdig met de aanvraag voor een omgevingsvergunning een melding worden ingediend. Wij beschouwen de onderhavige vergunningaanvraag (incl. aanvullingen) voor deze activiteiten als een ingediende melding op grond van het Activiteitenbesluit.

Hoofdstuk 2

- Afdeling 2.1 (zorgplicht)
Deze afdeling is van toepassing op een inrichting type C voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Barim van toepassing is.

- Afdeling 2.2 (lozingen)

Deze afdeling is van toepassing op een inrichting type C voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Barim van toepassing is.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor het onderwerp doelmatig beheer van afvalwater kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld (Barim artikelen 2.2 en 2.2a). Het gaat daarbij om de mogelijkheid om het verbod op een lozing op of in de bodem of in een schoonwaterriool onder voorwaarden op te heffen (Barim artikel 2.2) en voor de combinatie van lozingen (Barim artikel 2.2a).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het niet mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen.

Voor de binnen de inrichting van Heideveld vrijkomende lozingen, die samenhangen met de in hoofdstuk 3 van het Barim genoemde activiteiten, hebben wij géén maatwerkvoorschriften in het besluit opgenomen.

- afdeling 2.3 (lucht)

Deze afdeling is van toepassing op een inrichting type C voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Barim van toepassing is.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor het onderwerp luchtverontreiniging kunnen maatwerkvoorschriften kunnen worden gesteld voor emissieconcentratie-eisen, controle van emissies en het onderhoud en controle van de emissiebeperkende techniek (Barim artikel 2.7).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het niet mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen.

Voor de binnen de inrichting van Heideveld vrijkomende luchtemissies, die samenhangen met de in hoofdstuk 3 van het Barim genoemde activiteiten, hebben wij géén maatwerkvoorschriften in het besluit opgenomen.

- afdeling 2.4 (bodem)

Deze afdeling is van toepassing op een inrichting type C waartoe een IPPC-installatie behoort.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor het onderwerp bodemrisico kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld voor het uitvoeren van een onderzoek naar de bodemkwaliteit (Barim artikel 2.11) en het afwijken van een verwaarloosbaar bodemrisico (Barim artikel 6.10).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het niet mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen.

In Barim artikel 2.8 a lid 2 is opgenomen dat voor een inrichting type C waartoe een IPPC-installatie behoort, in afwijking van het eerste lid, onder a, Barim artikel 2.11, eerste lid, niet van toepassing is. Dit artikel heeft tot consequentie dat in de situatie van Heideveld voor de locaties binnen de inrichting waar een bodembedreigende activiteit wordt verricht géén nulsituatie bodemonderzoek hoeft te worden overgelegd.

In tegenstelling tot het gestelde in artikel 2.8 a lid 2 Barim vinden wij het wenselijk, gelet op bestendige jurisprudentie, om alsnog inzicht te krijgen in de kwaliteit van de bodem binnen de inrichting van Heideveld.

Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om – middels een eindsituatieonderzoek – te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

Voor het bodemonderzoek noodzakelijke werkzaamheden als vermeld in de Regeling bodemkwaliteit moeten zijn uitgevoerd door een erkende instantie als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit.

Gelet op bovenstaande hebben wij in de vergunning een maatwerkvoorschrift opgenomen met betrekking tot het uitvoeren van een onderzoek naar de bodemkwaliteit op die plaatsen binnen de inrichting waar bodembedreigende activiteiten worden uitgevoerd.

Hoofdstuk 3

▪ afdeling 3.1 (afvalwaterbeheer)

§3.1.3. Lozen van hemelwater, dat niet afkomstig is van een bodembeschermende voorziening

Uit de vergunningaanvraag (zie tabblad B) blijkt dat al het te lozen hemelwater van terreinen en daken, met uitzondering van het hemelwater afkomstig van de reinigings- en ontsmettingsplaats en wasplaats van veewagens, vrachtwagens, kadavertonnen en mobiele kadaverbak, valt onder het Barim.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor het onderwerp doelmatig beheer van afvalwater kan een maatwerkvoorschrift worden gesteld voor een lozing op het vuilwaterriool (Barim artikel 6.18).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen voor een doelmatig beheer van afvalwater voor de niet gereguleerde aspecten.

Voor het binnen de inrichting van Heideveld lozen van hemelwater hebben wij géén maatwerkvoorschrift in het besluit opgenomen.

▪ afdeling 3.1 (afvalwaterbeheer)

§3.1.4. Behandelen van huishoudelijk afvalwater op locatie

Uit de vergunningaanvraag (zie tabblad B) blijkt het lozen van huishoudelijk afvalwater valt onder het Barim.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor het onderwerp doelmatig beheer van afvalwater kan een maatwerkvoorschrift worden gesteld voor een lozing op het vuilwaterriool (Barim artikel 6.18).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen voor een doelmatig beheer van afvalwater voor de niet geregleerde aspecten.

In de nota van toelichting op het Barim is te lezen dat het Barim voor deze lozingen geen concrete voorschriften stelt. De lozingen mogen derhalve in beginsel zonder beperkingen plaatsvinden. Wel moet op grond van de zorgplichtbepaling voorkomen worden dat lozingen plaatsvinden die de doelmatige werking van de voorzieningen voor het beheer van afvalwater zouden belemmeren of onnodige nadelige gevolgen voor de milieukwaliteit, in casu de kwaliteit van het oppervlaktewater of de bodem, zouden veroorzaken.

In haar brief van 22 september 2011 (kenmerk VenH/caen/2011.12101), ingekomen 23 september 2011, heeft het Waterschap Peel en Maasvallei ons laten dat voor wat betreft deze indirecte lozingen naast de standaard voorschriften ter bescherming van de riolering (o.a. pH, sulfaat en temperatuur) geen extra voorschriften hoeven te worden opgenomen ter bescherming van de rwzi en/of het oppervlaktewater. Naar aanleiding van het ingekomen advies van het Waterschap Peel en Maasvallei hebben wij een maatwerkvoorschrift opgenomen ter bescherming van de riolering.

▪ afdeling 3.2 (installaties)

§3.2.1. Het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie

Uit de vergunningaanvraag (zie tabblad B) blijkt dat binnen de inrichting van Heideveld een zevental verwarmingsinstallaties (hoog rendement- en combiketels) worden geïnstalleerd van drie maal 120 kW, drie maal 160 kW en eenmaal 32 kW.

Verder is aangegeven dat een warmtekrachtinstallatie (wkk-installatie) wordt geïnstalleerd met een vermogen van 345 kW. Echter dit betreft een ommissie. Immers uit de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 blijkt dat dat het gaat om een gasgestookt aggregaat welke dienst doet als noodstroomvoorziening. Uit het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport blijkt dat de gasmotor iedere maand gedurende 15 minuten inwerking is (maximaal 3 uur/jaar).

In artikel 3.7 lid 1 Barim is aangegeven dat de artikelen 3.10 tot en met 3.10j en 6.20 tot en met 6.20c inzake emissies naar de lucht van toepassing zijn op het in werking hebben van een gasmotor, gasturbine, ketelinstallatie of dieselmotor, tenzij het betreft:

- b) een gasmotor, gasturbine, ketelinstallatie of dieselmotor die een noodvoorziening is en ten hoogste 500 uren per jaar in gebruik is;
- c) een ketelinstallatie met een nominaal vermogen van minder dan 400 kW waarin andere brandstoffen dan biomassa worden toegepast.

Aangezien sprake is van een gasgestookt noodstroomaggregaat (< 500 gebruiksuren per jaar) en de afzonderlijke ketelinstallaties een nominaal vermogen hebben van minder dan 400 kilowatt betekent dit concreet dat de bovenstaande ketelinstallaties en het noodstroomaggregaat voor wat betreft de emissies naar de lucht buiten de reikwijdte van het Barim vallen.

Verder is in artikel 3.7 lid 4 Barim aangegeven dat artikel 3.10p inzake keuring en onderhoud van een stookinstallatie van toepassing is op het in werking hebben van een stookinstallatie, tenzij het betreft:

b) een stookinstallatie die een noodvoorziening is en ten hoogste 500 uren per jaar in gebruik is;

Aangezien sprake is van een gasgestookt noodstroomaggregaat (< 500 gebruiksuren per jaar) betekent dit concreet dat het bovenstaande noodstroomaggregaat voor wat betreft de keuring en onderhoud buiten de reikwijdte van het Barim vallen.

Wel vallen de stookinstallaties voor wat betreft het veilig functioneren, een optimale verbranding en energiezuinigheid onder het Barim.

Voor het inwerking hebben van de ketelinstallaties en noodstroomaggregaat hebben wij géén maatwerkvoorschriften in het besluit opgenomen.

- afdeling 3.2 (installaties)
§3.2.6. In werking hebben van een koelinstallatie

Uit de vergunningaanvraag blijkt (zie tabblad B) dat binnen de inrichting van Heideveld een tweetal koelinstallaties aanwezig zijn waarin de volgende koudemiddelen aanwezig zijn:

▪ Kadaverkoeling, Dumbox	R 407c (HFK)	1 stuk x 0,35 kg = 0,35 kg;
▪ kadaverkoeling, Eurotainer	R 290 (propaan)	3 stuks x 0,2 kg = 0,6 kg.

Het in de kadaverkoeling toegepaste HFK betreft een synthetisch koudemiddel en valt daarmee buiten de reikwijdte van het Barim (Barim artikel 3.16c lid 2). Alhoewel het in de kadaverkoeling toegepaste propaan een natuurlijk koudemiddel betreft valt ook deze buiten de reikwijdte van het Barim, omdat de inhoud van de afzonderlijke koelinstallaties minder dan 12 kilogram bedraagt (Barim artikel 3.16c lid 1).

Hiermee rekeninghoudende hebben wij bij het opstellen van de voorschriften aansluiting gezocht bij de eisen uit het Barim.

- afdeling 3.3 (activiteiten met voer- of vaartuigen)
§3.3.2. Het uitwendig wassen en stallen van motorvoertuigen, werktuigen of spoorvoertuigen

Uit de vergunningaanvraag (zie tabblad B) blijkt dat de reinigings- en ontsmettingsplaats en wasplaats van veewagens, vrachtwagens, kadavertonnen en mobiele kadaverbak valt onder het Barim.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor de onderwerpen bodemrisico en doelmatig beheer van afvalwater kunnen géén maatwerkvoorschriften worden gesteld.

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen voor een doelmatig beheer van afvalwater.

Voor het uitwendig wassen en stallen van motorvoertuigen, werktuigen of spoorvoertuigen hebben wij géén maatwerkvoorschriften in het besluit opgenomen.

- afdeling 3.4 (opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen)
§3.4.1. Opslaan van propaan

Uit de vergunningaanvraag (tabblad B) blijkt dat binnen de inrichting aanwezig zijn een bovengrondse propaantank van 5.000 liter en een 2-tal bovengrondse propaantanks met een totale waterinhoud van 12.000 liter.

Daarentegen blijkt uit de NRB-toets (tabblad L vergunningaanvraag) en de inrichtingtekening dat binnen de inrichting aanwezig zijn 1 tank van 5 m³ en een 2-tal tanks van elk 12 m³. Om mogelijke onduidelijkheden weg te nemen blijkt uit de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 eveneens dat binnen de inrichting aanwezig zijn 1 tank van 5 m³ en 2 tanks van elk 12 m³.

Alhoewel de propaan uitsluitend in de gasfase wordt onttrokken en de afzonderlijke opslagtanks elk een inhoud hebben van maximaal 13 m³ valt het opslaan van propaan buiten de reikwijdte van het Barim, omdat er binnen de inrichting meer dan twee opslagtanks aanwezig zijn (Barim artikel 3.27).

Hiermee rekeninghoudende hebben wij bij het opstellen van de voorschriften aansluiting gezocht bij de eisen uit het Barim.

- afdeling 3.4 (opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen)
§3.4.3. Opslaan en overslaan van goederen

Onder de definitie van inerte goederen wordt verstaan: goederen die geen bodembedreigende stoffen, gevaarlijke stoffen of CMR-stoffen zijn. In het Barim is een niet limitatieve opsomming gegeven van goederen die in ieder geval worden aangemerkt als inerte goederen.

Uit de vergunningaanvraag (tabblad B) blijkt dat binnen de inrichting aanwezig zijn een silo en een verzamelput voor meng- en droogvoer en een silo voor spuiwater die vallen onder het Barim, omdat deze naar onze mening vallen onder de definitie van 'inerte goederen' en niet onder de definities van 'agrarische bedrijfsstoffen' of 'bijvoermiddelen'.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor de onderwerpen stofhinder, luchtverontreiniging (aspect: stofemissies), luchtverontreiniging (aspect: doelmatige verspreiden emissies/luchtkwaliteit), geurhinder (aspect: op- en overslaan van bederfelijke afvalstoffen), verontreiniging omgeving, verontreiniging oppervlaktewater en bodemrisico kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld.

Ter voorkoming van stofhinder bij overslagactiviteiten kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld bij grotere windsnelheden (Barim artikel 3.37, lid 2) en het onderhoud en controle van de emissiebeperkende techniek (Barim artikel 2.7, lid 3).

Ter voorkoming van luchtverontreiniging (aspect: stofemissies) kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld bij afwijken van emissie-eisen (Barim artikel 2.7, lid 1), controleren van emissies (Barim artikel 2.7, lid 2) en onderhoud en controle van de emissiebeperkende techniek (Barim artikel 2.7, lid 3).

Ter voorkoming van luchtverontreiniging (aspect: doelmatige verspreiden emissies/luchtkwaliteit) kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld voor de ligging en uitvoering van het afvoerpunt van emissies naar de lucht (Barim artikel 3.55).

Ter voorkoming van geurhinder (aspect: op- en overslaan van bederfelijke afvalstoffen) kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld voor de locatie van de opslag en afvoerfrequentie van niet-houtachtige plantenresten (Barim artikel 3.46, lid 2).

Ter voorkoming van verontreiniging van de omgeving kunnen bij overslagactiviteiten maatwerkvoorschriften worden gesteld voor overslagactiviteiten bij grotere windsnelheden (Barim artikel 3.37, lid 2).

Ter voorkoming van verontreiniging oppervlaktewater kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld lagere emissiegrenswaarden opgeloste stoffen (Barim artikel 3.33 en 3.34) en hogere emissiegrenswaarden voor diverse stoffen (Barim artikel 3.34).

Ter voorkoming van bodemrisico kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld voor de opslag van andere metalen dan zink (Barim artikel 3.43, lid 5).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen voor de onderwerpen luchtemissies (aspect: diffuse emissies), luchtemissies (aspect: andere stofemissies en diffuse emissies voor niet gereguleerde stoffen), verontreiniging oppervlaktewater en doelmatig beheer afvalwater (aspecten: niet inerte stoffen en inerte stoffen voor niet gereguleerde aspecten).

Voor het opslaan van meng- en droogvoer (silo en verzamelput) en spuiwater (silo) hebben wij géén maatwerkvoorschriften in het besluit opgenomen.

- afdeling 3.4 (opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen)
§3.4.5. Opslaan van agrarische bedrijfsstoffen

In artikel 3.45 lid 1 is opgenomen dat deze paragraaf van toepassing is op het opslaan van agrarische bedrijfsstoffen met een totaal volume van meer dan 3 m³. In afwijking van dit eerste lid is in het tweede lid opgenomen dat deze paragraaf niet van toepassing is op het opslaan van dierlijke meststoffen die niet verpompbaar zijn, met een totaal volume van meer dan 600 m³.

Onder de definitie van agrarische bedrijfsstoffen wordt verstaan: dierlijke meststoffen die niet verpompbaar zijn, kuilvoer, bijvoedermiddelen die niet verpompbaar zijn, gebruikt substraatmateriaal en restmateriaal afkomstig van de teelt van gewassen.

Onder bijvoedermiddelen wordt verstaan: plantaardig restproduct uit de land- en tuinbouw en uit de voedselbereiding en -verwerking, uitgezonderd voedselresten afkomstig van restaurants, cateringfaciliteiten en keukens, met inbegrip van centrale keukens en keukens van huishoudens.

Binnen de inrichting van Heideveld is sowieso géén sprake van de opslag van niet verpompbare dierlijke meststoffen. Daarentegen vallen de silo en verzamelput droge bijproducten en walking Floor en menger CCM naar onze mening onder de definitie van niet verpompbare bijvoedermiddelen en daarmee onder het Barim.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor de onderwerpen geurhinder en doelmatig beheer van afvalwater kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld.

Ter voorkoming van geurhinder kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld ten aanzien van de situering plaats opgeslagen bedrijfsstoffen, afdekken opgeslagen bedrijfsstoffen en afvoerfrequentie opgeslagen bedrijfsstoffen (Barim artikel 3.46).

Ten behoeve van een doelmatig beheer van afvalwater kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld om het lozen in een vuilwaterriool van afvalwater afkomstig van opslaan van kuilvoer en vaste dierlijke mest toe te staan (Barim artikel 3.47).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen voor het onderwerp doelmatig beheer afvalwater (aspect: niet gereguleerde aspecten).

Voor het opslaan van droge bijproducten (silo en verzamelput) en CCM (walking Floor en menger) hebben wij géén maatwerkvoorschriften in het besluit opgenomen.

- afdeling 3.4 (opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen)
§3.4.6. Opslaan van drijfmest en digestaat

De binnen de inrichting van Heideveld aanwezige opslagen van drijfmest vallen buiten de reikwijdte van het Barim, omdat de mestbassins een gezamenlijke inhoud hebben van meer dan 2.500 m³ (Barim artikel 3.50 lid 1). Bij deze berekening zijn gelet op het gestelde in Barim artikel 3.50 lid 3 niet meegenomen de inhoud van de mestkelders en ondergrondse mestbassins die zijn voorzien van een afdekking die als vloer kan fungeren en onderdeel zijn van een werktuigberging, opslagvoorziening of erfverharding.

Hiermee rekeninghoudende hebben wij bij het opstellen van de voorschriften aansluiting gezocht bij de eisen uit het Barim.

- afdeling 3.4 (opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen)
§3.4.7. Opslaan van vloeibare bijvoedermiddelen

De binnen de inrichting van Heideveld aanwezige opslagen van vloeibare bijvoedermiddelen vallen buiten de reikwijdte van het Barim, omdat de van de buiten de inrichting afkomstige vloeibare bijvoedermiddelen een gezamenlijke inhoud hebben van meer dan 1.000 m³ (Barim artikel 3.53).

Hiermee rekeninghoudende hebben wij bij het opstellen van de voorschriften aansluiting gezocht bij de eisen uit het Barim.

- afdeling 3.4 (opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen)
§3.4.9. Opslaan van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie in een bovengrondse opslagtank

Uit de vergunningaanvraag (tabblad B) blijkt dat de binnen de inrichting aanwezige bovengrondse dieselolietank van 1.000 liter (dubbelwandig en geplaatst in een lekbak), die niet is ingebouwd in een installatie, valt onder het Barim.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor het onderwerp risico's/ ongewone voorvallen kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld. Het gaat hierbij om maatwerkvoorschriften voor tanks die niet op de grond staan (Barim artikel 3.71h).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het niet mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen.

Voor het opslaan van dieselolie in een bovengrondse opslagtank hebben wij géén maatwerkvoorschriften in het besluit opgenomen.

- afdeling 3.5 (agrarische activiteiten)
§3.5.4 Waterbehandeling voor agrarische activiteiten

Onder de definitie van agrarische activiteiten wordt verstaan: geheel van activiteiten dat betrekking heeft op gewassen of landbouwhuisdieren voor zover deze geteeld of gekweekt onderscheidenlijk gefokt, gemest, gehouden of verhandeld worden.

Uit de vergunningaanvraag (zie tabbladen B en H) blijkt dat per jaar (na realisatie van de uitbreiding) circa 20.000 m³ grondwater wordt onttrokken. Voor het oppompen van dit grondwater (maximale pompcapaciteit 20 m³/uur en gemiddelde pompcapaciteit 10 m³/uur) beschikt Heideveld reeds over een vergunning. Op het ontijzeren van het grondwater is het Barim van toepassing.

Maatwerkbepaling bij de activiteit

Voor de onderwerpen doelmatig beheer afvalwater (aspect: gietwatervoorziening) en verontreiniging oppervlaktewater (aspect: gietwatervoorziening) kunnen maatwerkvoorschriften worden gesteld.

Voor het onderwerp doelmatig beheer afvalwater gaat het om maatwerkvoorschriften voor het toestaan van lozen op het vuilwaterriool (Barim artikel 3.90, lid 3) en samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid van de lozing en het meten en registreren daarvan, te treffen maatregelen, duur van de lozing en plaats van het lozingspunt (Barim artikel 2.2, lid 4).

Voor het onderwerp verontreiniging oppervlaktewater gaat het om maatwerkvoorschriften om hogere gehalten toe te staan (Barim artikel 3.90, lid 5).

Zorgplichtbepaling

Op grond van de zorgplicht is het mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen voor de onderwerpen doelmatig beheer afvalwater (aspect: gietwatervoorziening), doelmatig beheer van afvalwater (aspect: waterzuivering d.m.v. ontijzeren van grondwater voor de niet gereguleerde aspecten), verontreiniging oppervlaktewater (aspect: gietwatervoorziening) en verontreiniging oppervlaktewater (aspect: waterzuivering d.m.v. ontijzeren van grondwater voor de niet gereguleerde aspecten)

Voor het ontijzeren van het grondwater hebben wij géén maatwerkvoorschriften in het besluit opgenomen.

- afdeling 3.5 (agrarische activiteiten)
§3.5.8 Houden van landbouwhuisdieren in dierenverblijven

In artikel 3.111 lid 1 van het Barim is opgenomen dat de artikelen 3.112 tot en met 3.129 van toepassing zijn op het houden van landbouwhuisdieren en het bereiden van brijvoer voor landbouwhuisdieren die binnen de inrichting worden gehouden voor zover de verwerkingscapaciteit ten hoogste 4.000 ton per jaar bedraagt voor het bereiden van brijvoer met plantaardige bijvoedermiddelen.

Volgens de gegevens uit de vergunningaanvraag (zie tabblad P) blijkt dat in de door Heideveld aangevraagde brijvoerkeuken bijproducten worden geaccepteerd en be- en verwerkt die in de zin van artikel 1.1 van de Wet milieubeheer als een afvalstof moeten worden aangemerkt.

Per jaar worden voor de productie van veevoeders 34.227 ton aan bijproducten aangevoerd die moeten worden aangemerkt als een afvalstof.

Het binnen de inrichting van Heideveld houden van landbouwhuisdieren in dierenverblijven valt buiten de reikwijdte van het Barim.

5.5 European pollutant release and transfer register (e-prtr)

In het kader van het VN-verdrag van Aarhus is in februari 2006 de Europese Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR) verordening vastgesteld. De (rechtstreeks werkende) E-PRTR verordening verplicht bedrijven hun emissies naar water, lucht en bodem en de verwijderingsroutes voor afval te rapporteren aan de overheid.

Alleen bedrijven genoemd in bijlage 1 van de Europese verordening die bepaalde drempelwaarden overschrijden moeten gegevens aanleveren voor het register. De drempelwaarden staan genoemd in bijlage 2 van de Europese verordening. Deze waarden gelden voor de uitstoot van circa 90 stoffen die in bodem, water en lucht terecht kunnen komen. Er zijn ook drempelwaarden voor de hoeveelheden afval die van bedrijfsterreinen worden verwijderd. Die liggen op 2 ton voor gevaarlijk afval en op 2.000 ton voor ongevaarlijk afval (artikel 5 lid 1b van de verordening). In eerste instantie moeten bedrijven zelf het initiatief nemen om te bepalen of de rapportageverplichting E-PRTR op hen van toepassing is.

Zoals bovenstaand aangegeven dienen E-PRTR-bedrijven alleen te rapporteren over emissies als deze boven de gestelde drempelwaarden uitkomen. Een E-PRTR-bedrijf dat verwacht op basis van de bekende emissie- en afvalgegevens te moeten rapporteren, raadpleegt de gegevens uit hun meet- en registratiesysteem om de daadwerkelijke waarden over het betreffende verslagjaar te kunnen bepalen. Door te beschikken over een meet- en registratiesysteem kunnen E-PRTR-bedrijven jaarlijks bepalen of ze rapportageplichtig zijn. Op basis van de Verordening moeten bedrijven die vallen onder Verordening beschikken over een adequaat meet- en registratiesysteem.

De E-PRTR verordening geldt voor intensieve veehouderijbedrijven met meer dierplaatsen dan (categorie 7a van bijlage I):

- 40.000 pluimvee;
- 2.000 vleesvarkens (> 30 kg);
- 750 zeugen.

Voor intensieve veehouderijen is met name van belang of de emissies boven de drempelwaarden voor ammoniak, fijn stof, methaan en/of lachgas uitkomen.

Beoordeling en toetsing

In eerste instantie moeten bedrijven zelf het initiatief nemen om te bepalen of de verplichting E-PRTR op hen van toepassing is. In het kader van deze milieuvergunning hebben wij de aangevraagde activiteiten getoetst aan bijlage 1 van de E-PRTR. De binnen de inrichting van Heideveld uitgevoerde activiteiten vallen onder de werkingssfeer van de E-PRTR en de uitvoeringsregeling op grond van de aangevraagde aantallen vleesvarkens en zeugen.

Zoals bovenstaand aangegeven dienen E-PRTR-bedrijven alleen te rapporteren over emissies als deze boven de gestelde drempelwaarden uitkomen. Aangezien de aangevraagde ammoniakemissie (14.596 kg/jaar) hoger ligt dan de daarvoor gestelde drempelwaarde van 10.000 kg/jaar zal Heideveld sowieso moeten rapporteren over deze emissie.

Een E-PRTR-bedrijf dat verwacht op basis van de bekende emissie- en afvalgegevens te moeten rapporteren, raadpleegt de gegevens uit hun meet- en registratiesysteem om de daadwerkelijke waarden over het betreffende verslagjaar te kunnen bepalen. Door te beschikken over een meet- en registratiesysteem kunnen E-PRTR-bedrijven jaarlijks bepalen of ze rapportageplichtig zijn.

5.6 Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd.

Beoordeling en toetsing

In paragraaf 4.2 van het POL (eveneens gepubliceerd op de provinciale site en voor een ieder aldaar permanent in te zien) komen aan de orde de verschillende milieuthema's waar wij als provincie waarde aan hechten, te weten: lucht, geluid, geur, externe veiligheid en bodem. Per milieuthema wordt ingegaan op het ambitieniveau, de context en de aanpak. Bij de aanpak wordt ingegaan op de rol van vergunningverlening.

Voor het milieuthema lucht is opgenomen dat wij bij vergunningverlening inzetten op het beperken van de emissies voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is. Hierbij schrijven wij doelen en/of maatregelen voor volgens Best Available Techniques (BAT, conform de daarvoor geldende richtlijnen en besluit). Wij controleren of met deze maatregelen minimaal aan de grens- en MTR-waarden voor luchtkwaliteit wordt voldaan. Zo niet, dan vragen wij aanvullende maatregelen.

Voor het milieuthema geluid is opgenomen dat bij bedrijven BAT wordt toegepast. Bij de vergunningverlening voor geuremitterende bedrijven is het van belang de fysieke ruimte zodanig in te richten respectievelijk de geuremissie zodanig te beperken dat hinder zoveel mogelijk wordt voorkomen. In onze rol als vergunningverlener leggen wij zonodig voorschriften voor het beperken van geuremissie en/of geurhinder vast in de vergunning. Hierbij wordt primair uitgegaan van BAT en de Nederlandse emissierichtlijnen (NeR), waarvan wij vinden dat deze redelijkerwijs gevraagd kunnen worden. Afhankelijk van de geurgevoeligheid van de omgeving en het evt. klachtenpatroon kan hiervan worden afgeweken en stellen wij zonodig strengere eisen.

Wij borgen dat provinciale Wm- vergunningen voldoen aan de meest actuele inzichten en nieuwe wetgeving op het gebied van externe veiligheid. Zonodig saneren wij onveilige situaties (met name gemeentegrensoverstijgende vraagstukken) en actualiseren wij vergunningen. Voor bodembescherming bij bedrijfsmatige activiteiten hanteren wij de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming. In Wet milieubeheer vergunningen zullen wij emissie- en effectgerichte eisen opnemen die gericht zijn op realisatie van een verwaarloosbaar bodemrisico. Verder wordt in paragraaf 5.3.3 van het POL ingegaan op Duurzaam ondernemen en daarbij de rol van vergunningverlening.

Daarbij is opgenomen dat wij hierbij hanteren als een minimumniveau de BAT, zoals die in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. BEES, NER, BVA, NRB) is aangegeven. De eisen voor de diverse milieuaspecten wegen wij integraal af en in de vergunning en wij motiveren de keuze van de milieueisen. Wij sluiten hiermee aan op de Europese IPPC richtlijn (IPPC = integrated pollution prevention and control). Voor niet-IPPC installaties passen wij een vergelijkbaar principe toe.

Indien specifieke lokale omstandigheden dat nodig maken, nemen wij strengere eisen (zonodig de best bestaande technieken 'BBT') op in de vergunning. Als een activiteit gepaard gaat met ernstige of onomkeerbare schade aan milieu of gezondheid die niet met de beste maatregelen te voorkomen is, dan staan wij die niet toe. Als we niet weten of iets dergelijks kan optreden, dan nemen we het zekere voor het onzekere en staan we de activiteit niet toe. Bij het beoordelen welke maatregelen redelijkerwijs haalbaar zijn gaat de provincie uit van de maatregelen die gangbaar zijn binnen de betreffende bedrijfstak.

Naast voorschriften voor het beperken van emissies nemen wij, mits relevant, ook voorschriften op voor grondstoffen-, water- en energiebesparing, afvalpreventie en mobiliteitsmanagement (zgn. verruimde reikwijdte Wet milieubeheer). Zonodig leggen wij hierbij een koppeling met de hiervoor genoemde convenanten.

Uit de considerans van het besluit blijkt naar onze mening duidelijk dat alle in het POL genoemde relevante milieuthema's worden meegenomen en beoordeeld overeenkomstig de uitgangspunten uit het POL.

5.7 Natuurbeschermingswet

In Nederland zijn de gebiedsbescherming en de soortenbescherming in twee afzonderlijke wetten geregeld, respectievelijk de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet 1998) en de Flora- en Faunawet (Ffwet). Zowel de Nbwet 1998 als de Ffwet geven uitvoering aan richtlijn (EEG) nr.79/409 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn). Doel van deze richtlijnen is bij te dragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten.

De Nbwet 1998 bevat maatregelen ten aanzien van de in Nederland aangewezen Natura 2000-gebieden en beschermde natuurmonumenten. De Ffwet bevat de op grond van de richtlijnen vereiste soortenbeschermende maatregelen en verboden.

Gebiedsbeschermende maatregelen zijn niet gericht op individuele exemplaren van planten en dieren maar op instandhouding van de soorten via behoud of herstel van hun habitats. Bij de soortenbescherming daarentegen worden wel maatregelen opgelegd ten aanzien van de bescherming van individuele exemplaren.

In de (directe) omgeving van Heideveld ligt een drietal Natura 2000 gebieden, waarvan er twee zijn gelegen in Nederland en een in Duitsland. Op Nederlands grondgebied liggen op ca. 5 km de Maasduinen en op ca. 11 km de Deurnsche Peel & Mariapeel. Op Duits grondgebied ligt op ca. 10 km de Hangmoor Damerbruch.

Beoordeling en toetsing

De overwegingen in het kader van de Nbwet 1998 vallen onder de werkingssfeer van die wet en daarom buiten het kader van de Wet milieubeheer. Hierbij dient wel een onderscheid gemaakt te worden tussen Nederlandse en buitenlandse Natura 2000 gebieden.

Uit hetgeen de Afdeling heeft overwogen in haar uitspraak van 24 augustus 2011 in zaak nrs. 200900425/1/R2 en 200902744/1/R2 volgt dat het bevoegd gezag krachtens artikel 19d van de Nbw 1998 slechts vergunning kan verlenen voor een project, indien het geen significante gevolgen voor een in het buitenland gelegen Natura 2000-gebied kan hebben of, wanneer het die gevolgen wel kan hebben, indien zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet worden aangetast.

Op basis van een door de ABRS gedane uitspraak van 29 augustus 2012 (zaaknr. 201001848) volgt dat de Nbwet 1998 geen grondslag biedt voor de bescherming van de in het buitenland gelegen Natura 2000 gebieden.

Hierbij is relevant dat het dichtstbijzijnde in Duitsland gelegen Natura 2000 gebied (Hangmoor Damerbruch) is gelegen op ca. 10 kilometer afstand van de inrichting van Heideveld. Wij zijn van mening dat voor de veehouderij van Heideveld alleen de Duitse gebieden binnen een straal van 10 kilometer hoeven te worden beoordeeld. Immers de voor een veehouderij met Aagro-Stacks uitgevoerde depositieberekeningen hebben maar een betrouwbaarheid tot 10 kilometer.

Voor de gehele inrichting van Heideveld is het sowieso maar de vraag of verder dan 10 kilometer berekend moet worden, omdat het moet gaan om significante gevolgen voor een in het buitenland gelegen Natura 2000 gebied.

Met de ingediende aanvullende gegevens van 18 juni 2013 zijn depositieberekeningen toegevoegd en is een beoordeling van de effecten als gevolg van de opschaling van de inrichting van Heideveld op de te beschermen gebieden inzichtelijk gemaakt. Uit deze beoordeling komt naar voren dat de opschaling van de inrichting van Heideveld niet zal leiden tot een aantasting van de natuurlijke kenmerken van de relevante Natura 2000 gebieden.

Verder is belangrijk te vermelden dat op 22 januari 2013 een aanvraag Nbw-vergunning bij Gedeputeerde Staten is ingediend en vervolgens op 3 april 2013 op eigen initiatief van aanvrager aanvullende gegevens zijn ingediend. Het ontwerpbesluit is inmiddels op 1 augustus 2013 vastgesteld en toegestuurd naar de Duitse autoriteiten, zodat zij de mogelijkheid hebben om binnen de terinzagetermijn te reageren op het ontwerpbesluit.

5.8 Flora- en faunawet

In het kader van het MER is op 30 januari 2009 door adviesbureau Arcadis een habitatgeschiktheidsbeoordeling uitgevoerd, met als doel vast te stellen of er habitat aanwezig is waar, conform de Flora- en faunawet, beschermde soorten voorkomen of gebruik van kunnen maken.

In deze beoordeling wordt geconcludeerd dat er alleen voor de steenuil mogelijke belemmeringen optreden bij de voorgenomen uitbreiding van de varkenshouderij. Daarbij is gesteld dat een overtreding in het kader van de Flora- en faunawet ten aanzien van de steenuil op voorhand niet uitgesloten kan worden. Voor de overige te verwachte broedvogelsoorten dienen de werkzaamheden buiten het vogelbroedseizoen (half maart – half augustus) uitgevoerd te worden om verstoring en daarmee een overtreding van de Flora- en faunawet te voorkomen.

Om aantasting van de natuurlijke waarden te voorkomen en te beperken wordt aanbevolen om in het inrichtingsplan, leefgebied te behouden en nieuw leefgebied te creëren voor de levendbarende hagedis en voor de in het gebied voorkomende broedvogelsoorten (patrijs, geelgors, veldleeuwerik, spotvogel etc.).

Tevens dient de groenstructuur langs de laagheide en op het erf behouden te blijven voor broedvogels en vleermuizen.

Naar aanleiding van de in 2009 door Arcadis uitgevoerde habitatgeschiktheidsbeoordeling is in opdracht van de gemeente Horst a/d Maas door Arcadis in 2010 een aanvullend ecologisch onderzoek uitgevoerd naar het voorkomen van de steenuil op de bestaande varkenshouderij aan de Laagheide 9 te Grubbenvorst. De belangrijkste conclusie van het onderzoek is dat er op de planlocatie geen broedlocatie aanwezig is. De geschiktheid van de gebouwen is in het verleden achteruitgegaan door het verdwijnen van vegetatie en het aanpassen van de bedrijfsvoering. Uit het onderzoek blijkt dat er op een nabijgelegen erf een steenuil verblijft. Dit toont aan dat de soort wel in het gebied voorkomt en dat ook de planlocatie onderdeel is van een steenuilterritorium.

Naar de mening van Arcadis is in het kader van de Flora- en faunawet geen ontheffingsprocedure noodzakelijk met als voorwaarde dat enkele aanvullende mitigerende maatregelen worden uitgevoerd. Indien er voorzien wordt in een gedegen groenplan (zoals reeds is voorgesteld) aangevuld met enkele steenuilvoorzieningen (nestkasten) komt de gunstige staat van instandhouding van de steenuil niet in het geding. De maatregelen staat beschreven in de rapportage.

Beoordeling en toetsing

De overwegingen in het kader van de Flora- en faunawet vallen onder de werkingssfeer van die wet en daarom buiten het kader van de Wet milieubeheer. Een eventuele noodzaak tot het aanvragen van een ontheffing bij de Dienst Regelingen van het ministerie van Economische Zaken op basis van de Ffwet staat vergunningverlening op basis van de Wm niet in de weg, aangezien er geen coördinatie is tussen beide wetgevingen. Het initiatief voor het aanvragen van een ontheffing ligt bij Heideveld zelf en kan niet door ons worden afgedwongen.

5.9 Woningwet

De aangevraagde activiteiten moeten tevens worden aangemerkt als het bouwen in de zin van de Woningwet. Op grond van artikel 20.8 Wm kan deze vergunning op grond van de Wet milieubeheer niet eerder in werking treden dan nadat de betrokken bouwvergunningen zijn verleend.

Beoordeling en toetsing

De aanvraag Wm-revisievergunning is ingekomen op 30 september 2010. Aangezien de aanvraag bouwvergunning bij de gemeente Horst aan de Maas is ingediend op 6 augustus 2010 is deze niet gelijktijdig ingediend met de aanvraag.

In artikel 20.8 Wet milieubeheer (Wm) is opgenomen dat een milieuvergunning niet in werking treedt zolang de "betrokken" bouwvergunning niet is verleend. Ook al betreft de bouwvergunning slechts een deel van de inrichting, dan treedt de gehele milieuvergunning niet in werking (zie ABRvS nr. 200307286/1 van 30 juni 2004 (Utrecht)).

Verder blijkt uit de wetsgeschiedenis dat met artikel 20.8 van de Wet milieubeheer wordt beoogd te voorkomen dat een inrichting op grond van de milieuvergunning feitelijk wordt opgericht of uitgebreid/veranderd zonder een daartoe verleende bouwvergunning. In de situatie van Heideveld is dit niet aan de orde gezien het feit dat Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas middels besluit van 30 oktober 2012 voor het initiatief van Heideveld de reguliere bouwvergunning fase 1 en projectbesluit ex artikel 3.10 Wet ruimtelijke ordening hebben verleend.

De reguliere bouwvergunning fase 1 en het projectbesluit zijn gepubliceerd op 15 november 2012 en hebben inmiddels ter inzage gelegen van 16 november tot en met 27 december 2012. Gedurende deze periode is beroep ingesteld bij de Rechtbank Limburg, waarvan de zitting is gepland op 21 januari 2014.

6 Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

6.1 Beste Beschikbare Technieken (BBT)

6.1.1 Toetsingskader

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

De BBT-conclusies worden vastgesteld door de Europese commissie overeenkomstig artikel 13, vijfde en zevende lid van de Richtlijn Industriële emissies en worden in de Nederlandse regelgeving niet meer apart aangewezen. Voor BREF's die zijn vastgesteld voor 6 januari 2011 geldt dat in afwachting van aanneming van nieuwe BBT-conclusies het hoofdstuk Best Available Techniques (BAT) dat in de desbetreffende BREF staat, geldt als BBT-conclusie.

Voor IPPC-installaties moeten de BBT-conclusies worden toegepast. Uitsluitend indien toepassing van de BBT-conclusies leidt tot buitensporige hoge kosten als gevolg van de geografische ligging, de lokale milieuomstandigheden of de technische kenmerken van de IPPC-installatie mogen in specifieke gevallen minder strenge emissiegrenswaarden worden vastgesteld. Een dergelijke afwijking moet in de vergunning uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

De door Heideveld aangevraagde activiteiten worden genoemd in bijlage I van de richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van van 24 november 2010 inzake industriële emissies (RIE) en wel in categorie 6.6 b (met meer dan 2.000 plaatsen voor mestvarkens van meer dan 30 kg en 6.6 c (met meer dan 750 plaatsen voor zeugen).

De aangevraagde installaties betreffen een IPPC-installatie. Voor deze installaties zijn de onderstaande BBT-conclusies van toepassing.

Categorie in bijlage 1 RIE	primair relevant BBT-conclusies/ BREF	Tevens van belang zijnde BBT-conclusies/BREF's
6.6 b Intensieve varkenshouderij met meer dan 2.000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg), of;	BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij (BREF IV)	BREF op- en overslag bulkgoederen (BREF ESB) BREF Energie-

6.6 c Intensieve veehouderij met meer dan 750 plaatsen voor zeugen		efficiëntie
--	--	-------------

Verder zijn gelet op de aangevraagde activiteiten de onderstaande Nederlandse informatiedocumenten over BBT van toepassing.

Naam document	Jaartal	Vindplaats
NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht	Juli 2012	Infomil.nl
NRB 2012 Nederlandse richtlijn bodembescherming	Maart 2012	Agentschap.nl
Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij	Juni 2007	Infomil.nl
Oplegnotitie BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij	Juli 2007	Infomil.nl
PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke Stoffen	December 2012	Publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl
PGS 19: Opslag van propaan	Oktober 2013	Publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl
PGS 30: Vloeibare brandstoffen – bovengrondse tankinstallaties en afleverinstallaties	December 2011	Publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl

Aan de bovenstaande documenten is getoetst. Voorts hebben wij aan de hand van bestaande literatuur en kennis van de aangevraagde activiteiten bij het verlenen van de vergunning BBT voorgeschreven.

Alhoewel procesmatig de Wet milieubeer van toepassing is en niet de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is het moment van vergunningverlening bepalend voor de van toepassing zijnde inhoudelijke (ex-nunc) beoordeling. Dit betekent concreet dat wij bij de beoordeling van de verschillende milieuaspecten getoetst hebben aan de op dit moment vigerende (BBT) documenten en andere wet- en regelgeving.

6.1.2 Toetsing BREF Intensieve veehouderij (BREF IV)

De BREF IV gaat in op de volgende activiteiten: management van het bedrijf, bereiding van voer en voedingsstrategie, veeteelt, verzamelen en opslaan van mest, verwerking van mest binnen de inrichting, uitrijden van mest en afvalwaterzuivering.

In de milieuproblematiek van de intensieve veehouderij staat mest centraal. Dat komt ook tot uitdrukking in de volgorde waarin de bedrijfsactiviteiten worden gepresenteerd in hoofdstuk 4 en 5 van deze BREF, te beginnen met een goede landbouwpraktijk, gevolgd door voerstrategieën om de kwaliteit en de samenstelling van de mest te beïnvloeden, methoden om de mest uit de stallen te verwijderen, de opslag en de verwerking van de mest en tenslotte het uitrijden van de mest.

Andere milieuaspecten zoals afval, energie, water, afvalwater en geluid komen ook aan de orde, maar minder gedetailleerd.

De meeste aandacht gaat uit naar ammoniak, de voornaamste luchtverontreinigende stof, omdat deze stof in de grootste hoeveelheden wordt uitgestoten. In vrijwel alle informatie over de reductie van emissies vanuit stallen werd de reductie van de ammoniakuitstoot genoemd. Er wordt van uitgegaan dat technieken die de uitstoot van ammoniak beperken, ook de uitstoot van de andere gasvormige stoffen zullen verminderen. Andere milieueffecten hebben te maken met stikstof- en fosforemissies naar de bodem, het oppervlaktewater en het grondwater als gevolg van de bemesting van het land. Bij het terugdringen van deze emissies gaat het niet alleen om het opslaan, verwerken en uitrijden van de geproduceerde mest, maar om maatregelen ten aanzien van een hele keten van activiteiten, inclusief stappen om de mestproductie zo veel mogelijk te beperken.

Hieronder volgt een overzicht van de toegepaste technieken en de conclusies ten aanzien van de beste beschikbare technieken voor de intensieve varkenshouderij, te weten:

1) Goede landbouwpraktijk in de intensieve varkenshouderij

Goede bedrijfsvoering is een essentieel onderdeel van BBT. Hoewel het moeilijk is om de milieuwinst te kwantificeren in de zin van emissiereducties of terugdringing van het energie- en waterverbruik, is duidelijk dat een gewetensvolle bedrijfsvoering zal bijdragen tot de verbetering van de milieuprestaties van een intensief pluimvee- of varkensbedrijf. BBT voor het verbeteren van de algemene milieuprestaties van een intensief veebedrijf omvat alle onderstaande aspecten:

- scholingsprogramma's voor medewerkers;
- een boekhouding van water- en energieverbruik, de hoeveelheden veevoer, het geproduceerde afval en de op het land gebrachte kunstmest en dierlijke mest;
- een noodprocedure voor onvoorziene emissies en incidenten;
- een reparatie- en onderhoudsprogramma om te waarborgen dat gebouwen en materieel in goede staat verkeren en dat voorzieningen worden schoongehouden;
- een goede planning van activiteiten op het bedrijf, zoals de levering van grondstoffen en de afvoer van producten en afval;
- een goede planning van het uitrijden van mest.

Beoordeling en toetsing

De registratieverplichting voor veevoer en mest in het kader van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet is voldoende om ook aan de eisen van de BREF te voldoen. Het water- en energieverbruik wordt binnen de inrichting van Heideveld met behulp van facturen geregistreerd in logboeken en de boekhouding. Het geproduceerde afval wordt met behulp van afgiftebonnen en facturen geregistreerd in logboeken en de boekhouding.

Naar onze mening behoren de aanbevelingen met betrekking tot scholing, planning en programmering tot de primaire eigen verantwoordelijkheid van de veehouder en hoeven daarom niet in dit besluit te worden meegenomen. De inrichting van Heideveld voldoet hiermee aan de BBT voor goede landbouwpraktijk.

2) Voerstrategieën voor varkens

BBT in de BREF omvat minimalisatie van het stikstof- en fosfaatgehalte van mest door de hoeveelheid en samenstelling van het voer goed af te stemmen op de behoefte aan essentiële aminozuren en fosfor van de dieren. Dit resulteert in het toepassen van veevoer met een maximale hoeveelheid stikstof (met name ruw eiwit) en fosfor. In Nederland wordt het stikstof- en fosfaatgehalte van het diervoer geregistreerd op grond van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet. Deze gehalten worden gebruikt om het verlies aan nitraat en fosfaat te bepalen voor de toetsing aan de gebruiksnormen van de Meststoffenwet. Dit systeem zorgt ervoor dat de Nederlandse veehouderijen de voerstrategieën uit de BREF toepassen om binnen de verliesnormen van de Meststoffenwet te blijven.

Beoordeling en toetsing

Binnen de inrichting van Heideveld gebeurt het voeren van varkens middels een geautomatiseerd systeem (voerdoseerleidingen). Hiermee is het mogelijk om de hoeveelheid voer exact af te stemmen op de behoefte van de varkens. Daarnaast worden uitsluitend voedingsstoffen aangekocht van GMP+ gecertificeerde leveranciers. De GMP+ is vergelijkbaar met de ISO certificering en geldt voor de productie, de handel en het vervoer van voerstoffen. Hiermee is gewaarborgd dat via het veevoer geen te hoge gehalten aan nutriënten in de mest en uiteindelijk in de bodem terecht komen.

Dit aspect is geïmplementeerd via het Nederlandse mestbeleid en hoeft daarom niet in dit besluit te worden meegenomen. De inrichting van Heideveld voldoet hiermee aan de BBT voor voerstrategie.

3) Huisvestingssystemen

De BREF geeft aan welke huisvestingssystemen tot BBT moeten worden gerekend. Daarbij wordt de totale milieubelasting in aanmerking genomen. Daarin is de emissie van ammoniak de overheersende factor. Daarnaast wordt ook rekening gehouden met de emissies van geur en stof, het energiegebruik, het gebruik van grondstoffen en afvalwater.

Alle ontwerpmaatregelen om de ammoniakuitstoot naar de lucht vanuit varkensstallen te reduceren, zoals beschreven in hoofdstuk 4 van de BREF IV berusten in wezen op enkele of alle onderstaande principes:

- verkleining van het emitterend mestoppervlak;
- afvoer van (drijf)mest vanuit de put naar een externe mestopslag;
- toepassing van een aanvullende behandeling zoals beluchting voor het verkrijgen van spoelvoeistof;
- koeling van het mestoppervlak;
- gebruik van gladde en gemakkelijk te reinigen oppervlakken (bijv. roosters en mestkanalen).

Beoordeling en toetsing huisvesting voor ammoniak

Nederland heeft ervoor gekozen om voor huisvestingssystemen de voorschriften ten aanzien van de emissie van ammoniak vast te stellen in een algemene maatregel van bestuur en niet in de vergunningvoorwaarden. Het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit huisvesting) stelt voor de huisvesting van verschillende diercategorieën maximale emissiewaarden voor de ammoniakemissie per dierplaats en geeft aan wanneer hieraan uiterlijk moet zijn voldaan.

Rekening houdend met afschrijvingstermijnen en de beschikbare informatie zijn in de oplegnotitie een aantal data opgenomen die belangrijk zijn voor de beoordeling van BBT. Aan de hand van deze beoordeling is in de oplegnotitie per diercategorie aangegeven welke huisvestingssystemen als BBT voor het aspect ammoniak kunnen worden aangemerkt. Daarbij wordt het voorbehoud gemaakt dat die systemen BBT zijn, *tenzij* dat vanwege andere milieuaspecten niet het geval is.

De door Heideveld aangevraagde huisvestingssystemen (zie paragraaf 4.2 van de considerans) voldoen allemaal aan de maximale emissiewaarden uit het Besluit huisvesting en zijn BBT op de voorwaarde dat voorschriften gesteld worden aan het energieverbruik en het afvalwater. Als het energieverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden en er een milieuhygiënische verantwoorde bestemming is voor het spuiwater, hoeven deze aspecten geen belemmering te zijn om een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen (zie uitspraken RvSt 1 juni 2005, nr. 200409343/1 'Echt-Susteren' en van 17 januari 2007, nr. 200603909/1 'Alphen-Chaam').

Energieverbruik

De toename van het energieverbruik is voor een deel toe te schrijven aan het elektriciteitsverbruik van de luchtwasser zelf, maar wordt vooral veroorzaakt door extra elektriciteitsverbruik van de ventilatie. Het elektriciteitsverbruik van de luchtwasser zelf komt hoofdzakelijk voor rekening van de waswaterpomp. Het precieze verbruik is afhankelijk van het type luchtwasser. Bij een luchtwasser waarin een pomp het waswater continu over pakkingsmateriaal versproeit is het verbruik hoger dan in een lamellenfilter waarin de wasvloeistof maar een minuut per 20 minuten opgebracht wordt. Extra elektriciteitsverbruik van de ventilatie wordt veroorzaakt door:

1. Extra drukval in het afvoerkanaal (er is meer druk nodig om de lucht door de luchtwasser heen te krijgen);
2. Langere transportafstand als afdelingen die eerst een eigen afvoer- of emissiepunt hadden nu centraal afgezogen worden;
3. Langere transportafstand om afstand tot luchtwasser te overbruggen.

Het eerste punt wordt vooral bepaald door het type luchtwasser. Het tweede en derde punt zijn erg situatiespecifiek. Plaatsing van de luchtwasser is een natuurlijk moment om naar de volgende energiebesparende maatregelen uit het energie-informatieblad veehouderijen (E11) te kijken:

1. VE2 Klimaatcomputer;
2. VE3 Regeling met meetwaaier en smoorunit;
3. VE4 Frequentieregeling;
4. VE5 Centrale afzuiging;
5. VE7 Ventilatiesysteem met ondergrondse luchtinlaat (t.o.v. informatieblad is er een extra besparing, omdat bij deze maatregel de luchtwasser kleiner uitgevoerd kan worden).

Hiermee rekeninghoudende vinden wij het niet noodzakelijk om een haalbaarheidstoets uit te voeren, zoals geadviseerd in de oplegnotitie BREF IV, naar de toepassing van energiebesparingsmaatregelen bij luchtwassers. Aangezien het energieverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden, is dit aspect geen belemmering om een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen.

Voor hoe verder om te gaan met de toename van het energieverbruik verwijzen wij hier naar onze overwegingen aangaande het milieuaspect energie (zie paragraaf 6.7 van de considerans).

Spuiwater

Op de internetsite van het ministerie van Economische Zaken (Dienst Regelingen) is aangegeven dat spuiwater van een luchtwasser als een afvalstof moet worden aangemerkt. Afvalstoffen mogen als een meststof worden verhandeld en gebruikt als kan worden aangetoond dat er geen landbouwkundige en milieukundige bezwaren zijn tegen het gebruik ervan. Als er geen bezwaren zijn, wordt de stof op Bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet geplaatst. Hierop staan stoffen die als meststof mogen worden verhandeld en gebruikt.

De door Heideveld aangevraagde gecombineerde luchtwasser (BWL 2009.12) bestaat uit een watergordijn en een biologische wasser. Volgens de vergunningaanvraag (zie tabblad K) zal per jaar circa 4.273 m³ spuiwater worden geproduceerd om als meststof in de landbouw te worden afgezet.

Het lozen van spuiwater van een biologische luchtwassysteem of een waterwasser was tot 1 januari 2013 opgenomen in bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet. Omdat is beoordeeld dat dit spuiwater geen bemestende waarde heeft, is dit spuiwater niet meer opgenomen in bijlage Aa. Daarentegen is op grond van het Barim het lozen op of in de bodem wel toegestaan (zie Barim artikel 3.126).

Het spuiwater van een biologische wasstap bevat stikstof (nitraat, nitriet en ammonium), biomassa en stofdeeltjes. Vanwege de grote hoeveelheid is lozing in het vuilwaterriool vaak niet mogelijk, omdat het riool in het buitengebied niet op dergelijke grote hoeveelheden is gedimensioneerd.

Bij een biologische luchtwasser ontstaat veel meer spuiwater dan bij een chemische luchtwasser (vijf tot 25 keer zoveel). Het spuiwater zal dan worden afgevoerd of uitgereden over de bodem. Wanneer gebruik als meststof of het lozen van spuiwater niet mogelijk is, moet afvoer als afvalstof plaatsvinden. In dat geval moet een veehouder zich ontdoen van het spuiwater als afvalstof in de zin van de Wet milieubeheer. Dit betekent dat de veehouder het spuiwater via een erkende inzamelaar moet verwijderen uit de inrichting.

Op dit moment wordt door het ministerie gewerkt aan een definitieve oplossing voor bovenstaande geschetste problematiek.

Rekeninghoudende dat de hoeveelheid spuiwater zo laag mogelijk wordt gehouden en er een milieuhygiënische bestemming voor het spuiwater is, is dit aspect geen belemmering om een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen.

Beoordeling en toetsing andere milieuaspecten dan ammoniak

Bij de beoordeling van de huisvestingssystemen kunnen ook andere milieuaspecten dan de emissie van ammoniak een rol spelen.

Aangezien de door Heideveld aangevraagde huisvestingssystemen met een volledige of gedeeltelijke roostervloer niet worden gespoeld met niet-beluchte mestvloeistof, hoeft bij de beoordeling van de BBT géén rekening te worden gehouden met de geurpiek.

In Nederland vindt de beoordeling van geur plaats op grond van de Wet geurhinder en veehouderijen (Wgv). De Regeling geurhinder en veehouderijen (Rgv) houdt rekening met het effect van de geurpiek door systemen met spoelgoten niet als emissiearme huisvesting te beschouwen (voor gespeende biggen en varkens) en kent daarom aan deze systemen een hogere geuremissiefactor toe. De verdere beoordeling van de geur afkomstig van de veehouderij is meegenomen in onze overwegingen betreffende dit milieuaspect.

De inrichting van Heideveld voldoet hiermee aan de BBT voor huisvestingssystemen.

4) Water in de varkenshouderij

In de varkenshouderij wordt water gebruikt voor schoonmaakactiviteiten en voor het drinken van de dieren. Reductie van het drinkwaterverbruik wordt in de BREF IV niet realistisch geacht. Het verbruik varieert naargelang het dieet van de dieren en over het algemeen wordt het als noodzaak beschouwd dat er permanent water beschikbaar is, hoewel er productiestrategieën zijn met een beperkte toegang tot water.

In principe worden er drie soorten drinksystemen gebruikt. Voor varkens zijn dat drinknippels in een trog of bak, drinkbakken en bijtnippels. Al deze systemen hebben voor- en nadelen. Er zijn echter onvoldoende gegevens beschikbaar om een conclusie te trekken ten aanzien van BBT.

De BREF IV geeft een aantal concrete waterbesparende maatregelen die onder BBT vallen. De maatregelen die volgens de BREF tot BBT worden gerekend zijn al gangbaar in de Nederlandse veehouderijen en sluiten aan bij de uitgangspunten van het preventiebeleid.

De BREF IV geeft aan dat voor afvalwater meer inzicht nodig is om generiek vast te stellen wat BBT is.

Het bevoegd gezag moet dus voor de verwijdering van afvalwater individueel bezien welke verwijderingsopties BBT zijn. Bij verschillende huisvestingssystemen kan afvalwater ontstaan, bijvoorbeeld bij luchtwassers of bij koeldekssystemen. Lozing van dit afvalwater op het oppervlaktewater is milieuhygiënisch ongewenst. Als uit een integrale beoordeling van het stalsysteem blijkt dat lozing op het oppervlaktewater de beste optie is, is hiervoor een Waterwetvergunning nodig.

Beoordeling en toetsing waterbesparing

Volgens de gegevens uit de aanvraag (zie tabblad H) wordt binnen de inrichting van Heideveld per jaar circa 1.000 m³ leidingwater gebruikt als drinkwater voor medewerkers en ten behoeve van sanitaire doeleinden (was- en toiletvoorziening).

Ter beperking van de hoeveelheid leidingwater blijkt uit de vergunningaanvraag dat binnen de inrichting van Heideveld worden toegepast spoelstoppen op de toiletten, waterbesparende douchekoppen en doorstroombegrenzers op de kranen (zie tabblad H). Wij achten verdere besparingsmaatregelen niet noodzakelijk, omdat het leidingwaterverbruik ruim minder dan 5.000 m³ per jaar bedraagt.

Verder blijkt uit de vergunningaanvraag (zie tabbladen B en H) dat per jaar (na realisatie van de uitbreiding) circa 20.000 m³ grondwater wordt opgepompt voor:

- drinkwater voor de dieren;
- schrobwater voor de stallen, uitloop en laadruimten;
- waswater reiniging kadaverplaats;
- wasvloeistof luchtwassers;
- waswater reiniging voertuigen en spuitapparatuur op perceel.

Reductie van het waterverbruik van de dieren wordt in de BREF IV niet realistisch geacht. De dieren worden gevoerd met vochtrijke bijproducten waardoor grondwaterverbruik als drinkwater voor de dieren minimaal zal zijn.

De maatregelen die volgens de BREF IV tot BBT worden gerekend zijn al gangbaar in de Nederlandse veehouderijen en sluiten aan bij de uitgangspunten van het preventiebeleid.

In de vergunning moet rekening worden gehouden met de mogelijkheden voor waterbesparing zoals genoemd in hoofdstuk 5.2.3 van de BREF, te weten:

1. het schoonmaken van stallen en materieel met een hoge druk reiniger na iedere productie cyclus. Het typische spoelwater komt terecht in het meststelsel en daarom is het belangrijk om een evenwicht te vinden tussen de zuiverheid en een zo laag mogelijk watergebruik;
2. het uitvoeren van een regelmatige kalibratie van de drinkwaterinstallatie om morsen te voorkomen;
3. het behouden van een registratie van het waterverbruik middels meters of de waterconsumptie;
4. het opsporen van en repareren van lekkages.

Voor de binnen de inrichting van Heideveld toegepaste drinksystemen (drinknippels in een trog of cup, een watertrog en bijnippels) is volgens de BREF onvoldoende informatie beschikbaar om te komen tot een BBT conclusie. De aanwezige drinkwatersystemen worden regelmatig gekalibreerd om verspilling te voorkomen.

Daarnaast wordt het afvalwater van de reiniging van de voerinstallatie weer opgenomen in de voorbereiding van de dieren. Verder blijkt uit de vergunningaanvraag (zie tabblad H) dat na iedere productiecyclus de stallen met hoge drukreinigers worden schoongemaakt. Voorafgaande hieraan worden de stallen droog voorgereinigd en ingeweekt. Daarnaast vindt er reiniging plaats van vrachtwagens indien dit noodzakelijk is in verband met veterinaire eisen.

Naast preventiemaatregelen worden ook good housekeeping maatregelen uitgevoerd, te weten: het registreren van het waterverbruik en het regelmatig controleren van de waterleidingen op lekkages.

Wij achten verdere besparingsmaatregelen niet noodzakelijk, omdat het grondwaterverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden.

De inrichting van Heideveld voldoet hiermee aan de BBT voor Waterbesparing.

Beoordeling en toetsing Afvalwater

Vanaf 1 januari 2013 is het lozen van afvalwater afkomstig van agrarische activiteiten geregeld in het Barim. Voor het lozen geldt de algemene systematiek:

- Lozen op het vuilwaterriool is toegestaan onder de voorwaarden van de zorgplicht, tenzij verboden;
- Lozen op de bodem, oppervlaktewater en hemelwaterriool is verboden, tenzij expliciet toegestaan.

Als lozen in de bodem of op een hemelwaterriool niet is toegestaan, kan het bevoegd gezag via maatwerkvoorschrift lozen op grond van Barim artikel 2.2 toestaan.

Als lozen in oppervlaktewater niet is toegestaan, kan lozen alleen met een vergunning op grond van de Waterwet worden toegestaan. Als lozen in het vuilwaterriool is verboden, kan het bevoegd gezag lozen via een maatwerkvoorschrift lozen toestaan maar alleen als dit expliciet bij betreffende activiteit is vermeld.

Uit de vergunningaanvraag (zie tabblad B) blijkt dat binnen de inrichting van Heideveld de onderstaande (afval)waterstromen vrijkomen:

1. huishoudelijk afvalwater (o.a. toiletten en douches), wordt geloosd op het gemeentelijk vuilwaterriool 'DWA';
2. afvalwater van de reiniging van de stallen en uitloopruimten, geloosd op de mestkelder;

3. afvalwater van de reiniging van voertuigen veevervoer, geloosd op de mestkelder;
4. afvalwater kadaverplaats, geloosd op de mestkelder;
5. afvalwater reiniging voerinstallatie en brijvoerkeuken, geloosd op de mestkelder;
6. terugspoelwater ontijzeringsinstallatie grondwater, geloosd op de mestkelder;
7. niet verontreinigd hemelwater van de terreinen en daken, wordt geïnfiltreerd in de bodem.

Het brengen van afvalwater in de mestkelder is alleen toegestaan voor dierlijke meststoffen en stoffen die in bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling meststoffenwet zijn aangewezen. Afvalwater verontreinigd met dierlijke mest valt onder de categorie dierlijke meststoffen. Mengen van verschillende stromen is alleen toegestaan voor de dierlijke meststoffen en voor de stoffen die zijn opgenomen in bijlage Aa, categorie 3. Dit volgt uit artikel 5 van het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet en artikel 6 van de Uitvoeringsregeling meststoffenwet.

In artikel 22.1, lid 9 van de Wet milieubeheer is bepaald dat hoofdstuk 10 (afvalstoffen) niet van toepassing is op stoffen die onder de Meststoffenwet vallen (het blijven wel afvalstoffen).

Afvalwaterstromen die niet zijn aangewezen als meststof, zijn afvalstoffen waar hoofdstuk 10 wel op van toepassing is. In artikel 2.12, vierde lid van het Activiteitenbesluit is opgenomen dat afvalwater waarvan het lozen op of in de bodem is toegestaan, mogen worden gemengd met meststoffen voor zover dit niet in strijd is met artikel 5 van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet. Bij de verschillende agrarische activiteiten is vermeld of het brengen in de mestkelder is toegestaan.

Uit het bovenstaande overzicht blijkt dat alle vrijkomende afvalwaterstromen, met uitzondering van huishoudelijk afvalwater en niet verontreinigd hemelwater van terreinen en daken, worden geloosd op de mestkelder. De afvalwaterstromen mogen worden gemengd met dierlijke mest en daarmee worden geloosd op de mestkelder. De inrichting van Heideveld voldoet hiermee aan de BBT voor afvalwater.

5) Energie in de varkenshouderij

De BREF IV geeft een aantal energiebesparende maatregelen die onder BBT vallen. De maatregelen genoemd in de BREF zijn nader uitgewerkt in het InfoMil-informatieblad E11 “Energiebesparing bij veehouderijen”.

Beoordeling en toetsing

De energiebesparende maatregelen die tot BBT gerekend worden in de BREF, krijgen voldoende aandacht als bij de milieuvergunning rekening wordt gehouden met het InfoMil informatieblad E11 “Energiebesparing bij veehouderijen”.

Voor de verdere beoordeling verwijzen wij hier naar onze overwegingen aangaande het milieuaspect energie (zie paragraaf 6.7 van de considerans).

De inrichting van Heideveld voldoet hiermee aan de BBT voor energie.

6) Opslag van varkensmest

De BREF IV geeft een aantal aanbevelingen voor opslag van vaste en vloeibare mest. Voor opslag van vloeibare varkensmest wordt in de oplegnotitie nog verwezen naar het Besluit mestbassins milieubeheer, waarin de meeste aanbevelingen al zijn opgenomen. Dit besluit is inmiddels vervallen en per 1 januari 2013 een op een opgenomen in het Barim.

Voor bassins die niet onder het Barim vallen vanwege hun oppervlakte, grootte of de afstand tot een voor geur gevoelig object dient het bevoegd gezag bij de milieuvergunning rekening te houden met de aanbevelingen uit de BREF IV.

Opslag van vaste varkensmest wordt geregeld in de milieuvergunning. Het bevoegd gezag kan de aanbevelingen in de BREF IV overnemen in de milieuvergunning. Naast de opslagvoorziening komt in de BREF IV ook de capaciteit van de mestopslag aan de orde. In de BREF IV wordt ten aanzien van varkensmest de opslagcapaciteit als BBT beschouwd, indien deze capaciteit voldoende is om de tijd te overbruggen dat de mest niet mag worden uitgereden of tot het moment dat de mest verder kan worden verwerkt. In Nederland is de opslagcapaciteit van mest voldoende geregeld in het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet. In de vergunning behoeft daarom aan dit BBT-aspect geen aandacht meer te worden besteed.

Beoordeling en toetsing

Uit de aanvraag blijkt dat de opslagen (mestkelders- en silo's) voor drijfmest zijn uitgevoerd overeenkomstig de eisen uit het Besluit mestbassins milieubeheer. Inmiddels is het Besluit mestbassins milieubeheer vervallen en zijn de eisen voor de opslag van drijfmest opgenomen in §3.4.6. van het Barim.

Echter in de situatie van Heideveld valt de opslag van drijfmest niet onder het Barim, waardoor voor deze activiteit de eisen uit het Barim niet rechtstreeks van toepassing zijn. Voor de verdere beoordeling verwijzen wij hier naar onze overwegingen aangaande het Barim (zie paragraaf 5.3 van de considerans).

Hiermee rekeninghoudende hebben wij bij het opstellen van de voorschriften aansluiting gezocht bij de eisen uit het Barim.

De inrichting van Heideveld voldoet hiermee aan de BBT voor mestopslag.

7) Behandeling van varkensmest op bedrijfsniveau

Technieken voor behandeling van mest op bedrijfsniveau zijn volgens de BREF alleen voorwaardelijk BBT. De BREF verstaat onder mestbehandeling onder andere scheiding, biologische behandeling, compostering en droging. Het initiatief om mest op bedrijfsniveau te behandelen ligt bij de veehouder. Eisen aan mestverwerking worden gesteld in de "Handreiking (co-)vergisting van mest".

Beoordeling en toetsing

Binnen de inrichting van Heideveld is alléén sprake van een veehouderij zonder de verdere behandeling van varkensmest op bedrijfsniveau. Voor de verdere be- en verwerking van de varkensmest wordt deze in eerste instantie met vrachtwagens getransporteerd naar de BEC binnen de inrichting van Kuijpers Onroerend Goed BV gelegen aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst. Inmiddels is het mesttransport per pijpleiding per 1 oktober 2011 onder voorwaarden opgenomen in de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet.

8) Het uitrijden van pluimvee- en varkensmest

De BREF IV bevat technieken om belasting van het milieu bij het uitrijden van mest te voorkomen. In Nederland zijn de regels voor het uitrijden van mest opgenomen in het Besluit gebruik meststoffen op grond van de Wet bodembescherming. Door deze regels is de toepassing van BBT volgens de BREF gewaarborgd.

Beoordeling en toetsing

De inrichting van Heideveld heeft geen eigen landbouwgronden beschikbaar voor het uitrijden van mest. Het Besluit gebruik meststoffen is voldoende om toepassing van BBT bij het uitrijden van mest te waarborgen. In dit besluit hoeft aan dit aspect geen aandacht te worden besteed. De mest van Heideveld zal niet worden uitgereden, maar wordt getransporteerd naar en be- en verwerkt in de BEC (zie punt 7).

6.1.3 Toetsing BREF op- en overslag bulkgoederen (BREF ESB)

Deze BREF is van toepassing op de opslag, het transport en de verlading van vloeistoffen, vloeibare gassen en vaste stoffen. Deze BREF handelt over emissies naar lucht, bodem en water, maar de meeste aandacht wordt besteed aan het milieucompartiment lucht. De informatie over luchtemissies uit de opslag en verlading/transport van vaste stoffen is toegespitst op stof.

Voor elke opslagmethode en voor elk transport- en verladingproces wordt een lijst gegeven van de relevante operationele activiteiten, zoals vullen, ledigen, ontluchten, schoonmaken, aftappen, ragen, aankoppelen/loskoppelen en de mogelijke gebeurtenissen/incidenten, zoals overvulling en lekkage, waarbij emissies kunnen optreden. Dit vormt de basis voor de beschrijving van de potentiële emissies per methode en activiteit. Vooral de potentiële emissiebronnen van opslagmethoden en transport- en verladingprocessen worden geselecteerd voor verdere analyse aan de hand van een risicomatrix. Hierbij wordt een scoresysteem toegepast waarbij emissieresultaten van operationele oorsprong worden berekend door voor elke opslagmethode en elke transport- en verladingactiviteit de emissiefrequentie te vermenigvuldigen met het emissievolume. Alle potentiële emissiebronnen met een score van 3 of meer worden als relevant beschouwd. Daarom worden in hoofdstuk 4A “Technieken in overweging te nemen als BBT”, emissiebeheersingmaatregelen (ECM) besproken om de potentiële emissies uit deze bronnen te voorkomen of verminderen.

Voor vast stoffen wordt ingegaan op verschillende soorten open opslag, een belangrijke potentiële emissiebron van stof, net als opslag in zakken en bulkzakken, silo's en bunkers en verpakte gevaarlijke vaste stoffen.

De BBT's gaan in op een breed scala van technische en organisatorische maatregelen die eveneens geregeld zijn in een aantal als BBT aangewezen Nederlandse documenten zoals meerdere PGS-richtlijnen en de NeR.

Beoordeling en toetsing

In de scope (reikwijdte) van deze BREF is aangegeven dat deze BREF ingaat op alle soorten op- en overslag en dat deze relevant is voor nagenoeg alle RIE-categorieën en overige installaties wanneer de maatregelen in een redelijke verhouding staan tot de schaal van de installatie zoals bij tank op- en overslagbedrijven. In deze BREF gaat het om de emissies bij de opslag van gevaarlijk stoffen in bulk.

Deze BREF is van toepassing op de opslag, het transport en de verlading van vloeistoffen, vloeibare gasen en vaste stoffen bij IPPC-installaties onafhankelijk van de sector of industrie. De BREF gaat in op de emissies naar de lucht, bodem, water, waarbij de meeste aandacht uitgaat naar de emissies naar de lucht. De informatie met betrekking tot emissies van de opslag, handling en transport van vaste stoffen is gericht op stof.

In de oplegnotitie bij de BREF wordt ingegaan op de relatie tussen de BREF op- en overslag en andere BREF's. In deze BREF's zijn ook technieken opgenomen voor op- en overslag. Die technieken zijn dan specifiek voor die branche. Daarbij is aangegeven dat deze specifieke maatregelen (de maatregelen uit de primaire BREF's) de voorkeur verdienen boven generieke maatregelen uit de andere BREF's). Zo zijn de BREF Intensieve veehouderij (BREF IV) specifieke maatregelen opgenomen voor de opslag van varkensmest.

In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de Best Available Techniques (BAT) voor de verschillende op- en overslagvoorzieningen, waarbij voor de inrichting van Heideveld alleen de paragrafen 5.2 (transport en overslag van vloeistoffen), 5.3 (opslag van vaste stoffen) en paragraaf 5.4 (transport en overslag van vaste stoffen) van toepassing zijn.

Wij zijn van mening dat de in het BREF genoemde eisen ten aanzien van het design van opslagtanks, middelen ten behoeve van inspectie en handhaving en eisen aan de locatie en kleur van de tanks in de bovenstaande paragrafen niet als BBT worden genoemd voor de situatie van Heideveld. Het is wel zo dat de binnen de inrichting van Heideveld aanwezige opslagtanks voor propaan en dieselolie voldoen aan de van toepassing zijnde PGS richtlijnen (zie paragraaf 6.8.3 van de considerans).

De binnen de inrichting van Heideveld aanwezige opslagen (kelders, silo's, bunkers, emballage en tanks) zijn zodanig uitgevoerd (afgesloten, inpandig met afzuiging en reiniging nageschakelde techniek) dat geen emissies kunnen optreden. Alle opslagen van vloeibare stoffen hebben een score van minder dan 3 en zijn daarmee als niet relevant te beschouwen. De aanvoer en laden en lossen vindt zodanig plaats (o.a. dichte tankwagens, afgezeilde bulkwagens en dichte leidingen) dat geen emissies kunnen optreden. Alle binnen de inrichting uitgevoerde bewerkingen vinden uitsluitend inpandig plaats, waardoor buiten de inrichting geen sprake kan zijn van stofemissies.

Uit de beoordeling en toetsing volgt dat de aangevraagde activiteiten en daarbij behorende voorzieningen, daarbij rekeninghoudende met de in dit besluit opgenomen voorschriften, in overeenstemming zijn met de in de BREF ESB genoemde best beschikbare technieken. Daarbij is relevant dat overeenkomstig de BREF de maatregelen in een redelijke verhouding moeten staan tot de schaal van de installatie, omdat het bij Heideveld gaat om een veehouderij (incl. brijvoerkeuken) en niet om bijvoorbeeld een tank op- en overslagbedrijf.

6.1.4 Toetsing BREF Energie-efficiency

In de scope (reikwijdte) BREF Energie-efficiency is opgenomen dat deze van toepassing is op alle RIE-inrichtingen, behalve degenen die vallen onder het systeem van Emissiehandel. Deze BREF bevat derhalve richtsnoeren en conclusies inzake technieken voor energie-efficiëntie die voor alle onder de IPPC-richtlijn vallende installaties in het algemeen als BAT-compatibel worden beschouwd. Deze BREF:

- bevat geen specifieke informatie over processen en activiteiten in sectoren die onder andere BREF-documenten vallen;
- stelt geen sectorspecifieke BBT vast.

In het BAT-hoofdstuk (hoofdstuk 4) worden aan de hand van de informatie uit de hoofdstukken 2 en 3 de technieken vastgesteld die op Europees niveau als BAT worden beschouwd.

De in dit document gegeven informatie is bedoeld als hulp bij de bepaling van de BAT voor energie-efficiëntie in specifieke gevallen. Bij het bepalen van de BAT en de BAT-gerelateerde vergunningsvoorwaarden dient altijd rekening te worden gehouden met het uiteindelijke doel, te weten het realiseren van het hoogst haalbare niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel met inbegrip van energie-efficiëntie.

Beoordeling en toetsing

Wij zijn van mening dat de in hoofdstuk 4 gepresenteerde technieken niet per se geschikt zijn voor alle installaties. Immers het betreft hier een horizontaal BREF-document, waardoor de BBT op meer algemene wijze wordt omschreven dan voor een verticaal BREF-document het geval is en moet bijvoorbeeld rekening moet worden gehouden met de interactie van processen, eenheden en systemen op een bepaalde locatie.

Processpecifieke BAT voor energie-efficiëntie en daarmee samenhangende energieverbruiksniveaus worden in de desbetreffende verticale sectorspecifieke BREF-documenten gegeven. Voor de inrichting van Heideveld is dit de BREF IV, waarin de sectorspecifieke BAT is vastgelegd.

In paragraaf 6.2.1.1 (onderdelen 3 'huisvesting' en 5 'energie in de varkenshouderij') en paragraaf 6.7 van de considerans wordt naar onze mening in voldoende mate beoordeeld waarom de aangevraagde en vergunde activiteiten met de in dit besluit opgenomen voorschriften in overeenstemming zijn met de BREF Energie-efficiëntie.

6.2 Afvalstoffen

6.2.1 Algemeen

Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor het doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheersplan 2009-2021, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd.

6.2.2 Primaire ontdoeners van afvalstoffen

Preventie

Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid hiervoor uitgewerkt. Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

Met de komst van het Barim is met het oog op administratieve lastenbeperking besloten de mogelijkheden voor het opleggen van onderzoeken en het stellen van de nadere eisen voor de verschillende onderwerpen uit de verruimde reikwijdte drastisch te verminderen. Voor type A en type B inrichtingen zijn daarom sowieso geen voorschriften voor afvalpreventie meer opgenomen in het Barim.

In de voormalige handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) werden ondergrenzen gehanteerd die de relevantie van afvalpreventie bepaalden. Hierin werd gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

Beoordeling en toetsing

Op basis van de gegevens uit de vergunningaanvraag (zie tabblad B) blijkt dat de gehanteerde drempelwaarden voor het uit eigen bedrijfsactiviteiten vrijkomende bedrijfsafval en gevaarlijk afval niet worden overschreden. Hieruit volgt dat in de vergunning verder geen aandacht hoeft te worden besteed aan de preventie van afvalstoffen.

Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Beoordeling en toetsing

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting van Heideveld afvalstoffen vrijkomen waarvan in het LAP is aangegeven dat er omstandigheden kunnen zijn dat scheiding daarvan redelijkerwijs van een bedrijf kan worden gevergd. Gelet op het gestelde in LAP hebben wij in de vergunning een voorschrift opgenomen dat (klein) gevaarlijk afval, papier/ karton, GFT- en groenafval en gemengd bedrijfsafval altijd gescheiden moeten worden ingezameld en worden afgevoerd. Daarnaast is een voorschrift opgenomen dat de vergunninghoudster verplicht om voor deze gescheiden ingezamelde afvalstromen een structuur van inzamelmiddelen in te richten.

Verder is op basis van de informatie in de aanvraag niet op te maken welke hoeveelheden herbruikbare afvalstromen aanwezig zijn in het gemengde bedrijfsafval en in hoeverre deze hoeveelheden de in de Handreiking genoemde drempelwaarden voor afscheiding onder- of overschrijden. Echter aangezien men reeds de bovenstaande belangrijkste afvalstromen gescheiden inzamelt en daarbij is de hoeveelheid gemengd bedrijfsafval zo gering (2.000 kg per jaar) dat verondersteld mag worden dat de in het LAP genoemde richtlijnen niet worden overschreden. Hiermee rekeninghoudende vinden wij het dan ook niet redelijk om in de vergunningvoorschriften een onderzoek op te nemen naar afvalscheiding.

6.2.2.1 Afvalverwerkende bedrijven

Het doelmatig beheer van afvalstoffen wordt getoetst op basis van het LAP. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiden van afvalstromen. Afvalscheiding maakt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en beperkt de hoeveelheid te storten of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) te verbranden afvalstoffen;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof);
- het verwijderen van afvalstoffen door verbranding;
- het verwijderen van afvalstoffen door storten.

Bij de vaststelling van het LAP is ook rekening gehouden met de in artikel 10.5 van de Wm vermelde aspecten van doelmatig afvalbeheer. Bijlage 4 bij het LAP bevat een invulling van het beleid voor specifieke afvalstoffen. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een omgevingsvergunning worden verleend.

Uitsluitend opslaan van afvalstoffen

In het LAP is aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen in beginsel vergunning verleend kan worden.

Een aantal afvalstromen worden hiervan uitgezonderd, te weten:

Afvalmunitie, vuurwerkafval en overig explosief afval en dierlijke bijproducten.

Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Binnen de inrichting van Heideveld worden uitsluitend de volgende van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen opgeslagen:

- 1.080 m³ vochtrijke bijproducten;
- 1.276 m³ droge producten.

Voor het opslaan van deze afvalstoffen beschikt Heideveld over de benodigde voorzieningen. In de vergunningvoorschriften is daarom de maximale opslagtermijn van 3 jaar vastgelegd.

Be-/verwerking van afvalstoffen

Volgens de gegevens uit de vergunningaanvraag (zie tabblad P) blijkt dat in de door Heideveld aangevraagde brijvoerkeuken bijproducten worden geaccepteerd en be- en verwerkt die in de zin van artikel 1.1 van de Wet milieubeheer als een afvalstof moeten worden aangemerkt.

Per jaar worden voor de productie van veevoeders 34.227 ton aan bijproducten aangevoerd die moeten worden aangemerkt als een afvalstof. De maximale opslagcapaciteit bedraagt 1.080 m³ vochtrijke bijproducten en 1.276 m³ droge producten.

De ten behoeve van de brijvoerkeuken te accepteren afvalstoffen valt onder het volgende sectorplan van het LAP:

1. sectorplan 3 (procesafhankelijk industrieel afval),
o.a. reststromen uit de voeding- en genotmiddelenindustrie;

Dit sectorplan heeft betrekking op procesafhankelijk industrieel afval, voorzover dat afval niet valt onder een van de andere sectorplannen. Procesafhankelijke industriële afvalstoffen zijn zowel gevaarlijke als niet-gevaarlijke afvalstoffen die vrijkomen bij industriële (productie)processen. De afvalstoffen zijn divers van samenstelling en omvang

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van procesafhankelijk industrieel afval is nuttige toepassing, tenzij nuttige toepassing niet mogelijk is op grond van de aard of samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor verwijdering van de afvalstof.

Voor afvalstoffen met een volumieke massa van 1.100 kg/m³ of minder wordt onder substantiële meerkosten verstaan “meer dan 150% van het verbrandingstarief in Nederland”. In dergelijke gevallen is de minimumstandaard verbranden als vorm van verwijdering.

Voor afvalstoffen met een volumieke massa van meer dan 1.100 kg/m³ wordt onder substantiële meerkosten verstaan “meer dan 150% van het tarief van storten in Nederland, inclusief stortbelasting”. In dergelijke gevallen is de minimumstandaard storten op een daarvoor geschikte stortplaats.

De in de brijvoerkeuken uitgevoerde werkzaamheden voldoen aan de minimumstandaard voor procesafhankelijk industrieel afval.

Mengen van afvalstoffen

Onder mengen wordt verstaan het samenvoegen van qua aard, samenstelling of concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen. Ook het samenvoegen van afvalstoffen met niet-afvalstoffen wordt beschouwd als een vorm van mengen.

Onder opbulken wordt verstaan het samenvoegen van afvalstoffen die qua aard, samenstelling en concentraties wel vergelijkbaar zijn.

Binnen de inrichting van Heideveld is in de brijvoerkeuken zowel sprake van het samenvoegen van vergelijkbare (opbulken) als niet met elkaar vergelijkbare afvalstoffen als het samenvoegen van afvalstoffen met niet-afvalstoffen (mengen).

De in de brijvoerkeuken uitgevoerde menghandelingen zijn niet in strijd met de in het LAP geformuleerde uitgangspunten en daarom kunnen deze activiteiten als doelmatig worden aangemerkt. Daarnaast wordt als gevolg van deze menghandelingen de afzonderlijke afvalstoffen niet laagwaardiger dan de minimumstandaard verwerkt.

AV-beleid en AO/IC

In het LAP is aangegeven dat een inrichting dat afvalstoffen accepteert over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (AV-beleid) en een systeem voor administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) moet beschikken. In het AV-beleid moet zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvinden. In de AO/IC is vastgelegd hoe door technische, administratieve en organisatorische maatregelen de relevante processen binnen een inrichting kunnen worden beheerst en geborgd om de risico's binnen de bedrijfsvoering te minimaliseren.

De leidraden AV-beleid en AO/IC waarnaar wordt verwezen in hoofdstuk 16 van het LAP zijn alleen van toepassing op vergunningaanvragen voor categorie 28.4 en 28.5 (bijlage 1 onderdeel c van het Bor) inrichtingen, met uitzondering van aanvragen die betrekking hebben op:

- a. Inrichtingen die op grond van het gestelde in categorie 28.7, 28.8 en 28.9 bijlage 1 onderdeel c Bor voor de toepassing van onderdeel 28.4 buiten beschouwing blijven;
- b. Inrichtingen voor het bewerken, verwerken of vernietigen van autowrakken. De leidraad wordt daarvoor niet nodig geacht gezien de bestaande bepalingen in het Besluit beheer autowrakken;
- c. Stortplaatsen. Voor deze inrichtingen gelden de bepalingen uit het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen en niet de leidraad AV. De leidraad AO/IC is wel van toepassing;
- d. Inrichtingen waarvoor algemene regels gelden op grond van artikel 8.40 Wet milieubeheer.

Toetsing en beoordeling

Bij de beoordeling van het in de vergunningaanvraag (zie tabblad P) toegevoegde acceptatie- en verwerkingbeleid (A&V-beleid) en Administratieve Organisatie en Interne Controle (AO/IC) hebben wij er rekening mee gehouden dat bij Heideveld sprake is van een tot de veehouderij behorende brijvoerkeuken. Alhoewel Heideveld valt onder categorie 28.4 van het Ivb vinden wij Heideveld niet kan worden gerekend tot de groep van milieuhygiënisch risicovolle afvalstoffenbedrijven. In de praktijk komt dit erop neer dat alle te accepteren plantaardige bijproducten (afvalstoffen) onder “GMP-waarden” worden aangeleverd en daardoor min of meer zondermeer in de brijvoerkeuken worden verwerkt tot brijvoer.

Hiermee rekeninghoudende vinden wij dat met het in de vergunningaanvraag (zie tabblad P) toegevoegde A&V-beleid en AO/IC voldoende invulling is gegeven aan de randvoorwaarden zoals die in het LAP zijn beschreven.

Registratie

Voor veel inrichtingen die afvalstoffen ontvangen bestaat de mogelijkheid dat zij vallen onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen.

Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het voor deze inrichtingen van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen. In deze vergunning zijn dan ook voorschriften voor de registratie van o.a. de aangevoerde, de afgevoerde en de geweigerde (afval-)stoffen opgenomen.

Naast de voorschriften voortvloeiend uit het AV-beleid en de AO/IC zijn geen extra registratievoorschriften in de omgevingsvergunning opgenomen. Mede gezien de verplichtingen ingevolge de Wet milieubeheer (10.38 en 10.40) en de verplichtingen ingevolge het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen en de daarbij behorende Regeling, worden voldoende en juiste gegevens geregistreerd om handhaving mogelijk te maken.

6.2.2.2 De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) bepaalt het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval. De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. Daarbij wordt per afvalstof (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld terwijl sommige afvalstoffen (met "c" voor complementair) eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dienen te worden. Deze kunnen zowel gevaarlijk als niet-gevaarlijk zijn. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Beoordeling en toetsing

In de vergunningaanvraag (zie tabblad P) is aangegeven dat ten behoeve van de brijvoerkeuken alleen bijproducten worden geaccepteerd die vallen onder de groep plantaardige reststromen (o.a. tarwezetmeel ‘C* Cerena’, aardappelstoomschillen, bondaborstel, bierborstelmix en frietmix). Echter naar onze mening kan er ook sprake zijn van bijproducten van dierlijke oorsprong.

Naar onze mening komen een aantal van in de vergunningaanvraag opgenomen Euralcodes (zie tabblad P) niet overeen met de daadwerkelijk binnen de inrichting van Heideveld ten behoeve van de brijvoerkeuken te accepteren afvalstoffen, te weten:

Euralcode	Afvalstoffen
02	AFVAL VAN LANDBOUW, TUINBOUW, AQUACULTUUR, BOSBOUW, JACHT EN VISSERIJ EN DE VOEDINGSBEREIDING EN –VERWERKING
02 01	Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
02 01 01	Slib van wassen en schoonmaken
02 02	Afval van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong
02 02 01	Slib van wassen en schoonmaken
02 02 03	Voor consumptie ongeschikt materiaal
02 03	Afval van de bereiding en verwerking van fruit, groente, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee en tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse
02 03 01	Slib van wassen, schoonmaken, pellen, centrifugeren en scheiden.
02 03 05	Slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse.
02 04	Afval van de suikerverwerking
02 04 03	Slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse

De binnen de inrichting van Heideveld ten behoeve van de brijvoerkeuken te accepteren afvalstoffen dienen naar onze mening op basis van de Eural als volgt te worden benoemd:

Euralcode	Afvalstoffen
02	AFVAL VAN LANDBOUW, TUINBOUW, AQUACULTUUR, BOSBOUW, JACHT EN VISSERIJ EN DE VOEDINGSBEREIDING EN –VERWERKING
02 01	Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
02 01 03	Afval van plantaardige weefsels Fritamix, nevenproduct verwerking aardappelen en frites Rijstzetmeel, nevenproduct winning zetmeel uit rijst. Beuko-Energie, nevenproduct van de verwerking van aardappelen en frites Beuko-Puree, nevenproduct van verwerking aardappelen Beuko-star, nevenproduct van verwerking aardappelen Beuko-Eiwit, nevenstroom bij winning zetmeel uit mais. Corngold, nevenproduct winning zetmeel uit mais Aardappelpersvezels, nevenproduct bij verwerking aardappelen Aardappelstoomschillen, nevenproduct dat vrij komt bij het stomen van aardappelen. Hedicorn, ingekulde CCM + tarwetzetmeel Soyfeed is een 100% plantaardig bijproduct. Het komt vrij bij de verwerking van sojabonen
02 01 99	Niet elders genoemd afval TOP-flavours, co-product van het destillatieproces waarbij uit uien smaakstoffen worden geproduceerd. Hedimol, nevenproduct bij winning smaakstoffen uit oliehoudende zaden.
02 02	Afval van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong
02 02 02	Afval van dierlijke weefsels Vismeel (gemalen en gedroogde haringen en sardines)
02 02 03	Voor consumptie ongeschikt materiaal
02 02 99	Niet elders genoemd afval Eimix geel is een hoogwaardig product afkomstig van de eiverwerkende industrie Eimix rose. Idem Eimix bruin, idem

Euralcode	Afvalstoffen
02 03	Afval van de bereiding en verwerking van fruit, groente, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee en tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse
02 03 04	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal Tarwezetmeel, Beukoplus, winning tarwezetmeel uit tarwe Wortelstoomschillen komen vrij bij de verwerking van wortelen t.b.v. de conservenindustrie
02 03 99	Niet elders genoemd afval Erwten-eiwit, nevenstroom bij zetmeelwinning uit erwten Celpro, is een fermentatieproduct dan vr j komt bij de productie van gist Erwtencreme, nevenstroom b j winning zetmeel uit erwten Tarwezetmeel, nevenproduct bij de verwerking van tarwe Corami, nevenproduct bij winning zetmeel uit tarwe Protiwanze, ProtiSyr ontstaat bij de productie van bio-ethanol uit graan
02 04	Afval van de suikerverwerking
02 04 99	Niet elders genoemd afval Glucosesiroop, bijstroom raffinage glucose uit tarwezetmeel Glucose wordt gewonnen uit zuivere zetmeel dat door enzymen wordt omgezet in glucose Suikerwater, bij de productie van snoepgoed komen suikers vrij Perspulp
02 05	Afval van de zuivelindustrie
02 05 01	Voor consumptie ongeschikt materiaal Yoghurt-vla, restpartijen yoghurt en vla die na productie uit de leidingen worden gespoeld. Zuivelretourpap is een product dat vrijkomt in de zuivelindustrie. Het is een combinatie van karnemelk, pap, yoghurt, dessert, ijs, chocoladerestanten, vruchtenafval, wei, permeaat en boterserum Kaasschaafsel/brokken, een product dat vrijkomt bij het versnijden van kaas van levensmiddelenkwaliteit voor Kleinverpakking
02 05 99	Niet elders genoemd afval Voerwei, nevenstroom bij de productie van kaas Kaaswei, nevenstroom b j de productie van kaas
02 06	Afval van bakkerijen en banketindustrie
02 06 01	Voor consumptie ongeschikt materiaal Robiscopellets, nevenproduct van bakkerijen Beukobrood, nevenproduct bakkerijen
02 06 99	Niet elders genoemd afval Broodmelange, Nijssen-Granico
02 07	Afval van de productie van alcoholische en niet alcoholische dranken (exclusief koffie, thee en cacao)
02 07 02	Afval van de destillatie van alcoholische dranken Biergist 500, nevenstroom van de bereiding van bier Voerbier, nevenproduct bij bereiding bier, bierindustrie Alcomix, nevenproduct dat vrij komt bij de fermentatie alcohol uit tarwe
02 07 04	Voor consumptie ongeschikt materiaal Corami, fermentatie alcohol uit tarwe
02 07 99	Niet elders genoemd afval Alcohol reststroom, Vloeibaar nevenproduct dat vrijkomt tijdens de filtratieprocessen bij de productie van een zuiver alcohol-watmengsel Bierborstel, Bondabostel

6.3 Afvalwater

Voor wat betreft de beoordeling en toetsing van dit milieuaspect verwijzen wij hier naar paragraaf 6.2.1.1 (Toetsing BREF IV onder punt 4).

6.4 Grondwater

Uit de vergunningaanvraag (zie tabbladen B en H) blijkt dat per jaar (na realisatie van de uitbreiding) circa 20.000 m³ grondwater wordt opgepompt voor:

- drinkwater voor de dieren;
- schrobwater voor de stallen, uitloop en laadruimten;
- waswater reiniging kadaverplaats;
- wasvloeistof luchtwassers;
- waswater reiniging voertuigen en spuitapparatuur op perceel.

Voor het oppompen van het grondwater (maximale pompcapaciteit 20 m³/uur en gemiddelde pompcapaciteit 10 m³/uur) beschikt Heideveld over een vergunning. In het kader van deze vergunning heeft reeds een afweging plaatsgevonden.

In het MER is aangegeven dat door de toename van het verharde oppervlak als gevolg van de aanleg van terreinverharding en de realisatie van gebouwen het hemelwater, dat nu op de onbebouwde grond valt, niet op natuurlijke wijze kan infiltreren en zich bij het grondwater kan voegen. Aangezien de inrichting van Heideveld zich in een infiltratiegebied bevindt, kan de grondwaterhuishouding hierdoor beïnvloed worden. Als gevolg van verminderde infiltratie kunnen grondwaterstanden verlagen (het effect hiervan op de omgeving is zeer beperkt) en regionaal gezien kunnen kwelstromen en bijvoorbeeld natuurgebieden negatief beïnvloed worden. Om deze effecten op te heffen of redelijkerwijs zoveel mogelijk te beperken blijkt uit het MER dat het hemelwater binnen de inrichting van Heideveld wordt opgevangen in een tweetal infiltratievijvers (één ten westen van de weg en één ten oosten van de weg), welke het hemelwater afvoeren naar de bodem en het grondwater. Deze beide infiltratievijvers zijn als zodanig ook opgenomen in de inrichtingtekening bij de vergunningaanvraag. Deze beide infiltratievijvers worden gedimensioneerd overeenkomstig de uitgangspunten van het Waterschap Peel en Maasvallei. Deze uitgangspunten zijn terug te vinden in §7.6 van het MER.

Daarnaast wordt bij onvoldoende ontwatering niet gekozen voor het draineren van het perceel, maar ophogen tot voldoende ontwatering is bereikt voor de beoogde functies. Zo wordt geen onnodig grondwater afgevoerd en wordt aangesloten bij het natuurlijke grondwatersysteem. De invloed van de realisatie van de twee inrichtingen binnen het concept NGB wordt hiermee als neutraal beoordeeld.

Verder is in de paragrafen 5.4 en 6.1.1.1 (Toetsing BREF IV onder punt 4) van de considerans van het ontwerpbesluit aangegeven dat alléén niet verontreinigd hemelwater van daken en terreindelen waarop geen bodembedreigende activiteiten plaatsvinden mag worden geloosd op de bodem. Er is dus sowieso geen sprake van te lozen verontreinigd afvalwater, waardoor het naar onze mening onnodig is om de vervuiling van het te lozen water te toetsen.

6.5 Bodem

6.5.1 Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). Het uitgangspunt van de NRB is dat door een combinatie van voorzieningen en maatregelen (cvm) een verwaarloosbaar bodemrisico wordt gerealiseerd. Alleen in bepaalde bestaande situaties kan conform de NRB onder voorwaarden volstaan worden met een aanvaardbaar bodemrisico.

Op basis van de NRB worden de (voorgenomen) activiteiten beoordeeld en wordt bepaald welke cvm noodzakelijk is om tot een verwaarloosbaar bodemrisico te komen. Daarbij richt de NRB zich op de normale bedrijfsvoering en voorzienbare incidenten.

Beoordeling en toetsing

De in potentie bodembedreigende activiteiten zijn in de vergunningaanvraag (zie tabblad L) getoetst aan de systematiek van de NRB.

Uit de resultaten van de NRB-toets blijkt, dat diverse voorzieningen zijn getroffen om bodemverontreiniging te voorkomen. Alle activiteiten van het bedrijf, met uitzondering van de bestaande bedrijfsriolering, vallen in de bodemrisicocategorie A, en hebben een eindemissiescore van 1.

Uit het bodemrisicodocument blijkt dat de bestaande riolering periodiek wordt geïnspecteerd. Uit paragraaf 5.1 van de NRB volgt dat indien de bestaande riolering periodiek wordt geïnspecteerd een aanvaardbaar bodemrisico wordt behaald. Voor inspectie en onderhoud van rioleringen zijn géén voorschriften opgenomen in deze vergunning omdat het aspect bodem uitputtend is geregeld in het Barim.

In afdeling 2.4 van het Barim (Bodem) is aangegeven dat deze afdeling van toepassing is voor een IPPC-installatie. Deze afdeling is dus volledig van toepassing is en heeft dus niet alleen betrekking op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Barim van toepassing is. Dit betekent concreet dat de binnen de inrichting van Heideveld uitgevoerde activiteiten uitputtend zijn geregeld in het Barim, waardoor het niet noodzakelijk is om voorschriften voor bodembescherming op te nemen in de vergunning.

6.5.2 Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot bodemverontreiniging hebben geleid dient na beëindiging van de activiteiten de bodem van de inrichting opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd. Hiervoor zijn géén voorschriften opgenomen in de vergunning omdat het aspect bodem uitputtend is geregeld in afdeling 2.4 van het Barim.

6.6 Energie

Bouwbesluit en energiebesparing

Er zijn verschillende vormen van regelgeving, die het energieverbruik van een gebouw bepalen, waaronder het Bouwbesluit. In de omgevingsvergunning van nieuw te bouwen gebouwen en inrichtingen worden op grond van het Bouwbesluit 2012 eisen gesteld aan het gebruik van energie.

Deze eisen gaan vóór andere energie-eisen in het Activiteitenbesluit of de vergunning. Deze laatste zijn aanvullend op de eisen in het Bouwbesluit 2012. Het bouwbesluit geeft twee belangrijke voorschriften voor het gebruik van energie die in de bouwvergunning moeten worden opgenomen, namelijk de thermische isolatie en de energieprestatiecoëfficiënt (Bouwbesluit hoofdstuk 5).

Volgens het Barim mag alleen bij bedrijven met een groot energieverbruik, jaarlijks meer dan 200.000 kWh elektriciteitsverbruik en/of 75.000 m³ aardgas(equivalenten), een uitgebreid energiebesparingonderzoek worden voorgeschreven.

Beoordeling en toetsing

Er kan onderscheid worden gemaakt tussen zeugen- en vleesvarkensbedrijven. In zeugenbedrijven vindt de opfok van biggen plaats. Een beperkt, geselecteerd aantal biggen gaat zorgen voor nakomelingen (opfokdieren), de rest wordt in vleesvarkenbedrijven afgemest. Binnen de inrichting van Heideveld is sprake van een gesloten bedrijf en vinden beide activiteiten binnen hetzelfde bedrijf plaats.

Het energieverbruik wordt met name bepaald door de klimaatbeheersing in de stallen. Binnen alle bedrijven geldt dat de klimaatomstandigheden in de stal moeten zijn afgestemd op de leeftijd of productiestadium van de varkens. Een varkensstal omvat verschillende afdelingen met elk hun eigen gewenste klimaatomstandigheden.

Bij stallen met zeugen ligt de nadruk op stalverwarming. Voor ruimteverwarming wordt binnen de inrichting van Heideveld gebruik gemaakt van propaangestookte ketels. Bij plaatselijke verwarming wordt in de situatie van Heideveld gebruik gemaakt van stralingsverwarming. Vleesvarkens geven zelf meestal voldoende warmte aan de omgeving af, zodat de nadruk hier bij optimale ventilatie ligt. De stallen worden mechanisch geventileerd vanwege de mogelijkheid om zodoende de vereiste luchtverversing optimaal te kunnen regelen. Tussen de verschillende varkensbedrijven komen grote verschillen voor in energieverbruik. Deze verschillen worden veroorzaakt door verschillen in toegepaste klimaatbeheersingstechnieken, management en nevenactiviteiten (o.a. luchtwassers).

Specifiek voor de sector veehouderijen is door Infomil het informatieblad E11 "Energiebesparing bij veehouderijen, herziene versie november 2004" uitgebracht. Dit informatieblad biedt ondersteuning bij het opstellen van vergunningvoorschriften en is voor wat betreft de energiebesparingsmaatregelen vooral gericht op veehouderijen. De energiebesparende maatregelen die tot BBT gerekend worden in de BREF, krijgen voldoende aandacht als bij de vergunningverlening rekening wordt gehouden met het informatieblad E11. Om vast te stellen in hoeverre de stand der techniek (BBT) wordt toegepast is in het informatieblad een vragenlijst opgenomen. Wordt de stand der techniek (BBT) niet toegepast dan kan vervolgens na worden gegaan of al dan niet wordt voldaan aan het toepassingscriterium.

De inrichting van Heideveld is niet toegetreden tot een meerjarenafspraken (MJA). De binnen de inrichting gebruikte energiedragers zijn elektriciteit (installaties en verlichting) en propaan (verwarmingsdoeleinden).

Volgens de gegevens in vergunningaanvraag (zie tabblad B) bedraagt het elektriciteitsverbruik 1.200.000 kWh per jaar en het propaanverbruik 175.000 liter per jaar. Hieruit blijkt dat Heideveld een grote energieverbruiker is. Dit houdt in dat wordt getoetst of de inrichting de beste beschikbare technieken (BBT) toepast om tot een zuinig en verantwoord omgaan met energiegebruik te komen.

Binnen de inrichting van Heideveld worden zonnecollectoren geïnstalleerd.

Gezien het hoge energieverbruik is in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 een opsomming opgenomen van de toe te passen energiebesparingsmaatregelen. Uit deze gegevens blijkt dat ook gekeken is naar de in het informatieblad E11 genoemde besparingsmaatregelen ter vermindering van de toename van het elektriciteitsverbruik als gevolg van de plaatsing van de luchtwassers. De onderstaande in het informatieblad E11 genoemde maatregelen worden binnen de inrichting van Heideveld toegepast:

- VE2 Klimaatcomputer;
- VE3 Regeling met meetwaaier en smoorunit (incl. smoorkleppen);
- VE4 Frequentieregeling;
- VE5 Centrale afzuiging;
- VE7 Ventilatiesysteem met ondergrondse luchtinlaat (grondkanaalventilatie) stallen 9 en 10.

Hiermee rekeninghoudende vinden wij het niet noodzakelijk om een haalbaarheidstoets uit te voeren, zoals geadviseerd in de oplegnotitie BREF IV, naar de toepassing van energiebesparingsmaatregelen bij luchtwassers. Aangezien het elektriciteitsverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden is dit aspect geen belemmering om een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen.

Binnen de gehele inrichting van Heideveld worden de onderstaande energiebesparingsmaatregelen toegepast:

- cascadereregeling en een pompschakeling op de HR-verwarmingsketels en de combiketels;
- isolatie verwarmingsleidingen;
- dimmer op biggenlampen;
- gebouwen TL-verlichting (36W) en buitenverlichting HD-Na;
- schemerschakelaar buitenverlichting;
- dag- en nachtschakelaar verlichting afdelingen;
- frequentieregeling voerpompen;
- dagelijkse controle klimaatinstellingen;
- smeetsmoorunits na iedere ronde gereinigd;
- ventilatoren na ieder kwartaal gereinigd;
- luchtwassers wekelijks gereinigd;
- aanwezigheidsdetectie verlichting loopgangen.

Naast de bovenstaande maatregelen zullen in de bestaande stallen extra isolatiemaatregelen worden getroffen om het energieverbruik zoveel mogelijk te beperken. Daarnaast worden van de nieuwe stallen alle gebouwen (wanden en daken) geïsoleerd, alle ligplaatsen voorzien van isolatie en het hele gebouw voorzien van energiearme armaturen.

Ook worden 'good housekeeping' maatregelen toepast. Dit betekent dat de omstandigheden in de stal worden afgestemd op de veranderingen in de dieren aantallen, gewicht en leeftijd van de dieren.

Klimaatbeheersing in de stallen is hierbij een heel belangrijk punt. De instellingen van de maatgevende klimaatparameters (temperatuur, CO₂-gehalte en vochtgehalte) worden regelmatig op de meest recente inzichten en gewijzigde leefomstandigheden afgestemd.

Verder wordt het energieverbruik maandelijks geregistreerd in een logboek op basis van de energienota's.

Binnen de inrichting van Heideveld worden niet alle energiebesparingsmaatregelen toegepast die in informatieblad E11 zijn genoemd als stand der techniek (BBT):

1. Natuurlijke daglichtintreding;
2. HF-TL verlichting met spiegelarmatuur;
3. spaarlampen bij meer dan 1.000 uren per jaar;
4. het toepassen van ligvloerisolatie;
5. het toepassen van een ventilatiesysteem met ondergrondse luchtinlaat (grondkanaal ventilatie) ten behoeve van de biggenstallen (stallen 4, 5, 6, 7 en 8 hebben plafondventilatie).

Natuurlijke daglichtintreding kan maar gedeeltelijke worden gerealiseerd. Dit heeft ermee te maken dat dit op een aantal plaatsen wordt verhinderd door de aanwezigheid van een centraal afzuigkanaal. Op andere plaatsen in de stallen kunnen alleen met hoge kosten (o.a. slopen van gedeelten van de gevels en plaatsen ramen) ramen geplaatst worden. Anderzijds wordt de aanwezige verlichting hoofdzakelijk gebruikt tijdens het voeren en het controleren van de dieren. Hierin ontstaan geen veranderingen, omdat er tijdens deze werkzaamheden altijd voldoende licht aanwezig moet zijn. Het realiseren van ramen heeft derhalve geen significant effect op het totale energieverbruik van de inrichting.

De HF-TL verlichting hebben een terugverdientijd van meer dan 5 jaar. Daarbij kan de toegepaste TL-verlichting met een vermogen van 36W in feite ook worden beschouwd als een spaarlamp.

De vloeren ter plaatse van de biggen bestaan volledig uit roostervloeren, een dichte ligvloer is niet aanwezig. Ter plaatse van de fokvarkens en de vleesvarkens is een dichte ligvloer aanwezig. Deze stal is geheel onderkelderd. In de ligvloeren zal geen ligvloerisolatie worden aangebracht, omdat deze vloeren niet voorzien worden van vloerverwarming. Daarnaast heerst in de ondergelegen kelder nagenoeg dezelfde temperatuur als in de ruimte boven deze vloer, omdat deze ruimten via de aanwezige roosters in openverbinding met elkaar staan. Als gevolg hiervan zal er geen significant warmtetransport door de vloer naar de ondergelegen kelder plaatsvinden, waardoor er geen significant energieverlies ontstaat.

In de toekomstige biggenstallen 4 t/m 8 (nu nog vleesvarkensstallen) is een luchtinlaatsysteem aanwezig waarbij de lucht wordt aangevoerd via plafondventilatie. Dit reeds aanwezige systeem blijft gehandhaafd.

Alhoewel niet alle in het informatieblad E11 genoemde energiebesparingsmaatregelen worden toegepast, hebben wij, gelet op de bovenstaande toelichting, in de voorschriften geen onderzoeksverplichting opgenomen.

6.7 (Externe) veiligheid

6.7.1 Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999)

Met het in werking treden van het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999) is de Europese Seveso II-richtlijn uit 1997 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Het Brzo 1999 richt zich op het beheersen van zware ongevallen en heeft tot doel om het risico van (grote) ongevallen bij bedrijven zo klein mogelijk te maken.

Dat gebeurt enerzijds door de kans dat dergelijke ongevallen plaatsvinden te verkleinen (proactie, preventie en preparatie) en anderzijds door de gevolgen van een eventueel ongeval voor mens en milieu te beperken (repressie).

Beoordeling en toetsing

Uit de vergunningaanvraag (tabblad B) blijkt dat binnen de inrichting van Heideveld aanwezig zijn een bovengrondse propaantank van 5.000 liter en een 2-tal bovengrondse propaantanks met een totale waterinhoud van 12.000 liter. Daarentegen blijkt uit de NRB-toets (tabblad L vergunningaanvraag) en de inrichtingen dat binnen de inrichting aanwezig zijn 1 tank van 5 m³ en een 2-tal tanks van elk 12 m³. Om mogelijke onduidelijkheden weg te nemen blijkt uit de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 dat binnen de inrichting aanwezig zijn 1 tank van 5 m³ en 2 tanks van elk 12 m³. Hiermee bedraagt de totale opslaghoeveelheid van propaan 29 m³.

Verder blijkt uit de vergunningaanvraag (tabblad B) dat binnen de inrichting van Heideveld aanwezig is een bovengrondse dieselolietank van 1.000 liter.

Het binnen de inrichting opslaan van dieselolie valt onder categorie 5 van bijlage 1 deel 1 (met name genoemde stoffen). Bij deze categorie horen de drempelwaarden van 2.500 ton respectievelijk 25.000 ton.

Het binnen de inrichting opgeslagen propaan valt onder categorie 25 van bijlage 1 deel 1 (met name genoemde stoffen). Bij deze categorie horen de drempelwaarden van 50 ton respectievelijk 200 ton.

Gezien de aard van de inrichting en de bijbehorende opslagen aan gevaarlijke (afval)stoffen volgt dat de drempelwaarden uit bijlage 1 van het Brzo niet worden overschreden. Het Brzo 1999 is niet van toepassing.

6.7.2 Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)

Het Bevi bevat veiligheidsnormen voor bedrijven met gevaarlijke stoffen die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Bijvoorbeeld voor bedrijven die vallen onder de werking van het BRZO, LPG tankstations, een inrichting die bestemd is voor de opslag in verband met het vervoer van gevaarlijke stoffen, spoorwegemplacements die gebruikt worden voor het rangeren van wagons met gevaarlijke stoffen, een inrichting waar in een opslagvoorziening meer dan 10 ton aan verpakte gevaarlijke (afval)stoffen liggen opgeslagen (niet zijnde nitraathoudende kunstmeststoffen) en een inrichting waarin een koel- of vriesinstallatie aanwezig is met een inhoud van meer dan 1.500 kg ammoniak.

Deze risicovolle bedrijven staan soms dichtbij huizen, ziekenhuizen en scholen (zogenaamde kwetsbare objecten) of in de buurt van winkels, horecagelegenheden, sporthallen of sportterreinen (beperkt kwetsbare objecten). Dat kan gevaar opleveren voor de mensen die daar wonen, werken, verblijven of recreëren. In het bij het Bevi behorende regeling (Revi) zijn veiligheidsafstanden opgenomen met betrekking tot het plaatsgebonden risico en het groepsrisico

Beoordeling en toetsing

Uit paragraaf 6.7.1 van de considerans volgt dat Heideveld niet valt onder de werkingssfeer van het BRZO. Daarnaast zijn binnen de inrichting alleen propaantanks aanwezig met een opslagvolume van minder dan 13 m³. Alleen propaantanks met een inhoud van meer dan 13 m³ per tank vallen onder de werkingssfeer van het Bevi.

Gezien de aard van de inrichting en de bijbehorende opslagen aan gevaarlijke stoffen valt deze niet binnen de reikwijdte van artikel 2 van het Bevi.

6.7.3 PGS richtlijnen voor de opslag en handling van gevaarlijke stoffen en opslag in tanks

Ten behoeve van de opslag van gevaarlijke stoffen zijn richtlijnen opgesteld in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) waarmee een aanvaardbaar beschermingsniveau voor mens en milieu wordt gerealiseerd.

Beoordeling en toetsing

Uit de vergunningaanvraag (zie tabbladen B en L) blijkt dat binnen de inrichting van Heideveld diverse PGS-opslagen aanwezig zijn.

PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen

Uit de vergunningaanvraag (tabblad B) blijkt dat binnen de inrichting aanwezig zijn de onderstaande opslagvoorzieningen voor verpakte gevaarlijke stoffen:

- de centrale opslag in gebouw 1 (2.070 liter reinigingsmiddel en 1.890 liter ontsmettingsmiddel);
- de werkvoorraden in gebouw 6 (230 liter reinigingsmiddel en 210 ontsmettingsmiddel);
- de opslag in gebouw 9 (230 liter reinigingsmiddel en 210 liter ontsmettingsmiddel);
- de opslag in gebouw 10 (230 liter reinigingsmiddel en 210 liter ontsmettingsmiddel);
- de opslag in een drietal koelkasten in de gebouwen 6, 9 en 10 (10 kg diergeneesmiddelen per koelkast);
- de opslag in een kast (30 kg bestrijdingsmiddelen).

In paragraaf 1.4 van PGS 15 is aangegeven dat bestrijdingsmiddelen tot 400 kg niet vallen onder de werkingssfeer van PGS 15. Voor kleinere hoeveelheden geldt de zorgplicht uit de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Uit de Memorie van toelichting bij deze wet blijkt dat er bewust voor is gekozen om de gedetailleerde voorschriften te vervangen door een zorgplicht.

De zorgplichtbepaling van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden (artikel 18) regelt het voorkomen, beperken of ongedaan maken van gevaar als gevolg van vervoer, bewaren, toepassen of verwerken van gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Dat geldt voor mensen, gewenste planten en dieren, bodem en water. In de praktijk wordt dit beoordeeld op basis van gezond verstand en kennis van de risico's van gewasbeschermingsmiddelen en biociden.

Ook het Barim stelt geen aanvullende veiligheidseisen aan de opslag van verpakte bestrijdingsmiddelen tot 400 kilogram. Zo blijkt uit de tabel bij artikel 4.6 van de regeling dat voor zo'n opslag geen PGS15 opslagvoorziening is vereist. Het bovenstaande betekent concreet dat de in de aanvraag door Heideveld beschouwde opslag van bestrijdingsmiddelen in een kast niet valt onder de werkingssfeer van PGS 15.

Daarnaast zijn ten behoeve van de werkingssfeer van PGS 15 ondergrenzen vastgesteld. Daarbij is rekening gehouden met zowel de gevaarsaspecten die bepaalde stoffen kunnen bezitten als wel de hoeveelheid gevaarlijke stoffen die voor een goede bedrijfsvoering als werkvoorraad mag worden beschouwd. In tabel 3 van paragraaf 1.5 zijn deze te hanteren ondergrenzen genoemd. De in de aanvraag door Heideveld als werkvoorraad beschouwde opslagen van reinigings- en ontsmettingsmiddel overschrijden de in tabel 3 genoemde ondergrenzen. Dit betekent concreet dat deze opslagen niet als werkvoorraad kunnen worden beschouwd en gewoon moeten voldoen aan de eisen uit PGS15.

In de vergunningvoorschriften is vastgelegd aan welke paragrafen uit de genoemde PGS-richtlijnen een opslag moet voldoen.

PGS 19: Opslag van propaan en butaan in stationaire bovengrondse-, ondergrondse- en terpreservoirs met een inhoud groter dan 5 m³ en ten hoogste 150 m³

Uit de vergunningaanvraag (tabblad B) blijkt dat binnen de inrichting aanwezig zijn een bovengrondse propaantank van 5.000 liter en een 2-tal bovengrondse propaantanks met een totale waterinhoud van 12.000 liter. Daarentegen blijkt uit de NRB-toets (tabblad L vergunningaanvraag) en de inrichtingen dat binnen de inrichting aanwezig zijn 1 tank van 5 m³ en een 2-tal tanks van elk 12 m³. Om mogelijke onduidelijkheden weg te nemen blijkt uit de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 dat binnen de inrichting aanwezig zijn 1 tank van 5 m³ en 2 tanks van elk 12 m³.

Alhoewel de propaan uitsluitend in de gasfase wordt onttrokken en de opslagtanks elk een inhoud hebben van $\leq 13 \text{ m}^3$ valt het opslaan van propaan buiten de reikwijdte van het Barim (zie paragraaf 5.3 van de considerans).

Gelet op bovenstaande hebben wij in de vergunning een voorschrift opgenomen met betrekking tot het opslaan van propaan.

PGS 30: Vloeibare aardolieproducten buitenopslag in kleine opslagen

Uit de vergunningaanvraag (tabblad B) blijkt dat de binnen de inrichting aanwezige bovengrondse dieselolietank van 1.000 liter (dubbelwandig en geplaatst in een lekbak) valt onder het Barim (zie paragraaf 5.3 van de considerans). Hiermee rekeninghoudend is voor deze activiteit geen voorschriften in de vergunning opgenomen.

PGS 31: Opslag chemische vloeistoffen

Verder blijkt uit de vergunningaanvraag dat binnen de inrichting van Heideveld nog een opslagvoorziening aanwezig is voor de opslag organisch zuur "Selco BE" (2.000 liter in een IBC). Voor deze opslagvoorziening is op dit moment nog geen PGS richtlijn beschikbaar. Wel is op dit moment de PGS 31 "Opslag chemische vloeistoffen" in ontwikkeling, omdat op dit moment de bulkopslag van oplosmiddelen, zuren en basen nergens eenduidig is geregeld. De nieuw op te stellen PGS 31 geeft richtlijnen voor het ontwerpen, bouwen en functioneren van de opslag en verpompings van vloeibare chemicaliën in tanks groter dan 0,35 m³. Brandstoffen en verpakte chemicaliën vallen niet onder deze PGS. Aangezien de PGS 31 nog niet beschikbaar is hebben wij voor deze IBC een aantal meer algemenere voorschriften opgenomen in deze vergunning.

6.7.4 Bouwbesluit 2012

Het Bouwbesluit 2012 regelt het brandveilig gebruik van bouwwerken, het brandveilig opslaan van brandbare niet-milieugevaarlijke stoffen, het brandveilig opslaan van kleine hoeveelheden brand- en milieugevaarlijke stoffen en de aanwezigheid, controle en onderhoud van brandbestrijdingssystemen voor de hiervoor bedoelde situaties. Voor voornoemde situaties zijn daarom geen voorschriften in deze vergunning opgenomen.

6.7.5 Veiligheid opslag brandbare, (niet) gevaarlijke (afval)stoffen

Een brand in een grootschalige opslag van brandbare (afval)stoffen houdt verlies van grondstoffen in en kan een verspreiding van fijne roetdeeltjes en ander giftige rookbestanddelen tot gevolg hebben. Milieuverontreiniging buiten de inrichting ontstaat door bijvoorbeeld verontreinigd bluswater en depositie van met de rookpluim meegevoerde stoffen.

Afhankelijk van de locatie van de opslag en de omvang van de brand kunnen warmtestralingseffecten wellicht zelfs tot buiten het bedrijfsterrein reiken. In dat geval is de externe veiligheid in het geding. Dit betekent dat eventuele voorwaarden in de milieuvergunning zich met name moeten richten op preventie en de beheersbaarheid van een brand.

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het noodzakelijk dat door de vergunninghoudster een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld indien de beheersbaarheid van een brand in het geding is. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en blusvoorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden. Dit brandveiligheidsrapport moet door de brandweer of een andere daartoe aangewezen deskundige beoordeeld zijn.

Beoordeling en toetsing

Uit bestudering van het bij de aanvullende gegevens op de vergunningaanvraag toegevoegde brandveiligheidsrapport blijkt dat deze op 15 februari 2011 is goedgekeurd door de gemeentelijke brandweer, waarbij de volgende opmerking is gemaakt:

- aangezien de primaire openbare bluswatervoorziening niet toereikend is dient door Heideveld een aanvullende niet openbare primaire bluswatervoorziening getroffen te worden, zoals in dit rapport is voorgesteld met gesloten geboorde putten op het terrein nabij de Tank Auto Smit (TAS) opstelplaatsen.

6.7.6 Warenwetbesluit Drukapparatuur

Binnen de inrichting van Heideveld is apparatuur in gebruik met een maximaal toelaatbare druk van meer dan 0,5 bar. Drukapparatuur wordt (samen)gebouwd en in gebruik genomen conform de van toepassing zijnde voorschriften van het Warenwetbesluit Drukapparatuur en / of de Europese Richtlijn Drukapparatuur (nieuwbouwfase en eerste ingebruikneming). Voor deze installaties gelden de eisen zoals die verwoord zijn in het Warenwetbesluit drukapparatuur. Dit besluit is van toepassing op het ontwerp, de fabricage, de overeenstemmingsbeoordeling, de ingebruikneming en periodieke keuring van drukapparatuur, samenstellen en druksystemen waarvan de maximaal toelaatbare druk (PS) meer dan 0,5 bar bedraagt.

Beoordeling en toetsing

Het besluit is rechtstreeks werkend, zodat in deze vergunning geen nadere eisen gesteld (mogen) worden. Het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is belast met de uitvoering van het toezicht op de naleving van het Warenwetbesluit Drukapparatuur.

6.8 Geluid (incl. indirecte hinder)

De inrichting van Heideveld is gelegen in het buitengebied van de gemeente Horst a/d Maas aan de Laagheide 9 te Grubbenvorst. De maatgevende woningen van derden zijn gelegen aan de Losbaan 31, Losbaan 42, Losbaan 43, Losbaan 45 en Losbaan 47.

De representatieve werkzaamheden vinden plaats van maandag t/m zondag in de dagperiode (07.00 - 19.00 uur), avondperiode (19.00 – 23.00 uur) en nachtperiode (23.00 – 07.00 uur).

De akoestische situatie van de inrichting is vastgelegd in het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport van G&O Consult (nr. 1270ao0313v1 van 4 juni 2013).

Het akoestisch onderzoek is uitgevoerd overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai uitgave 1999' en beschouwt de maximaal representatieve bedrijfssituatie (RBS). Dit is de toestand waarbij de inrichting volledig gebruik maakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode. Beoordeeld worden de geluidsbelasting, de maximale geluidsniveaus en de indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

6.8.1 Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)

Als toetsingskader voor wat betreft de geluidvoorschriften is momenteel de regelgeving geformuleerd in de 'Handleiding industrielawaai en vergunningverlening uitgave 1998' (verder aangeduid als de Handleiding), dit met in achtneming van de vergunde rechten.

Aangezien de gemeente Horst a/d Maas nog geen beleidsnota industrielawaai heeft opgesteld, noch op een andere wijze beleidskaders betreffende industrielawaai heeft vastgesteld waaraan onderhavige vergunningaanvraag kan worden getoetst, geldt de overgangssituatie zoals die in paragraaf 1.5 van de Handleiding is opgenomen.

De normstelling zal wat betreft het Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) voornamelijk gebaseerd zijn op hoofdstuk 4 van voornoemde Handleiding waarin een overgangssystematiek is geformuleerd die in grote lijnen overeenkomt met hetgeen in de door betreffende Handleiding vervangen "Circulaire industrielawaai" was vastgelegd. Deze systematiek gaat uit van het volgende afwegingstraject:

1. Richtwaarden gerelateerd aan de woonomgeving;
2. Overschrijding van richtwaarden is mogelijk op grond van een bestuurlijk afwegingsproces, waarbij het referentieniveau van het omgevingsgeluid een belangrijke rol speelt;
3. Als maximum niveau geldt voor nieuwe inrichtingen de etmaalwaarde van 50 dB(A) op de gevel van de dichtstbijzijnde woning of het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Voor bestaande inrichtingen geldt een maximum van 55 dB(A).

In hoofdstuk 4 van de Handleiding worden 3 woonomgevingen gekarakteriseerd, te weten:

a. Landelijke woonomgeving	40 dB(A) etmaalwaarde;
b. Rustige woonwijk, weinig verkeer	45 dB(A) etmaalwaarde;
c. Woonwijk in de stad	50 dB(A) etmaalwaarde.

Als richtwaarde voor de woningen in de omgeving van de inrichting van Heideveld zijn wij in eerste instantie uitgegaan van 40 dB(A) etmaalwaarde behorende bij een landelijke woonomgeving.

Ter vaststelling van het referentieniveau van het omgevingsgeluid heeft ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) geluidmetingen- en berekeningen uitgevoerd. Het referentieniveau van het omgevingsgeluid is bepaald volgens de daarvoor voorgeschreven 'Richtlijnen voor karakterisering en meting van het omgevingsgeluid, IL-HR-15-01' van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van april 1981.

Het bepalen van het referentieniveau is nodig in het kader van het vaststellen van een adequaat beschermingsniveau en is derhalve de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag.

Zoals ook aangegeven in de inleiding van de IL-HR-15-01, bevat een onderzoek van het omgevingsgeluid meer dan alleen een zuiver meettechnische handeling. Het omgevingsgeluid is van veel factoren afhankelijk, zoals windsnelheid en windrichting, tijd van de dag, type omgeving en de langdurige aanwezigheid van geluidsbronnen in de omgeving. In onderhavige situatie is het referentieniveau vastgesteld voor zowel de dag-, avond- als nachtperiode.

De resultaten van deze geluidmetingen- en berekeningen zijn vastgelegd in het rapport met de titel "Referentieniveau geluid omgeving Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) Grubbenvorst" (kenmerk G10015JV van mei 2010).

Uit het rapport blijkt dat aan de Losbaan in alle periodes het omgevingsgeluid bepalend is en dat het referentieniveau van het omgevingsgeluid gelijk is aan 40, 40 en 35 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Verder blijkt uit het rapport dat aan de Witveldweg in alle periodes het omgevingsgeluid bepalend is en dat het referentieniveau van het omgevingsgeluid gelijk is aan 50, 45 en 40 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

6.8.2 Normstelling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Voor het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) zijn in hoofdstuk 4 van de Handreiking geen normen opgenomen. In het kader van de overgangssystematiek worden door ons College vooralsnog de normen uit de "Circulaire industrielawaai" gehanteerd.

Als streefwaarde bij woningen geldt voor de dagperiode het Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) vermeerderd met 10 dB(A).

Onder bepaalde omstandigheden kunnen gemotiveerd hogere maximale geluidniveaus (L_{Amax}) worden vergund. Maximaal zijn 70 dB(A) in de dag-, 65 dB(A) in de avond- en 60 dB(A) in de nachtperiode vergunbaar. Hiervan afwijkend mag in uitzonderlijke situaties, indien goed gemotiveerd en naar specifieke bron(nen) benoemd, overeenkomstig de Handreiking een maximaal geluidniveau van 75 dB(A) in de dagperiode worden vergund.

6.8.3 Beoordeling Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)

Met het gepresenteerde akoestisch model is het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) berekend ter plaatse van:

▪ Losbaan 31	toetspunten 01_A en 01_B;
▪ Losbaan 42	toetspunten 02_A en 02_B;
▪ Losbaan 43	toetspunten 03_A en 03_B;
▪ Losbaan 45	toetspunten 04_A en 04_B;
▪ Losbaan 47	toetspunten 05_A en 05_B;
▪ Referentiepunt 50 meter oost	toetspunt 06_A;
▪ Referentiepunt 50 meter zuid	toetspunt 07_A;
▪ Referentiepunt 50 meter west	toetspunt 08_A.

In het model is voor de dagperiode bij de woningen gerekend met een waarnemhoogte van 1,5 meter (exclusief gevelreflectie) en voor de avond- en nachtperiode met een waarnemhoogte van 5 meter.

Uit tabel 5.1 van het akoestisch onderzoek volgt dat als gevolg van de representatieve bedrijfssituatie (RBS) bij de aangestraalde gevels van de maatgevende woningen een langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) wordt berekend van maximaal 38, 32 en 35 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

Uit deze toetsing volgt dat bij de aangestraalde gevels van de maatgevende woningen, met uitzondering van de woning Losbaan 42, kan worden voldaan aan de richtwaarden van 40, 35 en 30 dB(A) in de dag-, avond- en nachtperiode. Bij de woning Losbaan 42 wordt in de nachtperiode een langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) berekend van 35 dB(A). Uit het geluidrapport volgt dat deze overschrijding wordt veroorzaakt door het vrachtwagentransport met varkens in de nachtperiode, de luchtwassers op stal 9 en de rijbewegingen naar de weegbrug en het wegen van de vrachtwagens ter hoogte van de weegbrug.

Gelet op deze overschrijding van de richtwaarde is in hoofdstuk 6 van het geluidrapport aandacht besteed aan de mogelijke geluidreducerende maatregelen. Daarbij wordt geconcludeerd dat de voorgestelde maatregel(en) op deze locatie bezwaren ondervinden van stedenbouwkundige, landschappelijke en financiële aard. Daarnaast blijkt dat ondanks deze voorgestelde maatregel(en) de richtwaarde van 30 dB(A) in de nachtperiode nog steeds wordt overschreden.

Gelet op het bovenstaande achten wij deze overschrijding van de richtwaarde vergunbaar, daarbij rekeninghoudende dat bij de woning Losbaan 42 in de nachtperiode kan worden voldaan aan het vastgestelde referentieniveau van 35 dB(A).

Gelet op het bovenstaande is ervoor gekozen om in de vergunningvoorschriften op te nemen het door Heideveld veroorzaakte langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) op een drietal referentiepunten op 50 meter van de grens van de inrichting.

Omdat het de opschaling betreft van een bestaande inrichting hebben wij in de vergunningvoorschriften de verplichting opgenomen na het in gebruik nemen van de inrichting een controlemeting uit te voeren om te bekijken of voldaan wordt aan de grenswaarden uit deze vergunning.

6.8.4 Beoordeling maximale geluidniveau (L_{Amax})

Met het gepresenteerde akoestisch model is het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) berekend ter plaatse van:

- Losbaan 31 toetspunten 01_A en 01_B;
- Losbaan 42 toetspunten 02_A en 02_B;
- Losbaan 43 toetspunten 03_A en 03_B;
- Losbaan 45 toetspunten 04_A en 04_B;
- Losbaan 47 toetspunten 05_A en 05_B;
- Referentiepunt 50 meter oost toetspunt 06_A;
- Referentiepunt 50 meter zuid toetspunt 07_A;
- Referentiepunt 50 meter west toetspunt 08_A.

In het model is voor de dagperiode bij de woningen gerekend met een waarneemhoogte van 1,5 meter (inclusief gevelreflectie) en voor de avond- en nachtperiode met een waarneemhoogte van 5 meter.

Uit tabel 5.1 van het akoestisch onderzoek volgt dat als gevolg van de representatieve bedrijfssituatie (RBS) bij de aangestraalde gevels van de maatgevende woningen een maximaal geluidniveau (L_{Amax}) wordt berekend van maximaal 54, 32 en 55 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

Uit deze toetsing volgt dat bij de aangestraalde gevel van de maatgevende woningen de streefwaarde van ($L_{Ar,LT} + 10$ dB(A)) wordt overschreden met maximaal 7 en 12 dB(A) in respectievelijk de dag- en nachtperiode. In de avondperiode kan wel worden voldaan aan de streefwaarde.

Alhoewel de streefwaarde in de dag- en nachtperiode wordt overschreden kan wel worden voldaan aan het maximaal te vergunnen geluidniveau van respectievelijk 70 en 60 dB(A) in de dag- en nachtperiode. Het betreft hier aan de bedrijfsvoering inherente maximale geluidniveaus die zijn gebaseerd op de huidige stand der techniek, waarvan redelijkerwijs kan worden gesteld dat het niet mogelijk is de geluiduitstraling van deze bronnen verder te verminderen.

Gelet op het bovenstaande is ervoor gekozen om in de vergunningvoorschriften op te nemen het door Heideveld veroorzaakte maximaal geluidniveau (L_{Amax}) op een drietal referentiepunten op 50 meter van de grens van de inrichting.

Omdat het de opschaling betreft van een bestaande inrichting hebben wij in de vergunningvoorschriften de verplichting opgenomen na het in gebruik nemen van de inrichting een controlemeting uit te voeren om te bekijken of voldaan wordt aan de grenswaarden uit deze vergunning.

6.8.5 Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting bij woningen vanwege het verkeer van en naar de inrichting geldt de Circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer van 29 februari 1996'.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawaaai I of II. Indien deze niet mag worden toegepast, bijvoorbeeld ten gevolge van een te lage rijsnelheid, kan hiervoor in de plaats de Handleiding meten en rekenen industrielawaai worden gehanteerd. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidsbelasting is 50 dB(A) en de grenswaarde 65 dB(A). De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidsbelasting van 33 dB(A) gewaarborgd is.

In het geluidrapport is ervan uitgegaan dat het verkeer van en naar de inrichting van Heideveld zowel gebruik maakt van de Losbaan (noordelijke ontsluiting) als de Witveldweg (zuidelijke ontsluiting). Voor een betere ontsluiting van het LOG Witveldweg en vanuit veiligheidsoogpunt is er bij de berekeningen rekening mee gehouden dat het verkeer van en naar de inrichting van Heideveld zoveel mogelijk gebruik maakt van de Witveldweg (zuidelijke ontsluiting).

Ter plaatse van de gevel van de maatgevende woningen Losbaan 42 en Witveldweg 54, 55 en 60 wordt een equivalente geluidniveau berekend van maximaal 50 en 40 dB(A) in respectievelijk de dag- en nachtperiode, waarmee wordt voldaan aan de voorkeursgrenswaarde.

Verder is relevant op te merken dat de varkensmest voor verdere be- en verwerking in eerste instantie met vrachtwagens via de Witveldweg wordt getransporteerd naar de BEC binnen de inrichting van Kuipers Onroerend Goed BV gelegen aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst. Inmiddels is bekend geworden dat het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie ermee instemd om mesttransport per pijpleiding onder voorwaarden mogelijk te maken, door dit per 1 oktober 2011 in de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet op te nemen. Dit betekent concreet dat in de toekomst een aanzienlijk deel van het verkeer van en naar de inrichting over de Witveldweg zal komen te vervallen.

6.8.6 Tonaal of impulsachtig geluid

Gezien de aard van de activiteiten en de afstand tot de gevoelige bestemmingen is het niet te verwachten dat geluid met een tonaal of impulsachtig karakter hoorbaar is. Een onderzoek naar tonaal of impulsachtig geluid achten wij daarom niet nodig. Ook achten wij het daarom niet nodig hierover voorschriften op te nemen.

6.9 Lucht

6.9.1 Ammoniakemissie

De op 8 mei 2002 in werking getreden Wet ammoniak en veehouderij (Wav) bevat het exclusieve toetsingskader voor de beoordeling van de ammoniakemissie uit dierenverblijven in het kader van de vergunningverlening ingevolge de Wm. De Wav is laatstelijk gewijzigd per 1 mei 2007 gewijzigd (Staatsblad 2007, nr. 103) De wijziging omvat onder andere:

1. een inperking van de te beschermen natuurgebieden;
2. de mogelijkheid voor interne saldering;
3. mogelijkheden voor uitbreiding tot 200 stuks melkrundvee inclusief 140 stuks jongvee.

Ingevolge artikel 3, lid 1, van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) betreft het bevoegd gezag bij beslissingen inzake de vergunning voor de oprichting of verandering van een veehouderij de gevolgen van ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven bij of krachtens de artikelen 4 tot en met 7.

Het eerste lid geldt niet voor de gevolgen voor het milieu die veroorzaakt worden door directe opname uit de lucht van ammoniak door planten en bomen.

Op grond van artikel 6 Wav wordt een vergunning voor het veranderen van een veehouderij geweigerd, indien de aanvraag betrekking heeft op een uitbreiding van het aantal dieren van een of meer diercategorieën en een tot de veehouderij behorend dierenverblijf geheel of gedeeltelijk is gelegen in een zeer kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied.

Naast de Wav moet bij de toetsing van de ammoniakemissie rekening worden gehouden met het op 1 april 2008 inwerking getreden Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (besluit Huisvesting). Met dit Besluit wordt invulling gegeven aan het algemene emissiebeleid voor heel Nederland. Het besluit bepaalt dat dierenverblijven, waar emissie-arme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissie-arm moeten zijn uitgevoerd. Op grond van het Besluit huisvesting mogen alleen nog huisvestingssystemen met een emissiefactor die lager is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarde, toegepast worden.

Beste Beschikbare technieken (BBT)

In artikel 3, derde lid Wav wordt aanvullend gesteld dat het bepaalde bij of krachtens artikel 2.2, tweede of derde lid Wabo of artikel 1.3c of 8.40 Wm ook voor de emissie van ammoniak uit dierenverblijven van toepassing blijft. Dat wil zeggen dat de vergunning moet worden geweigerd als in de inrichting niet tenminste de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast.

Als de vergunning betrekking heeft op een IPPC-installatie moet de vergunning ook worden geweigerd, indien niet wordt of kan worden voldaan aan de strengere emissie-eisen die vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden moeten worden gesteld (strenger dan de emissie-eisen die op basis van BBT kunnen worden gesteld). Of aan BBT of de eventuele strengere emissie-eisen wordt voldaan, moet worden beoordeeld op inrichtingsniveau. Als bijzondere voorwaarde geldt dat een huisvestingssysteem dat op 1 januari 2007 nog niet in de veehouderij aanwezig was, wel afzonderlijk aan BBT moet voldoen.

Om te bepalen of verdergaande voorschriften nodig zijn, heeft het voormalige Ministerie van VROM een Beleidslijn omgevingstoets IPPC vastgesteld. Deze is op 26 juni 2007 toegezonden aan de Tweede Kamer. Deze beleidslijn geeft een generieke invulling van artikel 3, lid 3 van de Wav. Het bevoegd gezag is niet verplicht om deze beleidslijn te gebruiken. Het bevoegd gezag moet echter wel altijd motiveren waarom in de betreffende situatie met BBT kan worden volstaan of waarom juist strengere emissie-eisen noodzakelijk zijn. De argumenten uit de beleidslijn kunnen hierbij worden gebruikt.

Centraal in de beleidslijn staat dat bij een emissie boven de 5.000 kg ammoniak strengere emissie-eisen dan BBT gelden (>BBT of >>BBT). Het gaat dan alleen om IPPC-veehouderijen met een totale emissie van boven de 5.000 kg die uitbreiden in dieren, of door die uitbreiding boven de 5.000 kg ammoniak komen. Pas vanaf de 5.000 kg moeten dan voor de uitbreiding strengere emissie-eisen worden gesteld (>BBT). Boven de 10.000 kg ammoniak kunnen nog strengere emissiewaarden dan >BBT worden geëist (>>BBT), vergelijkbaar met een gecombineerde luchtwasser.

In de uitspraak van 18 maart 2009 (Venray) met nummer 200800463/1 is door de Raad van State uitgesproken dat de beleidslijn niet in strijd is met de IPPC-richtlijn.

6.9.1.1 Beoordeling en toetsing Wav (Besluit huisvesting en IPPC omgevingstoets)

Op basis van de omrekeningsfactoren uit bijlage 1 van de Regeling ammoniak en veehouderij wordt voor de aangevraagde veehouderij een ammoniakemissie berekend van 14.596,00 per jaar (zie onderstaande tabel).

Aangevraagd							
Stal nr.	Emissie punt	Diersoort	Aantal dieren	Omrekenfactor NH3		Ammoniak Kg/jaar	
				BBT/ Besluit huisvesting	Aangevraagd ⁸ BBT++ (85%)	BBT/ Besluit huisvesting	Aangevraagd ⁸ BBT++ (85%)
4	A1	Gespeende biggen ¹	1.836	0,23	0,09	422,28	165,24
5	A2	Gespeende biggen ¹	1.836	0,23	0,09	422,28	165,24
6	A3	Gespeende biggen ²	2.142	0,23	0,11	492,66	235,62
7	A4a	Gespeende biggen ²	2.142	0,23	0,11	492,66	235,62
8	A4b	Gespeende biggen ²	2.448	0,23	0,11	563,04	269,28
9	B1	Vleesvarkens ³	5.880	1,4	0,53	8.232	3.116,4

Aangevraagd							
				Omrekenfactor NH3		Ammoniak Kg/jaar	
Stal nr.	Emissie punt	Diersoort	Aantal dieren	BBT/ Besluit huisvesting	Aangevraagd ⁸ BBT++ (85%)	BBT/ Besluit huisvesting	Aangevraagd ⁸ BBT++ (85%)
	B2	Vleesvarkens ³	3.528	1,4	0,53	4.939,2	1.869,84
	C1	Vleesvarkens ³	5.880	1,4	0,53	8.232	3.116,4
	C2	Vleesvarkens ³	5.040	1,4	0,53	7.056	2.671,2
10	D	Kraamzeugen ⁴	300	2,9	1,25	870	375
		Guste en dragende zeugen ⁵	1.116	2,6	0,63	2.901,6	703,08
		Dekberen ⁶	41	5,5	0,83	225,5	34,03
		Opfokzeugen ⁷	432	1,4	0,53	604,8	228,96
		Guste en dragende zeugen ⁵	82	2,6	0,63	213,2	51,66
	E	Kraamzeugen ⁴	300	2,9	1,25	870	375
		Guste en dragende zeugen ⁵	1.156	2,6	0,63	3.005,6	728,28
		Dekberen ⁶	4	5,5	0,83	22	3,32
		Opfokzeugen ⁷	288	1,4	0,53	403,2	152,64
		Guste en dragende zeugen ⁵	82	2,6	0,63	213,2	51,66
		Gespeende biggen ²	432	0,23	0,11	99,36	47,52
		Totaal	34.965			40.280,58	14.596,00

^{1.} gespeende biggen (D 1.1.15.4.1), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12), hokoppervlak ≤ 0,35 m²

^{2.} gespeende biggen (D 1.1.15.4.2), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12), hokoppervlak > 0,35 m²

^{3.} vleesvarkens (D 3.2.15.4.2), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12), hokoppervlak > 0,8 m²

^{4.} kraamzeugen (D 1.2.17.4), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12)

^{5.} guste en dragende zeugen (D 1.3.12.4), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12)

^{6.} dekberen (D 2.4.4), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12)

7. opfokzeugen (D 3.2.15.4.2), gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser(BWL2009.12), hokoppervlak > 0,8 m²
8. emissie in kg NH₃ per dierplaats per jaar volgens bijlage 1 van de laatste wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij van 1 oktober 2012 (Stcrt. 24 oktober 2012 nr. 21301)

Uit de bovenstaande tabel volgt dat met de totale aangevraagde ammoniakemissie van de aangevraagde veehouderij ruimschoots kan worden voldaan aan het Besluit huisvesting (BBT).

Uit de bovenstaande tabel blijkt dat de jaarlijkse ammoniakemisie bij de aangevraagde uitbreiding van het aantal dieren en bij toepassing van BBT meer dan 10.000 kg bedraagt. Op grond hiervan bestaat er aanleiding tot het opleggen van strengere emissie-eisen boven BBT (lees BBT+ of BBT++).

Rekeninghoudende met de bovenstaande Beleidslijn is in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 (zie tabblad H) het gecorrigeerde emissieplafond berekend met toepassing van BBT+ en BBT++.

Door toepassing van het aangevraagde gecombineerd luchtwassysteem (BWL2009.12, watergordijn en biologische wasser) wordt overeenkomstig de Beleidslijn voldaan aan de meest strenge emissiewaarde van BBT++ (ammoniakreductie 85%). Daarnaast levert het te installeren gecombineerd luchtwassysteem niet alleen een aanzienlijke reductie op van ammoniak, maar ook van geur en (fijn) stof.

Er kunnen verdergaande emissie-eisen gesteld worden over (aangevraagd*BBT2010 - vergund*BBT2010) = (40.280,58- 9.143,40 kg/jaar) = 31.137,18 kg/jaar.

Verdergaande emissie-eisen kunnen alleen gesteld worden over de uitbreiding. De veehouder mag zelf kiezen over welke diercategorie van die uitbreiding de strengere waarden worden gesteld.

Er wordt uitgebreid in:

▪ vleesvarkens	13.797 stuks (aangevraagd 20.328 – vergund 6.531);
▪ gespeende biggen	3.672 stuks (D 1.1.15.4.1, hokoppervlak ≤ 0,35 m ²);
▪ gespeende biggen	7.164 stuks (D 1.1.15.4.2, hokoppervlak > 0,35 m ²);
▪ guste- en dragende zeugen	2.436 stuks;
▪ opfokzeugen	720 stuks;
▪ kraamzeugen	600 stuks;
▪ dekberen	45 stuks.

Totaal aangevraagd*BBT is meer dan 10.000 kg, dus conform de Beleidslijn (85% emissiereductie) is dit een emissie-eis van:

▪ vleesvarkens	0,53 kg NH ₃ per dier;
▪ gespeende biggen	0,09 kg NH ₃ per dier (D 1.1.15.4.1, hokoppervlak ≤ 0,35 m ²);
▪ gespeende biggen	0,11 kg NH ₃ per dier (D 1.1.15.4.2, hokoppervlak > 0,35 m ²);
▪ guste- en dragende zeugen	0,63 kg NH ₃ per dier;
▪ opfokzeugen	0,53 kg NH ₃ per dier;
▪ kraamzeugen	1,25 kg NH ₃ per dier;
▪ dekberen	0,83 kg NH ₃ per dier.

13.797 vleesvarkens maal 0,53 = 7.312,41 kg NH₃

3.672 gespeende biggen maal 0,09 = 330,48 kg NH₃

7.164 gespeende biggen maal 0,11 = 788,04 kg NH₃

2.436 guste- en dragende zeugen maal 0,63 = 1.534,68 kg NH₃

720 opfokzeugen maal 0,53 = 381,6 kg NH₃

600 kraamzeugen maal 1,25 = 750 kg NH₃

45 dekberen maal 0,83 = 37,35 kg NH₃

Totaal 11.134,56 kg NH₃

Om te toetsen of de veehouderij met behulp van intern salderen voldoet aan BBT dient het ammoniakplafond te worden berekend. Het totale ammoniakplafond op 1 januari 2010 bij de aangevraagde hoeveelheid dieren bedraagt 25.730,56 kg NH₃ per jaar (14.596 kg 'vergund BBT intern salderen' + 11.134,56 kg NH₃).

De inrichting van Heideveld heeft in het voorgenomen plan een ammoniakemissie van 14.596 kg per jaar. Aangezien de aangevraagde ammoniakemissie niet groter is dan het berekende gecorrigeerd ammoniakplafond van 25.730,56 kg NH₃ per jaar is het opleggen van een strengere emissie-eis niet meer mogelijk en kan de vergunning worden verleend.

Geconcludeerd kan worden dat er ingevolge de Wav geen grond is om de vergunning vanwege de ammoniakemissie te weigeren.

6.9.1.2 Beoordeling en toetsing Wav (zeer kwetsbare gebieden)

Ingevolge artikel 2 van de Wav hebben Provinciale Staten van Limburg op 18 april 2008 de zeer kwetsbare gebieden aangewezen. Dit besluit is goedgekeurd op 11 juli 2008 door de toenmalige Minister van Landbouw, Natuur en Visserij (nu Minister van Economische zaken, Landbouw en Innovatie) en vervolgens op 7 augustus 2008 bekendgemaakt.

Beoordeling en toetsing

Ingevolge artikel 6 van de Wav wordt een omgevingsvergunning voor het veranderen van een veehouderij geweigerd, indien de aanvraag betrekking heeft op een uitbreiding van het aantal dieren van een of meer diercategorieën en een tot de veehouderij behorend dierenverblijf geheel of gedeeltelijk is gelegen in een zeer kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied. Het dichtstbijgelegen zeer kwetsbaar gebied (Castenrayse Vennen) ligt op een afstand van ca. 200 van de inrichtingsgrens.

In onderhavig geval ligt het bedrijf dus op minder dan 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied en is artikel 6 van de Wav van toepassing.

6.9.1.3 Beoordeling en toetsing directe ammoniakschade

Directe ammoniakschade is de schade die ammoniak uit kippen- en varkensstallen kan veroorzaken aan gewassen die verbouwd worden nabij de stal. De zogenaamde 'directe ammoniakschade' die door de ammoniakemissie van dierverblijven wordt veroorzaakt, moet niet via de Wav beoordeeld worden (artikel 3, lid 2 Wav). Dit aspect moet via de Wabo worden geregeld.

In het Barim worden geen voorschriften gesteld aan directe ammoniakschade omdat ammoniakschade wordt gezien als bedrijfsschade en niet meer als milieuschade. Indien gewenst kan in het bestemmingsplan rekening gehouden worden met de in het rapport Stallucht en Planten genoemde afstanden tussen bedrijfsmatige boomkwekerijen en stallen van derden

Alhoewel dit onderwerp niet meer terug komt in het Barim hebben wij de directe ammoniakschade gewoon getoetst op basis van het rapport "stallucht en planten 1981".

In 1981 is het rapport Stallucht en Planten door het Instituut voor Plantenziektenkundig Onderzoek (IPO) opgesteld. Uit dit rapport blijkt onder andere dat ter voorkoming van directe ammoniakschade een afstand van minimaal 50 meter tussen stallen en meer gevoelige planten en bomen, zoals coniferen, en een afstand van minimaal 25 meter tot minder gevoelige planten en bomen moet worden aangehouden.

Volgens het rapport geldt geen minimale afstand tussen stallen en akkerbouwgewassen en grasland (ABRvS van 16 februari 2011, nr. 201003564/1/T1/M2). In het rapport wordt uitgegaan van de afstand van het gevoelig object tot de dichtstbijzijnde gevel van de dichtstbijzijnde stal.

Verder volgt uit de uitspraak van de ABRvS van 5 juni 2002 (nr. 200105275/1) dat voor de toepassing van het rapport sprake moet zijn van bedrijfsmatig geteelde planten en volgt uit de uitspraak van de ABRS van 18 november 2009 (nr. 200901260/1/M2) dat planten die niet worden genoemd in het betreffende rapport (o.a. rozen) geen bescherming behoeven voor directe ammoniakschade.

Voor de toetsing, of al dan niet sprake is van een onaanvaardbare directe ammoniakschade, is allereerst relevant dat de nu aangevraagde en vergunde ammoniakemissie lager is dan de ammoniakemissie behorende bij het vergunde veebestand (bestaande rechten). Ondanks een toename van het veebestand is er een aanzienlijke afname van de ammoniakemissies als gevolg van de toepassing van gecombineerde luchtwassers (zie paragrafen 4.2, 4.4 en 6.9.1.1 van de considerans).

Uit navraag bij de gemeente Horst a/d Maas en onderzoek ter plaatse hebben wij vastgesteld dat de in het rapport genoemde aan te houden minimale afstanden van 50 meter en 25 meter tussen stallen en bedrijfsmatig geteelde meer en minder gevoelige planten en bomen worden gerespecteerd.

Op basis hiervan zijn wij van mening dat voor onaanvaardbare directe ammoniakschade niet hoeft te worden gevreesd.

6.9.2 Geur

6.9.2.1 Geur dierverblijven

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen de ligging van geurgevoelige objecten binnen of buiten de bebouwde kom én binnen of buiten concentratiegebieden (zoals bedoeld in bijlage I van de Meststoffenwet). De geurbelasting van een inrichting is o.a. afhankelijk van het aantal en soort dieren dat binnen een inrichting aanwezig is. In de Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) zijn voor de verschillende diercategorieën geuremissiefactoren vastgesteld op basis waarvan de geuremissie van een veehouderij kan worden berekend. Vervolgens wordt met het verspreidingsmodel V-Stacks Vergunningen de geurbelasting berekend en getoetst bij te beschermen geurgevoelige objecten.

Ingevolge artikel 1 Wgv wordt onder geurgevoelige object verstaan: gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt.

Voor geurgevoelige objecten die deel uitmaken van een andere veehouderij, maar nu niet meer, gelden geen normen voor de geurbelasting. Voor deze geurgevoelige objecten gelden wel minimaal aan te houden afstanden tussen het emissiepunt van de inrichting en de buitenzijde van het geurgevoelig object. Voor diercategorieën waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld gelden eveneens minimaal aan te houden afstanden. Deze afstanden dienen ook te worden gemeten tussen het emissiepunt van de inrichting en de buitenzijde van het geurgevoelig object.

Daarnaast gelden voor alle dierverblijven, ongeacht de diersoort, eveneens minimaal aan te houden afstanden tussen de buitenzijde van het dierverblijf en de buitenzijde van geurgevoelige objecten.

Toetsingkader

Toetsing dient plaats te vinden aan de volgende normen (artikel 3, eerste lid Wgv):

- Geurgeoelige objecten in concentratiegebied, binnen de bebouwde kom: $3,0 \text{ OU/m}^3$;
- Geurgeoelige objecten in concentratiegebied, buiten de bebouwde kom: $14,0 \text{ OU/m}^3$.

Op grond van artikel 6, eerste lid Wgv kan bij gemeentelijke verordening worden bepaald dat andere normen van toepassing zijn dan de desbetreffende waarden zoals genoemd in artikel 3, eerste lid van de Wgv.

Door Burgemeester en Wethouders van de gemeente Horst a/d Maas is in de vergadering van 4 september 2007 besloten de standaardnormen die de Wgv biedt in stand te laten en geen geurverordening op te stellen.

Ingevolge artikel 3, eerste lid Wgv wordt een vergunning geweigerd indien de geurbelasting op een geurgeoelig object meer bedraagt dan de hiervoor genoemde waarden. In afwijking van artikel 3, eerste lid Wgv bedraagt de afstand tussen een veehouderij en een geurgeoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter en buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter.

Op grond van artikel 4, eerste lid van de Wgv dient de afstand tussen een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor niet bij ministeriële regeling een geuremissiefactor is vastgesteld en een geurgeoelig object binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter te bedragen en buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter te bedragen.

Onverminderd de artikelen 3 en 4 bedraagt ingevolge artikel 5, eerste lid van de Wgv de afstand van de buitenzijde van een dierenverblijf tot de buitenzijde van een geurgeoelig object:

- ten minste 50 meter indien het geurgeoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, en;
- ten minste 25 meter indien het geurgeoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Beoordeling en toetsing

Op basis van de omrekeningsfactoren uit bijlage 1 van de Rgv wordt voor de aangevraagde situatie een totale geuremissie berekend van $96.138,0 \text{ OU}_E/\text{s}$ (zie tabel in hoofdstuk 1 van de considerans).

Bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 zijn verspreidingsberekeningen toegevoegd, waarmee de geurbelasting is berekend en getoetst bij de te beschermen geurgeoelige objecten in de omgeving van de inrichting van Heideveld. De verspreidingsberekeningen zijn uitgevoerd met het programma V-STACKS Vergunning versie 2010. In de onderstaande tabel is een overzicht gegeven van de rekenresultaten en de toetsing aan de normstelling uit de Wgv.

Geurgevoelige objecten, niet onderdeel van een veehouderij:					
Volgnr.	Adres geurgevoelig object	Binnen of buiten bebouwde kom	Geurbelasting (OU _E /m³)		Gemeten tot buitenzijde
			Werkelijk	Norm	Minimale afstand (m)
12	Witveldweg 55	Buiten	4,4	14,0	>25
13	Losbaan 31 (voorheen Losbaan 1a)	Buiten	9,7	14,0	>25
14	Losbaan 27 (voorheen Losbaan 1)	Buiten	6,5	14,0	>25
15	Losbaan 43 (voorheen Losbaan 3)	Buiten	13,9	14,0	>25
16	Losbaan 46 (voorheen Losbaan 6)	Buiten	9,4	14,0	>25
17	Hoogheide 10	Buiten	11,2	14,0	>25
18	Losbaan 47 (voorheen Losbaan 7)	Buiten	12,6	14,0	>25
19	Losbaan 45 (voorheen Losbaan 5)	Buiten	13,2	14,0	>25
20	Witveldweg 66	Buiten	4,1	14,0	>25
21	Witveldweg 70	Buiten	3,3	14,0	>25
22	Witveldweg 68	Buiten	4,2	14,0	>25
23	Denenweg 33	Buiten	5,0	14,0	>25
24	Denenweg 29	Buiten	4,6	14,0	>25
25	Denenweg 23	Buiten	6,2	14,0	>25
26	Denenweg 21	Buiten	5,4	14,0	>25
27	Denenweg 19	Buiten	4,6	14,0	>25
28	Loods behorende bij Witveldweg 54 (*)	Buiten	5,1	14,0	>25
29	Kassen behorende bij hoogheide 10 (*)	Buiten	12,9	14,0	>50
30	Broekweg 1 (bebouwde kom Horst a/d Maas)	Binnen	0,7	3,0	>50
31	Broekweg 5 (bebouwde kom Horst a/d Maas)	Binnen	0,7	3,0	>50
32	Vlasvenstraat 34 (bebouwde kom Melderslo)	Binnen	1,5	3,0	>50
33	Vlasvenstraat 66 (bebouwde kom Melderslo)	Binnen	1,7	3,0	>50

Geurgevoelige objecten, niet onderdeel van een veehouderij:					
Volgnr.	Adres geurgevoelig object	Binnen of buiten bebouwde kom	Geurbelasting (OU _E /m³)		Gemeten tot buitenzijde
			Werkelijk	Norm	Minimale afstand (m)
34	Parallelweg 6 (bebouwde kom Grubbenvorst)	Binnen	0,5	3,0	>50
35	Hoofdstraat 46 (bebouwde kom Lottum)	Binnen	0,4	3,0	>50
36	Hoofdstraat 2 (bebouwde kom Lottum)	Binnen	0,4	3,0	>50
37	De Steegh 2 (bebouwde kom Lottum)	Binnen	0,4	3,0	>50

(*) bedoelde locaties zijn in gebruik als werkplek voor medewerkers van de aldaar geëxploiteerde bedrijven

Uit de bovenstaande tabel blijkt dat als gevolg van de door Heideveld aangevraagde veehouderij bij de maatgevende geurgevoelige objecten wordt voldaan aan de normstelling uit de Wgv. Tevens wordt voldaan aan de vereiste minimale afstand tot aan de buitenzijde van een geurgevoelig object.

Geconcludeerd kan worden dat er ingevolge de Wgv geen grond is om de vergunning vanwege de geurbelasting te weigeren.

6.9.2.2 Geur brijvoerkeuken

Brijvoer is een voermethode die al een groot aantal jaren wordt toegepast in de varkenshouderij sector. Brijvoer is een veelomvattend begrip. Onder brijvoer wordt onder meer begrepen:

- Droogvoer dat met water in een brijvoermengtank wordt gemengd;
- Droogvoer dat met natte brijvoerproducten in een brijvoermengtank wordt gemengd;
- Bijproducten (droge en natte) en een voederkern die in een brijvoermengtank worden gemengd.

De bijproducten die worden toegepast in brijvoer zijn zeer divers van aard. Sommige bijproducten worden gefermenteerd of aangezuurd aangeleverd om de houdbaarheid te bevorderen. In paragraaf 6.3.2.2 van de considerans is een opsomming gegeven van de in de brijvoerkeuken te accepteren bijproducten.

Binnen de inrichting van Heideveld bestaat de brijvoerkeuken uit de volgende onderdelen:

1. Ontvangst van droge en natte grondstoffen (bijproducten),

Er zijn 20 silo's voor opslag van droge grondstoffen en 18 silo's voor de opslag van vloeibare grondstoffen en er is een Walking Floor voor opslag van Corn Cob Mix (CCM). Vanuit deze Walking Floor gaat het CCM naar een voormenger.

De droge grondstoffen worden aangevoerd met vrachtwagens en in een stortput gelost, waarna het transport plaatsvindt middels een vijzel en elevator naar de betreffende voorraadsilo. De natte grondstoffen worden rechtstreeks vanuit de vrachtwagen middels een pijpleiding in de voorraadsilo gedrukt, middels een blower die op de vrachtwagen aanwezig is;

2. **Bewerking middels malen en mengen.** Door het mengen ontstaat het eindproduct, De gehele installatie is geautomatiseerd. Op afroep wordt er een bepaald recept varkensvoer gemengd. De meeste droge grondstoffen moeten eerst gemalen worden. Na malen worden deze grondstoffen weer enkelvoudig (dus niet gemengd met andere grondstoffen) opgeslagen in een silo. Indien deze silo bijna leeg is start de maling en wordt de silo gevuld. Het hart van de brijvoerkeuken wordt gevormd door een zestal mengers. Achter de mengers zijn weer silo's aanwezig die het gemengde en gereed brijvoer opslaan. Vanuit deze silo's gaat het gereed brijvoer naar de varkensstallen. Indien deze silo's bijna leeg zijn wordt de menger geactiveerd om nieuw brijvoer te maken.
3. **Transport van het brijvoer middels een pijpleiding naar de varkensstallen.** Het gemengde brijvoer is opgeslagen in een silo. Indien de varkenstal nieuw voer nodig heeft wordt het gemengde brijvoer getransporteerd naar de stallen. Het transport van de droge grondstoffen gebeurt met vizels (horizontaal transport) en met elevatoren (verticaal transport). Het transport van vloeibare producten gebeurt via pijpleidingen.

Voor de houdbaarheid van de bijproducten en het brijvoer wordt conserveringsmiddel toegevoegd (organisch zuur, Selco BE+).

Ter voorkoming van geuroverlast is binnen de inrichting van Heideveld de brijvoerkeuken uitgevoerd als een afgesloten gebouw. Middels de ventilatoren van de luchtwassers van de naastgelegen stal 5 wordt dit gebouw op onderdruk gehouden en wordt de afgezogen lucht ($1.700 \text{ m}^3/\text{uur}$) tegelijkertijd gereinigd. Vanwege het ontbreken van een eigen emissiepunt kan de geuremissie van dit gebouw als verwaarloosbaar worden beschouwd en is daarom verder buiten beschouwing gelaten.

Bij het vullen van de silo's kan via de ontluchting een kortstondige geurpiek ontstaan.

Voor wat betreft de duur van de geurpieken wordt in het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport ingegaan op de aanvoer van de droge- en natte grondstoffen voor de brijvoerkeuken, waarbij is opgenomen de aantallen vrachtwagens per jaar/ week en dag en de losduur in minuten per vrachtwagen. Uit de tabellen 3.1 en 3.2 van het geluidrapport volgt dat het lossen van natte- en droge grondstoffen in totaliteit 6,75 uur per dag in beslag neemt. Dit wil echter niet zeggen dat deze totale losduur gelijk mag worden gesteld aan de totale tijdsduur per dag dat geurpieken kunnen optreden. Immers in §3.5 van tabblad B is aangegeven dat het merendeel van de dichte silo's en betonnen bunkers inpandig zijn geplaatst, waardoor tijdens het lossen geen geurpieken kunnen optreden. Verder zal tijdens het lossen van CCM geen geurpiek optreden. Daarnaast beschikken de buitengelegen silo's van het mengvoeder over stoffilters waardoor de verdringingslucht wordt gereinigd en het merendeel van het vrijkomende stof wordt afgevangen. Met name dit in de lucht aanwezige stof is verantwoordelijk voor de geurpieken. In het geluidrapport wordt voor het lossen van mengvoer uitgegaan van 1 uur en 25 minuten.

Alhoewel de aangevraagde brijvoerkeuken niet valt onder de reikwijdte van het Barim blijkt dat ter beperking van geurhinder in ieder geval de maatregelen worden genomen die zijn genoemd in de bijbehorende ministeriële regeling.

Gelet op het bovenstaande en daarbij rekeninghoudende met de continue geuremissie van de dierverblijven zijn wij van mening dat de mogelijk optredende geurpieken als verwaarloosbaar kunnen worden beschouwd.

6.9.3 Luchtkwaliteit

Grenswaarden

Op grond van artikel 5.16 van de Wm kunnen wij vergunning verlenen, indien de concentratie in de buitenlucht van de in bijlage 2 van de Wm genoemde luchtverontreinigende stoffen (inclusief eventuele locale bronnen in de omgeving van de inrichting) vermeerderd met de immissie ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting (inclusief voertuigbewegingen van en naar de inrichting) lager is dan de grenswaarden. Er zijn grenswaarden voor zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes (fijn stof, PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen gesteld.

In deze paragraaf worden de concentraties van NO₂ en PM₁₀ aan de grenswaarden getoetst. Hier is voor gekozen, omdat de achtergrondconcentratie van NO₂ en PM₁₀ landelijk gezien kritisch zijn in de directe nabijheid van het project / de inrichting én de verschillende bronnen behorend tot de inrichting NO₂ en PM₁₀ uitstoten.

De andere stoffen (zwaveldioxide, stikstofoxiden, lood, koolmonoxide, benzeen) worden niet door bronnen behorend tot de inrichting geëmitteerd en/of vormen geen probleem in de directe omgeving van de inrichting Heideveld.

Richtwaarden

In § 8 t/m 12 van bijlage 2 van de Wm zijn richtwaarden voor stoffen opgenomen: de richtwaarde voor ozon is gedefinieerd en er zijn richtwaarden gegeven voor het totale gehalte in de PM₁₀ fractie voor arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen. Aan deze richtwaarden hoeft nog niet getoetst te worden.

Immissiebepaling en verspreidingsberekeningen

Voor de bepaling van de immissie van PM₁₀ (veehouderij en verkeer) en NO₂ (verkeer) als gevolg van de aangevraagde activiteiten zijn zowel door ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) als ook door ingenieursbureau DGMR verspreidingsberekeningen uitgevoerd. Met behulp van deze berekeningen zijn de gevolgen voor de luchtkwaliteit in de nabije omgeving bepaald door eerst de (gereinigde) emissies te bepalen en vervolgens uit dat gegeven de waarde van de immissie van deze stoffen in de nabije omgeving van de inrichting af te leiden. Hiervoor is een verspreidingsberekening uitgevoerd is met betrekking tot de uitvoering voldoet aan het nieuwe Nationale model (NNM). Deze berekeningen zijn uitgevoerd met de ten van de vaststelling van dit besluit laatste versies van de door het ministerie van Infrastructuur en Milieu goedgekeurde modellen PluimPlus 4.1 en Geomilieu V2.21.

Uit de uitgevoerde verspreidingsberekeningen blijkt dat alleen is getoetst bij de maatgevende woningen in de directe omgeving van Heideveld. Onderstaand zullen wij motiveren waarom andere plaatsen buiten de inrichting van Heideveld zijn uitgezonderd op basis van het toepasbaarheidsbeginsel en het blootstellingscriterium.

TOEPASBAARHEIDSBEGINSEL

Bij het toepasbaarheidsbeginsel gaat het voornamelijk om de toegankelijkheid van plaatsen. De luchtkwaliteit hoeft niet beoordeeld te worden op:

- a. locaties die zich bevinden in gebieden waartoe leden van het publiek geen toegang hebben en waar geen vaste bewoning is, en/of;
- b. terreinen waarop een of meer inrichtingen zijn gelegen, waar bepalingen betreffende gezondheid en veiligheid op arbeidsplaatsen als bedoeld in artikel 5.6, tweede lid, van toepassing zijn, en/of;
- c. de rijbaan van wegen en de middenberm van wegen, tenzij voetgangers normaliter toegang tot de middenberm hebben.

Voor het publiek ontoegankelijk en geen vaste bewoning

Ontoegankelijk voor het publiek zijn terreinen die niet geschikt of bedoeld zijn voor menselijke toegang. Wanneer het publiek een locatie niet kan betreden, omdat die is bebouwd of afgesloten door een hek of water is er sprake van een voor het publiek ontoegankelijk terrein en hoeft de luchtkwaliteit daar niet bepaald te worden, omdat daar geen sprake zal zijn van blootstelling van mensen. Ook water dat niet bevaren kan worden is niet voor het publiek toegankelijk. Dit geldt ook wanneer het verboden terrein is. Wanneer ergens een bordje staat met verboden toegang kan dat extra aangeven dat er sprake is van een voor het publiek ontoegankelijke plek. Alleen een bordje plaatsen is echter niet voldoende, het terrein moet in de praktijk al niet geschikt of bedoeld zijn voor menselijke toegang. Een bordje plaatsen op bijvoorbeeld een recreatief wandelpad zorgt er dus niet voor dat er op grond van toegankelijkheid niet meer getoetst hoeft te worden aan luchtkwaliteit.

Een wandelpad is namelijk geschikt en bedoeld voor het publiek. De blootstellingsduur zal in zo'n geval bepalend zijn of daar ook daadwerkelijk getoetst moet worden.

De in de omgeving van Heideveld gelegen akkers, weilanden en afgeschermd natuurgebieden zijn uitgesloten van toetsing omdat ze niet voor publiek toegankelijk zijn (akkers en weilanden) of de verblijftijd per persoon te kort is (weg, wandelpad en bos).

Terreinen met één of meer inrichtingen waar arbo-regels gelden

Op het terrein van de inrichting (inclusief de eigen bedrijfswoning) waar de luchtverontreiniging ontstaat, wordt de luchtkwaliteit niet getoetst. Dat wordt beschouwd als terrein van de inrichting. Dat geldt ook voor bedrijfsterreinen of bij bijvoorbeeld bedrijfsverzamelgebouwen.

De rijbaan van wegen en de middenberm van wegen, tenzij voetgangers normaliter toegang hebben tot de middenberm

De rijbaan met de daarop aanwezige weggebruikers valt buiten het toetsingskader. Dat heeft tot gevolg dat ook een fietspad dat onderdeel van de rijbaan is, niet getoetst hoeft te worden. De stoep is geen onderdeel van de rijbaan. Fietspaden buiten de rijbaan en stoepen kunnen dus op grond van dit artikel niet worden uitgesloten van toetsing. Of er in de praktijk ook daadwerkelijk toetsing relevant is op deze plaatsen zal afhangen van de blootstellingsduur.

De middenberm van wegen wordt ook uitgesloten van toetsing, tenzij voetgangers normaliter toegang hebben tot de middenberm. Toegankelijke middenbermen zijn bijvoorbeeld oversteekplaatsen of overhaltes. Ook hier geldt dat in de praktijk de blootstellingsduur bepalend zal zijn of er op zo'n plek getoetst moet worden. In dit soort gevallen zal het daarom werkbaarder zijn om eerst naar de blootstelling te kijken en dan pas naar toegankelijkheid.

BLOOTSTELLINGSCRITERIUM

De luchtkwaliteit moet alleen bepaald (gemeten of berekend) worden op plaatsen waar de blootstelling significant is. Bij toetsing van de gevolgen van een project aan de luchtkwaliteitseisen is dus van belang dat de plaatsen waar significante blootstelling plaatsvindt, worden bepaald. Daarvoor moet eerst duidelijk zijn wat significant is of niet.

De luchtkwaliteit wordt bepaald op plaatsen waar de bevolking 'kan worden blootgesteld gedurende een periode die in vergelijking met de middelingstijd van de betreffende luchtkwaliteitseis significant is'. Hieruit blijkt dat de duur van de periode dat iemand (1 individu) gemiddeld wordt blootgesteld bepalend is voor de vraag of de luchtkwaliteit dient te worden beoordeeld. Er wordt daarbij verder geen onderscheid gemaakt naar de gevoeligheid van groepen of de aard van het verblijf. De grenswaarden zijn opgesteld ten behoeve van de gezondheid van de gehele bevolking

Met 'Significant in vergelijking met de middelingstijd van de grenswaarde' wordt bedoeld: Het gaat daarbij om de blootstelling gedurende een periode, die in vergelijking met de middelingstijd van de grenswaarde (jaar, etmaal, uur) significant is. Voor fijn stof heb je te maken met een daggemiddelde en een jaargemiddelde grenswaarde.

Daarbij is relevant voor fijn stof dat als de daggemiddelde grenswaarde wordt overschreden, de jaargemiddelde norm ook wordt overschreden. De daggemiddelde grenswaarde is daarmee bepalend. Voor fijn stof geldt dan ook een middelingstijd van een dag en moet de verblijftijd vergeleken worden met een dag. Bij stikstofdioxide heb je te maken met een jaargemiddelde en een uurgemiddelde norm. Uit het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) komt naar voren dat een overschrijding van de uurgemiddelde norm (vrijwel) niet voorkomt. In de praktijk zal een bepaling van de plaatsen waar significante blootstelling in vergelijking met een uur plaatsvindt, dus vaak niet nodig zijn. Overschrijdingen van het jaargemiddelde komen vaker voor, maar hoeven alleen bepaald te worden op plaatsen waar de verblijftijd significant is in vergelijking met een jaar.

Significant ten opzichte van de middelingstijd van een jaar

In de omgeving van Heideveld is geen sprake van overige voor wonen bestemde gebouwen (bijv. woonboten), kinderopvang, scholen, verzorgings- en bejaardenhuizen, revalidatie-instellingen en overige gebouwen (niet zijnde (hoofdzakelijk) een werkplek), waar sprake is van een langdurig verblijf door personen waardoor deze meegenomen moeten worden bij de beoordeling van de luchtkwaliteit.

Significant ten opzichte van de middelingstijd van een dag (etmaal)

In de omgeving van Heideveld is geen sprake van recreatiewoningen en campings, sport- en recreatieterreinen, buitenzwembaden, speelplaatsen, speelweiden en speeltuinen, parken, pretparken en dergelijke, havens voor recreatievaartuigen en badinrichtingen in oppervlaktewater als bedoeld in de Wet hygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden (Whvbz) waardoor deze meegenomen moeten worden bij de beoordeling van de luchtkwaliteit.

Een bij een woning gelegen tuin is significant ten opzichte van de middelingstijd van een dag. Bij de gekozen rekenpunten bij woningen is niet specifiek aangegeven of het hier gaat om de gevel of de tuin bij een woning. Echter naar onze mening is deze specificatie ook niet relevant, omdat de bij de rekenpunten berekende maximale bijdrage van Heideveld zodanig laag is dat zondermeer bij zowel de gevel als ook de voor- en achtertuin van de woning kan worden voldaan aan de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer vastgelegde daggemiddelde grenswaarde voor fijn stof.

Significant ten opzichte van een middelingstijd van een uur

In de omgeving van Heideveld is geen sprake van stations en haltes voor openbaar vervoer, parkeerterreinen, rustplaatsen langs de snelweg en andere weggebonden activiteiten (tanken, pech onderweg), winkels en andere daarmee vergelijkbare commerciële activiteiten, de berm bij wegen, langs en op het water (anders dan in de Whvbz aangewezen plaatsen) en vaarwegen en (zee)havens) waardoor deze meegenomen moeten worden bij de beoordeling van de luchtkwaliteit.

Toetsing

In bijlage 2 van de Wet milieubeheer zijn voor PM₁₀ en NO₂ de grenswaarden opgenomen waaraan dient te worden getoetst.

Voor PM₁₀ een tweetal grenswaarden:

- 40 microgram per m³ (µg/m³) als jaargemiddelde concentratie, en;
- 50 microgram per m³ (µg/m³) als 24-uurgemiddelde concentratie, waarbij geldt dat deze maximaal vijfendertig maal per kalenderjaar mag worden overschreden.

Voor NO₂ gelden de volgende grenswaarden waaraan moet worden voldaan:

- 200 microgram per m³ (µg/m³) als uurgemiddelde concentratie, waarbij geldt dat deze maximaal achttien maal per kalenderjaar mag worden overschreden, en;
- 40 microgram per m³ (µg/m³) als jaargemiddelde concentratie, uiterlijk op 1 januari 2010.

In het Nationaal Samenwerkingprogramma Luchtkwaliteit (NSL) werken de overheid en de centrale overheden samen om overal in Nederland tijdig (binnen de verkregen derogatietermijn) te voldoen. De derogatie is voor NO₂ tot 1 januari 2015 verleend. Tot 1 januari 2015 geldt voor NO₂ een tweetal grenswaarden:

- 60 microgram per m³ (µg/m³) als jaargemiddelde concentratie, en;
- 300 microgram per m³ (µg/m³) als uurgemiddelde concentratie, waarbij geldt dat deze maximaal achttien maal per kalenderjaar mag worden overschreden.

Uit de uitgevoerde verspreidingsberekeningen blijkt dat de bijdrage van Heideveld aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige vergunning aangezien de de in bijlage 2 van de Wm opgenomen grenswaarden voor PM₁₀ en NO₂ worden gerespecteerd.

6.9.4 Koudemiddelen en F-gassen

Er bestaan twee hoofdtypen koudemiddelen, te weten:

synthetische koudemiddelen met als onderverdeling

- (H)CFK's;
- HFK's;

natuurlijke koudemiddelen met als onderverdeling

- ammoniak;
- propaan e.d.;
- CO₂;

Uit de vergunningaanvraag blijkt (zie tabblad B) dat binnen de inrichting van Heideveld een tweetal koelinstallaties aanwezig zijn waarin de volgende koudemiddelen aanwezig zijn:

▪ Kadaverkoeling, Dumbox	R 407c (HFK koudemiddel)	1 stuk x 0,35 kg = 0,35 kg;
▪ kadaverkoeling, Eurotainer	R 290 (propaan)	3 stuks x 0,2 kg = 0,6 kg.

Bij onze overwegingen onder paragraaf 5.3 van de considerans is aangegeven dat alle vier de koelinstallaties niet vallen onder de reikwijdte van het Barim.

HFK's hebben een sterk broeikaseffect. Het broeikaseffect is groter dan CO₂. Daarom worden regels gesteld aan inspectie, onderhoud en diplomering. De Europese F-gassenverordening stelt vergelijkbare regels aan inspectie en onderhoud en diplomering als de ozonverordening.

De natuurlijke koudemiddelen hebben de negatieve milieueffecten van synthetische koudemiddelen in geval van lekkage niet. In de meeste toepassingen blijken systemen met natuurlijke koudemiddelen minder energie te verbruiken dan systemen met synthetische koudemiddelen. Vanuit milieuoogpunt zijn de natuurlijke koudemiddelen daarom een beter alternatief.

HFK's zijn fluorkoolwaterstoffen. Ze behoren tot de zogenaamde F-gassen evenals PFK's (perfluorkoolstoffen) en SF₆ (zwavelhexafluoride). Voor deze F-gassen geldt de volgende regelgeving:

- Europese verordening 842/2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen;
- Europese verordening 1516/2007 basisvoorschriften inzake controle op lekkage van stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevat;
- Europese verordening 842/2006 etiketteringseisen betreffende producten en apparatuur die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevatten;
- Besluit gefluoreerde broeikasgassen milieubeheer;
- Warenwetbesluit drukapparatuur;
- Regeling gefluoreerde broeikasgassen en gereguleerde stoffen koelinstallaties.

Installateurs en onderhoudsmonteurs van stationaire koelinstallaties met synthetische koudemiddelen moeten op grond van de Ozonverordening en F-gassenverordening beschikken over de juiste opleiding en bedrijfscertificaten. Diploma's worden verstrekt door het Agentschap.nl (namens de Minister van Infrastructuur en Milieu (IenM)). De STEK-erkenning is vervallen per 1 januari 2010.

De meest recente regelgeving over koudemiddelen en F-gassen is terug te vinden op de website van Infomil (zie <http://www.infomil.nl/onderwerpen/klimaat-lucht/stoffen/koudemiddelen-gassen/>) De bepalingen uit de bovenstaande regelgeving gelden rechtstreeks en mogen daarom niet worden opgenomen in de vergunningvoorschriften.

6.10 Verkeer en vervoer

Het landelijke beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag.

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden. Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

Beoordeling en toetsing

In de vergunningaanvraag (zie tabblad A) wordt ingegaan op het milieuaspect vervoersmanagement, waarbij als eerste opvalt dat er binnen de inrichting van Heideveld slechts een beperkt aantal personen werkzaam zijn (ca. 15 personen). Daarnaast is het bezoekersverkeer per dag (8 bewegingen) ook zeer minimaal. Verder is sprake van ca. 162.140 km aan uitbestede vervoerskilometers. Daarbij hebben wij rekening gehouden dat de bij Heideveld vrijkomende varkensmest op termijn middels een pijpleiding wordt getransporteerd naar de BEC binnen de inrichting van Kuijpers Onroerend Goed BV gelegen aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst. Als gevolg hiervan is er een aanzienlijke afname van aantal vervoerskilometers te verwachten.

Daarnaast is het zo dat aangenomen mag worden dat de transporteurs reeds gebruik maken van zeer moderne Euro V vrachtwagens met geavanceerde routeplanningssystemen en de inrichting is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de A73.

Gelet op het geringe aantal werknemers en bezoekers en uitbestede vervoerskilometers is naar onze mening sprake van een zeer gering besparingspotentieel en hebben wij geen maatregelen opgenomen in de vergunningvoorschriften.

6.11 Visuele hinder

De inrichting van Heideveld wordt opgericht in het Landbouw Ontwikkelgebied (LOG) Witveldweg. Dit gebied is met name bestemd voor de (her)vestiging van intensieve veehouderijen uit twee reconstructiegebieden: Noord- en Midden Limburg en het Brabantse reconstructiegebied. Bij de bouw wordt rekening gehouden met de door de gemeente Horst aan de Maas vastgestelde gebiedsvisie en het landschapsplan. Rondom de inrichting zal voldoende groen worden aangelegd. Bovendien worden bepaalde opslagen/activiteiten niet aan de voorzijde gepland. Zo wordt ervoor gezorgd dat de inrichting zoveel als mogelijk zal opgaan in de landelijke omgeving.

De eerste fase bouwvergunningen zijn, met goedkeuring van de welstandcommissie, inmiddels verleend door de gemeente Horst aan de Maas.

Gezien het bovenstaande achten wij het stellen van voorschriften met betrekking tot beperken van visuele hinder niet noodzakelijk.

7 Beoordeling van de aanvraag in relatie tot volksgezondheid

De afgelopen jaren is er een aantal RIVM-rapporten verschenen waarin de volksgezondheidsrisico's van de intensieve veehouderij in kaart zijn gebracht.

1. State of Infectious Diseases in the Netherlands, 2007
openbaar sinds 07-07-2008
RIVM Rapport 210211004
2. Volksgezondheidsaspecten van veehouderijen-megabedrijven in Nederland; zoonosen en antibioticumresistentie
openbaar sinds 12-02-2008
RIVM Rapport 215011002

Rapport in het kort

De ontwikkeling naar mega-veehouderijen kan ertoe leiden dat infectieziekten die van dier op mens overdraagbaar zijn (zoonosen), meer gaan voorkomen. Deze bedreiging is te verminderen wanneer aan de schaalvergroting extra voorwaarden worden gesteld. Hierbij moet men denken aan voldoende afstand tussen bedrijven, geen combinatie van varkens en kippen op een locatie en een minimaal gebruik van antibiotica. Het stalontwerp en de bedrijfsvoering moeten gericht zijn op een zo klein mogelijk risico op introductie en verspreiding van (voor antibioticum ongevoelige) micro-organismen. Gesloten bedrijven, die zoveel mogelijk van start tot slacht op een locatie werken, kunnen verspreiding van infectieziekten voorkomen.

3. Intensieve veehouderij en gezondheid. Overzicht van kennis voor werknemers en omwonenden openbaar sinds 14-02-2008
RIVM Rapport 609300006
4. Bijdragen veeteeltbedrijven aan fijnstofconcentraties. Tussentijdse evaluatie LOG De Rips openbaar sinds 26-03-2009
RIVM Rapport 680888001

Rapport in het kort

De bijdrage van emissies uit intensieve varkenshouderijen aan fijnstof- en ammoniakconcentraties kan worden vastgesteld met metingen in de directe omgeving. Hiermee kunnen in de toekomst de effecten van het reconstructie beleid in Landbouw Ontwikkelingsgebieden worden gevolgd. Het onderzoek is gericht op het effect van beleidsmaatregelen in het kader van de reconstructie van de veeteeltsector waarbij verdichting van veeteeltbedrijven en toepassing van technische installaties zullen leiden tot veranderingen van de emissies. Metingen in de directe omgeving van het Landbouw Ontwikkelingsgebied De Rips, waar vooral varkenshouderijen zijn gevestigd, toonden een duidelijke bijdrage van stalemissies aan ammoniak. De bijdrage van fijn stof is geringer maar wel waarneembaar. Met dit resultaat wordt de beslissing voor voortzetting van het project onderbouwd en de uitbreiding naar het Landbouw Ontwikkelingsgebied in de Gelderse Vallei (vooral pluimveebedrijven) gerechtvaardigd.

5. Veegerelateerde MRSA: epidemiologie in dierlijke productieketens, transmissie naar de mens en karakterisatie van de kloon
openbaar sinds 14-01-2010
RIVM Rapport 330224001

Op de internetsite van GGD Nederland is te lezen dat zij in een reactie op het rapport van de commissie Alders "Van Mega naar beter" over de maatschappelijke dialoog megastallen stelt dat de huidige wet- en regelgeving niet toereikend is voor het beschermen van de volksgezondheid. GGD Nederland vindt dat de intensieve veehouderij moet worden gezien als een industriële bedrijfstak, waar hoge eisen worden gesteld aan de bedrijfsvoering. Daar hoort naar haar mening ook een advies over een gezonde afstand tussen bedrijven en woonkernen bij. GGD Nederland pleit ervoor dat er bij nieuwbouw en planontwikkeling van bedrijven en woningen een afstandsnorm wordt gehanteerd van 250 meter. Bij een afstand tot 1.000 meter moet er een gezondheidsadvies worden meegenomen bij de vergunningverlening tot uitbreiding.

GGD Nederland heeft haar standpunt gebaseerd op de update van het informatieblad intensieve veehouderij en gezondheid van oktober 2011. Het informatieblad gaat niet in op de risico's van blootstelling aan agentia in de stallen zelf en de gezondheidseffecten voor werknemers en hun familieleden. Onderwerpen als landschappelijke inpassing, duurzaamheid, dierenwelzijn en voedselveiligheid komen niet aan de orde. In het informatieblad is te lezen dat GGD-medewerkers al langere tijd vragen om het vaststellen van afstandsnormen, maar dat tot op heden de onderzoeksinstituten hiervoor geen onderbouwing hebben kunnen formuleren. Er is niet te verwachten dat in de aanstaande publicaties van het RIVM en de Gezondheidsraad een harde wetenschappelijk onderbouwing kan worden gegeven voor een afstandsnorm in relatie tot volksgezondheidsrisico's.

Voor wat betreft de landelijke discussie over intensieve veehouderij en gezondheid van omwonenden, heeft het kabinet de Gezondheidsraad (GR) om advies gevraagd om een beoordelingskader te maken voor de gezondheidsrisico's van blootstelling aan verschillende micro-organismen die afkomstig zijn van de veehouderij.

Daarbij heeft de toenmalige Staatssecretaris van EL&I (nu ministerie van Economische Zaken) de GR ook verzocht om daarbij het nut en noodzaak van een norm voor een minimale afstand tussen veebedrijven en woongebieden te onderzoeken (zie brief Staatssecretaris van 5 december 2011 inzake Kamervragen Algemeen Overleg Intensieve Veehouderij). Met daarbij aandacht voor meer mogelijke technische maatregelen. Daarbij is door de Staatssecretaris aangegeven dat hij een wettelijke voorziening zal treffen, die een grondslag geeft om een grens te stellen aan de omvang van bedrijven als de noodzaak daartoe is aangetoond. Die noodzaak kan ook bestaan uit volksgezondheidseffecten. De precieze vormgeving hiervan wordt op dit moment bezien.

Vooruitlopende op het advies van de GR is sinds 10 juli 2012 het RIVM rapport 609400004/2012 "Infectierisico's van de veehouderij voor omwonenden" openbaar. Dit rapport betreft een literatuuronderzoek wat is uitgevoerd in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport ter ondersteuning van de GGD'en.

Rapport in het kort

- **Infectierisico's van de veehouderij voor omwonenden**

Momenteel kunnen er geen wetenschappelijk onderbouwde uitspraken worden gedaan over het infectierisico van omwonenden van veehouderijen, met uitzondering van Q-koorts. Het is aangetoond dat omwonenden van melkgeitenbedrijven met Q-koorts, een verhoogd risico hebben om deze infectieziekte te krijgen. Voor de overige zoönosen (infectieziekten die van dier op mens worden overgedragen) zijn onvoldoende gegevens beschikbaar over het risico in relatie tot de afstand tot veehouderijen, het bedrijfstype en de bedrijfsgrootte. Wel is bekend dat veehouders, medewerkers op veehouderijen en dierenartsen een verhoogd risico hebben om bepaalde zoönosen op te lopen. Direct contact met dieren is daarbij vaak een risicofactor.

- **Zes zoönotische infectieziekten onderzocht**

Dat concludeert het RIVM op basis van een literatuuronderzoek dat is uitgevoerd op verzoek van de GGD'en. Zij hebben het RIVM gevraagd wat de achtergrond was van een afstandsadvies van 1 à 2 km uit 2008. Dit advies blijkt betrekking te hebben op de afstand tussen bedrijven onderling en is erop gericht dierziekten te beheersen, in het bijzonder 'vogelgriep' (aviaire influenza). Of ook een verhoogd risico voor omwonenden kan worden vastgesteld, heeft het RIVM in het onderliggende rapport bekeken aan de hand van zes voorbeelden van zoönosen (vogelgriep, Q-koorts, psittacose, campylobacteriose, veegerelateerde MRSA en ESBL-producerende bacteriën).

Om inzicht te verkrijgen in de infectierisico's voor omwonenden van veehouderijen is het belangrijk om nader onderzoek te verrichten. Van belang daarbij zijn mogelijke relaties tussen de aanwezigheid van micro-organismen in de omgeving van veehouderijen en de mate waarin zoönotische infecties bij omwonenden voorkomen.

Op voorstel van het College van de gemeente Horst a/d Maas heeft de gemeenteraad op 22 november 2011 besloten in te stemmen met de brief aan de GGD Limburg-Noord, inhoudende opdrachtverstrekking om het bovengenoemde IRAS, NIVEL en RIVM rapport te vertalen naar de locatie van het NGB en de directe omgeving, inclusief de omliggende kernen Grubbenvorst, Lottum, Melderlo en Horst. Het advies moet de gemeente adviseren over de vraag of de komst van de twee inrichtingen binnen het concept NGB tot zodanige gezondheidsrisico's leidt in de directe omgeving en in de omliggende woonkernen, dat vestiging van het concept NGB niet verantwoord is.

De GGD heeft op 25 april 2012 in het gemeentehuis van Horst a/d Maas de resultaten van het onderzoek gepresenteerd aan een grote groep genodigden. Op 8 mei 2012 is het definitieve advies van de GGD Noord-Limburg ontvangen. Samenvattend komt de GGD tot de volgende conclusies:

- de oprichting van het initiatief levert een minimaal extra risico op voor de bevolking van de woonkernen ten aanzien van het aspect fijn stof en geur;
- de oprichting van het initiatief levert geen risico op voor de bevolking van de woonkernen ten aanzien van de biologische agentia.

Verder is in samenwerking met de gemeente en ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) in oktober 2011 een meetstation aan de Hoogheide te Lottum gerealiseerd voor fijnstofmetingen. Uit de berekende gemiddelden blijkt dat, als de meetresultaten geëxtrapoleerd zouden worden naar een jaargemiddelde, de jaargemiddelde grens- of streefwaarde van de PM₁₀ en of PM_{2,5} normen niet worden overschreden.

De GR heeft op 30 november 2012 het advies uitgebracht over gezondheidsrisico's rond veehouderijen (28 973, nr. 129). De publicatie, adviesaanvraag, samenvatting en perbericht zijn te vinden op <http://www.gezondheidsraad.nl/nl/adviezen/preventie/gezondheidsrisico-s-rond-veehouderijen>.

Rapport in het kort

Het is niet bekend tot welke afstand omwonenden van veehouderijen verhoogde gezondheidsrisico's lopen. Daarom is er niet op wetenschappelijke gronden één landelijke 'veilige' minimumafstand vast te stellen tussen veehouderijen en woningen. Omwonenden zijn echter vaak ongerust, en dat verdient serieuze aandacht. Daarom zouden gemeenten samen met de GGD en belanghebbenden lokaal beleid moeten ontwikkelen met minimumafstanden. Die kunnen namelijk wel op beleidsmatige gronden vastgesteld worden.

Reactie Kabinet

In haar brief van 14 juni 2013 ("Kabinetssstandpunt inzake omvang intensieve veehouderij en schaalgrootte") geeft de Staatssecretaris van Economische Zaken, mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu haar visie op de veehouderij en de reactie van het Kabinet op het advies van de Gezondheidsraad. Het Kabinet is van mening dat een begrenzing of beperking aan de groei van de veehouderij alleen op zijn plaats is waar dit uit oogpunt van volksgezondheid, milieu, natuur, kwaliteit van de leefomgeving of landschappelijke inpassing noodzakelijk is en dat deze grenzen door provincies of gemeenten regionaal dan wel lokaal moeten worden bepaald.

Beoordeling en toetsing

Uit meerdere uitspraken van de ABRS (nr.200802521/1 van 4 maart 2009, nr. 200903424/1/M2 van 7 april 2010 en nr. 201110809/1/A4 van 24 april 2013) blijkt dat het aspect bestrijding van besmettelijke dierziekten primair is geregeld in andere wetgeving dan de Wet milieubeheer. Het is wel zo dat in het kader van vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer ruimte blijft voor een aanvullende toets.

Verder blijkt uit meer recentere uitspraken van de ABRS (nr. 201107693/1/A van 1 mei 2013, nr. 201208357/1/A4 van 17 april 2013 en nr. 201105852/1/A4 van 16 januari 2013) dat indien door het in werking zijn van een inrichting risico's voor de volksgezondheid kunnen ontstaan, deze risico's gelet op artikel 1.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wet milieubeheer als gevolg voor het milieu bij de beoordeling van de aanvraag moeten worden betrokken.

In het kader van de emissie en immissie van fijn stof en stikstofoxiden, afkomstig van de onderhavige inrichting, hebben wij uitgebreid getoetst aan de eisen uit de Wet luchtkwaliteit (zie paragraaf 6.10.3 van de considerans) welke zijn opgenomen ter bescherming van de volksgezondheid.

Geconcludeerd kan worden dat er in ruime mate aan de wettelijke grenswaarden voor fijn stof en stikstofoxiden wordt voldaan. Ook voor wat betreft de geurbelasting welke optreedt als gevolg van het in werking zijn van de inrichting, moet geconcludeerd worden dat geurhinder niet aan de orde kan zijn en omwonenden hiertegen voldoende worden beschermd (zie paragraaf 4.7.2 considerans). In dit opzicht hebben wij de volksgezondheid dus betrokken in onze afwegingen om tot het bestreden besluit te komen.

Het enkele feit dat er veel dieren worden gehouden binnen de inrichting van Heideveld is naar onze mening geen zodanige omstandigheid dat er sprake is van een dusdanige grote toename van het besmettingsgevaar (met bijv. de Q-koorts en MRSA bacterie) dat de Wm-vergunning geweigerd had moeten worden. Verder zijn naar onze mening in het rechtsstreeks werkende Activiteitenbesluit en in de vergunning voldoende voorschriften opgenomen die zien op de hygiëne binnen de inrichting om te stellen dat in het kader van de Wet milieubeheer voldoende maatregelen worden getroffen om besmettingsgevaar te voorkomen, dan wel in voldoende mate te beperken. Uit onze overwegingen in de considerans van het besluit blijkt dat binnen de inrichting van Heideveld de meest moderne gecombineerde luchtwassystemen worden toegepast, waardoor de emissie van ammoniak, geur en fijn stof zo veel mogelijk worden beperkt. Verder kunnen als voorbeelden worden genoemd het schoon en ordelijk houden van de inrichting, de gesloten opslag van mest, het bewaren van voer en kadavers.

Ook wordt vaak het antibioticagebruik genoemd als een essentieel aandachtspunt in de zorg ter voorkoming van gezondheidsrisico's. Algemeen erkend is de noodzaak om tot een ingrijpende reductie te komen van het antibioticagebruik in de veehouderij. Naar onze mening wordt in de bij de aanvullende gegevens op het MER toegevoegde notitie van 18 februari 2011 (bijlage 5 ingekomen aanvullende gegevens MER van 25 februari 2011) in voldoende mate ingegaan op het door initiatiefnemers minimaliseren van het antibioticagebruik. Verder dient het antibioticagebruik te worden beschouwd in het kader van andere wetgeving en biedt een Wm-vergunning hier geen ruimte toe.

Op basis van de bovenstaande genoemde rapporten kunnen naar onze mening geen eenduidige conclusies worden getrokken om duidelijke uitspraken te kunnen doen over de gezondheidsrisico's van wonen in de buurt van veehouderijen.

In haar brief van 14 juni 2013 ("Kabinetsstandpunt inzake omvang intensieve veehouderij en schaalgrootte") geeft de Staatssecretaris van Economische Zaken, mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu haar visie op de veehouderij en de reactie van het Kabinet op het advies van de Gezondheidsraad.

Rekeninghoudende met het bovenstaande en het Kabinetsstandpunt is er naar onze mening geen reden om extra voorschriften inzake volksgezondheid aan dit bestuit te verbinden dan wel de vergunning te weigeren.

8 Ambtshalve wijzigingen ten opzichte van het ontwerpbesluit

1. Dit besluit is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in artikel 8.6 van de Wm en paragraaf 3.4 van de Awb. Parallel aan deze procedure hebben wij ten aanzien van het uitvoeren van een onderzoek naar de bodemkwaliteit in dit besluit een maatwerkvoorschrift vastgesteld (zie §5.4 van de considerans). In het hoofdstuk 4 van de considerans (Procedure) zijn wij abusievelijk vergeten op te nemen dat de voorbereiding van het maatwerkvoorschrift de afdeling 3.4 van de Awb van toepassing is verklaard. Verder zijn wij abusievelijk vergeten om in het dictum op te nemen dat de voorschriften 5.2 (nulsituatieonderzoek) en 11.1 (lozingseisen huishoudelijk afvalwater) en 11.2 (controle lozing huishoudelijk afvalwater) als maatwerkvoorschriften zijn vastgesteld. Hiermee rekeninghoudende hebben wij dit alsnog opgenomen in het dictum.
2. In §5.1 van de considerans (Waterwet) is voor wat betreft de indirecte lozingen aangegeven dat binnen de inrichting van Heideveld alléén bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard wordt geloosd op de gemeentelijke vuilwaterriolering. Op de wijze waarop huishoudelijk afvalwater in artikel 1.1 van de Wm is gedefinieerd (afvalwater dat overwegend afkomstig is van menselijke stofwisseling en huishoudelijke werkzaamheden) kan bij elke inrichting huishoudelijk afvalwater ontstaan. In de praktijk zullen er zelfs zeer weinig inrichtingen zijn waar geen huishoudelijk afvalwater ontstaat, want er is altijd wel een toilet, wastafel of gootsteen aanwezig. Voorheen was huishoudelijk afvalwater per definitie afkomstig van huishoudens. Hiermee rekeninghoudende hebben wij de considerans zodanig aangepast dat voor wat betreft de lozing op de gemeentelijke riolering niet meer wordt gesproken over de lozing van bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard, maar over huishoudelijk afvalwater.

Verder hebben wij in §5.4 van de considerans (Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer) opgenomen welke door Heideveld aangevraagde activiteiten onder de algemene regels van het Barim vallen voor welke activiteiten maatwerkvoorschriften zijn gesteld. Naar nu blijkt zijn wij abusievelijk vergeten op te nemen dat het lozen van huishoudelijk afvalwater valt onder §3.1.4 van het Barim (behandelen van huishoudelijk afvalwater op locatie). Verder is in de nota van toelichting op het Barim te lezen dat het Barim voor deze lozingen geen concrete voorschriften stelt. De lozingen mogen derhalve in beginsel zonder beperkingen plaatsvinden. Wel moet op grond van de zorgplichtbepaling voorkomen worden dat lozingen plaatsvinden die de doelmatige werking van de voorzieningen voor het beheer van afvalwater zouden belemmeren of onnodige nadelige gevolgen voor de milieukwaliteit, in casu de kwaliteit van het oppervlaktewater of de bodem, zouden veroorzaken.

In haar brief van 22 september 2011 (kenmerk VenH/caen/2011.12101), ingekomen 23 september 2011, heeft het Waterschap Peel en Maasvallei ons laten weten dat voor wat betreft deze indirecte lozingen naast de standaard voorschriften ter bescherming van de riolering (o.a. pH, sulfaat en temperatuur) geen extra voorschriften hoeven te worden opgenomen ter bescherming van de rwzi en/of het oppervlaktewater.

Hiermee rekeninghoudende hebben wij de considerans zodanig aangepast dat het lozen van huishoudelijk afvalwater is meegenomen in §5.3 van de considerans (Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer). Daarnaast hebben wij naar aanleiding van het ingekomen advies van het Waterschap Peel en Maasvallei een maatwerkvoorschrift opgenomen ter bescherming van de riolering.

3. In §5.7 van de considerans is de bescherming van Nederlandse beschermde monumenten en Natura 2000-gebieden als buitenlandse Natura 2000-gebieden behandeld. Ter verduidelijking merken wij het volgende op:

Natura 2000-gebieden vallen als zodanig niet onder de werkingssfeer van de Wet milieubeheer. Voor zover een project of andere handelingen negatieve effecten (kunnen) hebben op Nederlandse Natura 2000 gebieden en een desbetreffende vergunningaanvraag (nog) wordt afgehandeld overeenkomstig de Wet milieubeheer, dienen bedoelde negatieve effecten te worden beoordeeld in het kader van de Nbwet 1998. In voorkomend geval dat een project op Nederlands grondgebied (significante) negatieve effecten kan hebben op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden, dient niettemin (ook) bij gelegenheid van een vergunningaanvraag in het kader van de Wet milieubeheer te worden beoordeeld of vergunningverlening in overeenstemming is met artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn (zie o.a. de uitspraak van de Afdeling van 24 augustus 2011 inzake de Kolencentrale Eemshaven, zaaknummer 200902744/1/R2). Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn bepaalt dat voor elk plan of project dat significante effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied een passende beoordeling moet worden gemaakt en slechts toestemming voor het plan of project wordt gegeven wanneer de zekerheid is verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zal aantasten.

In de praktijk is het bepaalde in artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Heeft de desbetreffende aanvraag betrekking op agrarische activiteiten, dan worden – vanwege de daarvan te verwachten effecten en het feit dat de met AAgro-Stacks uitgevoerde depositieberekeningen een betrouwbaarheid hebben tot 10 kilometer - de buitenlandse Natura 2000-gebieden binnen een straal van 10 km van de aangevraagde activiteiten in de beoordeling betrokken.

Resulteert een aanvraag voor een project als hier bedoeld niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de krachtens de Wet milieubeheer of de daaraan voorafgaande Hinderwet vergunde situatie op de daarvoor geldende referentiedatum/referentiedata en is sindsdien geen vervangende vergunning verleend voor een activiteit die minder ammoniak tot gevolg heeft, dan dient er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit te worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan verplicht artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn niet tot het maken van een passende beoordeling en verzet deze bepaling zich niet tegen vergunningverlening voor het betreffende project. In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de krachtens de Wet milieubeheer of de daaraan voorafgaande Hinderwet vergunde situatie op de daarvoor geldende referentiedatum/referentiedata of een sindsdien verleende vervangende vergunning voor een activiteit die minder ammoniak tot gevolg heeft, dan dient er - mede vanwege het vooralsnog overschrijden van de Kritische Depositie Waarden (KDW) - vanuit te worden gegaan dat de aanvraag significante effecten op deze gebieden kan hebben. Dat laatste impliceert dat op grond van artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn een passende beoordeling moet worden gemaakt. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op de buitenlandse Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast.

Vastgesteld moet worden dat in verband met de eventuele negatieve effecten van de in casu aangevraagde activiteiten op Nederlandse Natura 2000 gebieden, op 22 januari 2013 een aanvraag om vergunning krachtens de Nbwet 1998 bij ons college is ingediend. De aanvraag is op 3 april 2013 door de aanvrager aangevuld. Naar aanleiding van de aanvraag is op 1 augustus 2013 een ontwerpbesluit vastgesteld. Het ontwerp besluit heeft gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn is een aantal zienswijzen over dit ontwerp naar voren gebracht. Na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, zullen wij een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dit besluit staat vervolgens beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Ten aanzien van mogelijke negatieve effecten op buitenlandse Natura 2000 gebieden is van belang dat het dichtstbijzijnde buitenlandse Natura 2000 gebied (HangmoorDamerbruch) is gelegen op 10 km van de agrarische inrichting van Heideveld. Het Duitse Habitatrichtlijngebied 'HangmoorDamerbruch' is op 7 december 2004 als zodanig (voorlopig) aangewezen dan wel op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst. Voor zover de aanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op voornoemd Duitse Habitatrichtlijngebied, geldt 7 december 2004 dan ook als referentiedatum. Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de bij 2 februari 1999 krachtens de Wet milieubeheer verleende vergunning voor een veebestand (vleesvarkens) met een ammoniakemissie van in totaal 16.801,2 kilo per jaar. De op 7 december 2004 vigerende vergunning is sindsdien niet vervangen door een vergunning voor een activiteit die minder ammoniak tot gevolg heeft, zodat de op 7 december 2004 (milieu)vergunde ammoniakemissie van in totaal 16.801,2 kilo per jaar als uitgangspunt moet worden genomen bij de beoordeling of vergunningverlening naar aanleiding van de voorliggende aanvraag in overeenstemming is met artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn.

Met de ingediende aanvullende gegevens van 18 juni 2013 zijn depositieberekeningen toegevoegd en is een beoordeling van de effecten als gevolg van de opschaling van de inrichting van Heideveld op de te beschermen gebieden inzichtelijk gemaakt. Uit deze beoordeling komt naar voren dat de aangevraagde opschaling van de inrichting van Heideveld ten opzichte van de bij 2 februari 1999 krachtens de Wet milieubeheer verleende vergunning toegestane ammoniakemissie, niet zal leiden tot een toename van stikstofdepositie op het Duitse Habitatrichtlijngebied 'HangmoorDamerbruch'. Bijgevolg kan er vanuit worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten en vergunningverlening in overeenstemming is met artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn.

4. In §6.8.1 van de considerans (Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau) is abusievelijk vergeten het vastgestelde referentieniveau voor de Witveldweg te noemen. Voor wat betreft de bepaling van het referentieniveau zijn de resultaten van de geluidmetingen- en berekeningen vastgelegd in het rapport met de titel "Referentieniveau geluid omgeving Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) Grubbenvorst" (kenmerk G10015JV van mei 2010). Uit het rapport blijkt dat aan de Witveldweg in alle periodes het omgevingsgeluid bepalend is en dat het referentieniveau van het omgevingsgeluid gelijk is aan 50, 45 en 40 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Hiermee rekeninghoudende hebben wij de considerans zodanig aangepast dat het vastgestelde referentieniveau aan de Witveldweg is meegenomen in §6.8.1 van de considerans.
5. In §6.9.1.2 van de considerans (Beoordeling en toetsing Wav 'zeer kwetsbare gebieden') is abusievelijk opgenomen dat het dichtstbijzijnde zeer kwetsbare gebied (Castenrayse Vennen) ligt op een afstand van ca. 200 meter van de inrichtinggrens. Aangezien het bedrijf ligt op minder dan 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied is opgenomen dat artikel 6 van de Wav van toepassing. Feitelijk is de Castenrayse vennen gelegen ten noorden van de inrichting op een afstand van ca. 6,5 kilometer. Het dichtstbijgelegen zeer kwetsbaar gebied (nr. 364) is gelegen op een afstand van

ca. 2 kilometer van de inrichtinggrens. Dit betekent concreet dat geen van de dierenverblijven is gelegen in een zeer kwetsbaar gebied dan wel in een zone van 250 meter rond een zeer kwetsbaar gebied. Hiermee rekeninghoudende hebben wij de considerans zodanig aangepast dat de vergunning niet kan worden geweigerd op grond van artikel 4, eerste lid, Wav.

6. In voorschrift 2.3 onder b is abusievelijk vergeten de datum van de aanvullende gegevens te noemen. De stallen moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 behorende tekening(en), dimensioneringsplan en bijlage(n), tenzij anders in de voorschriften vermeld. Hiermee rekeninghoudende hebben wij in voorschrift 2.3 onder b de datum van de ontbrekende aanvullende gegevens opgenomen.

9 Zienswijzen en overwegingen

Van 3 juli 2013 tot en met 13 augustus 2013 hebben het ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken ter inzage gelegen en is een ieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Er zijn zienswijzen ingekomen.

Gelet op de uitgebreidheid van de ingekomen zienswijzen hebben wij deze een op een opgenomen in de bijlagen bij dit besluit.

Onderstaand zullen wij achtereenvolgens ingaan op de in de verschillende brieven geformuleerde zienswijzen en onze overwegingen daaromtrent. Waar in de verschillende brieven sprake is van zienswijzen die betrekking hebben op hetzelfde (milieu)aspect worden deze zienswijzen in een overweging behandeld.

A)

Middels fax en e-mail van 13 augustus 2013 en brief van 10 augustus 2013, respectievelijk ingekomen 13 en 14 augustus 2013, zijn zienswijzen ontvangen van Wösten juridisch advies namens:

	Naam	Straat	Postcode	Plaats
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

16							
17							
18							
19							
20							
21							
22							
23							
24				1			
25							
26				a			
27							
28							
29							
30							

B)

Middels fax en e-mail van van 13 augustus 2013 en brief van 10 augustus 2013, respectievelijk ingekomen 13 en 14 augustus 2013 zijn zienswijzen ontvangen van Wösten juridisch advies namens:

	Naam	Straat	Postcode	Plaats
1				

Zienswijzen

1) Omvang inrichting Heideveld en aantasting Limburgs buitengebied (Limburgs landschap)

Overwegingen

Landschappelijke inpasbaarheid en aanverwante onderwerpen zoals genoemd door reclamanten, zijn geen onderdeel van de afwegingen die gemaakt moeten worden in een Wm-vergunning. Deze aspecten kunnen dan ook geen reden zijn om de vergunning te weigeren.

In de nog te verlenen omgevingsvergunningen voor het onderdeel bouwen zal landschappelijke inpassing een belangrijk beoordelingsaspect zijn als eveneens in de nog te verlenen ruimtelijke toestemmingen.

De vraag of zich visuele hinder voordoet komt primair aan de orde in het kader van planologische regelingen. Het is wel zo dat in het kader van vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer ruimte blijft voor een aanvullende toets.

De ondernemers van de beide inrichtingen binnen het concept NGB hebben reeds eind 2006 door een architect een landschapsvisie laten opstellen. Deze visie beschrijft de bebouwing en specifieke maatregelen om het geheel zoveel mogelijk te laten aansluiten bij het landschap ter plekke.

Feit blijft dat de bebouwing toeneemt in een gebied dat nu nog een meer open karakter heeft. Los van de inhoud van het plan geeft het aan dat de ondernemers serieus aandacht besteden aan dit aspect. Gelet op de maatregelen die genomen worden om de inrichting aan het zicht te onttrekken en zoveel mogelijk op te laten gaan in het landschap zijn wij van mening dat zich niet zodanige visuele hinder voordoet, dat dit zou moeten leiden tot het weigeren van de vergunning of tot het stellen van nadere voorschriften.

Daarnaast wordt de inrichting van Heideveld opgericht in het Landbouw Ontwikkelgebied (LOG) Witveldweg. Dit gebied is met name bestemd voor de (her)vestiging van intensieve veehouderijen uit twee reconstructiegebieden: Noord- en Midden Limburg en het Brabantse reconstructiegebied. Bij de bouw wordt rekening gehouden met de door de gemeente Horst aan de Maas vastgestelde gebiedsvisie en het landschapsplan. Rondom de inrichting zal voldoende groen worden aangelegd. Bovendien worden bepaalde opslagen/activiteiten niet aan de voorzijde gepland. Zo wordt ervoor gezorgd dat de inrichting zoveel als mogelijk zal opgaan in de landelijke omgeving.

Alhoewel sprake is van een negatief toetsingadvies van de m.e.r.-commissie is de gemeente Horst a/d Maas nog steeds voornemens om planologische medewerking te verlenen aan het initiatief van Heideveld. Dit blijkt wel uit het gegeven dat Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas middels besluit van 30 oktober 2012 voor het initiatief van Heideveld Beheer BV de reguliere bouwvergunning fase 1 en projectbesluit ex artikel 3.10 Wet voor ruimtelijke ordening hebben verleend. De reguliere bouwvergunning fase 1 en het projectbesluit zijn gepubliceerd op 15 november 2012. Gedurende deze periode is beroep ingesteld bij de Rechtbank Limburg, waarvan de zitting is gepland op 21 januari 2014.

Bij de beantwoording van de zienswijzen in het kader van de projectbesluitprocedure is ten aanzien van de veronderstelde aantasting van het uitzicht een standpunt ingenomen.

2) Omvang inrichting Heideveld en keuze korte termijn economie middels schaalvergroting en bulkproductie danwel lange termijn economie in de vorm van kwaliteitsproductie

Overwegingen

Het door reclamanten genoemde door Gedeputeerde Staten te maken keuze: korte termijn economie middels schaalvergroting en bulkproductie danwel lange termijn economie in de vorm van kwaliteitsproductie, is voor ons geen aspect dat bij het verlenen van een Wm-vergunning beschouwd dient te worden. Er worden verder geen argumenten genoemd waarom de inrichting van Heideveld vanuit milieuhygiënisch niet toelaatbaar zou zijn.

3) Ter inzage leggen ontwerpbesluit

Overwegingen

Door reclamanten wordt gesteld dat de via de website van de provincie Limburg te downloaden documenten van een matige en zelfs van een slechte kwaliteit zijn. Daarbij worden als voorbeelden genoemd een tweetal tabellen op pagina 14 en de ingekomen aanvullende gegevens van 18 juni 2013 en de berekeningen bij het geluidrapport. Vervolgens is contact gezocht met de provincie en werd bevestigd dat in ieder geval de staltekeningen slecht leesbaar zijn.

Zoals wettelijke verplicht (3:11 Awb) hebben het ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken (o.a. MER, vergunningaanvraag en aanvullende gegevens) ter inzage gelegen van 3 juli 2013 tot en met 13 augustus 2013 bij de provincie Limburg en de betrokken gemeente (in dit geval de gemeente Horst a/d Maas). Voor de daadwerkelijke inzage van deze stukken zal men zich dus moeten wenden tot de gemeente Horst a/d Maas en de provincie Limburg. Binnen de ter inzage periode van 6 weken hebben reclamanten de mogelijkheid om stukken in te komen zien en zo mogelijk ter plekke tegen kosten te laten kopiëren.

Het digitaal beschikbaar stellen van documenten op internet, zoals vergunningen en daarop betrekking hebbende aanvragen, is geen wettelijke verplichting, doch slechts een vrijwillige service die de provincie Limburg geboden heeft in casu Heideveld. Het beschikbaar stellen op internet van de aanvraag en aanvullingen van Heideveld heeft dus niet de functie van een wettelijke terinzagelegging.

De via het internet ter beschikking gestelde documenten worden zo zorgvuldig mogelijk op de hoogst mogelijk kwaliteit ingescand. Nog los van het feit dat het een vrijwillige service betreft zijn wij van mening dat er niets mis is met de kwaliteit en leesbaarheid van de ingescande documenten. Bij het openen van de door reclamanten in de zienswijzen toegevoegde screenshots van een tweetal tabellen zijn deze goed leesbaar op het beeldscherm. In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten hebben wij nooit bevestigd dat de staltekeningen slecht leesbaar zijn. Het is wel zo dat wij richting Wösten juridisch advies in een e-mail hebben erkend dat van de ingescande staltekeningen alleen een paar benamingen in de stallen zelfs bij inzoomen op het beeldscherm niet goed leesbaar zijn, ondanks dat deze op de hoogst mogelijke resolutie zijn ingescand. In dezelfde e-mail hebben wij aangegeven niet meer mogelijkheden te hebben om dit op te lossen, waarbij erop is gewezen dat stukken altijd bij de gemeente Horst a/d Maas kunnen worden ingezien of tegen betaling kunnen worden opgestuurd.

Door Wösten juridisch advies wordt gesteld dat zij omstreeks 26 juli 2013 hebben verzocht om een afschrift in hardcopy van de bij ons ingekomen aanvullende gegevens van 18 juni 2013, waarvan toezending achterwege is gebleven. Naar onze mening is dit geen correcte weergave van zaken. Op 25 en 26 juli 2013 heeft Wösten juridisch advies ons per e-mail verzocht om de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 opgestuurd te krijgen. Vervolgens hebben wij in onze e-mail op 29 juli 2013 uitdrukkelijk gevraagd of het inderdaad de bedoeling was om de gehele set opgestuurd te krijgen, omdat daar aanzienlijke kosten voor in rekening gebracht worden overeenkomstig de Legesverordening van de provincie Limburg.

Vervolgens is op deze e-mail niet meer gereageerd en is pas op 9 augustus een reactie gekomen dat de stukken nog steeds niet zijn ontvangen. Gelet op deze laatste e-mail hebben wij de opgevraagde stukken met de daarbij gevoegd een legesheffing voor de kopieerkosten verzonden op 8 augustus 2013.

Gelet op het bovenstaande zijn wij van mening dat alle relevante stukken op de vereiste wijze ter inzage zijn gelegd.

4) Onduidelijkheid over de vergunningaanvraagster

Overwegingen

Uit het ontwerpbesluit blijkt overduidelijk aan wie vergunning wordt verleend en door wie vergunning is aangevraagd. Heideveld Beheer BV is de aanvraagster en aan deze rechtspersoon wordt ook de vergunning verleend.

Volgens het systeem van de Wm is het overigens onmogelijk om vergunning te verlenen aan iemand anders dan de aanvraagster van de vergunning. Dat naderhand de vergunning mogelijk geldt voor een ander, aangezien die de inrichting drijft, doet daar niet aan af. Er is geen reden om te twijfelen over de zeggenschap over de toekomstige inrichting door Heideveld Beheer BV. In het MER zijn de twee afzonderlijk met elkaar samenhangende activiteiten samen beoordeeld. In die rapportage staan de mogelijke milieueffecten van de activiteiten centraal en niet wie als mogelijke aanvraagsters/drijvers van beide vergunningen/inrichtingen zijn aan te merken. Uit beide Wm-aanvragen blijkt verder duidelijk dat er sprake is van twee afzonderlijke inrichtingen en dat er geen sprake is van voldoende bindingen tussen beide activiteiten om ze tezamen als één inrichting te beschouwen.

5) Aanvraagster en onderzoeksrapporten

Overwegingen

Het is zeer gebruikelijk dat de ten behoeve van vergunningverlening noodzakelijke onderzoeksrapporten in opdracht van de vergunningsaanvraagster worden opgesteld. Het is immers de vergunningsaanvraagster die verantwoordelijk is voor een deugdelijk onderbouwde vergunningsaanvraag waarop wij moeten kunnen beslissen. Dat de onderzoeksresultaten daarmee in twijfel worden getrokken, achten wij onbegrijpelijk. De normen die aan onderzoeken worden gesteld zijn duidelijk en verifieerbaar is daarmee ook of de onderzoeken naar behoren zijn uitgevoerd. Aangezien onderzoeken die noodzakelijk zijn voor een vergunningsaanvraag altijd door vergunningsaanvraagster moeten worden aangeleverd, zouden in de redenering van reclamanten alle onderzoeken uit vergunningsaanvragen niet onafhankelijk zijn uitgevoerd. Bij het ontbreken van daadwerkelijke concrete gronden die de deugdelijkheid, dan wel de vermeende onafhankelijkheid/onpartijdigheid van de onderzoeken zou betwisten, treft deze zienswijze geen enkel doel.

6) Vergunningaanvraagster claimt innovatief karakter

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten legt vergunningaanvraagster een sterke nadruk op het innovatieve karakter van het bedrijfsinitiatief, wat verwachtingen wekt. De nadruk op het innovatieve karakter hangt mogelijk samen met het gegeven dat bedrijfsinnovatie als criterium wordt genoemd voor het verkrijgen van instemming van het gemeentebestuur van Horst aan de Maas voor de vestiging van het bedrijf (i.h.k.v. het beoogde projectbesluit t.b.v. wijzigen bestemmingsplan). Door reclamanten wordt aangenomen dat de initiatiefnemers - mede gezien de actuele politieke discussie rond megastallen - in de veronderstelling zijn dat bedrijfsinnovatie een politiek gunstige omstandigheid is voor steun van het openbaar bestuur. Dit maakt de vraag relevant of het initiatief terecht aanspraak maakt op de innovatieclaim. Naar de mening van reclamanten maken de kenmerken van het bedrijfsplan de innovatieclaim niet waar.

Reeds in 2008 is door een onafhankelijke deskundige, het bureau Blonk Milieu Advies, in opdracht van het gemeentebestuur van Horst aan de Maas, een onderzoek uitgevoerd naar de vraag van duurzaamheid en innovatie van de beide inrichtingen binnen het concept NGB. Met dit onderzoek heeft de gemeente laten uitzoeken in hoeverre de aanpak van het concept NGB past binnen de criteria van het Landbouwonwikkelingsgebied Witveldweg (LOG Witveldweg).

Het eindrapport is op 29 mei 2009 gepresenteerd aan de gemeenteraad en een aantal betrokken organisaties. Volgens dit rapport bevat het concept NGB duidelijk een aantal duurzame en innovatieve elementen. Naar aanleiding van dit rapport hebben B&W op 8 juli 2009 een positief besluit genomen over de duurzaamheid en innovatie van het concept NGB.

Of de activiteiten verder een innovatief karakter hebben of niet, is voor ons geen aspect dat bij het verlenen van een Wm-vergunning beschouwd dient te worden. Er worden verder geen argumenten genoemd waarom dit al dan niet innovatieve bedrijf milieuhygiënisch niet toelaatbaar zou zijn.

7) MER

Overwegingen

Integraal project-MER beide inrichtingen concept NGB

Het maakt niet uit of er één of twee milieueffectrapportages zijn opgesteld voor twee inrichtingen, als de inhoud van het MER die beide inrichtingen maar goed beschrijft en in de vergunningen ook rekening wordt gehouden met de inhoud van het MER. In casu worden geen argumenten genoemd waaruit het tegendeel van het voorgaande zou moeten blijken.

De in het MER beschreven effecten zijn actueel en niet anders als er voor de beide inrichtingen ieder één afzonderlijke MER zou zijn gemaakt. De inhoud van het MER is actueel voor beide inrichtingen en in de vergunningen is rekening gehouden met de uitgangspunten van het MER, de daaruit voortvloeiende aanbevelingen en het toetsingsadvies van de m.e.r.-commissie.

Op basis van artikel 14.5, eerste lid van de Wm waren wij zelfs verplicht om één MER op te laten stellen, aangezien voor twee met elkaar samenhangende activiteiten, zoals die in casu, waaronder die uit dit besluit, één MER moet worden gemaakt. Artikel 14.5, eerste lid van de Wm bevat immers een coördinatieregeling voor met elkaar samenhangende activiteiten die allemaal binnen een beperkte tijdsperiode tot stand zullen komen. Ondanks dat er sprake is van twee inrichtingen, hangen de activiteiten wel degelijk met elkaar samen. Fysiek is er zelfs een binding tussen beide afzonderlijke bedrijven. Het maken van één MER heeft voor de omgeving waartoe reclamanten behoren, bovendien het voordeel dat beide activiteiten tezamen integraal worden beschouwd voor wat betreft hun milieuhygiënische inpasbaarheid. Dit impliceert dat de gevolgen van beide inrichtingen bij elkaar opgeteld inpasbaar zijn.

Het maken van één MER voor de beide inrichtingen was derhalve zelfs verplicht op basis van de Wm. Dat het MER inmiddels dateert uit 2009 doet niks af aan de deugdelijkheid van de rapportage en de onderbouwing van dit besluit. Het is onoverkomelijk dat er de nodige tijd zit tussen het MER en de Wm-vergunning. In tegenstelling tot wat reclamanten beweren, dienen recente ontwikkelingen, die zich na het MER hebben voorgedaan afgewogen te worden tegen hetgeen middels dit besluit wordt vergund en niet andersom. De gewijzigde inzichten in gezondheidsrisico's zouden ook niet tot een andere MER hebben geleid. Daarom hebben wij in hoofdstuk 7 van de considerans opgenomen een beoordeling van de aanvraag in relatie tot de volksgezondheid.

Integraal project-MER en plan-MER

Het opgestelde MER is een project-MER, dat dienst doet bij de besluitvorming over de aangevraagde milieuvergunning. Over dit MER heeft de m.e.r.-commissie een positief toetsingadvies uitgebracht. Daarnaast is dit MER als 'achtergronddocument' gebruikt voor het door de gemeente te nemen besluit in het kader van de Wet ruimtelijke ordening (Wro).

Vooruitlopend op het opstellen van een nieuw bestemmingsplan wordt voor de beide inrichtingen binnen het concept NGB een projectbesluitprocedure doorlopen. De inhoud van het besluit MER dient als basis voor de onderbouwing.

Om alle ontwikkelingen binnen het LOG Witveldweg binnen het mogelijk te maken stelt de gemeente Horst a/d Maas een herziening van het bestemmingsplan op. Het bestemmingsplan is onder andere kaderstellend voor de nieuwvestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven in het LOG Witveldweg. Ten behoeve van de besluitvorming is een plan-m.e.r.-procedure doorlopen.

De gemeenteraad van Horst aan de Maas is bevoegd voor de planologische procedures en daarmee ook voor het opstellen van een plan-m.e.r.

Inmiddels is op 16 oktober 2012 door de m.e.r.-commissie het definitieve toetsingadvies uitgebracht over het plan-mer (rapportnummer 2374-98).

Het MER en de bijlagen voor het LOG Witveldweg geeft volgens de Commissie een goed beeld van het voornemen en de relevante milieuaspecten. Naast traditionele aspecten is ook uitgebreid ingegaan op het aspect volksgezondheid. Echter volgens de Commissie maakt het MER en de aanvulling niet aannemelijk dat aantasting van natuurlijke kenmerken van de omliggende Natura 2000-gebieden kan worden uitgesloten. De effectiviteit van de in de aanvulling opgenomen maatregelen is onvoldoende aangetoond. Hierdoor ontbreekt volgens de Commissie essentiële informatie voor de besluitvorming.

Alhoewel sprake is van een negatief toetsingadvies is de gemeente Horst a/d Maas nog steeds voornemens om planologische medewerking te verlenen aan het initiatief van Heideveld. Dit blijkt wel uit het gegeven dat Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas middels besluit van 30 oktober 2012 voor het initiatief van Heideveld Beheer BV de reguliere bouwvergunning fase 1 en projectbesluit ex artikel 3.10 Wet ruimtelijke ordening hebben verleend. De reguliere bouwvergunning fase 1 en het projectbesluit zijn gepubliceerd op 15 november 2012. Gedurende deze periode is beroep ingesteld bij de Rechtbank Limburg, waarvan de zitting is gepland op 21 januari 2014.

Verder kunnen reclamanten niet goed begrijpen waarom het project-MER niet tevens als plan-MER is opgesteld. De verplichte coördinatie van milieueffectrapporten is geregeld in paragraaf 14.2 van de Wm. In sommige situaties is coördinatie dan inderdaad voorgeschreven. Of coördinatie inderdaad verplicht is, hangt af van het soort besluiten/plannen waarvoor een MER wordt opgesteld:

- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit gelijktijdig een besluit en een plan worden voorbereid (art. 14.4b);
- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit of met elkaar samenhangende m.e.r.-plichtige activiteiten meerdere plannen worden voorbereid (art. 14.4c);
- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit of met elkaar samenhangende m.e.r.-plichtige activiteiten meerdere besluiten gelden (art. 14.5 en art. 14.12).

Naar onze mening kan er op basis van bovenstaande artikelen geen sprake van zijn dat er een coördinatieplicht is.

Immers in de situatie van Heideveld is niet één integraal MER is opgesteld, omdat beide m.e.r.-procedures niet gelijktijdig met elkaar zijn opgelopen. Daarnaast is de procedure voor het project-MER en het plan-MER bij twee verschillende bevoegde gezagen doorlopen. Essentieel daarbij te vermelden is het feit, dat het besluit-MER specifiek is bedoeld om de vergunningverlening van de beide inrichtingen (Heideveld en Kuijpers) binnen het concept NGB mogelijk te maken.

Daarentegen is het opgestelde plan-MER breder dan alleen de beide inrichtingen binnen het concept NGB. Immers om alle ontwikkelingen binnen het LOG Witveldweg mogelijk te maken stelt de gemeente Horst a/d Maas een herziening van het bestemmingsplan op. Het bestemmingsplan is onder andere kaderstellend voor de nieuwvestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven in het LOG Witveldweg.

8) Betekenis van de MER in de besluitvorming

Overwegingen

Een milieueffectrapportage (m.e.r.) levert de informatie op die nodig is om het milieubelang volwaardig te wegen bij besluiten over plannen en projecten met grote milieugevolgen. De rapportage vermeldt de milieugevolgen van een plan of project en de mogelijke (milieuvriendelijkere) alternatieven. Een mer is verplicht bij de bouw van onder andere grote veehouderijen. Naast de m.e.r. bestaat ook het MER. De m.e.r. staat voor de procedure van de milieueffectrapportage, het MER is het milieueffectrapport.

Uit het positieve toetsingsadvies van de m.e.r.-commissie blijkt dat het MER (inclusief de aanvullingen) een voldoende onderbouwing geeft van de milieugevolgen ten gevolge van de door Heideveld aangevraagde activiteiten.

Het positieve toetsingsadvies van de Commissie voor de milieueffectrapportage speelt een belangrijke rol bij onze besluitvorming. Het is echter zeker niet zo dat de positieve besluitvorming, het afgeven van een milieuvergunning, in handen wordt gegeven van de Commissie voor de milieueffectrapportage. Immers uit de in §5.3.2 van de considerans opgenomen afweging en de rest van de considerans blijkt dat alle relevante milieuaspecten afzonderlijk zijn beschouwd. Verder blijkt duidelijk uit hoofdstuk 3 van de considerans dat de besluitvorming ligt bij Gedeputeerde Staten van Limburg.

Naar onze mening waarborgen de in deze vergunning opgenomen voorschriften in voldoende mate dat de milieugevolgen, als gevolg van de binnen de inrichting van Heideveld uitgevoerde activiteiten, acceptabel zijn voor de omgeving.

9) Overzicht vergunningaanvraagstukken ontbreekt

Overwegingen

Wij delen niet de mening van reclamanten dat in het ontwerpbesluit geen overzicht is opgenomen van de afzonderlijke aanvraagdocumenten. Immers in hoofdstuk 2 van de considerans is voor de duidelijkheid een leeswijzer opgenomen. In deze leeswijzer is precies aangegeven wanneer de vergunningaanvraag en de bijbehorende aanvullende stukken allemaal zijn ingediend in het kader van de m.e.r.-procedure en vergunningprocedure in de zin van de Wet milieubeheer.

Daarnaast is in de considerans bij de verschillende milieuaspecten (o.a. geur en luchtkwaliteit) duidelijk aangegeven welke documenten c.q. rapporten zijn gebruikt bij de milieuhygiënische beoordeling van deze milieuaspecten. Verder blijkt uit het besluit (hoofdstuk 3 considerans) welke stukken als zodanig deel uitmaken van de vergunning. Het besluit (incl. aanvraag en aanvullende gegevens) hebben ter inzage gelegen.

10) Wettelijk toetsingskader, datum indiening aanvraag

Overwegingen

Op de door Heideveld ingediende aanvraag om een revisievergunning ingevolge artikel 8.4, tweede lid van de Wet milieubeheer (Wm) staat een registratiestempel met de dag van ontvangst, zijnde 30 september 2010. Uit deze registratiestempel blijkt dus duidelijk dat de Wm-aanvraag is ingediend vóór 1 oktober 2010, waardoor de Wabo op deze procedure niet van toepassing is.

11) Omvang inrichting

Overwegingen

De samenhang van de projecten uit het oogpunt van het besluit m.e.r. en artikel 14.5 van de Wm is reeds eerder aanbod geweest bij het weerleggen van zienswijze 6. De samenhang bestaat daarin dat in dezelfde tijdsperiode en in de directe nabijheid van elkaar twee activiteiten worden ontplooid. Om te waarborgen dat de beide te verlenen Wm-vergunningen optimaal op elkaar zijn afgestemd is er één MER gemaakt.

Of er sprake is van 1 of 2 inrichtingen in de zin van artikel 1.1 van de Wm is een geheel andere vraag met een geheel ander antwoord. In §4.3 van de considerans wordt uitgebreid ingegaan op deze vraagstelling. Het varkensbedrijf heeft als zodanig wel bindingen met de inrichting van Kuijpers Onroerend Goed BV gelegen aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst (aanvoer mest met tankwagens dan wel een toekomstige pijpleiding naar de BEC, mede-eigenaar BEC, mogelijk afname energie BEC), maar deze bindingen zijn naar onze mening onvoldoende om beide bedrijven tezamen als één inrichting te beschouwen.

12) Aanvraag, Ivb

Overwegingen

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten is geen sprake van de aanleg van een ondergrondse mestband, maar van een ondergrondse leiding voor het overbrengen van drijfmest tussen de inrichting van Heideveld en de mestverwerkinginstallatie binnen de inrichting van Kuijpers. Naar onze mening heeft deze mestleiding (voor zover gelegen binnen de inrichting) geen zodanige milieubelasting buiten de inrichting, waardoor informatie over deze mestleiding moet worden meegenomen in de vergunningaanvraag.

Verder is door reclamanten niet beargumenteerd waarom de aanvraag niet voldoet aan het Inrichtingen- en vergunningbesluit milieubeheer (Ivb).

13) Afstemming ruimtelijk beleid

Overwegingen

Indien het verlenen van deze vergunning daadwerkelijk strijdig zou zijn met het heersende bestemmingsplan dan bestaat er een bevoegdheid (en geen verplichting) om de aangevraagde vergunning vanwege die strijdigheid te weigeren. De gemeente Horst aan de Maas is echter nauw betrokken geweest bij het initiatief om onderhavig bedrijf te realiseren op de nu beoogde locatie. Het gemeentebestuur heeft ons altijd verzekerd planologische medewerking te zullen verlenen aan de realisatie van de onderhavig te vergunnen inrichting. Volgens bestendige jurisprudentie van de ABRS is de bereidheid van het college om planologische medewerking te verlenen voldoende om geen gebruik te maken van de bevoegdheid die artikel 8.10, derde lid van de Wm ons geeft.

In die zin verwijzen we hierbij nog naar een uitspraak van de ABRS (nr.201104753/1/A4 van 26 september 2012). Wellicht ten overvloede merken we hierbij nog op, dat de eerste fase bouwvergunningverlening (en planologische medewerking) door het college inmiddels heeft plaatsgevonden. We gaan er dan ook vanuit, dat appellanten in dat traject hun RO-argumenten hebben ingebracht en zijn worden zij terzake deze RO-aspecten op generlei wijze in hun rechtsgang belemmerd.

14) Ammoniak

Overwegingen

In §5.7 van de considerans wordt uitgebreid ingegaan op Natuurbeschermingswet 1998. Daarbij is aangegeven dat de eventuele depositie van stikstof op een Nederlands Natura 2000-gebied geen aspect is dat in een Wm-vergunning beoordeeld mag worden. De eventuele gevolgen van de onderhavige inrichting voor nabijgelegen natuurgebieden dienen in een daartoe strekkende Natuurwetbeschermingsvergunning vergund/beoordeeld te worden. Een onderscheid valt echter te maken tussen Nederlandse en buitenlandse Natura 2000-gebieden. Op basis van een door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State gedane uitspraak van 29 augustus 2012 (zaaknr. 201001848) volgt dat er geen toestemming kan worden verleend voor een project dan nadat het bevoegde gezag er zich van heeft verzekerd dat er geen sprake kan zijn van significante effecten op de in het buitenland gelegen Natura 2000-gebieden.

Naar de mening van reclamanten is in §5.7 van de considerans alleen aandacht besteed aan de in Duitsland gelegen Natura 2000 gebieden en is ten onrechte voorbij gegaan aan de in België gelegen Natura 2000 gebieden. Daarnaast zijn reclamanten van mening dat niet volstaan kan worden met het hanteren van 3% van de kritische depositie als verwaarloosbaarheidscriterium, waar in Nederland op dit onderdeel geheel andere inzichten bestaan. Voorts zijn reclamanten van mening dat ten onrechte geen beoordeling is gemaakt op basis van de op het moment van aanwijzing betrokken natuurwaarden. Reclamanten hebben de Natuurbeschermingswetvergunning in ontwerp niet op de website aangetroffen. Verder wordt gesteld dat er berekeningen hadden moeten plaatsvinden van de stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden ook buiten een straal van 10 kilometer rondom de inrichting (eventueel met een ander rekenprogramma) en voor het overige niet wordt voldaan aan artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn.

Op 1 augustus 2013 hebben wij een Natuurbeschermingswetvergunning in ontwerp vastgesteld voor het project uitbreiden, wijzigen en exploiteren van een varkenshouderij gelegen aan de Laagheide 9 te Grubbenvorst. Van dit ontwerpbesluit is op de wettelijk voorgeschreven wijze kennis gegeven en deze is op 6 augustus 2013 op onze website geplaatst.

Voor het berekenen van de stikstofdepositie van veehouderijen op Natura 2000-gebieden is in opdracht van het voormalige ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het rekenmodel AAgro-Stacks ontwikkeld en dit rekenmodel is als zodanig door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geaccepteerd.

Aanvraagster heeft in haar aanvulling van 18 juni 2013 aangegeven dat zij ook voldoet aan de toetsingscriteria zoals deze in Duitsland gelden. Zoals uit §5.7 van de considerans blijkt, weegt deze informatie echter op geen enkele wijze mee in de beoordeling in het kader van de (Nederlandse) milieuvergunning of er sprake kan zijn van significante effecten op de buitenlandse Natura 2000-gebieden. Beoordeling vindt plaats in overeenstemming met de Habitatrichtlijn, zoals deze door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt geïnterpreteerd.

Zoals aangegeven in §5.7 van de considerans van het besluit, kan met AAgro-Stacks tot 10 kilometer van de inrichting van Heideveld nauwkeurig worden gerekend. Dat heeft als gevolg dat de uitkomsten uit de AAgro-Stacksberekening buiten deze 10 kilometer niet volledig betrouwbaar zijn. Vandaar dat depositieberekeningen buiten deze 10 kilometer niet als zodanig worden meegenomen. Daarmee is niet aangegeven dat buiten deze straal van 10 kilometer er geen sprake is van stikstofdepositie.

Echter, als de uitkomst uit AAgro-stacks op alle berekende punten binnen deze 10 kilometer een afname laat zien ten opzichte van de bij 2 februari 1999 krachtens de Wet milieubeheer verleende vergunning toegestane ammoniakemissie, dan zal buiten deze 10 kilometer ook steeds sprake zijn van een afname van stikstofdepositie. Aangezien de berekening van de stikstofdepositie van Heideveld, ten opzichte van voornoemde vergunde situatie, op alle berekende punten een afname laat zien, mag er vanuit worden gegaan dat ook sprake is van een afname van depositie buiten de 10 kilometer (en dus ook in het buitenland; België en Duitsland). Dit wordt bevestigd door de afbeeldingen van de contouren van de stikstofdepositie voor zowel de vergunde als de aangevraagde situatie op bladzijde 15 (afbeelding contouren stikstofdepositie aangevraagde en vergunde situatie gegenereerd met AAgro-stacks) van bijlage G van de aanvullende gegevens van 18 juni 2013.

Relevant hierbij is dat het dichtstbijzijnde in België gelegen Natura 2000 gebied zich bevindt op meer dan 16 kilometer van de inrichting.

Het Duitse Natura 2000-gebied 'HangmoorDamerbruch' bevindt zich op een afstand van 10 kilometer van de inrichting. Op het dichtstbijzijnde punt in het Duitse Natura 2000-gebied ten opzichte van de inrichting is in de aangevraagde situatie ten opzichte van de relevante vergunde situatie een afname berekend. Het zwaarst belaste punt betreft het punt van het natuurgebied dat het dichtst bij de bron is gelegen. In een kritieke situatie wordt een nadere berekening uitgevoerd.

Aanvraagster heeft daarom een tweede punt berekend op het Duitse Natura 2000-gebied 'HangmoorDamerbruch', ook op dit punt is een afname berekend ten opzichte van de relevante vergunde situatie.

Mede nu tussen de referentiedatum van het relevante Natura 2000-gebied (7 december 2004) en het besluit op de onderhavige aanvraag voor de inrichting Heideveld geen vervangende vergunning is verleend voor een activiteit die minder ammoniak tot gevolg heeft, dient op grond van het vorenstaande te worden geconcludeerd dat de aangevraagde situatie niet kan leiden tot significante effecten op buitenlandse Natura 2000-gebieden en het verlenen van de aangevraagde milieuvergunning (toestemming) in overeenstemming is met de Habitatrichtlijn.

15) Gezondheidsrisico's: niet bouwen op minder dan 250 meter van omliggende woningen

Overwegingen

Afstandsnorm van 250 meter

Op de website van GGD Nederland is te lezen dat de intensieve veehouderij moet worden gezien als een industriële bedrijfstak, waar hoge eisen worden gesteld aan de bedrijfsvoering. Daar hoort naar haar mening ook een advies over een gezonde afstand tussen bedrijven en woonkernen bij. GGD Nederland pleit ervoor dat er bij nieuwbouw en planontwikkeling van bedrijven en woningen een afstandsnorm wordt gehanteerd van 250 meter. Bij een afstand tot 1.000 meter moet er een gezondheidsadvies worden meegenomen bij de vergunningverlening tot uitbreiding.

Allereerst is relevant dat de door reclamanten genoemde afstandsnorm van 250 meter tussen op te richten veehouderijen en woningen, zoals bepleit door GGD Nederland, als zodanig niet is verankerd in (milieu)wet- en regelgeving.

Daarnaast bevat het informatieblad van de GGD Nederland uit 2011 evenmin breed gedragen en daadwerkelijk wetenschappelijk onderbouwde uitgangspunten. Dit wordt als zodanig bevestigd door een groot aantal RIVM-rapporten die de afgelopen jaren zijn verschenen waarin de volksgezondheid van de intensieve veehouderij in kaart zijn gebracht.

Voor wat betreft het aspect volksgezondheid verwijzen wij hier nogmaals naar H7 van de considerans en onze overwegingen betreffende zienswijze 4.11 van brief D.

Op basis van deze rapporten kan naar onze mening niet worden afgeleid dat tussen een intensieve veehouderij en woningen van derden een minimum afstand van 250 meter moet worden aangehouden.

Notitie Volksgezondheid en NGB

De door reclamanten genoemde notitie van 18 februari 2011 (bijlage 5 ingekomen aanvullende gegevens MER van 25 februari 2011) is door de initiatiefnemers zelf opgesteld (zie samenvatting bij de aanvulling op het MER), mogelijk in samenspraak met diens adviseurs, en moet worden gezien als een document waarin wordt ingegaan op de volksgezondheid in relatie tot de omvang van het concept NGB. De notitie is ook niet bedoeld om een risico-inschatting te maken. Zoals reeds eerder opgemerkt dienen gezondheidsaspecten primair in het kader van andere wetgeving beschouwd te worden. Een Wm-vergunning biedt hier geen, althans slechts zeer beperkte aanvullende ruimte toe. In het kader van de emissie en immissie van fijn stof en stikstofoxiden, afkomstig van de onderhavige inrichting, hebben wij getoetst aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wet milieubeheer (zie §6.9.3 van de considerans) welke zijn opgenomen ter bescherming van de volksgezondheid. Uit de resultaten van de uitgevoerde verspreidingsberekeningen blijkt dat de bijdrage van Heideveld aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige vergunning aangezien de grenswaarden worden gerespecteerd.

Ook voor wat betreft de geurbelasting kan geconcludeerd worden dat de normen uit de Wgv worden gerespecteerd (zie §6.9.2.2 van de considerans), waardoor bij de geurgevoelige objecten (woningen derden) geen onaanvaardbare geurhinder zal optreden en omwonenden voldoende worden beschermd. In dit opzicht hebben wij de volksgezondheid dus betrokken in onze afwegingen om tot het bestreden besluit te komen.

Antibioticagebruik

Verder geldt naar de mening van appellanten het antibioticagebruik als een essentieel aandachtspunt in de zorg ter voorkoming van gezondheidsrisico's. Algemeen erkend is de noodzaak om tot een ingrijpende reductie te komen van het antibioticagebruik in de veehouderij. Het MER maakt niet duidelijk of - en hoe - de bedrijfsvoering zich verhoudt tot de inzichten inzake reductienoodzaak van antibioticagebruik. De aanvraag wordt op dit punt ten onrechte niet concreet. Naar onze mening wordt in de bovenstaande genoemde notitie van 18 februari 2011 (bijlage 5 ingekomen aanvullende gegevens MER van 25 februari 2011) in voldoende mate ingegaan op het door initiatiefnemers minimaliseren van het antibioticagebruik. Naar onze mening dient het antibioticagebruik te worden beschouwd in het kader van andere wetgeving. Een Wm-vergunning biedt hier geen ruimte toe.

16) Geur 1

Overwegingen

Door reclamanten wordt gesteld dat er verschillen zitten in de berekende geurbelasting in de aanvraag behorende bij de vernietigde Wm-vergunning van 14 augustus 2012 en de in het voorliggende ontwerpbesluit berekende geurbelasting. Uit de vergelijking van de beide rekenresultaten blijkt dat er verschillen zijn tot $0,6 \text{ OU}_E/\text{m}^3$. Naar de mening van reclamanten kunnen er het afgelopen jaar geen verschillen zijn opgetreden, maar heeft de aanvraagster daar blijkbaar een andere opvatting over.

Naar onze mening zijn deze verschillen in de berekende geurbelasting bij de maatgevende geurgevoelige objecten eenvoudig te verklaren.

Voor de uitbreiding van de bestaande varkenshouderij wordt in de ingekomen vergunningaanvraag van 30 september 2010 uitgegaan van in totaliteit 10.836 biggen, 600 kraamzeugen, 2.436 guste- en dragende zeugen, 45 dekberen, 720 opfokzeugen en 20.580 vleesvarkens. Op basis van de omrekeningsfactoren uit bijlage 1 van de Rgv resulteert deze dierbezetting in een berekende totale geuremissie van 97.020 OU_E/s . Daarentegen wordt in de ingekomen aanvullende gegevens van 18 juni 2013, basis voorliggende ontwerpbesluit (zie §4.2 en §6.9.2.1 van de considerans), uitgegaan van in totaliteit 10.836 biggen, 600 kraamzeugen, 2.436 guste- en dragende zeugen, 45 dekberen, 720 opfokzeugen en 20.328 vleesvarkens. Op basis van de omrekeningsfactoren uit bijlage 1 van de Rgv resulteert deze lagere dierbezetting (minus 252 vleesvarkens in stal 9 gedeeltelijk 'emissiepunt B2') in een berekende totale geuremissie van 96.138,0 OU_E/s (zie tabel in hoofdstuk 1 van de considerans).

Bij de nieuw uitgevoerde verspreidingsberekeningen zijn verdere veranderingen doorgevoerd aan de x- en y-coördinaten van de verschillende geurgevoelige objecten (ggo). In de gebruikershandleiding behorende bij V-Stacks Vergunningen is aangegeven dat per geurgevoelig object moet worden bepaald waar de gevel is gelegen. Vervolgens moet van het dichtst bij de veehouderij gelegen punt op de gevel van het object de x- en y-coördinaten worden bepaald. Naar nu blijkt is bij de in de vergunningaanvraag van 30 september 2010 uitgevoerde berekeningen voor een aantal ggo uitgegaan van de verkeerde x- en y-coördinaten.

Verder is bij de nieuw uitgevoerde verspreidingsberekeningen een verandering in de luchtsnelheid van de luchtwasser A2 (stal 5) doorgevoerd als gevolg van de aansluiting van de afzuiging van de brijvoerkeuken (extra debiet van $1.700 \text{ m}^3/\text{h}$) op deze luchtwasser. In de met V-Stacks Vergunningen uitgevoerde berekeningen (zie tabblad E+F vergunningaanvraag van 30 september 2010) is nog uitgegaan van een uittreesnelheid van 2,67 m/s. Door deze toename van het totale debiet is bij de nieuwe met V-Stacks Vergunningen uitgevoerde berekeningen uitgegaan van een luchtsnelheid van 2,87 m/s (zie tabblad E+F aanvullende gegevens van 18 juni 2013).

17) Geur 2

Overwegingen

De geurhinder van veehouderijen dient op basis van de methodiek, zoals aangegeven in de Wet geurhinder en veehouderijen (Wgv) en de gelijknamige regeling (Rgv), te worden beoordeeld. Deze wetgeving schrijft voor dat de geurbelasting wordt berekend en getoetst met het verspreidingsmodel V-Stacks vergunning. Vervolgens moet de berekende geurbelasting (uitgedrukt in Europese odour units per kubieke meter lucht ' OU_E/m^3 ' als 98-percentielwaarde) bij geurgevoelige objecten worden getoetst aan de normstelling uit de Wgv, waarbij in de normstelling een verschil wordt gemaakt concentratiegebieden en niet concentratiegebieden. De hele gemeente Horst a/d Maas is gelegen in een concentratiegebied. Volgens artikel 3, eerste lid Wgv geldt voor geurgevoelige objecten in concentratiegebieden binnen de bebouwde kom een normstelling van $3,0 \text{ OU}_E/\text{m}^3$ en voor buiten de bouwde kom een normstelling van $14,0 \text{ OU}_E/\text{m}^3$.

In tabblad F van de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 zijn de resultaten toegevoegd van de met V-Stacks vergunning uitgevoerde verspreidingsberekeningen. In §6.9.2.1 van de considerans is een tabel opgenomen van de rekenresultaten bij de maatgevende geurgevoelige objecten en de toetsing aan de normstelling uit de Wgv.

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat in het besluit op een correcte wijze rekening is gehouden met de beoordeling en toetsing van de berekende geurbelasting bij geurgevoelige objecten gelegen in de omgeving van Heideveld.

De door reclamanten genoemde cumulatieve geurbelasting als gevolg van meerdere in de omgeving van Heideveld gelegen veehouderijen en het daarmee samenhangende percentage geurgehinderden, zijn aspecten die aan de orde komen bij opstellen van een geurverordening door een betrokken gemeente. Zoals aangegeven in §6.9.2.1 van de considerans hebben B&W van de gemeente Horst a/d Maas ervoor gekozen om de standaardnormen uit de Wgv in stand te laten en geen geurverordening op te stellen. Daarbij zijn wij abusievelijk vergeten te noemen dat voor het dorp Meerlo wel een geurverordening is opgesteld. Aangezien de inrichting van Heideveld is gelegen in Grubbenvorst heeft deze omissie verder geen consequenties voor de beoordeling en toetsing van de berekende geurbelasting.

18) Directe ammoniakschade

Overwegingen

Zoals aangegeven in §6.9.1.3 van de considerans zijn in het Barim geen voorschriften gesteld aan directe ammoniakschade, omdat ammoniakschade wordt gezien als bedrijfsschade en niet meer als milieuschade. Indien gewenst kan in het bestemmingsplan rekening gehouden worden met de in het rapport Stallucht en Planten genoemde afstanden tussen bedrijfsmatige boomkwekerijen en stallen van derden.

Alhoewel dit onderwerp niet meer terug komt in het Barim hebben wij de directe ammoniakschade toch getoetst op basis van het rapport “stallucht en planten 1981”.

Zoals verwoord in §6.9.1.3 van de considerans volgt uit vaste jurisprudentie van de ABRS dat het kader voor de beoordeling van directe ammoniakschade nog steeds wordt gevormd door het rapport “Stallucht en Planten 1981”. Volgens het rapport geldt geen minimale afstand tussen stallen en akkerbouwgewassen en grasland (ABRS van 16 februari 2011, nr. 201003564/1/T1/M2). Uit de uitspraak van de ABRS 200901260/1/M2 van 18 november 2009 volgt dat planten die niet worden genoemd in het betreffende rapport (o.a. rozen) geen bescherming behoeven voor directe ammoniakschade.

Uit navraag bij de gemeente Horst a/d Maas en onderzoek ter plaatse hebben wij vastgesteld dat de in het rapport genoemde aan te houden minimale afstanden van 50 meter en 25 meter tussen stallen en bedrijfsmatig geteelde meer en minder gevoelige planten en bomen worden gerespecteerd. Op basis hiervan zijn wij van mening dat voor onaanvaardbare directe ammoniakschade niet hoeft te worden gevreesd.

19) Fijn stof

Overwegingen

In §6.9.3 van de considerans is aangegeven dat voor de bepaling van de immissie van fijn stof (veehouderij en verkeer) als gevolg van de aangevraagde activiteiten door zowel ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) als ook door ingenieursbureau DGMR verspreidingsberekeningen zijn uitgevoerd. Op basis van de resultaten van deze berekeningen blijkt dat de bijdrage van Heideveld aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige Wm-vergunning, aangezien de in bijlage 2 van de Wm opgenomen grenswaarden voor fijn stof worden gerespecteerd.

Verder is in §6.9.3 van de considerans gemotiveerd waarom bij de verspreidingsberekeningen alleen is getoetst bij de maatgevende woningen in de omgeving van Heideveld. In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat andere plaatsen buiten de inrichting van Heideveld zijn uitgezonderd op basis van het toepasbaarheidsbeginsel en het blootstellingscriterium.

20) Geluid

Overwegingen

Referentieniveau

In §6.8.1 van de considerans wordt ingegaan op de gehanteerde normstelling voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau. Deze normstelling is gebaseerd op een systematiek die uitgaat van een 3-staps afwegingstraject, te weten:

1. richtwaarden gerelateerd aan de woonomgeving;
2. overschrijding richtwaarden op grond bestuurlijke afweging, waarbij het referentieniveau van de omgeving een belangrijke rol speelt;
3. als maximum geldt voor nieuwe inrichtingen de etmaalwaarde van 50 dB(A) op de gevel van de maatgevende woning of het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Voor bestaande inrichtingen geldt een maximum van 55 dB(A).

Daarbij is aangegeven dat ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) geluidmetingen en –berekeningen heeft uitgevoerd teneinde het referentieniveau van het omgevingsgeluid vast te stellen. De resultaten hiervan zijn vastgelegd in het rapport met de titel “Referentieniveau geluid omgeving Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) Grubbenvorst” (kenmerk G10015JV van mei 2010) en hebben met de overige stukken ter inzage gelegen.

Het referentieniveau is bepaald overeenkomstig de 'Richtlijnen voor karakterisering en meting van het omgevingsgeluid, IL-HR-15-01' van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van april 1981. Het vaststellen van het referentieniveau is nodig in het kader van het vaststellen van een adequaat beschermingsniveau en is derhalve de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag. Zoals ook aangegeven in de inleiding van de IL-HR-15-01, bevat een onderzoek van het omgevingsgeluid meer dan alleen een zuiver meettechnische handeling. Het omgevingsgeluid is van veel factoren afhankelijk, zoals windsnelheid en windrichting, tijd van de dag, type omgeving en de langdurige aanwezigheid van geluidsbronnen in de omgeving. In onderhavige situatie is het referentieniveau vastgesteld voor zowel de dag-, avond- als nachtperiode.

Op basis van dit rapport leiden wij voor Heideveld een normstelling af van 40, 40 en 35 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Uit de rapportage blijkt dat het wegverkeer van de in de directe nabijheid gelegen autosnelweg A73 veelal bepalend is voor het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Aangezien het wegverkeerslawaai wordt berekend en niet gemeten behoeft naar onze mening niet getwijfeld te worden aan de representativiteit van de vastgestelde referentieniveaus.

De richtwaarde voor een landelijke woonomgeving bedraagt 40 dB(A) etmaalwaarde. Dit betekent concreet dat wij op basis van het referentieniveau voor de avond- en nachtperiode uitgaan van een normstelling die 5 dB(A) hoger ligt dan de richtwaarde voor een landelijke woonomgeving.

Op basis van het door ons bureau HMAO uitgevoerde onderzoek, waarvan de resultaten zijn vastgelegd in het bovengenoemde rapport, is naar onze mening sprake van een representatief referentieniveau. Verder is door reclamanten niet onderbouwd waarom geen sprake zou zijn van een representatief referentieniveau.

Geluidrapport

In §6.8 van de considerans is aangegeven dat de akoestische situatie van de inrichting van Heideveld is vastgelegd in het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport van G&O Consult (nr.1270ao0313v1 van 4 juni 2013).

Naar de mening van reclamanten is het gehanteerde geluidrapport niet representatief. Met name de geluidbronnen ventilatie en transportbewegingen zijn belangrijke geluidbronnen die niet representatief lijken te zijn weergegeven. De akoestische situatie van de inrichting is vastgelegd in het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport van G&O Consult (nr. 1270ao0313v1 van 4 juni 2013). In dit geluidrapport is voor de gehanteerde bronvermogens uitgegaan van literatuurgegevens danwel verkregen door geluidmetingen bij soortgelijke installaties. In tabel 4.1 van het geluidrapport is opsomming gegeven van de gehanteerde bronvermogens, waaronder de luchtwassers en vrachtwagens. Voor de gehanteerde bronvermogens van de luchtwassers is in bijlage 1 van het geluidrapport in een onderbouwing opgenomen. Naar onze mening zijn de gehanteerde bronvermogens representatief voor de situatie van Heideveld. Verder is door reclamanten niet onderbouwd waarom het gehanteerde geluidrapport en de bronnen ventilatie en transportbewegingen niet representatief zouden zijn.

21) Water

Overwegingen

In het MER is aangegeven dat door de toename van het verharde oppervlak als gevolg van de aanleg van terreinverharding en de realisatie van gebouwen het hemelwater, dat nu op de onbebouwde grond valt, niet op natuurlijke wijze kan infiltreren en zich bij het grondwater kan voegen. Aangezien de inrichting van Heideveld zich in een infiltratiegebied bevindt, kan de grondwaterhuishouding hierdoor beïnvloed worden. Als gevolg van verminderde infiltratie kunnen grondwaterstanden verlagen (het effect hiervan op de omgeving is zeer beperkt) en regionaal gezien kunnen kwelstromen en bijvoorbeeld natuurgebieden negatief beïnvloed worden. Om deze effecten op te heffen of redelijkerwijs zoveel mogelijk te beperken blijkt uit het MER dat het hemelwater binnen de inrichting van Heideveld wordt opgevangen in een 2-tal infiltratievijvers (één ten westen van de weg en één ten oosten van de weg), welke het hemelwater afvoeren naar de bodem en het grondwater. Deze beide infiltratievijvers zijn als zodanig ook opgenomen in de inrichtingtekening bij de vergunningaanvraag. Deze uitgangspunten zijn opgenomen in §7.6 van het MER.

Daarnaast wordt bij onvoldoende ontwatering niet gekozen voor het draineren van het perceel, maar ophogen tot voldoende ontwatering is bereikt voor de beoogde functies. Zo wordt geen onnodig grondwater afgevoerd en wordt aangesloten bij het natuurlijke grondwatersysteem. De invloed van de realisatie van de twee inrichtingen binnen het concept NGB wordt hiermee als neutraal beoordeeld.

In §6.4 van de considerans is aangegeven dat alléén niet verontreinigd hemelwater van daken en terreindelen waarop geen bodembedreigende activiteiten plaatsvinden mogen worden geloosd op de bodem. Er is dus sowieso geen sprake van te lozen verontreinigd afvalwater, waardoor het naar onze mening onnodig is om de vervuiling van het te lozen water te toetsen.

22) Luchtwassers en dimensionering

Overwegingen

Ten aanzien van het niet of slecht functioneren van luchtwassers, zoals gebleken uit een in de provincie Brabant bij veehouders in 2009 uitgevoerd onderzoek, zijn naar onze mening in het besluit voldoende eisen opgenomen om te waarborgen dat dit wordt voorkomen (zie hoofdstuk 2 voorschriften). Deze eisen hebben betrekking op:

1. de uitvoering, gebruik en onderhoud van het luchtwassysteem;
2. de controle en inspectie van het luchtwassysteem.

Deze specifieke voorschriften zijn voor een belangrijk deel overgenomen uit de in §3.5.8 het Barim opgenomen voorschriften voor het houden van landbouwhuisdieren (zie §5.4 van de considerans). Gelet op het eerder in 2009 uitgevoerde onderzoek en de daarbij geconstateerde tekortkomingen is in het Barim opgenomen dat luchtwachtssystemen moeten zijn voorzien van een elektronisch monitoringssysteem, waarmee de parameters die van belang zijn voor een goede werking van het luchtwassysteem worden geregistreerd. Deze eisen uit het Barim voor elektronische monitoring zijn een op een overgenomen in de voorschriften 2.11 t/m 2.16 van het besluit.

Verder heeft vergunninghoudster in overleg met de gemeente Horst a/d Maas ervoor gekozen om bij de luchtwassers een webcam te plaatsen, waardoor controle van de binnen de inrichting aanwezige luchtwassystemen te allen tijde mogelijk is. Een en ander is vastgelegd in de tussen de gemeente en de ondernemers van het concept NGB op 5 juli 2001 ondertekende koopovereenkomst en anterieure exploitatieovereenkomst.

Voor wat betreft het naar behoren functioneren van de luchtwassystemen is de vergunninghoudster (lees Heideveld) in eerste instantie zelf verantwoordelijk. Daarnaast is het de taak van onze afdeling Handhaving en Monitoring om toe te zien dat de werking van de luchtwassystemen constant en goed is geweest. Bij het niet naleven van een vergunningvoorschrift wordt door onze afdeling Handhaving en Monitoring van de provincie Limburg een bestuursrechtelijk traject opgestart. Binnen dit traject krijgt men een keer de mogelijkheid om een overtreding ongedaan te maken (zogenaamde vooraankondiging bestuursrechtelijk handhaven). Als vervolgens uit de hercontrole blijkt dat de overtreding niet ongedaan is gemaakt wordt daadwerkelijk bestuursrechtelijk opgetreden (dwangsom of bestuursdwang). Bij het opleggen van een dwangsom is sprake van een boete in de vorm van een geldbedrag. De hoogte van deze dwangsom wordt per soort overtreding apart berekend.

De procedures met betrekking tot handhaving staan beschreven in hoofdstuk 18 van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht. De systematiek van beide wetgevingen laat het niet toe dat de procedures met betrekking tot handhaving in de milieuvergunning worden opgenomen.

Verder hebben reclamanten twijfels over de deugdelijkheid van de dimensionering. Allereerst is door reclamanten verder niet onderbouwd waarom men twijfels heeft over de deugdelijkheid van de dimensionering. Als eerste blijkt uit de bijlagen E en K van de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 dat er niet getwijfeld hoeft te worden over de juistheid van de dimensionering van de aangevraagde en vergunde luchtwassystemen.

Vervolgens zijn er naar onze mening in het besluit voldoende eisen opgenomen om ervoor te zorgen dat de maximale capaciteit van de luchtwassystemen is gewaarborgd (zie hoofdstuk 2 voorschriften). Deze specifieke voorschriften zijn voor een belangrijk deel overgenomen uit de in §3.5.8 het Barim opgenomen voorschriften voor het houden van landbouwhuisdieren (zie §5.4 van de considerans).

23) Co-vergisting

Overwegingen

In §4.3 van de considerans wordt uitgebreid ingegaan op de vraagstelling of er sprake is van 1 of 2 inrichtingen in de zin van artikel 1.1 van de Wm. Het varkensbedrijf heeft als zodanig wel bindingen met de inrichting van Kuijpers Onroerend Goed BV gelegen aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst (aanvoer mest met tankwagens dan wel een toekomstige pijpleiding naar de BEC, mede-eigenaar BEC, mogelijk afname energie BEC), maar deze bindingen zijn naar onze mening onvoldoende om beide bedrijven tezamen als één inrichting te beschouwen.

Verder hebben deze zienswijzen geen betrekking op de inrichting van Heideveld.

24) Afvalverwerking

Overwegingen

Deze zienswijzen hebben geen betrekking op de inrichting van Heideveld.

25) Mestoverschot en dierrechten

Overwegingen

Naar onze mening dienen aspecten inzake de te werven dierrechten te worden beschouwd in het kader van de Meststoffenwet. Een Wm-vergunning biedt hier geen ruimte toe.

26) Overheidssubsidie voor vergunningaanvrager

Overwegingen

Naar onze mening dienen aspecten inzake subsidieverlening (incl. kosten indienen van een vergunningaanvraag) te worden beschouwd in het kader van bijvoorbeeld een Subsidiebesluit. Een Wm-vergunning biedt hier geen ruimte toe.

C)

Middels brief van 12 augustus 2013, ingekomen 13 augustus 2013 zijn zienswijzen ontvangen van Maatschap Keijzers-Smits, Witveldweg 54 te Grubbenvorst.

Zienswijzen

1) Waardevermindering bedrijf als gevolg komst inrichting Heideveld

Overwegingen

Naar onze mening dienen aspecten inzake waardevermindering van een bedrijf (incl. planschade) te worden beschouwd in het kader van het lopende ruimtelijk ordeningsplan bij de gemeente Horst a/d Maas. Een Wm-vergunning biedt hier geen ruimte toe.

2) Verslechtering werkomgeving

3) verkeersoverlast

4) toename fijn stof, stank en geluid

Overwegingen

Als gevolg van de uitbreiding van de inrichting van Heideveld kan niet zondermeer gesteld worden dat de milieubelasting naar de (werk)omgeving voor alle milieuaspecten zondermeer zal toenemen. Immers uit een vergelijking van de vergunde en aangevraagde aantallen dieren en de daarmee samenhangende emissie van ammoniak, geur en fijn stof (zie tabellen §4.2 en §4.4 van de considerans) blijkt dat juist in de aangevraagde sprake is van afname van de milieubelasting.

Voor wat betreft de toename van het verkeer van en naar de inrichting en de hiermee samenhangende beoordeling van de indirecte hinder verwijzen wij hier allereerst nogmaals naar §6.8.1 van de considerans.

In het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport is uitgegaan dat het verkeer van en naar de inrichting van Heideveld zowel gebruik maakt van de Losbaan (noordelijke ontsluiting) als de Witveldweg (zuidelijke ontsluiting). Voor een betere ontsluiting van het LOG Witveldweg en vanuit veiligheidsoogpunt is bij de berekeningen rekening gehouden dat het verkeer van en naar de inrichting van Heideveld zoveel mogelijk gebruik maakt van de Witveldweg (zuidelijke ontsluiting). Bij de beschouwing van de route Zuid B (zie paragraaf 5.4 geluidrapport), waaraan de woning Witveldweg 54 is gelegen, is aangegeven dat met name lichte motorvoertuigen en vrachtwagens voor mesttransport naar de inrichting van Kuijpers gebruik zullen maken van deze route.

Op basis van de aangevraagde verkeersbewegingen wordt bij de woning Witveldweg 54 (adres reclamant) een equivalente geluidniveau berekend van maximaal 46 en 31 dB(A) in respectievelijk de dag- en nachtperiode. Hiermee wordt voldaan aan de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) en 40 dB(A) in respectievelijk de dag- en nachtperiode.

Verder is relevant op te merken dat de varkensmest voor verdere be- en verwerking deze in eerste instantie met vrachtwagens via de Witveldweg wordt getransporteerd naar de BEC binnen de inrichting van Kuijpers Onroerend Goed BV gelegen aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst. Inmiddels is bekend geworden dat het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie ermee instemd om mesttransport per pijpleiding onder voorwaarden mogelijk te maken, door dit per 1 oktober 2011 in de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet op te nemen. Dit betekent concreet dat in de toekomst een aanzienlijk deel van het verkeer van en naar de inrichting over de Witveldweg zal komen te vervallen.

D)

Middels fax en brief van 12 augustus 2013, respectievelijk ingekomen 12 augustus en 13 augustus 2013, zijn zienswijzen ontvangen van Boels Zanders Advocaten namens:

	Naam	Straat	Postcode	Plaats
1	Vereniging behoud de Parel	Winterheide 3	5971 GD	Grubbenvorst
2	P.TH.J. Schreurs	aan De Bisweide 62	5971 AZ	Grubbenvorst
3	P.J.J.M. Geurts	Blauwververstraat 77	5961 KH	Horst

4	A.G.M. Strous	Molenveld 12	5971 CN	Grubbenvorst
5	J.M.F. Obers	Schoolstraat 4	5971 BH	Grubbenvorst
6	F.P. Hoek	Meerlosebaan 22	5971 NW	Grubbenvorst
7	J.G.L. Kurstjens	Meerlosebaan 7	5971 NW	Grubbenvorst
8	P.J.H. van Rengs	Meerlosebaan 16	5971 NW	Grubbenvorst
9	P. van Raak	Burgemeester Cremersstraat 9	5971 VB	Grubbenvorst
10	P.A.A.M. Aerdt- Geurts en B. Aerdt	Losbaan 31	5971 PA	Grubbenvorst
11	E. Vullings	Losbaan 44	5973 RL	Lottum
12	J.P.A. Litjens	Horsterweg 47c	5971 ND	Grubbenvorst
13	L. Brutsaert	Reuveltweg 20	5971 CW	Grubbenvorst

Zienswijzen

1) Algemeen

1.1) Uitspraak ABRS van 2 april 2013

Overwegingen

Op verzoek van de heer Wynands (advocaat reclamanten) hebben wij middels onze e-mail van 10-09-2013 gehoor gegeven aan het verzoek om bewijstukken te overleggen waaruit blijkt dat het ontwerpbesluit op de juiste wijze is gepubliceerd. In deze e-mail hebben wij een tweetal links toegevoegd naar:

- De Trompetter E3 Journaal Venlo-Helden, editie 3 juli 2013;
- De Trompetter E3 Journaal Venray-Horst, editie 3 juli 2013.

In beide edities van De Trompetter zijn de publicaties terug te vinden van het ontwerpbesluit.

1.2) Wijzingen ten opzichte van de vernietigde revisievergunning

Overwegingen

Op ons rust de plicht om te beslissen op een aanvraag. De onderhavige aanvraag is door de aanvulling van 14 juni 2013, ingekomen 18 juni 2013, gewijzigd. Daardoor zijn wij genooddaakt om een andere afweging te maken dan wij in ons besluit van 14 augustus 2012 hebben vastgesteld. Deze gedeeltelijk nieuwe afweging hebben wij kenbaar gemaakt in ons nieuwe ontwerpbesluit van 25 juni 2013. Dit nieuwe ontwerpbesluit (inclusief vergunningaanvraag en aanvullende gegevens, rapport referentieniveau omgevingsgeluid, verspreidingsberekeningen luchtkwaliteit, MER en en aanvulling) hebben op de juiste wijze ter inzage gelegd.

1.3) Aanvulling aanvraag te omvangrijk

Overwegingen

De aanvraag om een vergunning van 15 oktober 2010 is niet ingetrokken, maar met de aanvulling van 14 juni 2013, ingekomen 18 juni 2013, gewijzigd. Het zien van de aanvulling als een nieuwe aanvraag heeft als gevolg dat er twee verzoeken om een vergunning liggen.

Daarnaast mag vergunninghoudster zijn aanvraag wijzigen. Het is aan het bevoegd gezag om ervoor zorg te dragen dat derden, door een ingrijpende wijziging, niet worden benadeeld. Doordat na de aanvulling een nieuw ontwerpbesluit is vastgesteld en ter inzage is gelegd zijn derden naar onze mening niet benadeeld

2) Formele aspecten

2.1) Looptijd

Overwegingen

Na de verlening van de onderhavige Wm-vergunning wordt deze vergunning gelijkgesteld met een omgevingsvergunning voor de betrokken activiteit. In het overgangsrecht is ook vastgesteld dat een beperking of een voorschrift waarbij is bepaald dat de betrokken vergunning slechts geldt voor een bepaalde termijn vervalft. Dit betekent dat een vergunning wordt verleend voor een periode voor 10 jaar en dat deze beperking met het van kracht en onherroepelijk worden van de vergunning vervalft. Het opnemen van deze beperking treft dan ook geen doel en kan misleidend zijn. Vandaar dat in §3.6 van de considerans is aangegeven dat gezien het geldende overgangsrecht er geen sprake zal zijn van een tijdelijke vergunning.

2.2.1) Geen overzicht van bij vergunning behorende stukken

Overwegingen

Wij delen niet de mening van reclamanten dat bij het besluit geen lijst is gevoegd met de daarbij behorende stukken. Immers in hoofdstuk 2 van de considerans is voor de duidelijkheid een leeswijzer opgenomen. In deze leeswijzer is precies aangegeven wanneer de vergunningaanvraag en de bijbehorende aanvullende stukken allemaal zijn ingediend in het kader van de doorlopen me.r.-procedure en vergunningprocedure in de zin van de Wet milieubeheer.

Daarnaast is in de considerans bij de verschillende milieuaspecten (o.a. geur, geluid en luchtkwaliteit) duidelijk aangegeven welke documenten c.q. rapporten zijn gebruikt bij de milieuhygiënische beoordeling van deze milieuaspecten.

Naar de mening van reclamanten zijn de in de considerans opgenomen verwijzingen naar welke documenten c.q. rapporten zijn gebruikt onduidelijk. Zo wordt een enkele maal verwezen naar de opsteller van het rapport, de datum en de titel genoemd, maar in alle andere gevallen wordt een volledige vermelding achterwege gelaten. Als voorbeeld wordt verwezen naar het in §6.7.5 van de considerans genoemde brandveiligheidsrapport waarbij alleen wordt verwezen naar de aanvullende gegevens.

Zoals genoemd door reclamanten wordt in de considerans inderdaad op verschillende manieren verwezen naar welke documenten c.q. rapporten zijn gebruikt bij de milieuhygiënische beoordeling. Echter dit gegeven doet naar onze mening niets af aan het feit dat niet duidelijk zou zijn welke documenten c.q. rapporten zijn gebruikt.

Verder blijkt uit H3 van de considerans welke stukken als zodanig onderdeel uitmaken van de vergunning.

In het dictum is opgenomen dat “dat de volgende stukken onderdeel uitmaken van de vergunning”:

- ingekomen Wm-aanvraag van 30 september 2010;
- ingekomen aanvullende gegevens van 25 februari 2011, voor zover het betreft het brandveiligheidsrapport;
- ingekomen aanvullende gegevens van 18 juni 2013)^[1];

tenzij daarvan mag of moet worden afgeweken op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften.”

Duidelijk is ons inziens dan ook dat de bovengenoemde stukken onderdeel zijn van de vergunning. Alle stukken die behoren tot de aanvraag en geen onderdeel zijn van de vergunning hebben gelijktijdig met het besluit ter inzage gelegen. Voldoende duidelijk is dan ook welke documenten ten grondslag hebben gelegen aan de aanvraag en welke documenten onderdeel zijn van de vergunning.

2.2.2) Diverse stukken niet ter inzage gelegd

Overwegingen

Naar onze mening hebben alle relevante stukken (vergunningaanvraag en aanvullende gegevens, rapport referentieniveau, verspreidingsberekeningen luchtkwaliteit, MER en aanvulling) op de juiste wijze ter inzage gelegen bij de gemeente Horst a/d Maas en de provincie Limburg. Voor de daadwerkelijke inzage van deze stukken zal men zich dus moeten wenden tot de gemeente Horst a/d Maas en de provincie Limburg.

Aangezien de ingediende Wm-aanvraag dateert van voor 1 oktober 2010 betekent dit op grond van het overgangsrecht dat het oude recht op deze besluitvorming van toepassing is. De door appellanten genoemde habitatgeschiktheidsbeoordeling is uitgevoerd in het kader van de Flora- en faunawet (Ff-wet). Een eventuele noodzaak tot een ontheffing op basis van de Ff-wet staat vergunningverlening op basis van de Wm niet in de weg, aangezien er geen coördinatie is tussen beide wetgevingen.

Voor wat betreft het op 23 september 2011 ingekomen advies van het Waterschap Peel en Maasvallei (kenmerk VenH/caen/2011.12101 van 22 september 2011) blijkt inderdaad dat dit deze niet ter inzage heeft gelegen. Echter dit ingekomen advies is integraal overgenomen in paragraaf 5.1 van de considerans.

Het door reclamanten aangehaalde GGD onderzoek wat is genoemd in H7 van de considerans is als zodanig niet ter inzage gelegd, omdat dit onderzoek redelijkerwijs niet nodig is voor de beoordeling van het ontwerpbesluit.

Het gegeven dat mogelijk niet alle stukken digitaal beschikbaar zijn geweest wil naar onze mening zeker niet zeggen dat niet alle relevante bovengenoemde stukken op de juiste wijze ter inzage hebben gelegen bij de gemeenten Horst a/d Maas en de provincie Limburg.

^[1] de aanvulling betreft de oorspronkelijke aanvraag van 30 september 2010 welke voor de overzichtelijkheid als totaal document is toegevoegd. Het gaat hierbij om het verwijderen van fouten en onduidelijkheden uit de oorspronkelijke aanvraag en nieuwe aanvullingen.

2.3) Wijziging/ aanvulling aanvraag van 18 juni 2013

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten zijn de in het kader van de aanvraag opgestelde onderzoeken en rapporten, die niet zijn geactualiseerd met de aanvullende gegevens van 18 juni 2013, niet meer up to date als gevolg van wijzigingen in de wet- en regelgeving en het tijdsverloop. Met de aanvulling van 18 juni 2013 is de aanvraag aangevuld met een nieuw akoestisch rapport, nieuwe geurverspreidingsberekeningen en nieuwe verspreidingsberekeningen voor luchtkwaliteit.

Allereerst is door reclamanten niet aangegeven welke onderzoek en rapporten niet meer actueel zouden zijn. Daarnaast is het zo dat bij onze afwegingen voor de verschillende milieuaspecten is uitgegaan van de meest recente onderzoek en rapporten en ook de meest recente wet- en regelgeving. Dat het MER inmiddels dateert uit 2009 doet naar onze mening niks af aan de deugdelijkheid van de rapportage en de onderbouwing van dit besluit. Het is onoverkomelijk dat er de nodige tijd zit tussen het MER en de Wm-vergunning. Relevante ontwikkelingen en wijzigingen in de milieuwet- en regelgeving die zich na het MER hebben voorgedaan zijn meegenomen in de laatste aanvulling op de vergunningaanvraag en in dit besluit.

Naar onze mening is het opnieuw uitvoeren van alle onderzoek en het MER, zoals verlangt door reclamanten, dan ook niet aan de orde.

2.4) Één inrichting

Overwegingen

Allereerst verwijzen wij hier naar onze overwegingen betreffende zienswijze 11 van de brieven A en B.

Om sprake te zijn van een inrichting dient een organisatorische binding aanwezig te zijn. Deze organisatorische binding wordt geacht aanwezig te zijn als een (rechts)persoon zeggenschap heeft over de activiteiten die binnen de inrichting worden uitgevoerd. De drijver van de inrichting heeft het dan in zijn macht om de inrichting conform haar vergunning te laten functioneren. Dat betekent bij meerdere (rechts)personen dat de ene macht/zeggenschap kan uitoefenen over de ander. Het concept NGB is een samenwerkingsverband, dat betekent dat de ene rechtspersoon geen zeggenschap heeft over de andere rechtspersoon. Nu deze organisatorisch binding ontbreekt is er geen sprake van een inrichting.

2.5) Redelijkheid te verwachten ontwikkelingen

Overwegingen

Door reclamanten worden een aantal ontwikkelingen in het LOG Witveld genoemd die meegenomen hadden moeten worden in het MER en de vele aan het besluit ten grondslagliggende onderzoeken. Voor wat betreft deze ontwikkelingen hebben wij de volgende informatie ontvangen van de gemeente Horst aan de Maas:

- Voor Maatschap Hendrixx-van de Laak op de locatie Losbaan 12 is op 13 juli 2010 een projectbesluit ex artikel 3.10 Wro vastgesteld en bouwvergunning verleend. De aanvraag dateerde van 18 februari 2010;

- Voor het vleesvarkensbedrijf van H.G. Coenders op de locatie Losbaan 26 is bij besluit van 20 oktober 2009 vrijstelling ex artikel 19, lid 2 WRO verleend en op 23 oktober 2010 bouwvergunning verleend;
- Voor de eerste vleeskalverenstal van Maatschap Klopman is bij besluit van 9 april 2009 vrijstelling ex artikel 19, lid 2 WRO en reguliere bouwvergunning verleend;
- Voor de tweede vleeskalverenstal van Maatschap Klopman is bij besluit van 17 april 2012 een omgevingsvergunning verleend;
- Voor de vergroting van de containervelden bij Frank Coenders BV en het oprichten van een teeltondersteunende kas is op 4 januari 2011 een projectbesluit ex artikel 3.10 Wro en bouwvergunning verleend;
- Gedeeltelijke intrekking Wm-vergunning varkens- en paardenhouderij P.M. Vullings gelegen aan de Witveldweg 55 en 60 bij besluit van 5 juli 2012;
- Gedeeltelijke intrekking Wm-vergunning varkens- en paardenhouderij P.M. Vullings gelegen aan de Witveldweg 55 en 60 bij besluit van 27 december 2012;
- Milieuneutrale wijziging van de inrichting van Jos Hagens gelegen aan de Witveldweg 48 voor de bouw van een loods bij besluit van 7 juli 2011;
- Milieuneutrale wijziging van de inrichting van Jos Hagens gelegen aan de Witveldweg 48 voor de wijziging van de co-vergistinginstallatie bij besluit van 28 juni 2012;
- Omgevingsvergunning voor de uitbreiding van de varkenshouderij van Witveldweg BV gelegen aan de Witveldweg 44 bij besluit van 28 februari 2013.

In artikel 8.8, eerste lid aanhef onder c van de Wet milieubeheer (Wm) is opgenomen dat het bevoegd gezag bij een beslissing om een aanvraag in ieder geval betreft: redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu.

Volgens vaste jurisprudentie wordt onder een redelijkerwijs te verwachten ontwikkeling in ieder geval verstaand een verleende bouwvergunning, een aangevraagde bouwvergunning waarvoor een vrijstellingsprocedure is opgestart en een toekomstig gebruik van een aangrenzend perceel als tuinbouwgrond. Verder volgt uit jurisprudentie dat de volgende ontwikkelingen onvoldoende concreet zijn om te worden aangemerkt als een redelijkerwijs te verwachten ontwikkeling: nieuw bestemmingsplan niet vastgesteld en goedgekeurd, voorontwerpbestemmingsplan, voorontwerpfase bestemmingsplan, geen bouwvergunning, beroep tegen weigering bouwvergunning, beroep tegen bestemmingsplan, bouwplannen in strijd met nieuwe bestemmingsplan, beeindigen feitelijke bewoning door ingezet handhavingstraject onzeker.

De door Reclamanten genoemde ontwikkelingen kunnen op grond van artikel 8.8, eerste lid aanhef onder c van de Wm en vaste jurisprudentie als een redelijkerwijs te verwachten ontwikkeling worden aangemerkt. Echter bij de beslissing op de door Heideveld ingediende aanvraag hoeven deze ontwikkelingen niet te worden meegenomen, omdat deze ontwikkelingen niet van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu. Immers bij de vergunningverlening van Heideveld is de individuele milieubelasting inzichtelijk gemaakt en hoeft geen rekening te worden gehouden met de effecten van andere bedrijven (cumulatie). Daarnaast is bij de beoordeling en toetsing van de door Heideveld veroorzaakte milieubelasting rekening gehouden met de in de omgeving van de inrichting gelegen te beschermen maatgevende objecten.

2.6) Voorschriften

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten is bij voorschrift 5.1 sprake van een doelvoorschrift en is onterecht geen controlevoorschrift opgenomen, waarmee niet is voldaan aan artikel 8.12 lid 4 van de Wm.

Uit de tekst van artikel 8.12, vierde lid, volgt dat, voor zover aan de vergunning doelvoorschriften zijn verbonden, in ieder geval ook één of meerdere controlevoorschriften als bedoeld in het vierde lid aan de vergunning dienen te worden verbonden. Hierbij bestaat - zoals de Afdeling in de uitspraak van 20 december 2006 in zaak no. 200605039/1 heeft overwogen - geen ruimte voor een afweging door het bevoegd gezag.

In §6.5.1 van de considerans is bij de toetsing aan de Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB) aangegeven dat de in potentie bodembedreigende activiteiten in de vergunningaanvraag (zie tabblad L) zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. Uit de resultaten van deze toetsing blijkt dat binnen de inrichting van Heideveld diverse voorzieningen zijn getroffen om bodemverontreiniging te voorkomen, waardoor een verwaarloosbaar bodemrisico zoals gedefinieerd in de NRB wordt bereikt.

Verder is in §5.4 en §6.5.1 van de considerans aangegeven dat afdeling 2.4 (bodem) van het Barim rechtstreeks van toepassing is op een inrichting type C waartoe een IPPC-installatie behoort, zoals in de situatie van Heideveld. Deze afdeling is dus volledig van toepassing is en heeft dus niet alleen betrekking op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting van Heideveld waarop Hoofdstuk 3 Barim van toepassing is. Dit betekent concreet dat de binnen de inrichting van Heideveld uitgevoerde activiteiten uitputtend zijn geregeld in het Barim, waardoor het niet nodig is om voorschriften voor bodembescherming op te nemen in de vergunning.

Zo is in artikel 2.9 Barim een controlevoorschrift opgenomen met betrekking tot de bodembeschermende voorzieningen en bodembeschermende maatregelen. Daarnaast is in het Barim het aspect bodem voor alle activiteiten uitputtend geregeld, waardoor het niet toegestaan is om maatwerkvoorschriften te stellen.

Verder zijn reclamanten van mening dat ook ten aanzien van emissiewaarden geen controleverplichting is opgelegd. Allereerst is onduidelijk welke emissiewaarden door reclamanten precies worden bedoeld. Verder is relevant dat voor wat betreft de milieuaspecten ammoniak en geur geen doelvoorschriften zijn opgenomen. Om de aangevraagde en vergunde huisvestingsystemen te laten voldoen aan de in de Rav en Rgv opgenomen emissiewaarden zijn middel- en controlevoorschriften opgenomen voor de aanwezige luchtwassystemen.

Verder zijn wij in tegenstelling tot reclamanten van mening dat voor wat betreft het milieuaspect geluid in voorschrift 7.4 een controlevoorschrift is opgenomen of aan de gestelde doelvoorschriften 7.2 en 7.3 wordt voldaan.

Bij voorschrift 6.1 is nadrukkelijk geen sprake van een doelvoorschrift, omdat deze in combinatie moet worden gezien met de in het goedgekeurde brandveiligheidsrapport opgenomen maatregelen en voorzieningen voor brandpreventie (zie §6.7.5 van de considerans).

3) Samenhang overige wetgeving

3.1) Milieueffectrapportage (MER)

Overwegingen

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat de categorieën 35 en 39.2 genoemd in onderdeel D van de bijlage behorende bij het Besluit milieueffectrapportage niet van toepassing zijn op de door Heideveld aangevraagde activiteiten.

Los hiervan begrijpen wij niet wat reclamanten hiermee willen bereiken, omdat op basis van de aangevraagde opschaling van de veehouderij een m.e.r.-procedure is doorlopen met als resultaat een MER. In dit MER zijn alle aangevraagde activiteiten beschouwd.

3.1.1) Procedureverloop

Overwegingen

Het opgestelde MER is een project-MER, dat dienst doet bij de besluitvorming over de milieuvergunning. Over dit MER heeft de m.e.r.-commissie een positief toetsingadvies uitgebracht. Daarnaast is dit MER als 'achtergronddocument' gebruikt voor het door de gemeente te nemen besluit in het kader van de Wet op de ruimtelijke ordening (Wro).

Vooruitlopend op het opstellen van een nieuw bestemmingsplan wordt voor de beide inrichtingen binnen het concept NGB een projectbesluit doorlopen. De inhoud van het besluit MER dient als basis voor de onderbouwing.

Om alle ontwikkelingen binnen het LOG Witveldweg binnen het mogelijk te maken stelt de gemeente Horst a/d Maas een herziening van het bestemmingsplan op. Het bestemmingsplan is onder andere kaderstellend voor de nieuwvestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven in het LOG Witveldweg. Ten behoeve van de besluitvorming is een plan-m.e.r.-procedure doorlopen.

De gemeenteraad van Horst aan de Maas is bevoegd voor de planologische procedures en daarmee ook voor het opstellen van een plan-m.e.r.

Inmiddels is op 16 oktober 2012 door de m.e.r.-commissie het definitieve toetsingadvies uitgebracht over het plan-mer (rapportnummer 2374-98).

Het MER en de bijlagen voor het LOG Witveldweg geeft volgens de Commissie een goed beeld van het voornemen en de relevante milieuaspecten. Naast traditionele aspecten is ook uitgebreid ingegaan op het aspect volksgezondheid. Echter volgens de Commissie maakt het MER en de aanvulling niet aannemelijk dat aantasting van natuurlijke kenmerken van de omliggende Natura 2000-gebieden kan worden uitgesloten. De effectiviteit van de in de aanvulling opgenomen maatregelen is onvoldoende aangetoond. Hierdoor ontbreekt volgens de Commissie essentiële informatie voor de besluitvorming.

Alhoewel sprake is van een negatief toetsingadvies is de gemeente Horst a/d Maas nog steeds voornemens om planologische medewerking te verlenen aan het initiatief van Heideveld. Dit blijkt wel uit het gegeven dat Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas middels besluit van 30 oktober 2012 voor het initiatief van Heideveld Beheer BV de reguliere bouwvergunning fase 1 en projectbesluit ex artikel 3.10 Wet voor ruimtelijke ordening hebben verleend. De reguliere bouwvergunning fase 1 en het projectbesluit zijn gepubliceerd op 15 november 2012. Gedurende de beroepstermijn van zes weken is beroep ingesteld bij de Rechtbank.

De door reclamanten genoemde paragraaf 14.2 Wm is van toepassing op de coördinatie van milieueffectrapporten. In sommige situaties is coördinatie dan inderdaad voorgeschreven. Of coördinatie inderdaad verplicht is, hangt af van het soort besluiten/plannen waarvoor een MER wordt opgesteld:

- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit gelijktijdig een besluit en een plan worden voorbereid (art. 14.4b);
- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit of met elkaar samenhangende m.e.r.-plichtige activiteiten meerdere plannen worden voorbereid (art. 14.4c);
- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit of met elkaar samenhangende m.e.r.-plichtige activiteiten meerdere besluiten gelden (art. 14.5 en art. 14.12).

Het moet dus gaan om besluiten/plannen waarvoor een MER móet worden gemaakt op basis van het Besluit mer, dus bij een mer-plicht of als het bevoegd gezag op basis van een mer-beoordeling een mer heeft opgelegd. Op basis van bovengenoemde artikelen kun je nagaan of er wellicht coördinatie tussen de opgestelde milieueffectrapporten is voorgeschreven. In dit kader wordt door appellaten vewezen naar de artikelen 14.4b en 14.5 lid 1 uit paragraaf 14.2 van de Wm. Naar onze mening kan er sowieso geen sprake van zijn dat er op basis van beide artikelen een coördinatieplicht is.

Uit het voorgaande blijkt dat in de situatie van Heideveld niet één integraal MER is opgesteld, omdat beide m.e.r.-procedures niet gelijktijdig met elkaar zijn opgelopen. Daarnaast is de procedure voor het project-MER en het plan-MER bij twee verschillende bevoegde gezagen doorlopen. Essentieel daarbij te vermelden is het feit, dat het besluit-MER specifiek is bedoeld om de vergunningverlening van de beide inrichtingen (Heideveld en Kuijpers) binnen het concept NGB mogelijk te maken.

Daarentegen is het opgestelde plan-MER breder dan alleen de beide inrichtingen binnen het concept NGB. Immers om alle ontwikkelingen binnen het LOG Witveldweg mogelijk te maken stelt de gemeente Horst a/d Maas een herziening van het bestemmingsplan op. Het bestemmingsplan is onder andere kaderstellend voor de nieuwvestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven in het LOG Witveldweg.

3.1.2) Commissie m.e.r.

Overwegingen

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat uit het door de m.e.r.-commissie op 21 juni 2011 uitgebrachte positieve toetsingadvies duidelijk blijkt dat het MER (inclusief de aanvullingen) de essentiële informatie biedt voor de besluitvorming over de milieuvergunning. Dit definitieve toetsingadvies is zowel terug te vinden op de site van de provincie Limburg als de site van de m.e.r.-commissie (<http://www.commissiemer.nl/advisering/afgerondeadviezen/1830>).

Daarnaast is op 16 oktober 2012 door de m.e.r.-commissie het definitieve toetsingadvies uitgebracht over het plan-mer (rapportnummer 2374-98).

Het MER en de bijlagen voor het LOG Witveldweg geeft volgens de Commissie een goed beeld van het voornemen en de relevante milieuaspecten. Naast traditionele aspecten is ook uitgebreid ingegaan op het aspect volksgezondheid. Echter volgens de Commissie maakt het MER en de aanvulling niet aannemelijk dat aantasting van natuurlijke kenmerken van de omliggende Natura 2000-gebieden kan worden uitgesloten. De effectiviteit van de in de aanvulling opgenomen maatregelen is onvoldoende aangetoond. Hierdoor ontbreekt volgens de Commissie essentiële informatie voor de besluitvorming.

Alhoewel sprake is van een negatief toetsingadvies is de gemeente Horst a/d Maas nog steeds voornemens om planologische medewerking te verlenen aan het initiatief van Heideveld. Dit blijkt wel uit het gegeven dat Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas middels besluit van 30 oktober 2012 voor het initiatief van Heideveld Beheer BV de reguliere bouwvergunning fase 1 en projectbesluit ex artikel 3.10 Wet voor ruimtelijke ordening hebben verleend. De reguliere bouwvergunning fase 1 en het projectbesluit zijn gepubliceerd op 15 november 2012. Gedurende de beroepstermijn van zes weken is beroep ingesteld bij de Rechtbank.

Gelet op het voorgaande zijn wij van mening dat het negatieve toetsingadvies van de m.e.r.-commissie inzake het opgestelde MER voor het LOG Wildweg geen reden is dat de revisievergunning voor vernietiging in aanmerking komt.

3.1.3) Procedures bij grensoverschrijvende milieugevolgen

Overwegingen

Ingevolge artikel 2:14, tweede lid, van de Awb, geschiedt de verzending van berichten die niet tot een of meer geadresseerden zijn gericht, niet uitsluitend elektronisch, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

Ingevolge artikel 3:11, eerste lid, van de Awb, legt het bestuursorgaan het ontwerp met de daarop betrekking hebbende stukken die redelijkerwijs nodig zijn voor een beoordeling van het ontwerp, ter inzage.

Ingevolge artikel 3:12, eerste lid, van de Awb, geeft het bestuursorgaan, voorafgaand aan de terinzagelegging, in een of meer dag-, nieuws-, of huis-aan-huisbladen of op een andere geschikte wijze kennis van het ontwerp. Volstaan kan worden met het vermelden van de zakelijke inhoud.

Ingevolge artikel 3:15, eerste lid, van de Awb, kunnen belanghebbenden bij het bestuursorgaan naar keuze schriftelijk of mondeling hun zienswijze over het ontwerp naar voren brengen.

Wij hebben de kennisgeving van het ontwerpbesluit zowel elektronisch (op de website van de provincie Limburg) als niet-elektronisch gepubliceerd. Deze niet-elektronische publicatie heeft plaatsgevonden in huis-aan-huisblad:

- De Trompetter E3 Journaal Venlo-Helden, editie 3 juli 2013;
- De Trompetter E3 Journaal Venray-Horst, editie 3 juli 2013.

Daarnaast hebben wij een individuele kennisgeving verzonden aan alle reclamanten die zienswijzen hebben ingediend tegen het ontwerpbesluit en het MER.

De bovenstaande huis-aan-huisbladen worden niet bezorgd in Duitsland. Zoals bovenstaande vermeld is wel zo dat de kennisgeving is gepubliceerd op de website van de provincie Limburg.

Relevant is dat de inrichting van Heideveld is gelegen op een afstand van ongeveer 8 kilometer van de Nederlands-Duitse grens en op ongeveer 8,5 kilometer afstand van de dichtstbijzijnde woning in Duitsland. Gelet op deze afstand is het onaannemelijk dat in Duitsland milieugevolgen van de inrichting van Heideveld kunnen worden ondervonden, zodat publicatie van de kennisgeving in Duitsland achterwege kan blijven gebleven (zie uitspraak ABRS van 2 april 2013 in zaaknr. 201209484/1/A4).

De m.e.r.-richtlijn van de EG, het Espoo-verdrag en de omzetting in nationale regelgeving bevatten alleen de hoofdlijnen voor deelname en overleg voor de uitvoering van milieu-effectrapportage. Vandaar dat op 17 mei 2005 het voormalige ministerie van VROM (nu IenM) het Bondsministerie van Milieuzaken, Natuurbescherming en Veiligheid van Nucleaire Installaties van de Bondsrepubliek Duitsland een gezamenlijke verklaring hebben vastgesteld. In deze verklaring is bepaald dat het bevoegd gezag het mogelijk benadeelde buurland bij alle projecten dient te betrekken die op een afstand van ten hoogste 5 kilometer van de grens zullen worden gerealiseerd, voorzover voor deze projecten een milieu-effectrapportage wordt uitgevoerd. Van het betrekken van het buurland kan bij uitzondering worden afgezien wanneer onomstotelijk vaststaat dat aanzienlijke milieueffecten in het buurland zijn uitgesloten. Projecten die buiten de 5 kilometer grens worden uitgevoerd dient het bevoegd gezag het benadeelde buurland te betrekken voorzover het de inschatting van het bevoegd gezag is dat er aanzienlijke gevolgen voor het milieu zouden kunnen optreden.

Nu de inrichting Heideveld is gelegen op 8 kilometer van de Duitse grens behoeft Duitsland slechts bij de procedure te worden betrokken als er sprake is van belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu. Los van de vraag of onder belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu ook significante effect op een Natura 2000-gebied wordt verstaan is er sprake van een verlaging van de stilstofdepositie op het Duitse Natura 2000-gebied 'Hangmoor Damerbruch', zie aanvulling van 18 juni 2013. Er is dan ook geen sprake van significante effecten op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Conform de gezamenlijke verklaring hoeven wij Duitsland niet in de m.e.r.-procedure te betrekken dan wel het besluit in Duitsland bekend te maken.

3.2) Wet Bibob

Overwegingen

In de Beleidslijn Bibob Provincie Limburg, deze is meegezonden met het Bibob-vragenformulier, is omschreven op welke wijze een Bibob-toets wordt uitgevoerd. Deze beleidslijn is te raadplegen op www.overheid.nl (onder lokale regelingen). Deze vragenlijst is op 9 augustus 2010 naar Heideveld Beheer B.V. verzonden. Vervolgens hebben wij van Heideveld Beheer B.V. op 3 januari 2011 de ingevulde vragenlijst ontvangen.

In de beleidslijn wordt aangegeven dat aan de hand van de door aanvrager ingevulde vragenformulieren door de provincie een Bibob-screening wordt uitgevoerd. In het kader van deze Bibob-screening wordt aan de hand van de volgende indicatoren beoordeeld of er redenen aanwezig zijn om Bureau Bibob te verzoeken om advies uit te brengen als bedoeld in artikel 9 van de Wet Bibob. Deze indicatoren zijn: onduidelijkheid over de bedrijfsstructuur, of de activiteiten in en/of in de directe omgeving van de onderneming; onduidelijkheid over de financiering van het bedrijf; onduidelijkheid over de omstandigheden in de persoon van de aanvrager; onduidelijkheid over de financierder van de onderneming of de eigenaar van het pand/de inrichting waarin de onderneming is gevestigd; andere omstandigheden die ons doen vermoeden dat er sprake is van een ernstig gevaar dat de vergunning zal worden gebruikt voor het plegen van strafbare feiten, of het gebruiken van voordelen uit strafbare feiten; andere omstandigheden die ons doen vermoeden dat ter verkrijging van de aangevraagde vergunning een strafbaar feit is gepleegd.

Wij zijn tot de conclusie komen dat er geen gevaar is dat met de aangevraagde omgevingsvergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen geld benut zal worden, Bureau Bibob is derhalve niet om advies gevraagd. Wij hebben, conform onze provinciale beleidslijn, in dit geval de vergunningsaanvraag op de gebruikelijke wijze voortgezet.

Ingevolge artikel 28 van de Wet Bibob is een ieder die krachtens de Wet Bibob de beschikking krijgt over gegevens met betrekking tot een derde, verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voorzover een bij deze wet gegeven voorschrift mededelingen toelaat. Wij nemen in de vergunning dan ook niet meer gegevens op dan strikt noodzakelijk is voor de motivering van het besluit.

3.3) Natuurbeschermingswet 1998

Overwegingen

Zie onze overwegingen betreffende zienswijze 14 van de brieven A en B.

3.4) Flora- en faunawet

Overwegingen

In §5.8 van de considerans hebben wij gesteld dat de overwegingen in het kader van de Flora en faunawet vallen onder de werkingssfeer van die wet en daarom buiten het kader van de Wet milieubeheer. Een eventuele noodzaak tot een ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet staat vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer niet in de weg, aangezien er geen coordinatie is tussen beide wetgevingen. Of al dan niet daadwerkelijk een ontheffing moet worden aangevraagd bij de Dienst Regelingen van het ministerie van Economische Zaken (EZ) valt onder de eigen verantwoordelijkheid van Heideveld. Het is wel zo dat als derden van mening zijn dat Heideveld bij het inwerking zijn van de inrichting moet beschikken over een ontheffing en deze niet heeft, een handhavingverzoek kan worden ingediend bij de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) van het ministerie van EZ.

3.5) Waterwet

Overwegingen

Zie onze overwegingen betreffende de ambtshalve wijziging ten opzichte van het ontwerpbesluit (H8 van de considerans).

Verder hebben wij bij de ter inzagelegging van het definitieve besluit ook het advies van het Waterschap Peel en Maasvallei ter inzage gelegd. Hiervoor hebben wij gekozen om reclamanten te laten zien dat wij het advies van het Waterschap een op een hebben overgenomen in het definitieve besluit.

3.6) Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer (Barim)

Overwegingen

In de zienswijzen wordt door reclamanten gevraagd toe te lichten waarom §5.4 van de considerans (Barim) nieuw is ten opzichte van de eerder vernietigde Wm-revisievergunning.

Middels uitspraak van 2 april 2013 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) de eerder door ons College bij besluit van 14 augustus 2012 aan Heideveld verleende Wm-revisievergunning vernietigd (zie §3.4 van de considerans).

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat §5.4 van de considerans (Barim) niet nieuw is ten opzichte van het vernietigde besluit. Immers in §5.4 van de considerans van het vernietigde besluit werd ook aandacht besteed aan het Barim. Het is wel zo dat er een groot verschil zit in uitgebreidheid van de afweging. Dit heeft ermee te maken dat ten tijde van het vernietigde besluit van 14 augustus 2012 op een

inrichting type C waartoe een IPPC-installatie behoort, zoals in de situatie van Heideveld, het Barim niet van toepassing was.

Inmiddels is vanaf 1 januari 2013 het Barim zodanig gewijzigd dat een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort (IPPC-bedrijven) is aangewezen als een type C-inrichting (zie definitie artikel 1.2 Barim). Op deze inrichtingen is dus bijvoorbeeld hoofdstuk 3 van het Barim van toepassing en kunnen delen van hoofdstuk 2 relevant zijn. Ook kan hoofdstuk 5 voor grotere stookinstallatie en afvalverbrandingsinstallaties van toepassing zijn.

Reclamanten zijn van mening dat de aanvraag niet dienst kan doen als een melding op grond van het Barim. De huidige aanvraag om een milieuvergunning is ingediend voor 1 oktober 2010, dat houdt in dat de onderhavige aanvraag, conform de Invoeringswet Wabo, wordt afgehandeld volgens het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van de Wabo. Echter naast een milieuvergunning is ook een melding in het kader van het Activiteitenbesluit milieubeheer noodzakelijk voor het kunnen uitvoeren van de gewenste activiteiten. Inrichtingen type C, zoals de inrichting van Heideveld, die ook activiteiten (gaan) uitvoeren die zijn genoemd in het Barim moeten het starten of veranderen van deze activiteiten op grond van de artikelen 1.9b en 1.10 van het Barim melden. Men kan er ook voor kiezen de volgens artikel 1.10 van het Barim benodigde gegevens op een andere wijze aan te leveren. Dit wil zeggen dat de melding op grond van het Barim vormvrij is. Dat betekent dat een aanvraag om een vergunning die alle gegevens bevat die noodzakelijk zijn voor een melding mag worden opgevat als een melding.

Verder is door reclamanten gesteld dat onvoldoende is gemotiveerd waarom geen maatwerkvoorschriften zijn opgenomen voor het lozen van hemelwater. In §6.1.2 van de considerans (toetsing BREF IV) van de considerans is aangegeven dat het binnen de inrichting vrijkomend niet verontreinigd hemelwater van terreinen en daken wordt geïnfiltreerd in de bodem. Het lozen van hemelwater, niet afkomstig van een bodembeschermende voorziening is geregeld in paragraaf 3.1.3 van het Barim (zie §5.4 van de considerans). Op grond van het Barim gelden geen aparte voorschriften voor lozingen van hemelwater niet afkomstig van een bodembeschermende voorziening. Deze lozingen zijn toegestaan op grond van artikel 3.3 van het Activiteitenbesluit.

Aan het lozen van hemelwater zijn naast de zorgplichtbepaling geen concrete voorwaarden gesteld in de vorm van emissiegrenswaarden of middelvoorschriften om de verontreiniging te beperken.

Bij het zonder beperkingen toestaan van het lozen van afvloeiend hemelwater is er van uitgegaan, dat in de praktijk tijdens het afvloeien van het hemelwater enige verontreiniging bijna onontkoombaar is. De oppervlakken waarover het hemelwater afvloeit zijn immers niet volledig schoon, en afhankelijk van het materiaal waarmee het hemelwater in aanraking komt, vindt vaak enige mate van afspoeling of uitloging plaats. In de meeste gevallen leidt deze echter niet tot een zodanige verontreiniging van het hemelwater, dat het bedrijf maatregelen moet nemen.

Het Barim behelst algemene regels waaraan de inrichting ook dient te voldoen. Hetgeen het Barim uitputtend regelt kan niet meer worden geregeld in een vergunning. Het Activiteitenbesluit milieubeheer biedt de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften vast te stellen. Artikel 8.42a van de Wm biedt een regeling voor het stellen van voorschriften aan een omgevingsvergunning die afwijken van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Het bevoegd gezag kan maatwerk op basis van het Activiteitenbesluit milieubeheer verrichten, dit moet niet. Voor het stellen van maatwerkvoorschriften geldt een motivatieplicht, niet voor het nalaten daarvan. Wij achten dat het lozen van hemelwater voldoende wordt geborgd door algemene regels van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

In de zienswijzen wordt door reclamanten gesteld dat het ontwerpbesluit tegenstrijdige informatie bevat met betrekking tot het inwerking hebben van een stookinstallatie. Aangezien door reclamanten verder niet is toegelicht welke tegenstrijdige informatie wordt bedoeld kunnen wij hierover geen verduidelijking geven. Voor wat betreft het binnen de inrichting inwerking hebben van stookinstallaties verwijzen wij hier nogmaals naar §5.4 van de considerans (Barim).

Verder wordt door de reclamanten in de zienswijzen verwezen naar de considerans waar is gesteld dat uit de vergunningaanvraag blijkt dat het afvalwater van de reinigings- en ontsmettingsplaats en wasplaats van veewagens, vrachtwagens, kadavertonnen en mobiele kadaverbak valt onder het Barim. Als eerste is goed op te merken dat uit het Barim volgt voor welke activiteiten het Barim van toepassing is. Dit bepaalt noch de aanvraagster noch het bevoegd gezag. In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten is in §5.4 van de considerans (afweging paragraaf 3.1.3 Barim) nu juist aangegeven dat deze afvalwaterstroom niet valt onder het Barim. Immers deze afvalwaterstroom wordt geloosd op de mestkelder ((zie §6.1.2 van de considerans (toetsing BREF IV)).

Voor wat betreft de in §5.4 van de considerans genoemde activiteiten die niet onder het Barim vallen, maar waarbij bij het opstellen van de voorschriften aansluiting is gezocht bij de eisen uit het Barim, heeft dit niets te maken dat dit milder zou zijn voor aanvraagster. Immers deze voorschriften uit het Barim weerspiegelen de meest recente inzichten voor wat betreft de best beschikbare technieken.

3.7) European pollutant release and transfer register (E-PRTR)

Overwegingen

De E-PRTR betreft rechtsstreeks werkende regelgeving, waardoor het niet is toegestaan hierover voorschriften op te nemen in het besluit.

3.8) Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Overwegingen

Zoals opgemerkt door reclamanten is het juist dat het POL wordt herzien. Het nieuwe POL zal de dilemma's anno nu onder de loep nemen. Gedeputeerde Staten hebben op 2 juli 2013 de Hoofdlijnschets vastgesteld. De contouren van het POL zijn duidelijk. Wij hebben het afgelopen jaar het provinciale oor te luister gelegd bij medeoverheden, maatschappelijke en belangenorganisaties om te weten hoe men aankijkt tegen het POL en de provinciale rol bij allerlei vraagstukken op het gebied van ruimte, water, verkeer en milieu. Volgens de planning worden in december 2013 het ontwerp POL 2014 en ontwerpomgevingsverordening vastgesteld.

Reclamanten vragen zich af in hoeverre de Hoofdlijnschets een wijziging met zich meebrengt voor de inrichting van Heideveld ten opzichte van het POL 2006, waarmee in §5.6 van de considerans rekening is gehouden.

Wij als provincie zijn trots op de intensieve veehouderij en richten daarom ons beleid op een verdere kwaliteitsontwikkeling van de sector passend in zijn omgeving.

Met betrekking tot het concept NGB zijn wij van mening dat het een uitstekend concept is dat goed tot ontwikkeling kan komen binnen de wettelijke- en beleidskaders. Denk aan de reductie van transport (CO₂ footprint), verwerking van rest- en afvalstromen, moderne voorzieningen voor dierenwelzijn en emissies. Wij constateren tevens dat het draagvlak in de omgeving minder is.

In ons in voorbereiding zijnde omgevingsbeleid typeren we dergelijke grootschalige veehouderij concepten als agglomeratielandbouw dat zich op daarvoor geschikte locaties kan ontwikkelen. De koers die de provincie Limburg wil inslaan met de concepten als agglomeratielandbouw en extra duurzaamheidsmaatregelen is nog in ontwikkeling. U vraagt zich af in hoeverre de hoofdlijnschets van invloed is op het initiatief van Heideveld. De hoofdlijnschets vormt het vertrekpunt voor verdere uitwerking tot ontwerp POL en bijbehorende verordening. De hoofdlijnschets is nog geen vigerend beleid. Met betrekking tot de beide inrichtingen binnen het concept NGB vinden wij dat de overheid een betrouwbare partner dient te zijn. Daarom blijven wij dit hoogwaardige concept op de beoogde locatie ondersteunen.

4) Beoordeling in het kader van de Wet milieubeheer (Wm)

4.1) Algemeen

Overwegingen

Wij delen niet de mening van reclamanten dat de ten behoeve van het ontwerpbesluit gebruikte onderzoeken gedateerd zouden zijn. Immers uit de considerans van het ontwerpbesluit blijkt duidelijk dat de ten behoeve van de verschillende milieuaspecten gehanteerde onderzoeken c.q rapporten (o.a. geluid, geur, dierverblijven en luchtkwaliteit) allemaal dateren van midden 2013.

4.2) BBT

4.2.1) BREF Intensieve veehouderij (BREF IV)

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten is onvoldoende getoetst of aan de voornoemde BBT is voldaan, worden niet alle voor de inrichting in aanmerking komende BBT toegepast en is verzuimd om op grond van artikelen 8.11 Wm in de vergunning voorschriften op te nemen dat hier wel aan moet worden voldaan. Ook kan naar de mening van reclamanten niet worden volstaan met de verwijzing dat de aanbevelingen met betrekking tot goede landbouwpraktijk (goede planning uitrijden mest, goede planning activiteiten bedrijf, noodprocedure onvoorziene emissies en incidenten en een scholingsprogramma) onder de eigen verantwoordelijkheid van de veehouder vallen.

Bij de toepassing van het artikel 8.11, derde lid, Wm bepaalt het bevoegd gezag wat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn. Het bevoegd gezag dient de eisen in de milieuvergunning te baseren op BBT. Wat onder BBT wordt verstaan is omschreven in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer. Op grond van artikel 8.11, lid 4, van de Wet milieubeheer worden in artikel 5.a.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb, gebaseerd op bijlage IV van de IPPC-richtlijn) een aantal aspecten opgesomd waarmee bij de vaststelling van BBT voor een inrichting rekening moet worden gehouden. In het tweede lid, onder a, van dit artikel worden de door de Europese Commissie bekendgemaakte BREF's (BBT referentiedocumenten) die in een ministeriële regeling (de Regeling aanwijzing BBT-documenten) zijn aangewezen, genoemd als documenten waarmee bij het vaststellen van de voor een inrichting in aanmerking komende BBT rekening moet worden gehouden. Ook voor intensieve pluimvee- of varkenshouderijen die onder de werking van de RIE vallen (voormalige IPPC-richtlijn) is er een BREF (BREF IV) opgesteld. Deze is op 7 juli 2003 vastgesteld door de Europese Commissie en op 19 juli 2003 bekend gemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie (PbEU 2003, C 170). De BREF voor de IV is als zodanig ook aangewezen in de regeling aanwijzing BBT-documenten.

In de BREF komen als milieuaspecten van de intensieve veehouderij vooral mest en ammoniak aan de orde. In de BREF is ervoor gekozen de mestproblematiek integraal te benaderen, waardoor er ook aspecten worden behandeld (bijvoorbeeld het uitrijden van mest) die wel op het terrein van het bedrijf maar buiten de grenzen van de inrichting plaatsvinden. Alleen als er sprake is van een technische samenhang kunnen deze activiteiten onderdeel uitmaken van een installatie als bedoeld in de IPPC-richtlijn (art. 2, onderdeel 3, IPPC). Dit is in de situatie van Heidevels niet het geval.

Naast de BREF IV is in de Regeling BBT-documenten ook opgenomen de oplegnotitie bij de BREF IV (Infomil, 30 juli 2007). Deze oplegnotitie is bedoeld om de vergunningverlener te ondersteunen bij de toepassing van deze BREF. Hierin worden het toepassingsgebied (reikwijdte en inhoud) van de BREF en de relatie tussen de BREF en de relevante Nederlandse regelgeving beschreven.

De oplegnotitie moet in samenhang met de BREF worden gelezen. Voor de in de BREF IV behandelde aspecten (zie §6.1.2 van de considerans) wordt in de oplegnotitie meer in detail aangegeven hoe hier in Nederland mee wordt omgegaan. Uit de in §6.1.2 van de considerans opgenomen beoordeling en toetsing van de BBT per aspect blijkt naar onze mening duidelijk dat deze precies overeenkomt met de wijze hoe hier in Nederland mee wordt omgegaan.

Artikel 8.11, derde lid samen met artikelen 8.9 en 8.10 van de Wm vormen het samenstel van bepalingen die het toetsingskader van vergunningverlening in de zin van de Wm vormen. Bij de toepassing van deze artikelen komt ons een zekere beoordelingsvrijheid toe. Die beoordelingsvrijheid wordt wel begrensd door in acht te nemen best beschikbare technieken. Een en ander betekent echter geenszins dat wij voor alle maatregelen welke als BBT zijn te betitelen, voorschriften zouden moeten verbinden aan een Wm-vergunning zoals die in casu, tenzij dat nodig zou zijn om de best beschikbare technieken te waarborgen. Indien de vergunningsaanvraag die best beschikbare technieken reeds beschrijft en deze aldus worden aangevraagd, is het geenszins nodig om daartoe nog voorschriften aan de vergunning te verbinden. De aanvraag is immers onderdeel van de te verlenen vergunning. Voorschriften welke overeenkomen met BBT-maatregelen en reeds op basis van rechtstreeks werkende regelgeving van toepassing zijn op de inrichting, behoeven en mogen zelfs niet alsnog aan een Wm-vergunning verbonden worden. Dit is immers niet nodig om BBT te waarborgen.

Landbouwpraktijk

Zoals gesteld door reclamanten is het inderdaad zo dat voor wat betreft de aanbevelingen met betrekking tot een goede landbouwpraktijk (o.a. scholing, planning en programmering) deze horen tot de primaire eigen verantwoordelijkheid van de veehouder. De registratieverplichtingen voor veevoer en mest vallen rechtstreeks onder de meststoffenwetgeving en kunnen daardoor niet als een verplichting worden opgenomen in de voorschriften van deze Wm-vergunning. Voor wat betreft de hoeveelheid geproduceerde afvalstoffen en het maandelijkse energieverbruik zijn in het besluit de voorschriften 3.14 en 10.1 opgenomen, waarin is vastgelegd dat een registratie moet worden bijgehouden. Naar nu blijkt is abusievelijk in het besluit geen voorschrift opgenomen voor de maandelijkse registratie van het waterverbruik. Naar aanleiding van de ingekomen zienswijzen hebben wij alsnog een voorschrift opgenomen om het waterverbruik te registreren.

Intensieve veehouderij (waterbesparing)

In de oplegnotitie BREF IV is aangegeven dat in de milieuvergunning rekening worden gehouden met de mogelijkheden voor waterbesparing zoals genoemd in hoofdstuk 5.2.3 van de BREF IV. Deze vier maatregelen zijn als zodanig ook genoemd in §6.1.2 van de considerans.

Naar de mening van reclamanten stellen wij allereerst dat deze vier maatregelen gangbaar zijn in de Nederlandse veehouderijen. In tegenstelling tot reclamanten zijn wij allereerst van mening dat in de considerans duidelijk is te lezen dat het gangbaar zijn van BBT maatregelen in de Nederlandse veehouderij alleen betrekking heeft op de maatregelen ter beperking van het drinkwater voor de dieren. Ten aanzien van de in hoofdstuk 5.2.3 van de BREF IV genoemde viertal waterbesparingsmaatregelen is in §6.1.2 van de considerans een separate afweging opgenomen waarom binnen de inrichting van Heideveld BBT wordt toegepast. Naar onze mening kan er gebruik worden gemaakt van de informatie in de vergunningaanvraag bij de afweging van de toepassing van in de BREF IV genoemde de BBT maatregelen.

Intensieve veehouderij (huisvestingsstelsel)

Door reclamanten wordt opgemerkt dat het door Heideveld aangevraagde huisvestingsstelsel met gecombineerde luchtwasser als gelijkwaardig BBT kan worden aangemerkt op de voorwaarde dat het energieverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden.

Echter naar de mening van reclamanten volgt uit de paragraaf 'Energie' van de considerans dat een groot aantal van de in het informatieblad E11 genoemde BBT-maatregelen niet worden toegepast, te weten:

- Natuurlijke daglichtintreding;
- HF-TL verlichting met spiegelarmatuur;
- Spaarlampen bij meer dan 1.000 uren per jaar;
- Het toepassen van ligvloerisolatie;
- Het toepassen van ventilatiesystemen met ondergrondse luchtinlaat (grondkanaal ventilatie) ten behoeve van de biggenstallen (stallen 4, 5, 6, 7 en 8 hebben plafondventilatie).

Daarnaast merken reclamanten op dat voorbij wordt gegaan aan het feit dat uit de bij het Informatieblad E11 behorende ingevulde vragenlijst blijkt dat een aantal maatregelen niet worden toegepast, te weten:

- Aanwezigheidsdetectie;
- Halveringsschakelaar of dimmer biggenlamp;
- Hybride ventilatie;
- Automatische geregelde natuurlijke ventilatie;
- Cv/vloerverwarming;
- Luchtverwarming.

Aangezien niet alle in het informatieblad E11 genoemde BBT-maatregelen worden toegepast zijn reclamanten van mening dat niet gesteld kan worden dat het energieverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden. Daarom is naar de mening van reclamanten niet voldaan aan de BBT voor energie volgens de BREF IV en hadden de luchtwassers daarom niet als gelijkwaardig aan BBT mogen worden aangemerkt.

Zoals gesteld door reclamanten volgt uit bestendige jurisprudentie (ABRS 1 juni 2005, nr. 200409343/1 'Echt-Susteren' en 17 januari 2007 nr. 200603909/1 'Alphen-Chaam') dat de door Heideveld aangevraagde gecombineerde luchtwassers alleen als gelijkwaardige BBT kunnen worden beschouwd op de voorwaarde dat het energieverbruik van de luchtwassers zo laag mogelijk wordt gehouden. Ter onderbouwing hiervan wordt in oplegnotitie BREF IV verwezen naar het door Infomil uitgegeven energie-informatieblad E11. In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat voor de toetsing of een luchtwasser als gelijkwaardig BBT kan worden beschouwd het niet noodzakelijk is dat alle in het informatieblad E11 genoemde BBT-maatregelen worden toegepast. Immers uit de bestendige jurisprudentie volgt dat de essentie ligt bij het zo laag mogelijk houden van het energieverbruik van de luchtwassers en niet dat van de gehele inrichting.

In hoofdstuk 3 van het informatieblad E11 is een overzicht opgenomen van welke energiebesparingsmaatregelen als stand der techniek/ BBT kunnen worden gezien. Hierin wordt een verdeling gemaakt in algemeen toepasbare maatregelen in veehouderijen en maatregelen voor: melkveehouderijen, kalverhouderijen, varkenshouderijen en pluimveehouderijen. De maatregelen zijn ingedeeld in de volgende categorieën: verlichting, warm tapwater, isolatie, ventilatie, verwarming en overige maatregelen. Per maatregel is aangegeven voor welke sectoren deze maatregel interessant kan zijn. Hieruit volgt dat de in het informatieblad E11 opgesomde BBT-maatregelen veel breder gaan dan alleen de BBT-maatregelen voor luchtwassers.

In §6.1.2 van de considerans onder het aspect 'Huisvestingssystemen' is aangegeven dat de toename van het energieverbruik van de luchtwassers voor het belangrijkste wordt veroorzaakt door het extra elektriciteitsverbruik van de ventilatie. Hiermee rekeninghoudende is in §6.1.2 van de considerans onder het aspect 'Huisvestingssystemen' opgesomd met welke BBT-maatregelen uit het informatieblad E11 rekening is gehouden om tot het oordeel te komen dat de binnen de inrichting van Heideveld toegepaste luchtwassers als gelijkwaardig aan BBT kunnen worden beschouwd.

4.2.2) BREF Op- en overslag bulkgoederen (BREF ESB)

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten is onvoldoende getoetst of de aanvraag voldoet aan de BBT en zijn onvoldoende voorschriften gesteld om te waarborgen dat aan de BBT wordt voldaan.

In de scope van deze horizontale BREF ESB, getiteld "Emissies als gevolg van de opslag van bulkmateriaal of gevaarlijke stoffen", is het bereik hiervan beperkt tot de opslag, het transport en de verlading van vloeistoffen, vloeibare gassen en vaste stoffen in alle sectoren en industrietakken. Daarbij is relevant, zoals ook genoemd in §6.1.3 van de considerans en volgt uit de oplegnotitie BREF, dat de in de BREF genoemde BBT-maatregelen in een redelijke verhouding moeten staan tot de schaal van de installatie, omdat het bij Heideveld gaat om een veehouderij (incl. brijvoerkeuken) en niet om een tank op- en overslagbedrijf. Dit volgt uit het gegeven dat het merendeel van de in hoofdstuk 4 besproken "Technieken in overweging te nemen als BBT", emissiebeheersingsmaatregelen (hierna ECM genoemd) voor elke van de in hoofdstuk 3 vermelde opslagmethode voor vloeistoffen en vloeibare gassen betrekking heeft op de opslag van petrochemische producten in tanks. Immers de petrochemische industrie, waar grote hoeveelheden chemicaliën en petroleumproducten in tanks worden opgeslagen, beschikt over heel wat ervaring met technieken om emissies te voorkomen of terug te dringen.

De opslag van dierlijke mest in mestkelders en –silo's is niet meegenomen bij de toetsing aan de BREF ESB, omdat specifieke maatregelen genoemd in de primaire BREF IV de voorkeur genieten boven generieke maatregelen uit de BREF ESB. Overeenkomstig de BREF IV zijn voor deze

opslagvoorzieningen eisen opgenomen in de vergunningvoorschriften (zie §5.4 en §6.1.2 van de considerans). Door te voldoen aan deze voorschriften worden de emissies naar lucht, bodem en water voorkomen c.q. tot een minimum beperkt.

In de BREF ESB komen aan de orde de emissies naar lucht, bodem en water, waarbij de meeste aandacht uitgaat naar het compartiment lucht. De informatie over luchtemissies uit de opslag en verlading/transport van vaste stoffen wordt toegespitst op stof.

Toegepaste technieken die bij het vaststellen van BBT in overweging moeten worden genomen

In hoofdstuk 3 worden beschreven de toegepaste technieken voor de opslag, overdracht en behandeling van vloeistoffen, en vloeibare gasen en vaste stoffen. De opslag van vloeistoffen en vloeibare gasen en alles wat is gerelateerd aan de opslag is beschreven in §3.1. Het transport en verlading van vloeistoffen en vloeibare gasen is beschreven in §3.2. De opslag van vaste stoffen is beschreven in §3.3 en het transport en verlading van vaste stoffen in §3.4.

Daarbij wordt in hoofdstuk 3 voor de meeste opslagtypen van vloeistoffen en vloeibare gasen een beschrijving gegeven en de potentiële emissiebronnen van ieder opslagtype geïdentificeerd en een score toegekent. Met behulp van deze scores kan op een gemakkelijk wijze de meest belangrijkste emissiebronnen worden geïdentificeerd. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat deze scores slechts een relatieve waarde hebben en dus alleen moeten worden overwogen voor elk losstaand opslagtype. De bronnen met een emissiescore van 3 en hoger worden verder toegelicht in hoofdstuk 4.

In hoofdstuk 4 worden mogelijke ECM besproken voor elke in hoofdstuk 3 vermelde opslagmethode, dit om de potentiële emissies uit deze bronnen te voorkomen of verminderen. Eerst komen de vloeistoffen en vloeibare gasen aan bod, daarna de vaste stoffen. Daarbij is expliciet aangegeven dat een groot deel van de informatie in deze BREF betrekking heeft op de opslag van petrochemische producten in tanks.

De ECM scorekaarten zijn opgesteld voor allelei type opslagen van vloeistoffen en vloeibare gasen en zijn weergegeven in Annex 8.9 bij deze BREF. Iedere scorekaart bevat informatie van typische ECM voor gas- en/of vloeibare emissies en/of afval. De kaarten laten ook zien de emissiescore van iedere potentiële emissiebron. Annex 8.9 laat zien de ECM van veertien soorten opslagvoorzieningen waarbij operationele emissies worden besproken en beoordeeld. Dit hoofdstuk bevat een overzicht van de verschillende ECM die misschien kunnen worden toegepast bij alle of sommige opslagvoorzieningen. Iedere besproken ECM wordt, waar mogelijk, beoordeeld voor: beschrijving, het bereikte milieuvoordeel, operationaliteit, toepasselijkheid, veiligheidsaspecten, energie, afval, cross-media en economy.

Opslag van vloeistoffen en vloeibare gasen in bovengrondse tanks

Voor wat betreft de opslag van vloeistoffen en vloeibare gasen in tanks zijn binnen de inrichting van Heideveld relevant de volgende in volgende in de BREF ESB genoemde opslagen, zoals ook genoemd in §6.1.3 en §6.7.3 van de considerans:

- dieselolie in een bovengrondse horizontale tank (atmosferisch);
- propaan in bovengrondse tanks (onder druk).

Voor de atmosferische bovengrondse horizontale tank (zie §3.1.4 van de BREF ESB) volgt dat als mogelijke emissiebronnen naar de lucht, met een emissiescore van 3 of meer, kunnen worden aangemerkt het vullen, ontluchting, blanketing en vervluchtigen. Los van deze emissies tijdens normale bedrijfsomstandigheden kunnen er ook nog emissies optreden als gevolg van incidenten en (grote) ongevallen, zoals bij overvullen en lekkages. Deze emissies komen ook aan de orde in hoofdstuk 4 (in overweging te nemen technieken bij het vaststellen van BBT).

Voor de bovengrondse horizontale tanks onder druk (zie §3.1.5 van de BREF ESB) volgt dat als mogelijke emissiebronnen naar de lucht, met een emissiescore van 3 of meer, kunnen worden aangemerkt vervluchtigen en afwatering. Los van deze emissies tijdens normale bedrijfsomstandigheden kunnen er ook nog emissies optreden als gevolg van incidenten en (grote) ongevallen, zoals bij overvullen/ overdruk en lekkages. Deze emissies komen ook aan de orde in hoofdstuk 4 (in overweging te nemen technieken bij het vaststellen van BBT).

In §3.1.12. van de BREF ESB zijn de overwegingen opgenomen in verband met tanks. Daarbij is aangegeven dat de kosten van ontwerp, constructie en operationele opslagtanks erg afhankelijk zijn van het type tank (bijv. EFRT, tank met een vast dak), de omvang, de kenmerken van het ontwerp (bijv. type fundering, externe coatings, type van veiligheid en milieubeschermingsmaatregelen), de eisen gesteld aan het product dat moet worden opgeslagen (bijv. interne coating, roestvrijstaal versus zacht staal, damp controlesystemen), de operationele condities, de inspectie- en onderhoudsactiviteiten vereist en, gekoppeld aan de laatste, de beoogde technische levensduur. Het is heel moeilijk om voor bepaalde type tanks de kosten te geven in euro per kubieke meter maximaal opslagvolume. Het wordt daarom aanbevolen, dus, te concentreren op de totale kosten van eigendom (TCO) van een opslagtank door te overwegen de elementen genoemd in tabel 3.38.

Voor wat betreft ontwerp en constructie moeten de voor een tank gebruikte materialen voldoen aan de internationale erkende standaards (wordt verwezen naar Annex 8.1).

Bovendien, de geconstrueerde faciliteiten, met inbegrip van tanks en funderingen, moeten zijn of zijn meestal gebouwd op een zodanige wijze dat verplaatsingen en hellingen, die een gevaar voor de veiligheid en de dichtheid van de installatie, worden uitgesloten. Het gebruikte materiaal, productieproces, afmetingen, toegepaste monitoring en kwaliteitscontrole van de tanks en alle apparatuur moet zinvol zijn voor de technische toepassingen.

De afstand tussen tanks en van de tanks tot een wal en andere constructieonderdelen moet voldoende zijn om storingen te kunnen vaststellen en branden te kunnen bestrijden. Deze afstanden moeten voldoende zijn of een wal moet worden aangelegd voor het minimaliseren van het gevaar naar naastgelegen faciliteiten of gebouwen. Voor meer details zie §4.1.2.3 van de BREF ESB. Een samenvatting van de belangrijke aspecten en aandachtspunten voor het ontwerp- en constructievereisten van tanks zie §3.1.12.2, te weten: voordelen van een goed ontwerp, ontwerpvereiste, constructievereiste, codes, standaarden en richtlijnen. Verder komen in §3.1.12.2 van de BREF ESB aan de orde: inbedrijfstelling, management, werking, ontmanteling, sloop en tankapparatuur (ventielen, meten en monsterluiken, inspectieopeningen, instrumentarium, mangaten, afvoer, mixers, heating systems, afdichtelementen en kleppen).

In §5.1.1.1. wordt voor tanks ingegaan op de algemene principes ter voorkoming en beperking van emissies. Daarbij is voor het ontwerp van een tank aangegeven met welke BBT aspecten ten minste rekening moet worden gehouden ter voorkoming van beperken van emissies. Daarbij komen o.a. aan de orde hoe de opslag moet worden bedreven (welk niveau van instrumenten is nodig, hoeveel operators zijn nodig en welke werklust hebben zij), hoe de operators in kennis worden gesteld van afwijkingen van de normale procesvoorwaarden (alarm), hoe de opslag is beschermd bij afwijkingen van de normale procesvoorwaarden (o.a. instructies, lekdetectie, drukonluchting apparatuur), implementatie van onderhouds- en inspectieplan en hoe om te gaan met noodsituaties. Verder wordt voor de inspectie en onderhoud van tanks als BBT aangemerkt het toepassen van een hulpmiddel om te bepalen proactieve onderhoudsplannen en om op risico gebaseerde inspectieplannen, zoals een op risico- en betrouwbaarheidsanalyse gebaseerde onderhoudsaanpak. Inspectiewerk kan o.a. worden ondergebracht in routinematige inspecties.

Voor wat betreft de locatie en lay-out van nieuwe tanks met gevaarlijke stoffen is het belangrijk een locatie te kiezen waar geen waterbeschermingsgebieden en wateropvanggebieden liggen. Als BBT wordt aangemerkt het inwerking hebben van een bovengrondse tank bij atmosferische druk of dichtbij. Voor de opslag van brandbare vloeistoffen op een locatie met weinig ruimte kunnen ondergrondse tanks ook worden toegepast. Voor vloeibaar gemaakte gassen kan ondergrondse rechtopstaande opslag ook worden overwogen, afhankelijk van het opslagvolume. Voor wat betreft de kleur van een tank wordt in §5.1.1.1, als BBT aangemerkt het toepassen van een kleur met een reflectiecoëfficiënt van thermische of licht straling van ten minste 70%, of een zonnescherm op bovengrondse tanks die vluchtige stoffen bevatten. Als BBT wordt verder gezien het voorkomen van emissies van opslag, overdracht en behandeling van tankopslagen die aanzienlijke negatieve milieueffecten hebben.

In §5.1.1.2. wordt ingegaan op de specifieke aandachtspunten voor tanks. Voor horizontale atmosferische tanks geldt dat deze worden toegepast voor de opslag van brandbare of andere vloeistoffen, zoals olieproducten en chemicaliën in alle variaties van brandbaarheid en toxiciteit. Horizontale tanks zijn anders dan verticale aangezien deze bedreven kunnen worden onder een grotere druk. Voor de opslag van vluchtige stoffen in horizontale tanks welke worden aangemerkt als toxisch, zeer toxisch of CMR categorieën 1 en 2 wordt als BBT aangemerkt het toepassen van een damp behandelingssysteem. Voor andere stoffen wordt als BBT aangemerkt de onderstaande technieken of een combinatie daarvan, afhankelijk van de opgeslagen stoffen:

- toepassen van vacuüm ontluchtingskleppen;
- opvoeren tot 56 mbar;
- toepassen dampbalancing;
- toepassen dampopvangtank;
- toepassen dampbehandeling.

In §5.1.1.2. is voor opslag onder druk voor alle categorieën van vloeibare gassen aangegeven, van niet onvlambare tot onvlambare en extreem toxisch, dat onder normale bedrijfsomstandigheden alleen belangrijke luchtemissies zijn te verwachten van afwatering. BBT voor afwatering hangt af van het type tank, maar is misschien het toepassen van een gesloten afvoersysteem aangesloten op een damp behandelingssysteem. De keuze van een dampbehandelingssysteem moet worden beslist per individuele basis.

In §5.1.1.3. wordt ingegaan op het voorkomen van incidenten en (grote) ongevallen. Voor wat betreft veiligheid en risicomanagement wordt als BBT aangemerkt het toepassen van een veiligheidsmanagementsysteem. Voor wat betreft operationele procedures en training wordt als BBT aangemerkt het implementeren en het volgen van passende organisatorische maatregelen en het mogelijk maken van training en instructie van werknemers voor een veilige en verantwoorde exploitatie van een installatie. Als BBT voor het voorkomen van corrosie worden o.a genoemd: het aanwenden van constructiematerial dat is bestand tegen het product dat erin is opgeslagen, het voorkomen dat regenwater of bodemwater de tank in kan dringen, toepassen van preventief onderhoud en indien van toepassing het toevoegen van corrosie-beschermers of het toepassen van kathodische bescherming aan de binnenkant van een tank. Als BBT ter voorkoming van overvulling wordt genoemd het implementeren en instandhouden van operationele procedures om te verzekeren dat o.a. hoge niveau of hoge druk instrumentatie met alarminstellingen en/of automatisch sluiten van kleppen is geïnstalleerd, voldoende operationele instructies worden toegepast ter voorkoming van overvulling tijdens het vullen van een tank. Als BBT wordt genoemd het toepassen van lekdetectie bij opslagtanks met vloeistoffen welke potentieel bodemverontreiniging kunnen veroorzaken.

Voor wat betreft een op risico's gebaseerde aanpak van de emissies in de bodem onder tanks wordt als BBT genoemd het bereiken van een 'verwaarloosbaar risiconiveau' van bodemverontreiniging afkomstig van de bodem en onderste wandverbindingen van bovengrondse opslagtanks. Echter in sommige gevallen kan een acceptabel risiconiveau voldoende zijn. Voor wat betreft bodembescherming rondom tanks wordt als BBT aangemerkt voor bovengrondse tanks die brandbare vloeistoffen of vloeistoffen die een gevaar voor significante bodemverontreiniging of een aanzienlijke verontreiniging van aangrenzende waterlopen moet zijn voorzien in secundaire afscherming, zoals o.a. tank omwalling rond enkelwandige tanks en dubbelwandige tanks. Voor het bouwen van nieuwe enkelewandige tanks met vloeistoffen die een risico voor aanzienlijke bodemvervuiling of een aanzienlijke verontreiniging van aangrenzende waterlopen vormen, is BBT het toepassen van een volledige, ondoordringbaar, barrière in de omwalling. Voor bestaande tanks binnen een omwalling, is BBT het toepassen van een risicogebaseerde benadering, gelet op de belangrijkheid van het risico als gevolg van het verspillen van product op de bodem, en onderzoeken of en welke barriere het beste toepasbaar is. De noodzaak van het implementeren van vuurbeschermende maatregelen (o.a. vuurbeschermende coatings en waterkoelsystemen) moet per casus beslist worden. De noodzaak van het implementeren van brandbestrijdingsmiddelen en het besluit om welke middelen toe te passen moet per casus worden vastgesteld, dit in afstemming met de lokale brandweer.

Conclusie

Zoals terecht opgemerkt in de zienswijzen van reclamanten blijkt uit een nadere bestudering van de BREF ESB dat de in §6.1.3 van de considerans opgenomen conclusie: "dat alle opslagen van vloeibare stoffen een score hebben van minder dan 3 en daardoor als niet relevant zijn te beschouwen", onterecht is.

Echter uit de verdere beschouwingen voor bovengrondse atmosferische tanks en tanks onder druk, zoals opgenomen in hoofdstuk 3 en 4 van de BREF ESB en de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen blijkt overduidelijk dat deze veelal zijn opgesteld voor de grootschalige opslag van gevaarlijke vloeistoffen en vloeibare gassen, zoals bijvoorbeeld tank op- en overslagbedrijven in de petrochemische industrie.

Voor de binnen de inrichting van Heideveld aanwezige bovengrondse horizontale propaantanks (onder druk), 1 tank van 5 m³ en 2 tanks van elk 12 m³, zijn in de vergunning de voorschriften 4.32 t/m 4.38 opgenomen. Door te voldoen aan deze eisen (o.a. afstands- en keuringseisen en een groot aantal voorschriften uit PGS 19) wordt naar onze mening voldaan aan de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen, voor zover van toepassing op de situatie van Heideveld.

Voor de binnen de inrichting van Heideveld aanwezige bovengrondse horizontale dubbelwandige dieselolietank (atmosferisch) met een inhoudt van 1.000 liter is in paragraaf 5.3 van de considerans van het ontwerpbesluit aangegeven dat deze valt onder het Barim. De eisen uit het Barim zijn rechtsreeks werkend en mogen niet worden opgenomen in de vergunningvoorschriften. Door te voldoen aan deze eisen (o.a. tank/ leidingen en appendages uitgevoerd/ geïnstalleerd en gerepareerd/ vervangen overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument door een persoon of instelling die beschikt over een erkenning op grond van dit besluit, lekdetectie, overvulbeveiliging en groot aantal voorschriften uit de PGS 30) wordt naar onze mening voldaan aan de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen, voor zover van toepassing op de situatie van Heideveld.

Het door reclamanten in de zienswijzen genoemde onterecht niet opleggen van eisen voor het design en de kleur van een opslagtank is naar onze mening niet aan de orde in de situatie van Heideveld. Immers de vergunde dieselolietank en propaantanks hebben een zodanige kleine omvang dat hier geen extra

aandacht hoeft te worden besteed aan de uitstraling naar de omgeving. Mogelijk komt dit aan de orde bij de beoordeling van de ruimtelijk inpasbaarheid door de gemeente.

Opslag van vloeistoffen in containers en de opslag van containers

Voor wat betreft de opslag van vloeistoffen in containers en de opslag van containers zijn binnen de inrichting van Heideveld relevant de volgende in de BREF ESB genoemde opslagen, zoals ook genoemd in §6.7.3 van de considerans:

- reinigings- en ontsmettingsmiddelen in vaatwerk in een kast;
- zuur in een intermediate bulk container (IBC).

In §5.1.2 worden de BBT-maatregelen genoemd voor wat betreft de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen. Aangaande veiligheid en risicomanagement wordt als BBT aangemerkt het voorkomen van incidenten en ongevallen door de toepassing van veiligheidsmanagement. De mate van detail van het systeem is duidelijk afhankelijk van een aantal factoren, zoals o.a. de opslaghoeveelheid, specifieke gevareneigenschappen en de locatie van opslag. Voor wat betreft training en verantwoordelijkheid is BBT het aanwijzen van een of meerdere personen die verantwoordelijk is of zijn voor het operationeel zijn van de opslag. Daarbij is BBT ervoor te zorgen dat de verantwoordelijke personen zijn voorzien van specifieke trainingen omscholing in noodprocedures en het informeren van ander personeel op het gebied van de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen en de voorzorgmaatregelen voor het veilig opslaan van stoffen die verschillende gevaren hebben. Voor wat betreft een opslaggebied wordt als BBT aangemerkt het aanwezig zijn van een opslaggebouw en/of een buitenopslag voorzien een dak. Voor de opslag van hoeveelheden minder dan 2.500 liter of kilogram van gevaarlijke stoffen wordt als BBT ook gezien de toepassing van een opslagkast. Voor wat betreft de scheiding en segregatie wordt als BBT aangemerkt het scheiden van het opslaggebied of opslaggebouw met verpakte gevaarlijke stoffen van andere opslagen, van ontstekingsbronnen en van andere gebouwen op of buiten de inrichting door in het inacht nemen van voldoende afstand, dit soms in combinatie met brandwerende muren. Verder is BBT het scheiden en/of apart houden van onverenigbare combinaties. Voor wat betreft de opvang van lekkages en vervuilde blusmiddelen is BBT het installeren van een vloeistofdichte opvangbak die kan bevatten alles of een deel van de gevaarlijke stoffen die zijn opgeslagen boven de opvangbak. De keuze van een 100% opvang of alleen een deel van de lekkage is afhankelijk van de aard opgeslagen stoffen en de locatie van de opslag (bijvoorbeeld in wateropvanggebied) en kan alleen van casus tot casus worden bepaald. Ten aanzien van vuurbestrijdingsapparatuur wordt als BBT aangemerkt het toepassen van voldoende beschermingsniveau van brandpreventie en –bestrijding. Het juiste beschermingsniveau moet worden beslist van casus tot casus, dit in afstemming met de plaatselijke brandweer. Verder is als BBT aangemerkt het voorkomen van ontsteking bij de bron.

Conclusie

Voor de opslag van vloeistoffen in containers en de opslag van containers is in §3.1.13 van de BREF ESB geen emissiescore opgenomen. Daarbij is aangegeven dat vanuit containers, opslagruimten en buiten opslagen operationele verliezen niet optreden bij de opslag van van gevaarlijke stoffen. De enige emissies die kunnen optreden is als gevolg van incidenten en (grote)ongevallen. Deze emissies komen aan de orde in hoofdstuk 4 (in overweging te nemen technieken bij het vaststellen van BBT).

Uit de verdere beschouwingen voor wat betreft de opslag van vloeistoffen in containers en de opslag van containers, zoals opgenomen in hoofdstuk 3 en 4 van de BREF ESB en de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen blijkt overduidelijk dat deze veelal zijn opgesteld voor de grootschalige opslag van gevaarlijke vloeistoffen en vloeibare gassen, zoals bijvoorbeeld tank op- en overslagbedrijven in de petrochemische industrie.

Voor de binnen de inrichting van Heideveld aanwezige opslag van vloeibare reinigings- en ontsmettingsmiddelen in vaatwerk (voor hoeveelheden en opslagwijze zie §6.7.3 van de considerans) is in de vergunning een voorschrift 4.27 opgenomen. Door te voldoen aan de in dit voorschrift genoemde eisen uit de PGS 15 wordt naar onze mening voldaan aan de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen, voor zover van toepassing op de situatie van Heideveld.

Voor de binnen de inrichting van Heideveld aanwezige opslag van 2.000 liter zuur in een IBC is in de vergunning een voorschrift 4.30 opgenomen. Door te voldoen aan de in dit voorschrift genoemde eisen wordt naar onze mening voldaan aan de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen, voor zover van toepassing op de situatie van Heideveld.

Overdracht en verplaatsing van vloeistoffen en vloeibare gassen

Voor de bovengrondse en ondergrondse dichte leidingsystemen (zie §3.2.1.1 en §3.2.1.3 van de BREF ESB) volgt dat als mogelijke emissiebronnen naar de lucht, met een emissiescore van 3 of meer, kunnen worden aangemerkt het vullen en vervluchtigen. Los van deze emissies tijdens normale bedrijfsomstandigheden kunnen er ook nog emissies optreden als gevolg van incidenten en (grote) ongevallen, zoals bij overvullen en lekkages. Deze emissies komen ook aan de orde in hoofdstuk 4 (in overweging te nemen technieken bij het vaststellen van BBT).

Voor het laden en verladen van tankwagens met flexibele slangen en laadarmen (zie §3.2.1.4 van de BREF ESB) volgt dat als mogelijke emissiebronnen naar de lucht, met een emissiescore van 3 of meer, kunnen worden aangemerkt het vullen en koppelen en ontkoppelen. Bij het laden en verladen van tankwagens met flexibele slangen en laadarmen volgt dat als mogelijke emissiebronnen naar de bodem en grondwater, met een emissiescore van 3 of meer, kunnen worden aangemerkt het koppelen en ontkoppelen. Los van deze emissies tijdens normale bedrijfsomstandigheden kunnen er ook nog emissies optreden als gevolg van incidenten en (grote) ongevallen, zoals bij overvullen en lekkages. Deze emissies komen ook aan de orde in hoofdstuk 4 (in overweging te nemen technieken bij het vaststellen van BBT).

Verschillende productbehandeling of verplaatsingmethoden zijn beschikbaar dat kan worden onderscheiden door hun gebruik van (zie §3.2.2 van de BREF ESB):

- zwaarte kracht;
- pompen;
- compressoren;
- inert gas.

Andere typen van uitrusting die worden toegepast bij de verplaatsing zijn.

- Flessen en pakkingen;
- Flenzen en pakkingen;
- Kleppen en aansluitpunten;
- Afsluit elementen;
- Openingen, riolering en meetpunten;
- Instrumentarium;
- Druk ontlastings apparaten.

Voor het verplaatsen in algemene zin volgt dat als mogelijke emissiebron naar de lucht, met een emissiescore van 3 of meer, kan worden aangemerkt vluchtige emissies. Daarbij wordt opgemerkt dat de scores een relatieve waarde hebben en daarom alleen moet overwogen voor producthandling technieken.

Los van kleine operationele verliezen komen niet-frequente ook voor als gevolg van incidenten en (grote) ongevallen. Deze emissies komen niet aan de orde in hoofdstuk 4, omdat er géén informatie voorhanden is.

In §3.2.3 van de BREF ESB zijn de overwegingen opgenomen in verband met de overdracht en handlingsystemen. Daarbij is aangegeven dat de kosten van ontwerp, constructie en operationele overdracht- en handlingtechnieken zijn erg afhankelijk van het type systeem (bijv. dicht of open, boven- of ondergronds), de omvang, de kenmerken van het ontwerp (bijv. bodem fundering, externe coatings, type van veiligheid en milieubeschermingsmaatregelen), de eisen gesteld aan het product dat moet worden overgedragen of behandeld (bijv. roestvrijstaal versus zacht staal, type van afdichtingen), de operationele condities, de inspectie- en onderhoudsactiviteiten vereist en, gekoppeld aan de laatste, de beoogde technische levensduur. Het wordt daarom aanbevolen, dus, te concentreren op de totale kosten van eigendom (TCO) van een overdracht- of handlingsysteem door te overwegen de elementen genoemd in §3.1.12.1 van de BREF ESB.

In §5.2.1 worden de BBT-maatregelen genoemd voor wat betreft algemene principes ter voorkoming en reductie van emissies. Aangaande inspectie en onderhoud is BBT het toepassen van een hulpmiddel om te bepalen van proactieve onderhoudsplannen en te ontwikkelen op basis van inspectieplannen zoals: de risico- en betrouwbaarheidsanalyse gebaseerd op onderhoudaanpak. Voor grote opslagfaciliteiten, gelet op de eigenschappen van de opgeslagen stoffen, BBT is het toepassen van lekdetectie en een herstelprogramma. De focus moet daarbij liggen op die situaties die waarschijnlijk een emissie kunnen veroorzaken. BBT is het voorkomen van emissies van tankopslagen, overdracht en handling van die een aanzienlijk negatief effect hebben. Voor wat betreft veiligheid en risicomanagement is BBT het voorkomen van incidenten en ongevallen door het toepassen van een veiligheidsmanagementsysteem.

In §5.2.2 wordt ingegaan op de overwegingen aangaande transport en handlingtechnieken. Voor wat leidingen is BBT in nieuwe situaties het toepassen van bovengrondse dichte leidingen. Voor bestaande ondergrondse leidingen is BBT het toepassen van een op risico- en betrouwbaarheidsanalyse gebaseerde onderhoudsaanpak. BBT is het minimaliseren van het aantal geboute flenzen door ze te vervangen door gelaste verbindingen, binnen de limieten van operationele vereisten voor onderhoudsapparatuur of transportsysteem flexibiliteit. Er worden voorbeelden genoemd van BBT voor geboute flensverbindingen. Verder is BBT het voorkomen van corrosie door o.a. keuze materiaal welke bestand is tegen roest, toepassen preventief onderhoud en waar mogelijk het toepassen van een interne coating. Voor het voorkomen van externe corrosie van leidingen is BBT het aanbrengen van een, twee of drie lagen coating afhankelijk van de locatiespecifieke omstandigheden (bijv. dicht bij zee). Coating wordt normaliter niet toegepast bij plastic en roestvrijstale leidingen. Verder wordt aandacht besteed aan BBT voor kleppen (o.a. juiste pakkingsmateriaal, monitoring bij de kleppen met het meeste risico en bij toxische/ carcinogene of andere gevaarlijke stoffen het toepassen van dubbele kleppen. Ten aanzien van de installatie en onderhoud van pompen en compressoren worden een aantal belangrijke factoren genoemd welke BBT behelsen, te weten o.a. juiste fixatie van de pomp- of compressorunit aan de basisplaat of frame, juist ontwerp van zuig leidingwerk, en aanpassing van de aandrijving en behuizing binnen de aanbevelingen van de producent en reguliere monitoring en onderhoud van beide draaiende onderdelen en afdichtingssystemen in combinatie met een reparatie- en vervangingsprogramma.

Conclusie

Alhoewel niet genoemd in de zienswijzen van reclamanten blijkt uit een nadere bestudering van de BREF ESB dat voor de bovengrondse en ondergrondse dichte leidingsystemen als mogelijke emissiebronnen naar de lucht, met een emissiescore van 3 of meer, kunnen worden aangemerkt het vullen en vervluchten. Daarnaast volgt voor het laden en verladen van tankwagens met flexibele slangen en laadarmen dat als mogelijke emissiebronnen naar de lucht, met een emissiescore van 3 of meer, kunnen worden aangemerkt het vullen en koppelen en ontkoppelen.

Uit de verdere beschouwingen voor wat betreft de opslag van vloeistoffen in containers en de opslag van containers, zoals opgenomen in hoofdstuk 3 en 4 van de BREF ESB en de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen blijkt overduidelijk dat deze veelal zijn opgesteld voor de grootschalige opslag van gevaarlijke vloeistoffen en vloeibare gassen, zoals bijvoorbeeld tank op- en overslagbedrijven in de petrochemische industrie.

Binnen de inrichting van Heideveld wordt voor de overdracht en het verplaatsing van gevaarlijke vloeistoffen en vloeibare gassen (dieselolie en propaan) gebruik gemaakt van gesloten leidingwerk en pompen. De eisen voor leidingsystemen en het laden en lossen vanuit tankwagens zijn meegenomen in eisen waaraan de opslag van deze stoffen moet voldoen. Door te voldoen aan deze eisen wordt naar onze mening voldaan aan de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen, voor zover van toepassing op de situatie van Heideveld.

Opslag van vaste stoffen

Voor wat betreft de opslag van vaste stoffen zijn binnen de inrichting van Heideveld relevant de volgende in de BREF ESB genoemde opslagen, zoals ook genoemd in §5.4 en §6.7.3 van de considerans:

- inerte goederen (meng- en droogvoer) in een silo en verzamenput;
- agrarische bedrijfsstoffen (droge bijproducten en CCM) in een silo en verzamelput, walking floor en menger;
- bestrijdingsmiddelen in een kast.

In §3.3.3 van de BREF ESB is aangegeven dat bij bunkers en silo's waarvan de bovenkant open is emissies als gevolg van de wind kunnen optreden. Bij gesloten silo's en bunkers kunnen alleen emissies optreden tijdens het laden en lossen.

In §3.3.4 van de BREF ESB wordt specifiek ingegaan op de verpakte opslag van gevaarlijke vaste stoffen, waarbij voor wat betreft de wijze van opslag wordt verwezen naar de opslag van vloeistoffen en vloeibare gassen.

In §5.3 van de BREF ESB worden de BBT-maatregelen genoemd voor wat betreft de verschillende type opslagen van vaste stoffen. In §5.3.2 wordt voor dichte opslagen als BBT aangemerkt het toepassen van bijvoorbeeld silo's, bunkers, hoppers en containers. Dit is bijvoorbeeld het geval als apart van opslag het mengen van batches is vereist. BBT voor silo's is het toepassen van een goed ontwerp dat zorgt voor stabiliteit om omvallen te voorkomen. Als BBT voor loodsen wordt aangemerkt het toepassen van goed ontworpen ventilatie- en filtersystemen en het gesloten houden van deuren. BBT is het toepassen van een stoffilter en een BBT gerelateerde emissie van 1-10 mg/m³, afhankelijk van het type stof dat is opgeslagen. Het type stoffilter moet van casus tot casus worden bekeken.

In §5.3.3 wordt voor de opslag van verpakte gevaarlijke vaste stoffen verwezen naar de BBT voor de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in §5.1.2. In §5.3.4 wordt voor het voorkomen van incidenten en (grote) ongevallen als BBT aangemerkt het toepassen van een veiligheids managementsysteem.

Conclusie

Zoals terecht opgemerkt in de zienswijzen van reclamanten is in §6.1.3 (toetsing BREF ESB) niet specifiek aandacht besteed aan de opslag van vaste stoffen.

Voor de binnen de inrichting van Heideveld aanwezige inerte goederen (meng- en droogvoer), agrarische bedrijfsstoffen (droge bijproducten en CCM) is in paragraaf 5.4 van de considerans van het ontwerpbesluit aangegeven dat deze vallen onder het Barim. De eisen uit het Barim zijn rechtsreeks werkend en mogen niet worden opgenomen in de vergunningvoorschriften. Door te voldoen aan deze eisen, dat de silo's en bunkers afgesloten zijn en dat de bij het lossen vrijkomende verdringingslucht wordt afgevangen met een filter wordt naar onze mening voldaan aan de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen, voor zover van toepassing op de situatie van Heideveld.

Alhoewel niet specifiek genoemd bij de toetsing aan de BREF ESB volgt uit het bovenstaande dat wordt voldaan aan de BBT uit de BREF.

Overdracht en behandeling van vaste stoffen

In §3.4 van de BREF ESB worden een groot aantal technieken behandeld voor de overdracht en behandeling van vaste stoffen.

De in §3.4.1 van de BREF ESB beschreven voorbeelden van de (op)bouw van losse hopen is niet aan de orde binnen de inrichting van Heideveld. In §3.4.2 van de BREF ESB worden een groot aantal laad- en losapparatuur beschreven. Daarbij wordt in §3.4.2.1 specifiek ingegaan op de algemene emissieaspecten bij het laden en lossen. In de §3.4.2.2 tot en met §3.4.2.13 worden de technieken beschreven voor het oppakken en loslaten van materialen. Een duidelijk onderscheid tussen de laad- en lostechnieken en de overdrachtstechnieken kan niet worden gemaakt en daarom, worden alle technieken beschreven in de §3.4.2.

Voor de bovenstaande binnen de inrichting van Heideveld aanwezige opslagen zijn de onderstaande in §3.4.2 van de BREF ESB beschreven laad- en losapparatuur van toepassing:

- In §3.4.2.18 wordt ingegaan op een pneumatisch leidingsysteem, waarbij de compressor aan het begin van het lossysteem is geplaatst. Het transportleidingsysteem werkt met overdruk. Het vrijkomen van stof wordt voorkomen doordat sprake is van een gesloten leidingsysteem. Er kan een minimale stofemissie optreden bij de toepassing van een ontluchting (incl. stoffilter) voor de verdringingslucht. Andere voordelen zijn de simpele constructie, de lange levensduur, het feit dat er geen verplaatsbare onderdelen zijn in het laadruim. De investering is relatief laag. Een essentieel nadeel is het vaak hoge energieverbruik;
- In §3.4.2.19 wordt ingegaan op vulsystemen. Daarbij is aangegeven dat de vul- en verlaadpunten het belangrijkste zijn voor de vorming van stof van een continue transportsysteem. Deze emissies komen vooral vrij bij vulsystemen die niet zijn behuist. Overvulling kan optreden als het vulsysteem niet is aangepast aan het opslag of transportsysteem. Als voorbeeld wordt genoemd dat de vulsnelheid te hoog is.

In §5.4.1 van de BREF ESB worden de algemene BBT-maatregelen genoemd voor wat betreft het minimaliseren van stof als gevolg van transport en behandeling. Als BBT wordt genoemd het zoveel mogelijk beperken van de transportafstanden en wanneer mogelijk het toepassing van continue transport in de plaats van discontinue transport met shovels of trucks. Bij het gebruik van shovels is BBT het verlagen van kiephoogte en het kiezen van de beste positie bij het kiepen in een truck.

Met betrekking tot het opwervelen van stof van de grond tijdens het rijden wordt als BBT aangemerkt het aanpassen van rijsnelheid van voertuigen binnen de inrichting, dit ter beperking van opgeweerde stofemissie. Als BBT voor wegen die worden gebruikt door trucks of wagens wordt aangemerkt het toepassen van een verhard oppervlak bijvoorbeeld beton of asfalt. Voor tijdelijke wegen of wegen die worden gebruikt voor grote shovels is het toepassen van een verharde ondergrond niet gerechtvaardigd. BBT is het schoonmaken van een weg, wanneer deze is voorzien van een verhard oppervlak. Het schoonmaken van banden van voertuigen wordt ook gezien als BBT. De frequency van schoonmaken of het toepassen van een schoonmaakfaciliteit moet worden bekeken van casus tot casus. Als BBT bij laden en lossen van verwaaibare gevoelige stoffen welke nat kunnen worden gehouden is het bevochtigen. Bij laden en lossen is BBT het minimaliseren van de valsnelheid en de valhoogte. Er worden een aantal technieken genoemd om de valsnelheid en de valhoogte te reduceren. Deze technieken zijn BBT met uitzondering van het laden en lossen van niet verwaaibaar gevoelige stoffen, waarbij de valhoogte niet zo kritisch is.

Conclusie

Zoals terecht opgemerkt in de zienswijzen van reclamanten is in §6.1.3 (toetsing BREF ESB) niet specifiek aandacht besteed aan de overdracht en behandeling van vaste stoffen.

De binnen de inrichting van Heideveld opgeslagen inerte goederen (meng- en droogvoer), agrarische bedrijfsstoffen (droge bijproducten en CCM) worden allen aangevoerd met bulkwagens. Binnen de inrichting is voorzien van verharde rijwegen en daarnaast hebben deze bulkwagens een zeer lage rijsnelheid binnen de inrichting, waardoor het opwervelen van stof minimaal zal zijn. De te lossen goederen worden vanuit een bulkwagen middels een gekoppelde flexibele slang rechtstreeks in een silo geblazen. De daarbij vrijkomende verdringingslucht wordt gereinigd middels een stoffilter. Vanuit deze silo's worden de goederen in een gesloten leidingsysteem pneumatisch getransporteerd naar de plekken binnen de inrichting waar deze benodigd zijn (bijvoorbeeld brijvoerkeuken). Door te voldoen aan deze eisen, dat de silo's en bunkers afgesloten zijn en dat de bij het lossen vrijkomende verdringingslucht wordt afgevangen met een filter wordt naar onze mening voldaan aan de in hoofdstuk 5 genoemde BBT-maatregelen, voor zover van toepassing op de situatie van Heideveld.

Overdracht en behandeling van verpakte goederen

Voor wat betreft de overdracht en behandeling van verpakte goederen zijn binnen de inrichting van Heideveld relevant de volgende in de BREF ESB genoemde opslagen, zoals ook genoemd in §6.8.3 van de considerans:

- bestrijdingsmiddelen in een kast.

In §3.4.3. van de BREF ESB wordt voor wat betreft het transport en de behandeling van verpakte gevaarlijke goederen verwezen naar §3.2.5 (transport en behandeling van verpakte gevaarlijke vloeistoffen).

Voor de overdracht en behandeling van verpakte gevaarlijke goederen is, met uitzondering van grijpers, transportbanden en overdrachtsluiken, in hoofdstuk van de BREF ESB geen BBT opgenomen.

Conclusie

Zoals terecht opgemerkt in de zienswijzen van reclamanten is in §6.1.3 (toetsing BREF ESB) niet specifiek aandacht besteed aan de overdracht en behandeling van verpakte goederen.

Echter zoals bovenstaand aangegeven is in hoofdstuk 5 van de BREF ESB geen BBT opgenomen voor het binnen de inrichting toegepaste transport en behandeling van bestrijdingsmiddelen. De aangevraagde en vergunde opslag van maximaal 30 kg bestrijdingsmiddelen worden in de daarvoor bestemde speciale

verpakking opgeslagen in een kast. Uit de PGS 15 volgt dat de opslag van maximaal 400 kg bestrijdingsmiddelen niet valt onder werkingssfeer van de PGS 15. Ook het Barim stelt geen extra aanvullende veiligheidseisen (zie §6.7.3 considerans). Uit de Memorie van toelichting bij de Wet gewasbeschermingsmiddel volgt verder dat er bewust voor is gekozen om de gedetailleerde voorschriften te vervangen door een zorgplicht.

Alhoewel niet specifiek genoemd bij de toetsing aan de BREF ESB volgt uit het bovenstaande dat wordt voldaan aan de BBT uit de BREF.

4.3) Afval

4.3.1) Afvalscheiding

Overwegingen

Uit de afweging in §6.2.2. van de considerans volgt dat binnen de inrichting van Heideveld de afzonderlijke vrijkomende gevaarlijke afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden. Dit is als zodanig vastgelegd in voorschrift 3.1 van de vergunning. Naar de mening van reclamanten is dit te vrijblijvend en had verwezen moeten worden naar de gevaarlijke afvalstoffen die zijn genoemd in de bijlage behorende bij de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen. In deze Regeling worden onder andere genoemd afgewerkte olie en restanten bestrijdingsmiddelen welke volgens de vergunningaanvraag vrijkomen.

De door reclamanten genoemde Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen is van toepassing op een inrichting voor het opslaan, overslaan of verwerken van gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in bijlage I, onder C, onder 28.4 onder a, onder 5°, b, onder 2°, of c, onder 2°, van het Besluit omgevingsrecht. Hieruit volgt dat het moet gaan om een afvalstoffeninrichting die zich bezig houdt met het accepteren van gevaarlijke afvalstoffen. Dit betekent concreet dat de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen niet van toepassing is op de inrichting van Heideveld, aangezien de op grond van voorschrift 3.1 te scheiden gevaarlijke afvalstoffen vrijkomen uit eigen bedrijfsactiviteiten. Desondanks is er naar onze mening niets op tegen om de door reclamanten genoemde bij Heideveld vrijkomende gevaarlijke afvalstoffen apart te noemen in voorschrift 3.1. Immers de wijze waarop het voorschrift 3.1 in het ontwerpbesluit was geformuleerd moesten deze gevaarlijke afvalstoffen toch al gescheiden worden ingezameld en afgevoerd. Wij hebben voorschrift 3.1 overeenkomstig het verzoek van reclamanten aangepast, dit met uitzondering van de verwijzing naar de bijlage uit de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen.

Verder ontbreekt naar de mening van reclamanten ook een controlevoorschrift. Aangezien het hier een middelvoorschrift betreft is het naar onze mening niet noodzakelijk hier een controlevoorschrift voor op te nemen.

4.3.2) Be- en verwerking van afvalstoffen

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten heeft er voor wat betreft de brijvoerkeuken geen afweging plaatsgevonden dat wordt voldaan aan de van toepassing zijnde sectorplan 3 van het LAP. Dit wordt louter gesteld.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van procesafhankelijk afval (sectorplan 3 LAP) is nuttige toepassing tenzij nuttige toepassing niet mogelijk is op grond van de aard of de samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor

verwijdering van de afval. Daarbij is in §6.2.2.1 van de considerans aangegeven dat de in de brijvoerkeuken uitgevoerde werkzaamheden voldoen aan de minimumstandaard.

Aangezien in de brijvoerkeuken louter sprake is van het produceren van diervoeders hoeft naar onze mening de toetsing aan de minimumstandaard niet meer te behelzen dan op te merken dat wordt voldaan aan de minimumstandaard. Immers bij de inzet van afvalstoffen, zoals genoemd in §6.2.2.2. van de considerans, voor de productie van diervoeder in de vorm van brijvoer is logischerwijs sprake van nuttige toepassing.

4.3.3) Mengen

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten is er voor wat betreft het mengen van afvalstoffen, waaromtrent in hoofdstuk 18 van het LAP beleid is gesteld, geen zorgvuldige beoordeling verricht. Voor wat betreft het mengen van afvalstoffen is namelijk niet getoetst aan het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet getoetst. Alleen een toetsing aan het aanvullende beleid uit het LAP is onvoldoende.

Het in hoofdstuk 18 van het LAP opgenomen beleidskader ten aanzien van mengen van afvalstoffen is naar de mening van reclamanten in zijn geheel niet meegenomen bij de vergunningverlening. Er had beoordeeld moeten worden of er negatieve consequenties zijn voor het milieu en gezondheid en of er invloed is op de emissie-eisen voor de inrichting. Het mengen had daarom niet mogen worden toegestaan.

Afvalstoffen moeten met het oog op hergebruik en nuttige toepassing over het algemeen na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden van andere afvalstoffen. Verder is het ongewenst dat in afval gecumuleerde milieugevaarlijke stoffen door wegmenging ongecontroleerd in het milieu verspreid raken. Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. In hoofdstuk 18 van het LAP is het beleid uitgewerkt met betrekking tot mengen. In dit hoofdstuk wordt aangegeven onder welke condities mengen al dan niet is toegestaan

Basisuitgangspunten mengen

In §18.2 van het LAP zijn de algemene uitgangspunten met betrekking tot het mengen van afvalstoffen weergegeven. Daarbij zegt §18.2.1 dat het mengen niet is toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en vastgelegd in de vergunning. In §18.2.2 zijn de algemene uitgangspunten bij vergunningverlening weergegeven. Het vergunnen van menghandelings vraagt maatwerk per vergunning, op grond van een aanvraag waarin expliciet is beschreven welke afvalstoffen met welk doel worden gemengd. Er dient in ieder geval zeker te worden gesteld dat het mengen geen nadelige consequenties heeft voor het milieu en de volksgezondheid. Er gelden de volgende uitgangspunten:

1. Er moet worden voorkomen dat mengen ertoe leidt dat een van de te mengen afvalstoffen niet conform de minimumstandaard voor die afvalstroom wordt verwerkt;
2. Er moet worden voorkomen dat het mengen van afvalstoffen leidt tot belasting van het milieu door diffuse verspreiding van specifieke milieugevaarlijke stoffen waarvoor op grond van internationale regelgeving (vergaande) beperkingen gelden.

Aangezien in de brijvoerkeuken louter sprake is van het produceren van diervoeders hoeft naar onze mening de toetsing aan de uitgangspunten voor het mengen van afvalstoffen, zoals bovenstaand opgesomd en genoemd in hoofdstuk 18 van het LAP, niet zo diepgaand te zijn als bij een echte afvalstoffeninrichting.

Gelet op de in de brijvoerkeuken uitgevoerde handelingen, samenvoegen van niet-afvalstoffen met de in §6.2.2.2 van de considerans genoemde afvalstoffen, is naar onze mening geen sprake van strijd met de bovenstaande algemene basisuitgangspunten voor het mengen. Immers zoals ook aangegeven in §6.2.2.1 van de considerans worden als gevolg van deze menghandelingen de afzonderlijke afvalstoffen conform de minimumstandaard van sector 3 van het LAP niet laagwaardiger verwerkt. Immers door de menghandelingen wordt uiteindelijk een diervoeder in de vorm van brijvoer geproduceerd, waardoor logischerwijs sprake is van nuttige toepassing van de afvalstoffen en wordt voldaan aan het eerste basisuitgangspunt. Verder leidt het mengen van afvalstoffen in de brijvoerkeuken niet tot een diffuse verspreiding van milieugevaarlijke stoffen, waardoor wordt voldaan aan het tweede basisuitgangspunt. Naast deze twee basisuitgangspunten is op het niveau van de inrichting als gevolg van de brijvoerkeuken zeker ook geen sprake van negatieve consequenties voor het milieu en gezondheid en worden de menghandelingen uitgevoerd volgens BBT. Verder is in §6.9.2.2 van de considerans opgenomen de invloed van de brijvoerkeuken op de emissie van geur en is als gevolg van de menghandelingen in de brijvoerkeuken geen sprake van andersoortige risico's voor mens en zijn omgeving, zoals sterk reagerende of ontplofbare stoffen.

Specifieke uitgangspunten mengen

In §18.3 van het LAP zijn de specifieke uitgangspunten met betrekking tot het mengen van afvalstoffen weergegeven. De algemene uitgangspunten van het mengbeleid kunnen in de sectorplannen voor specifieke afvalstromen nader zijn ingevuld. Het specifieke beleid gaat boven het algemene beleid. Daarnaast worden hieronder aanvullende kaders gegeven voor enkele specifieke verwerkingsroutes en toepassingen. Deze kaders zijn voor een deel gebaseerd op beleid of regelgeving buiten het afvalstoffenbeleid. Zo is in §18.3.4 van het LAP voor het mengen van meststoffen het specifieke beleid geformuleerd. Daarbij is aangegeven dat het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet bepaalt dat meststoffen niet met afvalstoffen mogen worden gemengd en dat ze (met uitzondering van zuiveringsslib en compost) ook niet (deels) uit afvalstoffen of reststoffen mogen worden geproduceerd.

Zoals genoemd in de zienswijzen van reclamanten is het juist dat specifiek geformuleerd mengbeleid voortgang heeft op de algemene uitgangspunten van het mengbeleid. Naar de mening van reclamanten is voor wat betreft het mengen van afvalstoffen onterecht niet getoetst aan het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet. In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat voor wat betreft de menghandelingen in de brijvoerkeuken niet hoeft te worden getoetst aan het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet. Immers in de brijvoerkeuken is geen sprake van het mengen van meststoffen met afvalstoffen of de productie van meststoffen.

4.4) Grondwater

Overwegingen

In §6.4 van de considerans is aangegeven dat Heideveld voor het oppompen van grondwater beschikt over een provinciale milieuvergunning (maximale pompcapaciteit 20 m³/uur en gemiddelde pompcapaciteit 10 m³/uur). Zoals gesteld door reclamanten is inderdaad niet expliciet genoemd om welke vergunning het gaat. Echter naar onze mening spreekt het voor zich dat het hier gaat om een waterwetvergunning.

In §6.4 van de considerans is aangegeven dat binnen de inrichting van Heideveld een tweetal infiltratievijvers worden aangelegd voor de infiltratie in de bodem van niet verontreinigd hemelwater van daken en terreingedeelten waarop géén bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Deze beide infiltratievijvers zijn als zodanig ook opgenomen in de inrichtingtekening bij de vergunningaanvraag. Zoals aangegeven in §6.5 van de considerans worden de beide infiltratievijvers gedimensioneerd

overeenkomstig de uitgangspunten van het Waterschap Peel en Maasvallei. Deze uitgangspunten zijn terug te vinden in §7.6 van het MER.

In §6.3 van de considerans wordt voor wat betreft de beoordeling en toetsing van het milieuaspect afvalwater verwezen naar §6.1.2 van de considerans (toetsing BREF IV onder punt 4). In deze paragraaf is aangegeven dat uit de vergunningaanvraag (tabblad B) blijkt dat binnen de inrichting van Heideveld een zevental afvalwaterstromen vrijkomen, waarvan alléén het schoon hemelwater van daken en niet verontreinigde terreindelen wordt geloosd op de bodem. Reclamanten hebben er moeite mee dat erop moet worden vertrouwd dat alleen niet verontreinigd hemelwater wordt geloosd en verzoeken daarom een voorschrift aan de vergunning te verbinden. Uit de aanvraag volgt dat alléén het schoon hemelwater van daken en niet verontreinigde terreindelen wordt geloosd op de bodem is het naar onze mening niet noodzakelijk een specifiek voorschrift te verbinden aan de vergunning. Aangezien de aanvraag deel uitmaakt van de vergunning kan hierop worden gehandhaafd.

4.5) Energie

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten voldoet de inrichting niet aan de BBT voor energiebesparing, waarbij allereerst wordt verwezen naar de zienswijze 4.2.1.

In deze zienswijze ging het erom dat naar de mening van reclamanten niet alle in het informatieblad E11 genoemde BBT-maatregelen worden toegepast, waardoor men van mening is dat niet gesteld kan worden dat het energieverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden. Daarom is naar de mening van reclamanten niet voldaan aan de BBT voor energie volgens de BREF IV en hadden de luchtwassers daarom niet als gelijkwaardig aan BBT mogen worden aangemerkt. Voor wat betreft onze overwegingen omtrent deze zienswijze verwijzen wij hier nogmaals naar §6.1.2 (BREF IV aspect huisvestingsstelsel). In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat voor de toetsing of een luchtwasser als gelijkwaardig BBT kan worden beschouwd het niet noodzakelijk is dat alle in het informatieblad E11 genoemde BBT-maatregelen moeten worden toegepast. Immers uit de bestendige jurisprudentie volgt dat de essentie ligt bij het zo laag mogelijk houden van het energieverbruik van de luchtwassers en niet dat van de gehele inrichting.

Aangezien wij bij zienswijze 4.2.1 reeds zijn ingaan op de door reclamanten ingediende zienswijze aangaande het energieverbruik van de luchtwassers zullen wij bij deze zienswijze alleen ingaan op het energieverbruik van de totale inrichting.

In hoofdstuk 3 van het informatieblad E11 is een overzicht opgenomen van welke energiebesparingsmaatregelen als stand der techniek/ BBT kunnen worden gezien. Hierin wordt een verdeling gemaakt in algemeen toepasbare maatregelen in veehouderijen en maatregelen voor: melkveehouderijen, kalverhouderijen, varkenshouderijen en pluimveehouderijen. De maatregelen zijn ingedeeld in de volgende categorieën: verlichting, warm tapwater, isolatie, ventilatie, verwarming en overige maatregelen. Per maatregel is aangegeven voor welke sectoren deze maatregel interessant kan zijn. Met behulp van het overzicht kan worden vastgesteld of in een bepaalde bedrijfssituatie de stand der techniek wordt toegepast. Daarbij is in het hoofdstuk 1 van het informatieblad E11 aangegeven dat bij de keuze van de maatregelen ook een rol spelen de terugverdientijd en toepasbaarheid. Daarbij geldt dat de in dit informatieblad genoemde terugverdientijden indicatief zijn en gelden voor gemiddelde situaties. Onder toepasbaarheid is aangegeven wanneer de maatregel in gemiddelde situaties aan deze terugverdientijd voldoet.

De effectiviteit en dus ook de terugverdientijd van de weergegeven maatregelen kunnen afhankelijk zijn van het gebruiksgedrag, de instelling (van tijden of temperaturen), de bedrijfsomvang en de situatie. Waar dit van toepassing is, is dit in de tabel aangegeven.

Op het niveau van de inrichting moeten in geval van twijfel over de haalbaarheid en noodzaak van een energiebesparende maatregel de kosten en opbrengsten worden berekend. Op basis hiervan kan een BBT-afweging voor de betreffende maatregelen worden gemaakt. Daarnaast dient de vergunningverlener een integrale afweging met andere milieuaspecten te maken. Verder is opgemerkt dat het informatieblad E11 informierend en adviserend is en niet de status heeft van een richtlijn, laat staan van wetgeving of verplicht in act te nemen BBT-documenten waarin zonder meer alle genoemde maatregelen moeten worden doorgevoerd om een veehouderij als BBT te mogen worden beschouwd. Het informatieblad is agebaseerd op de Circulaire Energie in de milieuvergunning en biedt ondersteuning bij het doorlopen van een vergunningprocedure en het opstellen van energievoorschriften.

Wij zijn van mening dat het aangevraagde energieverbruik voldoet aan BBT voor een deels te veranderen en uit te breiden inrichting en dat dit besluit de in aanmerking komende BBT voor energieverbruik waarborgt, waarbij het feit dat de inrichting gedeeltelijk bestaand is, terecht is meegewogen. Zoals hieronder wordt overwogen, hebben wij hiertoe nog nader voorschriften aan dit besluit verbonden.

Het is ook nog eens zo dat energiebesparende maatregelen invloed op elkaar kunnen hebben. Wanneer een combinatie van maatregelen getroffen wordt, heeft dit gevolgen voor de terugverdientijd van de afzonderlijke maatregelen. Bijvoorbeeld wanneer een nieuw verwarmingssysteem volgens de stand der techniek/BBT wordt aangelegd, en het warmteverlies van het gebouw wordt verminderd door dak- en/of wandisolatie, dan zorgt de combinatie ervoor dat de terugverdientijden van de afzonderlijke maatregelen langer worden. Een ander effect waar rekening mee gehouden dient te worden, is de soms negatieve invloed van emissiereducerende maatregelen op het energiegebruik (bijvoorbeeld toepassen luchtwassers).

Verder is in hoofdstuk 5 van het informatieblad E11 een aantal vragenlijsten opgenomen, waaronder voor de varkenshouderij. Met deze invulling van deze vragenlijst kan worden vastgesteld in hoeverre de stand der techniek (BBT) wordt toegepast conform dit informatieblad. Als de BBT niet wordt toegepast dan dient nagegaan te worden of aan het toepassingscriterium wordt voldaan voor de betreffende maatregel.

Naar de mening van reclamanten volgt uit §6.6 van de considerans dat een groot aantal van de in het informatieblad E11 genoemde BBT-maatregelen niet worden toegepast, te weten:

- Natuurlijke daglichtintreding;
- HF-TL verlichting met spiegelarmatuur;
- Spaarlampen bij meer dan 1.000 uren per jaar;
- Het toepassen van ligvloerisolatie;
- Het toepassen van ventilatiesystemen met ondergrondse luchtinlaat (grondkanaal ventilatie) ten behoeve van de biggenstallen (stallen 4, 5, 6, 7 en 8 hebben plafondventilatie).

Daarnaast merken reclamanten op dat voorbij wordt gegaan aan het feit dat uit de bij het Informatieblad E11 behorende ingevulde vragenlijst blijkt dat een aantal maatregelen niet worden toepast, te weten:

- Aanwezigheidsdetectie;
- Halveringsschakelaar of dimmer biggenlamp;
- Hybride ventilatie;
- Automatische geregelde natuurlijke ventilatie;
- CV/vloerverwarming;
- Luchtverwarming.

Verder wordt in §6.6 van de considerans op grond van de aanvraag gesteld dat de maatregelen: dimmer op biggenlampen en aanwezigheidsdetectie worden gerealiseerd. Reclamanten geven aan op tabblad H van de aanvraag inderdaad te lezen dat beide maatregelen worden gerealiseerd. Echter op pagina 8 van de aanvraag en de ingevulde vragenlijst bij informatieblad E11 volgt duidelijk dat beide maatregelen niet worden genomen.

Aangezien niet alle in het informatieblad E11 genoemde BBT-maatregelen worden toegepast zijn reclamanten van mening dat niet wordt voldaan aan de BBT voor energiebesparing.

Voor wat betreft welke energiebesparingsmaatregelen binnen de inrichting van Heideveld worden toegepast is maatgevend de informatie in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013, te weten:

- Tabblad B onder 4.1 (Energie onderzoek);
- Tabblad H onder 5.1 (Energie) en 5.3 (luchtwassers gelijk aan BBT);
- Tabblad M (vragenlijst informatieblad E11).

Zoals opgemerkt door reclamanten en ook opgenomen in §6.6 van de considerans worden binnen de inrichting van Heideveld niet alle in het informatieblad E11 genoemde BBT-maatregelen toegepast. Achtereenvolgens zullen wij ingaan op de argumententatie waarom deze BBT-maatregelen niet worden toegepast, zoals voor een belangrijk deel ook al opgenomen in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 en §6.6 van de considerans.

Verlichting

In het informatieblad E11 is opgenomen dat in stallen voldoende licht nodig is, zowel voor de werkzaamheden als voor het welzijn van de dieren. Bij sommige diercategorieën bestaat een wettelijke eis ten aanzien van verlichting. Zo is in de varkenshouderij gedurende 8 uur per dag een lichtsterkte van minimaal 40 lux op dierniveau vereist. Allereerst kan op verlichtingsenergie worden bespaard door zo goed mogelijk gebruik te maken van daglichttoetreding in de stal (voldoende ramen of lichtdoorlatende nok of dakplaten), hierbij moet wel rekening gehouden worden met een mogelijke negatieve invloed van zoninstraling (warmte) op het binnenklimaat. Vervolgens kan worden gedacht aan maatregelen om de brandduur van de verlichting te optimaliseren, rekening houdend met eventueel wettelijk verplichte brandduur en intensiteit. Andere besparingsmogelijkheden zijn armaturen waarmee de lichtopbrengst per lamp kan worden verhoogd (hoog armatuurrendement) en energiezuinige lampen (hoog lampsysteemrendement). De terugverdientijd van de verschillende maatregelen hangt af van het aantal branduren.

Natuurlijke daglichtintreding

In het informatieblad E11 is aangegeven dat kan worden bespaard op verlichtingsenergie door zo goed mogelijk gebruik te maken van daglichttoetreding in de stal. Bij het ontwerp van de stallen dienen voldoende ramen te worden geplaatst en/of een lichtkoepel te worden geïnstalleerd als lichtbron in plaats van elektrische verlichting. De lichtplaten op het dak dienen schoon te zijn, evenals witte reflecterende binnenmuren. In de zomer dienen lichtplaten eventueel te worden afgedekt in verband met opwarming van de ruimten en het beperken van ventilatie energie.

In het informatieblad E11 is als toepassingscriterium voor natuurlijke daglichtintreding opgenomen deze te overwegen bij nieuwbouw, renovatie of verwijdering van asbest. Dit eventueel in combinatie met verschillende schakelgroepen en/of daglichtsensoren voor verlichting. Voor wat betreft de kosten, baten en terugverdientijd is in het informatieblad alleen opgenomen dat de kosten van een lichtkoepel sterk afhankelijk zijn van de grootte, de vorm en de dikte.

Zoals aangegeven in §6.6 van de considerans en de informatie in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 (tabblad H) is voor wat betreft de natuurlijke daglichtintreding het zo dat deze maar gedeeltelijk kan worden gerealiseerd, omdat ter plaatse van de biggensstal momenteel geen ramen aanwezig zijn. Op een aantal plaatsen kunnen deze ook niet worden geplaatst vanwege de aanwezigheid van een centraal afzuigkanaal. Op andere plaatsen in de stallen kunnen alleen met hoge kosten (o.a. slopen van gedeelten van de gevels en plaatsen ramen) ramen geplaatst worden. Als laatste is het zo dat de aanwezige verlichting voornamelijk wordt gebruikt tijdens het voeren en het controleren van de dieren. Aangezien tijdens deze werkzaamheden altijd voldoende licht aanwezig moet zijn heeft het realiseren van ramen derhalve geen significant effect op het totale energieverbruik van de inrichting.

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten is het dus zeker niet zo dat natuurlijk daglicht niet wordt toegepast.

Aanwezigheidsdetectie

In §6.6 van de considerans wordt gesteld dat een aanwezigheidsdetectie wordt toegepast. Echter uit een nadere bestudering van de informatie in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 blijkt inderdaad, zoals ook gesteld door reclamanten, dat de aanvullende gegevens ten aanzien van de toepassing van deze energiebesparingsmaatregel deels tegenstrijdig is. Immers uit de ingevulde vragenlijst bij informatieblad E11 (tabblad M) blijkt dat een aanwezigheidsdetectie niet wordt toegepast terwijl uit de informatie in tabblad H volgt dat deze energiebesparingsmaatregel wel wordt toegepast.

Naar onze mening betreft het hier een omissie en wordt overeenkomstig het informatieblad E11 een aanwezigheidsdetectie geïnstalleerd in de ruimten die niet continue bemand zijn, bijvoorbeeld: opslagruimten of eventueel de centrale gang in de stallen.

Om alle onduidelijkheden weg te nemen hebben wij een nieuw voorschrift in de vergunning opgenomen waarin is vastgelegd dat overeenkomstig het informatieblad E11 aanwezigheidsdetectie moet worden toegepast.

Spaarlampen

In het informatieblad E11 is ten aanzien van spaarlampen aangegeven dat deze toepasbaar zijn binnen alle sectoren van de veehouderij. Daarbij is als toepassingscriterium opgenomen het vervangen van alle gloeilampen. Voor wat betreft de kosten, baten en terugverdientijd is in het informatieblad opgenomen dat vanaf 100 – 150 branduren per jaar de terugverdientijd minder dan 5 jaar bedraagt, waardoor vervanging van spaarlampen dus vrijwel altijd rendabel is.

Uit een nadere bestudering van de informatie in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 blijkt, zoals ook gesteld door reclamanten, dat de aanvullende gegevens ten aanzien van de toepassing van deze energiebesparingsmaatregel deels tegenstrijdig is. Immers uit de ingevulde vragenlijst bij informatieblad E11 (tabblad M) blijkt dat spaarlampen wel worden toegepast terwijl uit de informatie in tabblad B en H volgt dat deze energiebesparingsmaatregel niet wordt toegepast.

Als eerste moet worden opgemerkt dat, gelet op het bovenstaande toepassingscriterium, binnen de inrichting van Heideveld er geen sprake is van de aanwezigheid van gloeilampen, waardoor deze niet hoeven te worden vervangen door spaarlampen. Immers in de inrichting is binnen voorzien in TL-verlichting. Gelet op het vermogen van 36 kW kan deze TL-verlichting naar de mening van aanvrager ook worden beschouwd als een spaarlamp.

Naar onze mening betreft het hier een omissie en worden geen spaarlampen toegepast.

HF-TL verlichting met spiegelarmatuur

In het informatieblad E11 is ten aanzien van hoogfrequent verlichting met spiegelarmatuur aangegeven dat deze BBT-maatregel met name van toepassing is voor de pluimveehouderij. Bij de toelichting op deze BBT-maatregel is verder aangegeven dat deze nauwelijks interessant is voor varkensstallen, omdat dit vaak kleine en lage ruimten zijn, waar gedurende 8 uur per dag een lichtsterkte van minimaal 40 lux op dierniveau is vereist. Verder blijkt uit tabblad M (vragenlijst informatieblad E11) dat deze BBT-maatregel niet voldoet aan het toepassingscriterium gelet op het geringe aantal branduren en geïnstalleerd vermogen. Daarnaast heeft deze BBT-maatregel een terugverdientijd van 4 - 6 jaar.

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten zijn wij van mening, gelet op voorgaande, dat deze BBT-maatregel niet hoeft te worden toegepast binnen de inrichting van Heideveld.

Halveringsschakelaar of dimmer biggenlamp;

In het informatieblad E11 is aangegeven dat met een halveringsschakelaar het vermogen en daarmee het energiegebruik van de biggenlamp enkele dagen na het biggen gehalveerd kan worden. Ook zijn er automatische dimmers verkrijgbaar die geschikt zijn voor gebruik in de kraamstal. Op de dimmer kan een curve ingesteld worden voor de lichtintensiteit. Direct na het biggen is de lichtintensiteit maximaal en wordt in een aantal dagen afgebouwd, afhankelijk van de warmtevraag van de biggen.

Daarbij is als toepassingscriterium opgenomen dat halveringsschakelaars aan de biggenlamp zijn gemonteerd en ze gemiddeld na circa 2 jaar aan vervanging toe zijn. De levensduur van dimmers in de kraamafdelingen is niet bekend. Voor wat betreft de kosten, baten en terugverdientijd is in het informatieblad opgenomen dat halveringsschakelaars circa € 2,- per stuk kosten. De toepassing van een halveringsschakelaar levert een elektriciteitsbesparing van 25–30% op. De terugverdientijd bedraagt enkele maanden. Dimmers kosten circa €125,- per stuk. Elektriciteitsbesparing bedraagt 30–40%. Terugverdientijd bedraagt 4,5–6 jaar.

Uit een nadere bestudering van de informatie in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 blijkt, zoals ook gesteld door reclamanten, dat de aanvullende gegevens ten aanzien van de toepassing van deze energiebesparingsmaatregel deels tegenstrijdig is. Immers uit de ingevulde vragenlijst bij informatieblad E11 (tabblad M) blijkt dat de halveringsschakelaar of dimmer biggenlamp niet worden toegepast terwijl uit de informatie in tabblad H volgt dat alle biggenlampen worden voorzien van een dimmer.

Naar onze mening betreft het hier een omissie en wordt overeenkomstig het informatieblad E11 op alle biggenlampen een dimmer geïnstalleerd.

Om alle onduidelijkheden weg te nemen hebben wij een nieuw voorschrift in de vergunning opgenomen waarin is vastgelegd dat overeenkomstig het informatieblad E11 op alle biggenlampen een dimmer moet worden toegepast.

Isolatie

In het informatieblad E11 is opgenomen dat door isolatie in koude perioden het warmteverlies wordt beperkt zodat bespaard wordt op verwarmingsenergie. Omdat de gewenste staltemperatuur voor varkens en pluimvee veel hoger ligt dan voor rundvee is isolatie van gebouwen hoofdzakelijk aan de orde in varkens- en pluimveestallen. Een maat voor het warmteverlies is de warmtedoorgangscoefficient U of K ($\text{W/m}^2\text{K}$). Naarmate de isolatie beter is, is die waarde lager. Voor een spouwmuur met isolatie ligt de K-waarde rond $0,7 \text{ W/m}^2\text{K}$. Door isolatie wordt bovendien in warme perioden de warmteopname door met name zoninstraling gereduceerd, waardoor bespaard kan worden op energie benodigd voor ventilatie.

Bovendien wordt de koelbehoefte lager. Ingevolge het bouwbesluit gelden er voor nieuw te bouwen of te renoveren (bedrijfs)gebouwen eisen ten aanzien van energiezuinigheid. De isolatie-eisen uit het Bouwbesluit voor muren en daken komen neer op een warmtedoorgangscoefficient van ten hoogste $0,4 \text{ W/m}^2\text{K}$. Het Bouwbesluit sluit echter verblijfsgebieden uit die worden verwarmd voor een ander doel dan het verblijven van mensen of niet worden verwarmd. Het Bouwbesluit stelt dus geen eisen gesteld aan de thermische isolatie van uitwendige en inwendige scheidingsconstructies van stallen. Voor varkensstallen wordt in de BREF geen uitspraak gedaan over de warmtedoorgangscoefficient van muren en daken. Een varkensstal omvat verschillende afdelingen met elk hun eigen gewenste klimaatomstandigheden. Bijvoorbeeld bij zeugenbedrijven ligt de nadruk op stalverwarming. Afhankelijk van de gewenste klimaatomstandigheden is een warmtedoorgangscoefficient tussen $0,4$ en $0,7 \text{ W/m}^2\text{K}$ redelijk. Om een flexibele bedrijfsvoering mogelijk te maken is het zinvol voor het gehele gebouw een maximale warmtedoorgangscoefficient van $0,4 \text{ W/m}^2\text{K}$ aan te houden. In artikel 5.3 van het Bouwbesluit staat de warmteweerstand die aangehouden moet worden. Deze warmteweerstand kun je omrekenen naar de warmtedoorgangscoefficient. Het Bouwbesluit is rechtstreeks werkend en daardoor is deze coëfficiënt niet opgenomen in de vergunningvoorschriften.

Ligvloerisolatie

In het informatieblad E11 is ten aanzien van ligvloerisolatie aangegeven dat deze toepasbaar is binnen met name de varkenshouderij. Bij de toelichting van deze BBT-maatregel is aangegeven dat de met isolatiemateriaal geïsoleerde vloeren, meestal polystyreenschuimplaten van 3-5 cm welke per ligplaats tussen de betonnen onderlaag en afdekplaat worden aangebracht, veelal worden gecombineerd met een vloerverwarmingscircuit.

Daarbij is als toepassingscriterium opgenomen dat deze BBT-maatregel niet van toepassing is bij roostervloeren en alleen bij nieuwbouw of renovatie van vloeren. Voor wat betreft de kosten, baten en terugverdientijd is in het informatieblad aangegeven dat bij zeugenbedrijven ca. 25% wordt bespaard op het gasverbruik voor verwarming. Ligvloerisolatie kost €5 tot €8 per m^2 . Terugverdientijd bedraagt minder dan 5 jaar bij nieuwbouw of renovatie.

Zoals aangegeven in §6.6 van de considerans en de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 (tabblad H) bestaan de vloeren ter plaatse van de biggen volledig uit roostervloeren, een dichte ligvloer is niet aanwezig. In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten zijn wij allereerst van mening dat gelet op het toepassingscriterium deze BBT-maatregel niet hoeft te worden toegepast bij de vloeren van de biggen.

Ter plaatse van de fokvarkens en de vleesvarkens is wel een dichte ligvloer aanwezig. Deze stal is geheel onderkelderd. In de ligvloeren zal geen ligvloerisolatie worden aangebracht, omdat deze vloeren niet voorzien worden van vloerverwarming. Daarnaast heerst in de ondergelegen kelder nagenoeg dezelfde temperatuur als in de ruimte boven deze vloer, omdat deze ruimten via de aanwezige roosters in openverbinding met elkaar staan. Als gevolg hiervan zal er geen significant warmtetransport door de vloer naar de ondergelegen kelder plaatsvinden, waardoor er geen significant energieverlies ontstaat.

Verder is in de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 (tabblad H) aangegeven dat in de bestaande stallen extra isolatiemaatregelen worden getroffen om het energieverbruik zoveel mogelijk te beperken. Verder worden de wanden en daken van de nieuwe stallen zodanig geïsoleerd dat een voor de gebouwen een maximale warmtedoorgangscoefficient van $0,4 \text{ W/m}^2\text{K}$ wordt gerealiseerd. Het Bouwbesluit is rechtstreeks werkend en daardoor is deze coëfficiënt niet opgenomen in de vergunningvoorschriften

Ventilatie

In het informatieblad E11 is opgenomen dat de in de stallen in eerste instantie wordt geventileerd om ongewenste schadelijke gassen uit de stal te verwijderen en zodoende de luchtkwaliteit op een goed niveau te houden. Als de ruimtetemperatuur hoger wordt dan de gewenste temperatuur kan er meer geventileerd worden om ook overtollige warmte af te voeren. Ventilatiesystemen kunnen onderverdeeld worden in drie hoofdgroepen: mechanische ventilatie, natuurlijke ventilatie en hybride ventilatie (combinatie van natuurlijke en mechanische ventilatie). Bij de meeste mechanische ventilatiesystemen wordt lucht de stal uitgezogen. Door de zo gecreëerde onderdruk in de stal komt verse lucht in de stal via daarvoor gemaakte inlaatopeningen, waarna op verschillende manieren de luchtverdeling in de stal kan plaatsvinden. Bij natuurlijke ventilatie wordt gebruik gemaakt van temperatuurverschillen, wind en het schoorsteeneffect om een luchtbeweging te creëren, waardoor de stallucht wordt verversd. Door optimale afstelling van het ventilatiesysteem wordt ongewenst warmteverlies beperkt en wordt bespaard op verwarmingsenergie en eventuele elektrische aandrijfenergie van de ventilatoren. De keuze van het ventilatiesysteem bij nieuwbouw of renovatie is afhankelijk van diverse factoren: afdelingsgrootte, oplegstrategie, luchtopeningen in huidige situatie (bij renovatie) et cetera.

Hybride ventilatie

In het informatieblad E11 is ten aanzien van hybride ventilatie (combinatie mechanische en natuurlijke ventilatiesysteem) aangegeven dat deze toepasbaar is binnen alle veehouderij sectoren. Daarbij is als toepassingscriterium opgenomen dat belangrijk is een lage luchtaanvoer en hoge afvoer. Daarnaast moeten de ventilatie openingen ruim zijn. Dit alles heeft een positief effect op de hoeveelheid natuurlijke trek. Bij renovatie dienen de afdelingen dus geschikt te zijn om het systeem te installeren, anders alleen bij nieuwbouw. Systeem met name geschikt voor kraamafdelingen en gespeende biggen.

Zoals bovenstaand aangegeven kunnen de de ventilatiesystemen onderverdeeld worden in drie hoofdgroepen. Binnen de inrichting van Heideveld is ervoor gekozen dat alle stallen zijn voorzien van een ventilatiesysteem met centrale afzuiging (mechanische ventilatie) waarbij het klimaat gestuurd wordt door computers en frequentieregelaars. Het ventilatiesysteem is dusdanig gedimensioneerd en geoptimaliseerd, dat nooit méér wordt geventileerd dan strikt noodzakelijk. Hierdoor wordt niet onnodig verwarmd. Tevens worden de instellingen op klimaatregelapparatuur dagelijks gecontroleerd en bijgesteld. Luchtinlaten, luchtkanalen en ventilatoren worden frequent geïnspecteerd om te hoge weerstanden in ventilatiesystemen te voorkomen.

Bij centrale afzuiging zijn de afdelingen aangesloten op een centraal luchtafvoerkanaal, waarbij enkele grote ventilatoren zorgen voor de ventilatie van de gehele stal. Het juiste ventilatiedebiet is van belang voor een goed stalklimaat en zo min mogelijk onnodig warmteverlies. De ventilatie per afdeling wordt geregeld via afzonderlijke regelunits, waarbij het afvoerdebiet wordt gevarieerd door middel van een meetwaaier en automatische smoorunit. Een meetwaaier kan het ventilatiedebiet meten met een onnauwkeurigheid van maximaal 5%. Deze meetwaaier is gecombineerd aan een automatische smoorunit, waarmee de grootte van de doorgang van de ventilatielucht kan worden geregeld. Voor het regelen van de ventilatieopeningen zijn de meetwaaier en de smoorunit gekoppeld aan een klimaatcomputer.

Voor centrale afzuiging is gekozen, omdat de stallen in eerste instantie worden geventileerd om ongewenste schadelijke gassen uit de stal te verwijderen en zodoende de luchtkwaliteit op een goed niveau te houden en deze afgezogen lucht te reinigen middels een luchtwasser. Daarnaast is deze vorm van mechanische ventilatie gekozen vanwege het verleggen van emissiepunten uit de stal om te kunnen voldoen aan de wettelijke normering uit de Wet geurhinder en veehouderijen. Daarnaast zijn de te renoveren bestaande stallen niet geschikt voor de installatie van hybride ventilatie en minder geschikt voor andere afdelingen en diersoorten dan kraamafdelingen en gespeende biggen.

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten zijn wij van mening, gelet op voorgaande, dat deze BBT-maatregel niet hoeft te worden toegepast binnen de inrichting van Heideveld.

Ventilatiesysteem met ondergrondse luchtinlaat

In het informatieblad E11 is ten aanzien van ventilatiesysteem met ondergrondse luchtinlaat aangegeven dat deze toepasbaar is binnen de varkenshouderij. Daarbij is als toepassingscriterium opgenomen dat deze BBT-maatregel alleen van toepassing bij nieuwbouw.

Binnen de inrichting van Heideveld worden de bestaande vleesvarkensstallen omgebouwd naar biggenstallen (stallen 4 t/m 8). De in deze stallen aanwezige plafondventilatie blijft gehandhaafd. De nieuwe stallen 9 en 10 worden wel uitgerust met grondkanaalventilatie.

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten zijn wij van mening, gelet op voorgaande, dat deze BBT-maatregel niet hoeft te worden toegepast binnen de inrichting van Heideveld.

Automatisch geregelde natuurlijke ventilatie

In het informatieblad E11 is ten aanzien van automatisch geregelde natuurlijke ventilatie aangegeven dat deze toepasbaar is binnen de varkenshouderij. Bij dit systeem vindt de luchtaanvoer plaats via een ondergronds luchtkanaal of direct via openingen in de zijwanden. De luchtafvoer vindt plaats via de open nok. De openingsgrootten worden automatisch geregeld op basis van afdelingstemperatuur en eventueel CO₂-gehalte in de stal. Daarbij is als toepassingscriterium opgenomen dat deze BBT-maatregel alleen van toepassing bij nieuwbouw. Deze maatregelen moet individueel beoordeeld worden op mogelijke geureffecten.

Binnen de inrichting van Heideveld is gekozen voor de toepassing van centrale ventilatie, aangezien de afgezogen lucht wordt gereinigd middels gecombineerde luchtwassers en om de emissiepunten zodanig te verleggen dat kan worden voldaan aan de wettelijke geurnormering. Met behulp van deze centrale ventilatie worden de afdelingen afzonderlijk geventileerd met behulp van één of meer kleine ventilatoren en alle afdelingen zijn aangesloten op een centraal luchtafvoerkanaal. Vervolgens zorgen enkele grote ventilatoren voor de ventilatie van de gehele stal. Deze ventilatoren zijn voorzien van een frequentieregeling. De ventilatie wordt geregeld via afzonderlijke regelunits, waarbij het afvoerdebiet wordt gevarieerd door middel van een automatische meetwaaier en smoorunits die zijn gekoppeld aan een klimaatcomputer.

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten zijn wij van mening, gelet op voorgaande, dat deze maatregel niet hoeft te worden toegepast binnen de inrichting van Heideveld, aangezien de maatregel technisch niet realiseerbaar is in combinatie met het centraal afzuigen van de lucht in de stallen en deze vervolgens via luchtwassers te emitteren. Bovendien zou de maatregel in casu leiden tot een ongewenst cross-media effect, namelijk een grotere geuremissie

Verwarming

Indien energiebesparende maatregelen aan verwarming worden getroffen, dient eerst te worden bepaald in hoeverre de warmtebehoefte in de stal kan worden verlaagd door te isoleren. Vervolgens kunnen de verschillende mogelijkheden van verwarmen worden bekeken. Tot slot kan de meest efficiënte wijze van warmteopwekking en regeling hiervan worden gekozen. De capaciteit van de installatie moet zijn afgestemd op de maximaal benodigde staltemperatuur, ook al zijn hoge temperaturen slechts een aantal dagen per jaar noodzakelijk. Door isolatie kan de omvang van het besparend effect van andere maatregelen verminderen. Hiermee dient rekening te worden gehouden bij het bepalen van de terugverdientijd.

Vloerverwarming gekoppeld aan warmtepompen

In het informatieblad E11 is ten aanzien van vloerverwarming gekoppeld aan warmtepompen aangegeven dat deze BBT-maatregel met name van toepassing is voor de pluimveehouderij. Daarnaast heeft deze BBT-maatregel een terugverdientijd van meer dan 5 jaar.

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten zijn wij van mening, gelet op voorgaande, dat deze BBT-maatregel niet hoeft te worden toegepast binnen de inrichting van Heideveld.

Stralingsverwarming

Door reclamanten wordt opgemerkt dat uit het bij het Informatieblad E11 behorende ingevulde vragenlijst blijkt dat de BBT-maatregel luchtverwarming niet wordt toegepast. Naar onze mening is deze maatregel in informatieblad E11 niet opgenomen als een BBT maatregel voor de varkenshouderij. Daarentegen is de BBT-maatregel stralingswarmte, zoals toegepast binnen de afdelingen gespeende biggen van de inrichting van Heideveld, wel genoemd als een BBT-maatregel.

4.6) (Externe) veiligheid

4.6.1) Algemeen

Overwegingen

Door reclamanten is geen gemotiveerde onderbouwing gegeven waarom men van mening is dat geen gedegen onderzoek heeft plaatsgevonden. Verder zijn wij van mening dat in §6.7 van de considerans een uitgebreide afweging van de aspecten externe veiligheid en brandveiligheid heeft plaatsgevonden.

4.6.2) Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO 1999)

Overwegingen

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat in §6.7.1 van de considerans duidelijk en deugdelijk is beargumenteerd dat geen van de in bijlage 1 van het BRZO genoemde drempelwaarden voor de opslag van gevaarlijke (afval)stoffen worden overschreden en de eisen uit het BRZO niet van toepassing zijn.

4.6.3) Besluit externe veiligheid (Bevi)

Overwegingen

Uit de vergunningaanvraag (incl. aanvullende gegevens) volgt dat niet wordt voldaan aan de criteria, zoals genoemd in artikel 2 van het Bevi. Kijkende naar deze criteria en de aangevraagde activiteiten is duidelijk dat het Bevi niet van toepassing is op de inrichting van Heideveld. Zo is Heideveld geen inrichting waarop o.a. het BRZO van toepassing is, geen spoorwegemplacement, geen LPG-tankstation en geen inrichting met een koel- en vriesinstallatie met een inhoud van meer dan 1.500 kg ammoniak.

Verder is in §6.7.2 van de considerans is aangegeven dat uit §6.7.1 van de considerans volgt dat de inrichting van Heideveld niet valt onder het BRZO. Daarnaast zijn binnen de inrichting van Heideveld alleen propaantanks aanwezig met een opslagvolume van minder dan 13 m³. Alleen propaantanks met een inhoud van meer dan 13 m³ per tank vallen onder de werkingssfeer van het Bevi.

Naar onze mening is het niet nodig om alle in artikel 2 van het Bevi genoemde criteria ook nog eens te noemen in de considerans van de vergunning. Verder gaan reclamanten ervan uit dat wij voorbij zijn gegaan aan de lid 2 of 3 van het Bevi. Naar onze mening is dit zeker niet het geval, omdat in paragraaf §6.7.2 van de considerans duidelijk is aangegeven dat getoetst is aan het gehele artikel 2. Alleen volgt uit lid 2 en 3 dat deze niet van toepassing zijn.

4.7) Geluid (incl. indirecte hinder)

Overwegingen

Naar de mening van reclamanten is het onacceptabel dat de conclusies uit het geluidrapport zondermeer voor waarheid worden aangenomen en verlangt men dat er geen sprake is van een overschrijding bij de woning 42.

In §6.8.3 van de considerans (Beoordeling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau) is aangegeven dat voor wat betreft de toetsing bij de aangestraalde gevels van de maatgevende woningen, met uitzondering van de woning Losbaan 42, kan worden voldaan aan de richtwaarden van 40, 35 en 30 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Bij de woning Losbaan 42 wordt in de nachtperiode een langtijdgemiddeld beoordelingsniveau berekend van 35 dB(A). Voor wat betreft deze overschrijding van de richtwaarde in de nachtperiode wordt in de considerans van het ontwerpbesluit verwezen naar hoofdstuk 6 van het geluidrapport, waarin aandacht is besteed aan de mogelijke geluidreducerende maatregelen. Daarbij wordt geconcludeerd dat de voorgestelde maatregel(en) op deze locatie bezwaren ondervinden van stedenbouwkundige, landschappelijke en financiële aard. Daarnaast blijkt dat ondanks deze voorgestelde maatregel(en) de richtwaarde van 30 dB(A) in de nachtperiode nog steeds wordt overschreden.

Gelet op het bovenstaande achten wij deze overschrijding van de richtwaarde vergunbaar, daarbij rekeninghoudende dat bij de woning Losbaan 42 in de nachtperiode kan worden voldaan aan vastgestelde referentieniveau van 35 dB(A).

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten hebben onze overwegingen niets te maken met het zondermeer aannemen van de conclusies uit het geluidrapport. Immers het gaat erom dat de systematiek in hoofdstuk 4 van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening uitgave 1998 wordt gevolgd. Uit deze systematiek volgt dat bij een overschrijding van de voorkeursgrenswaarde op grond van een bestuurlijke afweging het referentieniveau kan worden vergund.

Verder wordt door reclamanten opgemerkt dat uit §6.8 van de considerans onvoldoende blijkt in hoeverre de grenswaarden krachtens artikel 5.2 of 5.16 Wm dan wel de artikelen 40, 44 t/m 47, 50, 51, 53 t/m 56, 59 t/m 61, 63 tweede lid, 64, 65 of 66 van de Wet geluidhinder in acht worden genomen. Naar onze mening is de toetsing aan deze artikelen niet van toepassing, omdat de inrichting van Heideveld niet is gelegen op een gezoneerd industrieterrein.

4.8) Lucht

4.8.1) Ammoniak

Overwegingen

In de eerste alinea van §6.9.1 van de considerans (Ammoniakemissie) is aangegeven dat de Wav het exclusieve toetsingskader vormt voor de beoordeling van de ammoniakemissie uit dierverblijven in het kader van vergunningverlening ingevolge de Wabo. Aangezien de Wabo niet van toepassing is op deze procedure vragen reclamanten zich af of de Wav ook van toepassing is voor een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer (Wm).

Zoals terecht opgemerkt door reclamanten is op deze procedure de Wm van toepassing en betreft de verwijzing naar de Wabo een ommissie. Voor wat betreft de beoordeling van de ammoniakemissie uit dierverblijven maakt dit niets uit, omdat de Wav ook het exclusieve toetsingskader is voor een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer (Wm). Wij hebben de eerste alinea van §6.9.1 van de considerans zodanig aangepast dat de Wabo is vervangen door de Wm.

Gelet op bovenstaande wordt door reclamanten verwezen naar de beroepsgronden tegen de vernietigde revisievergunning. Daarbij wordt verwezen naar pagina 74 van de vernietigde revisievergunning, waar wordt ingegaan op de Beleidslijn omgevingstoets IPPC. Wanneer in de omgeving van een veehouderij een kwetsbaar natuurgebied is gelegen, of wanneer de achtergronddepositie (te) hoog is, kan volgens deze beleidslijn aanleiding bestaan om te verlangen dat een veehouderij een lagere ammoniakemissie veroorzaakt dat die welke zou optreden wanneer de BBT wordt toegepast.

Op grond hiervan zijn reclamanten van mening dat er plaats is voor het aan de revisievergunning verbinden van nadere ammoniakvoorschriften ter bescherming van buitenlandse Natura 2000-gebieden. In dit kader hebben wij niet onderzocht of in het buitenland beschermde (kwetsbare) natuurgebieden zijn gesitueerd, hetgeen wel is vereist omdat de inrichting van Heideveld hemelsbreed op om en nabij 5 kilometer van de landsgrens ligt.

Naar onze mening is de verwijzing door reclamanten naar de vernietigde revisievergunning niet relevant voor deze procedure. De door reclamanten genoemde toetsing aan de Beleidslijn omgevingstoets IPPC is opgenomen in §6.9.1 en §6.9.1.1 van de considerans. Uit deze toetsing volgt dat overeenkomstig de Beleidslijn voldaan wordt aan de meest strenge emissiewaarde van BBT++ (ammoniakreductie 85%). Het opleggen van strengere ammoniakvoorschriften ten behoeve van de buitenlandse Natura 2000-gebieden is naar onze mening niet aan de orde.

Voor wat betreft de Natuurbeschermingswet verwijzen wij hier allereerst naar §5.7 van de considerans en de weerlegging van zienswijze 14 van de brieven A en B.

Als laatste wijzen reclamanten op de aantasting van gebouwen als gevolg van de emissie van ammoniak en dat in de vergunning hieraan is voorbijgegaan.

De Wav tezamen met het Besluit huisvesting vormen het wettelijk instrumentarium ter beperking van de nadelige gevolgen voor het milieu die de emissie van ammoniak uit veehouderijen veroorzaakt. Door het beperken van en het stellen van voorschriften voor de ammoniakemissie op basis van bovengenoemde regelgeving wordt het milieu beschermt. Voor een nadere bescherming van de omgeving tegen de emissie van ammoniak biedt het wettelijke kader voor de milieuvergunning geen ruimte

4.8.2) Geur (brijvoerkeuken)

Overwegingen

Reclamanten kunnen niet begrijpen dat in de considerans van het ontwerpbesluit is gesteld dat de geurpieken, vrijkomend bij het vullen van de silo's, wordt teruggebracht van 6,75 uur per dag tot 1 uur en 25 minuten per dag. Daarnaast vinden reclamanten de geurpiek niet verwaarloosbaar.

In §6.9.2.2 van de considerans is naar onze mening duidelijk uitgelegd waarom de duur van de geurpiek niet gelijk kan worden gesteld met 6,75 uur/dag, maar tot 1 uur en 25 minuten per dag. Dit verschil heeft ermee te maken dat het merendeel van de dichte silo's en betonnen bunkers inpandig zijn geplaatst, waardoor tijdens het lossen geen geurpieken naar de omgeving kunnen optreden. Daarnaast beschikken de buitengelegen silo's van het mengvoeder over stoffilters, waardoor de verdringingslucht wordt gereinigd en het merendeel van het vrijkomende stof wordt afgevangen. Met name dit in de lucht aanwezige stof is verantwoordelijk voor de geurpieken.

Daarnaast hebben wij bij het opstellen van de vergunningvoorschriften aansluiting gezocht bij de eisen uit het Barim (zie §5.4 van de considerans). Ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het tot een aanvaardbaar niveau beperken van geurhinder op grond van artikel 3.54 Barim is in artikel 3.71 van het Rarim opgenomen dat bij het opslaan van vloeibare bijvoedermiddelen wordt voldaan aan:

1. Het opslaan van vloeibare bijvoedermiddelen vindt plaats in een gesloten systeem;
2. Het bevoegd gezag kan, indien blijkt dat de geurhinder een aanvaardbaar niveau overschrijdt, met inachtneming van de NeR bij maatwerkvoorschrift eisen stellen aan:
 - a. de aard van de bijvoedermiddelen;
 - b. het gekoeld opslaan van de bijvoedermiddelen, of;
 - c. de situering van het opslaan van de bijvoedermiddelen ten opzichte van geurgevoelige objecten.

Het eerste lid is als zodanig vastgelegd in artikel 4.22 van de vergunningvoorschriften. Naar nu blijkt zijn wij abusievelijk vergeten de in het tweede lid opgenomen eisen vast te leggen in een vergunningvoorschrift. Naar aanleiding van de ingekomen zienswijzen hebben wij alsnog een extra voorschrift opgenomen om aanvullende eisen te kunnen stellen, indien blijkt dat de geurhinder een aanvaardbaar niveau overschrijdt.

Gelet op bovenstaande en daarbij rekeninghoudende met de continue geuremissie van de diervverblijven zijn wij van mening dat de mogelijke optredende geurpieken als verwaarloosbaar kunnen worden beschouwd.

4.8.3) Luchtkwaliteit

Overwegingen

Reclamanten zijn van mening dat het door de provincie uitgevoerde onderzoek, dat ten grondslag ligt aan de conclusie dat wordt voldaan aan de grenswaarden als bedoeld in artikel 5.16 lid 1 onder a Wm, onzorgvuldig is.

Ter onderbouwing wordt door reclamanten verwezen naar de beroepsgronden tegen de vernietigde revisievergunning. Naar onze mening is de verwijzing door reclamanten naar de vernietigde revisievergunning niet relevant voor deze procedure. Daarnaast is het door reclamanten aangehaalde stuk tekst uit de considerans van de vernietigde revisievergunning achterhaald.

Immers in §6.9.3 van de considerans (luchtkwaliteit) is aangegeven dat bij de toetsing aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wm gebruik is gemaakt van nieuw uitgevoerde verspreidingsberekeningen door o.a. ons eigen bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO), zoals genoemd in hoofdstuk 2 van de considerans (Leeswijzer). Deze verspreidingsberekeningen hebben met alle overige stukken ter inzage gelegen.

Verder hebben wij in §6.9.3 van de considerans (luchtkwaliteit) gemotiveerd waarom bij de uitgevoerde verspreidingsberekeningen alleen is getoetst bij de maatgevende woningen, dit op basis van het toepasbaarheidsbeginsel en het blootstellingscriterium. Aangezien bij deze woningen kan worden voldaan aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wm kan hieruit worden afgeleid dat ook bij de door reclamanten genoemde bedrijven wordt voldaan aan de grenswaarden.

4.8.4) Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties

Overwegingen

Ter onderbouwing wordt door reclamanten verwezen naar de beroepsgronden tegen de vernietigde revisievergunning. Naar onze mening is de verwijzing door reclamanten naar de vernietigde revisievergunning niet relevant voor deze procedure.

Daarnaast is het door reclamanten aangehaalde stuk tekst uit de considerans van de vernietigde revisievergunning achterhaald. Sinds 1 januari 2013 is het Bems vervallen en zijn de eisen voor middelgrote stookinstallatie (<50 MW), zoals genoemd in §5.4 van de considerans, opgenomen in Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer (Barim). Deze eisen zijn rechtstreeks werkend en mogen niet worden opgenomen in de vergunningvoorschriften.

Verder wordt door reclamanten erop gewezen dat volgens het Bems, indien tot de inrichting een gpbv-installatie behoort, voor een tot die gpbv-installatie behorende stookinstallatie strengere emissiegrenswaarden vast dat de voor die installatie gestelde emissiewaarden., indien met laatstgenoemde eisen niet wordt voldaan aan de artikelen 8.8 en 8.11, derde lid van de Wet milieubeheer. Zoals bovenstaand genoemd is het Bems inmiddels vervallen. Het is wel zo dat op grond van het Barim voor een stookinstallatie behorende tot een gpbv-installatie strengere emissiegrenswaarden kunnen worden gesteld. Echter deze situatie is pas aan de orde wanneer niet kan worden voldaan aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wm (luchtkwaliteitseisen).

4.8.5) Fijn stof en stikstofdioxide

Overwegingen

Ter onderbouwing wordt door reclamanten verwezen naar de beroepsgronden tegen de vernietigde revisievergunning. Naar onze mening is de verwijzing door reclamanten naar de vernietigde revisievergunning niet relevant voor deze procedure.

Daarnaast is het door reclamanten aangehaalde stuk tekst uit de considerans van de vernietigde revisievergunning achterhaald. Immers in §6.9.3 van de considerans (luchtkwaliteit) is aangegeven dat bij de toetsing aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wm gebruik is gemaakt van nieuw uitgevoerde verspreidingsberekeningen door o.a. ons eigen bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO), zoals genoemd in hoofdstuk 2 van de considerans (Leeswijzer). Deze verspreidingsberekeningen hebben met alle overige stukken ter inzage gelegen. Verder hebben wij in §6.9.3 van de considerans (luchtkwaliteit) gemotiveerd waarom bij de uitgevoerde verspreidingsberekeningen alleen is getoetst bij de maatgevende woningen, dit op basis van het toepasbaarheidsbeginsel en het blootstellingscriterium. Uit de berekeningen komt naar voren dat bij deze

woningen kan worden voldaan aan de grenswaarden voor fijn stof en stikstofdioxide uit bijlage 2 van de Wm.

Bij de voor fijn stof (veehouderij, verkeer van en naar de inrichting en dieselaangedreven materieel) en stikstofdioxiden (verkeer van en naar de inrichting en dieselaangedreven materieel) uitgevoerde verspreidingsberekeningen is gebruik gemaakt van een door het ministerie van Infrastructuur en Milieu goedgekeurde rekenprogramma en emissiefactoren (zie §6.9.3 considerans). In dit rekenprogramma (Nieuw Nationaal Model 'Pluimplus 4.1' en 'Geomilieu V2.21') wordt onder andere gebruik gemaakt van jaarlijks door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) gemaakte zogenaamde GCN-kaarten (Grootschalige Concentratiekaarten Nederland) voor diverse luchtverontreinigde stoffen waarvoor Europese regelgeving bestaat. Deze kaarten geven een grootschalig beeld van de luchtkwaliteit in Nederland en betreffen zowel recente als toekomstige jaren.

Deze concentratiekaarten zijn gebaseerd op een combinatie van modelberekeningen en metingen en zijn bedoeld voor het geven van een grootschalig beeld van de luchtkwaliteit in Nederland, zowel voor jaren in het verleden als in de toekomst. De Grootschalige concentratiekaarten Nederland (GCN-kaarten) worden toegepast als benadering van de achtergrondconcentratie. De metingen zijn afkomstig van het Landelijk Meetnet Luchtkwaliteit (LML). In het LML zijn voor continue monitoring ongeveer 60 vaste stations actief, verdeeld over verschillende soorten locaties (regionaal, stad, straat). Binnen het LML zijn in de provincie Limburg een 3-tal meetstations actief: te weten in Posterholt (nr. 107), Vredepeel (nr. 131) en Wijnandsrade (nr. 133).

Bij de bepaling van de luchtkwaliteit in een lokale situatie wordt de lokale bijdrage, dit als gevolg van de uitbreiding van Heideveld, middels verspreidingsberekeningen berekend en opgeteld bij de achtergrondconcentratie. Gezien het feit dat alle in de omgeving van Heideveld gelegen fijn stof en stikstofdioxide bronnen (o.a. andere veehouderijen en wegen) zijn meegenomen in het achtergrondniveau is er als het ware sprake van een cumulatieberekening. In tegenstelling tot wat reclamanten beweren wordt er bij de luchtkwaliteitsberekeningen wel degelijk rekeninggehouden met de door andere aanwezige bedrijven effecten op de luchtkwaliteit. Deze zijn verdisconteerd in het achtergrondniveau (opgestelde GCN kaarten). Bedrijven die er nog niet zijn kunnen logischerwijs nog niet zijn opgenomen in het achtergrondniveau. Gelet op het voorgaande zijn wij van mening dat de uitgevoerde verspreidingsberekeningen voor fijn stof en stikstofdioxide representatief zijn uitgevoerd.

Daarnaast beschikt de provincie Limburg over een eigen meetnet. Het Limburgse meetnet volgt de luchtkwaliteit in Limburg en rondom belangrijke emissiebronnen. Het gaat hier om structurele metingen, gericht op ontwikkelingen op langere termijn, waardoor trendbewaking en onderkenning van ontwikkelingen in de luchtverontreiniging mogelijk zijn. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat de meetgegevens van het provinciale meetnet niet worden meegenomen in de door het RIVM jaarlijks opgestelde GCN-kaarten. Op verzoek van de gemeente Horst a/d Maas is sinds begin november 2011 een meetpunt ingericht ten noordoosten van de ontwikkelingen in de regio (klavertje 4 en LOG Witveldweg). Het doel van het meetpunt is het vastleggen van de reële luchtkwaliteit ten aanzien van de parameter fijnstof (PM_{10} en $PM_{2,5}$) in relatie tot de ontwikkelingen in de regio. Dus aanvullend meten in plaats van alleen met berekeningen de luchtkwaliteit te beoordelen. Deze metingen dienen voor zover als mogelijk niet alleen representatief te zijn voor de kern Grubbenvorst maar representatief te zijn voor het gehele gebied (gemeente Horst aan de Maas).

Middels brief van 1 november 2013 is aan de gemeente een tussenrapportage uitgebracht over de gemeten fijnstofconcentraties (PM₁₀ en PM_{2,5}) gedurende de periode 5 november 2011 tot en met 10 oktober 2013. Uit de meetresultaten komt naar voren dat de gemiddelden van de fijn stofconcentraties de betreffende grenswaarden en het maximaal aantal overschrijdingsdagen voor PM₁₀ niet overschrijden. Er is sprake van een ruime onderschrijding. De resultaten van deze meetperiode kan als nulmeting worden gezien voor de toekomstige grootschalige ontwikkelingen.

In hoofdstuk 7 van de considerans (Beoordeling van de aanvraag in relatie tot volksgezondheid) wordt uitgebreid ingegaan op de afgelopen jaren door het RIVM uitgebrachte rapporten verschenen waarin de volksgezondheidsrisico's van de intensieve veehouderij in kaart zijn gebracht. Een van deze rapporten is het door reclamanten genoemde IRAS, NIVEL, RIVM rapport van 7 juni 2011 "Mogelijke effecten van intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden: onderzoek naar potentiële blootstelling en gezondheidsproblemen". Dit rapport toont naar de mening van reclamanten aan dat de omwonenden van veehouderijen aan een hogere emissie van fijn stof worden blootgesteld. Dit geldt des te meer indien in het plangebied meerdere veehouderijen zijn gelegen en aangrenzend aan het plangebied onder meer een snelweg en de vele reeds grootschalige projecten zijn gesitueerd.

In het door reclamanten genoemde rapport van 7 juni 2011 wordt ingegaan op de mogelijke relatie tussen de nabijheid van intensieveveehouderijbedrijven en de gezondheid van omwonenden.

Voor de omvang van een bedrijf is geen ondergrens gehanteerd. Wel is bekeken of de aanwezigheid van zeer grote bedrijven sterker met gezondheidseffecten zijn geassocieerd. Om deze mogelijke relatie te analyseren is onderzoek gedaan in het oosten van de provincie Noord-Brabant en het noorden van de provincie Limburg. In het onderzoek wordt o.a. geconcludeerd dat omwonenden van intensieve-veehouderijbedrijven potentieel zijn blootgesteld aan fijnstof, aan een aantal specifieke micro-organismen en aan endotoxinen. Echter uit dit onderzoek wordt ook geconcludeerd dat uit de resultaten van dit onderzoek niet simpelweg kan worden geconcludeerd om welke afstand tot bedrijven het nu precies gaat en bij welke concentraties gezondheidseffecten optreden. Daarvoor is met name nodig dat er op meer locaties wordt gemeten (verschillende typen bedrijven) en ook bij specifieke activiteiten (uitrijden mest, dierentransport). De kans op gezondheidseffecten van de huidige signalen van de Q-koortsbacterie en van MRSA in de omgeving van veehouderijbedrijven wordt als gering ingeschat.

Verder bestaan er weinig aanwijzingen dat zeer grote stallen, zogenaamde megastallen, sterker met gezondheidseffecten op omwonenden zijn geassocieerd. Verder is bij de conclusies aangegeven dat deze inventariserende studie niet verder kan gaan dan het aangeven van potentiële blootstelling en mogelijke effecten op de gezondheid zoals hierboven is gedaan. Desondanks heeft het onderzoek een aantal belangrijke bevindingen opgeleverd met name door het gebruik van nieuwe technieken die nog niet eerder werden toegepast en door het gebruik van gegevens van de huisartsen die een meerwaarde hebben op zelfgerapporteerde gegevens. Hierdoor is de problematiek van meerdere kanten bestudeerd en mag worden verondersteld dat eventuele zeer sterke samenhangen tussen gezondheid en blootstelling zeker zouden zijn gevonden als die er waren.

Verder wordt door reclamanten verwezen naar een door het RIVM uitgevoerd onderzoek naar de depositie van stof en ammoniak voor de omwonenden in de kernen Grubbenvorst, Lottum, Melderlo en Horst. Wij zijn niet bekend met dit door het RIVM uitgevoerde onderzoek. Wel zijn wij bekend, zoals ook genoemd in hoofdstuk 7 van de considerans (Beoordeling van de aanvraag in relatie tot volksgezondheid), met een door de GGD Limburg-Noord eind 2011 en begin 2012 uitgevoerd onderzoek. Met dit onderzoek is een vertaalslag gemaakt van een op 10 juli 2012 uitgevoerd RIVM onderzoek naar de locatie van het concept NGB en de directe omgeving, inclusief de omliggende kernen Grubbenvorst, Lottum, Melderlo en Horst.

In dit onderzoek is aandacht besteed aan de risico's voor de bevolking van de woonkernen ten aanzien van de aspecten fijn stof, geur en biologische argenticiteit. In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten is in dit onderzoek dus geen aandacht besteed aan de depositie van ammoniak. Van dit onderzoek heeft de GGD op 25 april 2012 een presentatie gegeven op het gemeentehuis en op 8 mei 2012 is door de GGD het definitieve advies uitgebracht. Samenvattend komt de GGD tot de conclusie dat het initiatief van het concept NGB een minimaal extra reductie oplevert voor de bevolking van de woonkernen ten aanzien van de aspecten fijn stof en geur en geen risico ten aanzien van de biologische argenticiteit.

De door reclamanten genoemde beperking van de ammoniakemissie in relatie tot de NEC richtlijn is volgens bestendige jurisprudentie niet relevant voor deze procedure.

Verder wordt door reclamanten gewezen op de verbruik van grote hoeveelheden van zwavelzuur ten behoeve van de luchtwassers en de productie van spuiwater en de vorming van het zeer giftige blauwzuurgas als deze in aanraking komen met mest en dat voor dit gas noch voor methaan in detectie is voorzien. In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten is voor de werking van de binnen de inrichting van Heideveld aanwezige gecombineerde luchtwassers (watergordijn en biologische wasser) geen zwavelzuur benodigd. Het door reclamanten genoemde ontstaan van giftige gassen bij de menging van mest is dan ook niet aan de orde. Verder is het sowieso verboden om het spuiwater van een biologische luchtwasser te lozen op een mestkelder.

Naar de mening van reclamanten legt vergunningaanvraagster een sterke nadruk op het innovatieve karakter van het bedrijfsinitiatief, wat verwachtingen wekt. Reeds in 2008 is door een onafhankelijke deskundige, het bureau Blonk Milieu Advies, in opdracht van het gemeentebestuur van Horst aan de Maas, een onderzoek uitgevoerd naar de vraag van duurzaamheid en innovatie van de beide inrichtingen binnen het concept NGB. Met dit onderzoek heeft de gemeente laten uitzoeken in hoeverre de aanpak van het concept NGB past binnen de criteria van het Landbouwontwikkelingsgebied Witveldweg (LOG Witveldweg). Het eindrapport is op 29 mei 2009 gepresenteerd aan de gemeenteraad en een aantal betrokken organisaties. Volgens dit rapport bevat het concept NGB duidelijk een aantal duurzame en innovatieve elementen. Naar aanleiding van dit rapport hebben B&W op 8 juli 2009 een positief besluit genomen over de duurzaamheid en innovatie van het concept NGB.

Of de activiteiten verder een innovatief karakter hebben of niet, is voor ons geen aspect dat bij het verlenen van een Wm-vergunning betrokken mag worden en in zoverre is het naar onze mening niet relevant voor deze procedure. Verder worden door reclamanten geen argumenten genoemd waarom dit al dan niet innovatieve bedrijf milieuhygiënisch niet toelaatbaar zou zijn.

Verder is het door reclamanten genoemde aan de orde zijn van een handhavingprocedure tegen de inrichting van Heideveld, omdat de huidige stallen niet aan de IPPC richtlijn voldoen, naar onze mening niet relevant voor deze procedure.

4.9) Verkeer en vervoer

Overwegingen

Voor zover relevant voor deze procedure is het verkeer van en naar de inrichting en de daarmee samenhangende beoordeling van de indirecte hinder meegenomen (zie §6.8.5 van de considerans). De overige door reclamanten ingebrachte beroepsgronden zoals genoemd in het citaat uit het beroepsschrift tegen de bouwvergunning eerste fase en het projectbesluit zijn naar onze mening niet relevant voor deze procedure.

In het bij aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport van G&O consult (zie §6.8 van de considerans) is uitgegaan van een worstcase benadering voor wat betreft de afvoer van varkensmest naar de Bio Energie Centrale (BEC). Dit betekent concreet dat in het geluidrapport gerekend is dat alle varkensmest met vrachtwagens via de zuidelijke ontsluiting (Witveldweg) wordt getransporteerd naar de BEC. Echter gedurende de vergunningprocedure is bekend geworden dat het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie op 1 oktober 2011 de Uitvoeringsregeling meststoffenwet zodanig heeft gewijzigd dat de varkensmest via een pijpleiding kan worden getransporteerd naar de BEC. Hierdoor zal een aanzienlijk deel van het verkeer van en naar de inrichting over de Witveldweg komen te vervallen.

Naar de mening van reclamanten is het allerminst zeker dat de pijpleiding er daadwerkelijk komt. Naar onze mening berust dit standpunt louter op een vermoeden c.q. op een veronderstelling. Het is wel degelijk de bedoeling dat de pijpleiding wordt aangelegd. Dit blijkt wel uit het feit dat middels brief van 10 juni 2010 bij de gemeente Horst aan de Maas een verzoek ingediend om medewerking te verlenen en indien nodig de benodigde vergunningen te verlenen ten behoeve van de aanleg van transportleidingen tussen Heideveld en de inrichting van Kuijpers Onroerend Goed BV. Deze leidingen zijn ten behoeve van transport van dierlijke meststof, biogas en warmwater en zullen aangelegd worden in en/of langs de openbare weg (Laagheide en Witveldweg).

4.10) Visuele hinder

Overwegingen

Ter onderbouwing wordt door reclamanten verwezen naar de beroepsgronden tegen de vernietigde revisievergunning. Naar onze mening is de verwijzing door reclamanten naar de vernietigde revisievergunning niet relevant voor deze procedure.

De vraag of zich visuele hinder voordoet komt primair aan de orde in het kader van planologische regelingen. Het is wel zo dat in het kader van vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer ruimte blijft voor een aanvullende toets.

De ondernemers van de beide inrichtingen binnen het concept NGB hebben reeds eind 2006 door een architect een landschapsvisie laten opstellen. Deze visie beschrijft de bebouwing en specifieke maatregelen om het geheel zoveel mogelijk te laten aansluiten bij het landschap ter plekke. Feit blijft dat de bebouwing toeneemt in een gebied dat nu nog een meer open karakter heeft. Los van de inhoud van het plan geeft het aan dat de ondernemers serieus aandacht besteden aan dit aspect.

Gelet op de maatregelen die genomen worden om de inrichting aan het zicht te onttrekken en zoveel mogelijk op te laten gaan in het landschap zijn wij van mening dat zich niet zodanige visuele hinder voordoet, dat dit zou moeten leiden tot het weigeren van de vergunning of tot het stellen van nadere voorschriften.

De inrichting van Heideveld wordt opgericht in het Landbouw Ontwikkelgebied (LOG) Witveldweg. Dit gebied is met name bestemd voor de (her)vestiging van intensieve veehouderijen uit twee reconstructiegebieden: Noord- en Midden Limburg en het Brabantse reconstructiegebied.

Bij de bouw wordt rekening gehouden met de door de gemeente Horst aan de Maas vastgestelde gebiedsvisie en het landschapsplan. Rondom de inrichting zal voldoende groen worden aangelegd. Bovendien worden bepaalde opslagen/activiteiten niet aan de voorzijde gepland. Zo wordt ervoor gezorgd dat de inrichting zoveel als mogelijk zal opgaan in de landelijke omgeving.

De reguliere bouwvergunningen fase 1 voor de drie ten behoeve van het concept-NGB aangevraagde bouwvergunningen fase 1 (met bijbehorende projectbesluiten) zijn inmiddels bij besluit van 30 oktober 2012 door Burgemeester en wethouders verleend. Binnen de beroepstermijn van 16 november tot en met 27 december 2012 is beroep ingesteld bij de Rechtbank. Bij de beantwoording van de zienswijzen in het kader van de projectbesluitprocedure is ten aanzien van de veronderstelde aantasting van het uitzicht een standpunt ingenomen. De zittingsdatum is vastgesteld op 21 januari 2014.

4.11) Volksgezondheidsaspecten

Overwegingen

Allereerst verwijzen wij hier nogmaals naar hoofdstuk 7 van de considerans en onze overwegingen betreffende zienswijze 15 van brief A en B en zienswijze 4.8.5 van de brief D.

Voor wat betreft de meest recente inzichten wordt door reclamanten verwezen naar het onderzoeksrapport van de Gezondheidsraad van 30 november 2012 en het kabinetsstandpunt inzake de omvang van intensieve veehouderij en schaalgrootte, zoals vastgelegd in de brief van 14 juni 2013. Wij zullen achtereenvolgens ingaan op beide door reclamanten genoemde documenten.

Advies Gezondheidsraad

Door reclamanten wordt verwezen naar het op 30 november 2012 door de Gezondheidsraad (GR) uitgebrachte onderzoeksrapport inzake gezondheidsrisico's rond veehouderijen (28 973, nr. 129).

Naar de mening van reclamanten concludeert de commissie dat omwonenden van veehouderijen worden blootgesteld aan micro-organismen en aan stoffen afkomstig van micro-organismen, met name zogeheten endotoxinen. Naar de mening van reclamanten is dit volgens de commissie een indicatie voor de (potentiële) blootstelling van omwonenden en dat naar hun oordeel er aanwijzingen zijn dat zich bij omwonenden effecten op de luchtwegen kunnen voordoen, in het bijzonder longfunctievermindering en mogelijke allergie. De commissie is van mening dat de thans bekende gegevens te beperkt zijn om harde conclusies te kunnen trekken, alleen voor de uitbraak van Q-koorts bestaat wetenschappelijk bewijs. De commissie beklemtoont daarom dat er aanvullend wetenschappelijk onderzoek benodigd is.

Het in de samenvatting van het rapport opgenomen advies bevat de weergave van de beschouwingen van de commissie, waarbij wordt ingegaan op een aantal geformuleerde vragen.

Uit de bovenstaande door reclamanten geformuleerde zienswijze valt ons als eerste op dat de dit geen volledige juiste weergave is van de beschouwingen van de commissie. Op een paar punten is de commissie in het rapport minder stellig dan hetgeen door reclamanten in haar zienswijzen is weergegeven. Daarnaast worden door reclamanten in haar zienswijzen een aantal beschouwingen, die bij de beantwoording van verschillend gestelde vragen aan de orde komen, onterecht aan elkaar gekoppeld.

Als eerste is de vraag gesteld waaraan mensen die in de buurt van veehouderijen wonen blootgesteld kunnen worden? Naar de mening van reclamanten concludeert de commissie dat omwonenden van veehouderijen worden blootgesteld aan micro-organismen en aan stoffen afkomstig van micro-organismen, met name zogeheten endotoxinen.

In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten is in de beschouwingen te lezen dat omwonenden van veehouderijen kunnen worden blootgesteld aan micro-organismen en aan stoffen afkomstig van micro-organismen, met name zogeheten endotoxinen, bestanddelen van celwand van bepaalde bacteriën.

Deze microbiële componenten bevinden zich vooral in de grovere fractie van zogeheten fijn stof, een verzamelnaam voor deeltjes in de lucht met verschillende grootte, herkomst en chemische samenstelling. De deeltjescocktail rond veehouderijen is daarmee duidelijk anders samengesteld dan stedelijk fijn stof.

Vervolgens is de vraag gesteld in hoeverre de concentratie van de diverse componenten in de buitenlucht afhangt van de woonafstand tot een veehouderijbedrijf en van het type bedrijf? In de beschouwingen van de commissie komt onder andere aan de orde de resultaten van een Nederlands onderzoek. Zoals opgemerkt door reclamanten wijst de commissie erop dat deze gegevens weliswaar een indicatie bieden van de (potentiële) blootstelling van omwonenden, maar tegelijkertijd wordt opgemerkt dat men over diverse zaken nog in het duister tast. Vooral de verschillen tussen grotere en kleinere bedrijven in termen van emissies zijn nog onvoldoende onderzocht. Evenmin is duidelijk hoe de algehele bedrijfsvoering die emissies precies kan beïnvloeden.

Ook is de vraag gesteld welke gezondheidseffecten zich bij omwonenden kunnen voordoen en in hoeverre zijn die te relateren aan blootstellingsgegevens? De commissie heeft vastgesteld dat de beschikbare wetenschappelijke informatie hierover schaars en heterogeen is en beperkte zeggingskracht heeft. Naast het zojuist genoemde onderzoek van Nederlandse bodem zijn alleen een Duits en een Amerikaans onderzoek van relatief goede kwaliteit. De opzet van deze onderzoeken verschilt echter, wat de interpretatie van het geheel aan gegevens bemoeilijkt. In tegenstelling tot het gestelde door reclamanten zijn er naar het oordeel van de commissie enkele aanwijzingen dat zich bij omwonenden effecten op de luchtwegen kunnen voordoen, in het bijzonder longfunctievermindering en mogelijk allergie. In Nederland kwam Q-koorts duidelijk vaker voor op korte afstand van geitenstallen. Ook longontsteking werd significant vaker gevonden bij omwonenden van geitenbedrijven en pluimveehouderijen. Astma bleek iets minder vaak voor te komen op korte afstand van veehouderijen. De gegevensbasis is echter nog te smal voor conclusies over oorzakelijke kwantitatieve verbanden tussen het optreden van gezondheidsproblemen en blootstelling aan specifieke componenten in het fijn stof. Het enige gezondheidsrisico waarvoor tot nu toe wel stevig wetenschappelijk bewijs bestaat zijn uitbraken van Q-koorts. Daarmee heeft ons land enkele jaren geleden te maken gekregen.

In de destijds geformuleerde adviesaanvraag namens de bewindspersonen van de betrokken ministeries verzocht een beoordelingskader te ontwikkelen over risico's van de intensieve veehouderij voor de gezondheid van omwonenden. Ook is de GR gevraagd in verband daarmee naar nut en noodzaak van het hanteren van minimumafstanden tussen veehouderijbedrijven en woongebieden.

In haar aanbiedingsbrief komt de commissie tot de conclusie dat de huidige wetenschappelijke gegevensbasis te smal is voor een kwantitatief beoordelingskader, waarin wordt vastgelegd welke risiconiveaus voor omwonenden maximaal toelaatbaar zijn. Evenmin is bekend tot welke afstand omwonenden verhoogde gezondheidsrisico's lopen. Naar de mening van de commissie is er behoefte aan aanvullend onderzoek om de grote lacunes in kennis op dit vlak te verkleinen, zeker in ons land, waar mensen en dieren vaak dicht op elkaar leven en waar de volksgezondheid en economische belangen op gespannen voet kunnen staan. De commissie doet het pleidooi voor versterking van de wetenschappelijke basis.

Kabinetsstandpunt inzake omvang intensieve veehouderij en schaalgrootte

In haar brief van 14 juni 2013 ("Kabinetsstandpunt inzake omvang intensieve veehouderij en schaalgrootte") geeft de Staatssecretaris van Economische Zaken, mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu haar visie op de veehouderij en de reactie van het Kabinet op het advies van de Gezondheidsraad.

De Staatssecretaris gaat hierbij tevens in op de vraag of op rijksniveau wettelijke grenzen gesteld moeten worden aan de schaalgrootte van veehouderijlocaties. Tenslotte wordt in deze kabinetsreactie ingegaan op het verzoek (brief van 28 februari 2013 met het kenmerk 2013Z03396/2013D081240) om een wetswijziging van de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening in gang te zetten in verband met het bieden van een weigeringsgrond op basis van gezondheidsrisico's.

Nader onderzoek

In deze brief is opsomming opgenomen van de hoofdlijnen van het bovenstaande advies van de Gezondheidsraad. Daarbij wordt onder andere genoemd dat de Gezondheidsraad wijst op verschillende risico's van de intensieve veehouderij voor de volksgezondheid. Omdat er onvoldoende wetenschappelijke kennis is over de gezondheidsrisico's van veehouderijen kunnen er, met uitzondering van endotoxinen (celwandresten van bacteriën), nog geen gefundeerde keuzes worden gemaakt over algemene afstandscriteria of andere normen worden gesteld, aldus de Gezondheidsraad.

Op basis van het advies van de GR geeft het kabinet aan een aantal maatregelen te nemen, waaronder het door reclamanten genoemde aanvullend onderzoek naar de kwantitatieve gezondheidseffecten van veehouderijen onder leiding van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM). Het zogenoemde 'Veehouderij en Gezondheid Omwonenden' (VGO) onderzoek. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door een consortium van onderzoeksinstituten bestaande uit het RIVM, Wageningen Universiteit, IRAS en NIVEL.

Omvang veehouderij

Voor wat betreft de omvang van de veehouderij is te lezen in deze brief dat het kabinet een integrale aanpak voor staat. Onderdeel daarvan is een begrenzing of beperking aan de groei van de veehouderij waar dit uit een oogpunt van volksgezondheid, milieu, natuur, kwaliteit van de leefomgeving (waaronder geurhinder) of landschappelijke inpassing noodzakelijk is. Zoals genoemd door reclamanten is het advies van de Gezondheidsraad voor het kabinet aanleiding om vanuit het oogpunt van volksgezondheid beperkingen te stellen aan het aantal dieren in bepaalde gebieden dan wel aan de omvang van stallen in bepaalde gebieden. Daarbij wordt wel opgemerkt dat men op dit moment daarvoor geen norm kan geven.

Ook de maatschappelijke debatten over de veehouderij markeren een keerpunt in de veehouderij, een omslag naar een veehouderij waar voedselveiligheid en gezond voedsel voorop staan, het welzijn van het dier centraal staat en de productie past binnen de milieukaders en de directe omgeving zich verbonden voelt met de boer. Tegen deze achtergrond is het kabinet van mening dat een ongebreidelde groei van de veehouderij niet meer mogelijk kan zijn in Nederland. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de grote regionale verschillen in de intensieve veehouderij. De omvang van de veehouderij (het aantal dieren in een gebied) en de omvang van stallen (het maximaal aantal dieren op een veehouderijlocatie) hangen nauw samen met de inpassing in de lokale omgeving en zijn daarmee onderdeel van het omgevingsbeleid. Ieder gebied is anders en heeft zijn eigen landschappelijke en sociale kenmerken. Elke situatie is verschillend en vraagt om maatwerk. De lokale omstandigheden, de totale belasting van een gebied en de randvoorwaarden, die aan de veehouderijproductie worden gesteld, zijn bepalend voor de omvang van de veehouderij en de schaalgrootte van veehouderijlocaties

Het kabinet acht het daarom noodzakelijk dat grenzen aan de groei van de veehouderij regionaal dan wel lokaal kunnen worden bepaald op basis van een regionale of lokale afweging. In reactie op het verzoek van de Tweede Kamer van 28 februari jl. merkt het kabinet op dat de milieu- en ruimtelijke ordeningswetgeving reeds een basis biedt voor het op regionaal en lokaal niveau beperken van de effecten van veehouderijbedrijven ten aanzien van de kwaliteit van de leefomgeving.

Zo kunnen provincies en gemeenten op basis van de Wet ruimtelijke ordening bijvoorbeeld een maximum stellen aan de stalgrootte en beperkingen opleggen aan de vestiging of uitbreiding van veehouderijen. Tegelijkertijd constateert het kabinet dat vanwege het ontbreken van een wetenschappelijke onderbouwing met betrekking tot gezondheidsrisico's van veehouderijen, het huidige instrumentarium voor de decentrale overheden niet altijd voldoende basis vormt om in specifieke situaties, vanwege ongewenste effecten op de volksgezondheid, grenzen aan de omvang van veehouderijen te kunnen stellen.

Tegen die achtergrond zal het kabinet een wettelijk kader opstellen dat de provincies en gemeenten de mogelijkheid biedt om vanuit een oogpunt van volksgezondheid op drie niveaus grenzen te kunnen stellen, namelijk:

- het maximeren van de totale omvang van de veehouderij in een bepaald gebied, inclusief het totaal op "slot" zetten van een gebied,
- het maximeren van de intensiteit van de veehouderij (bijvoorbeeld een maximaal aantal dieren per hectare) in een gebied of,
- het begrenzen van de grootte van een veehouderijlocatie in een gebied.

Hiermee geeft het kabinet uitvoering aan het gestelde in het Regeerakkoord dat de planologische regels voor de bouw van zeer grote stallen worden getoetst op volksgezondheidsaspecten en zo nodig worden aangescherpt. Het wettelijk kader zal vorm krijgen via een wijziging van de Wet dieren. Deze wet stelt regels voor houders van dieren, onder andere in het belang van de volksgezondheid (zoönosen). Vanzelfsprekend zal de besluitvorming door provincies en gemeenten voor het stellen van grenzen en regels goed onderbouwd moeten zijn.

Overige maatregelen

Het kabinet neemt voorts op basis van het advies van de Gezondheidsraad een aantal maatregelen, waaronder:

- een inventarisatie laten uitvoeren naar mogelijke maatregelen ter vermindering van de risico's van veehouderijen voor de gezondheid van omwonenden. Na afronding van deze inventarisatie zal het kabinet in samenhang met het lopende vervolgonderzoek bezien of, en zo ja, op welke wijze dergelijke maatregelen moeten worden opgenomen in wet- en regelgeving;
- De Gezondheidsraad geeft aan dat geur- en stankhinder een sterk negatief effect heeft op de kwaliteit en de leefbaarheid in het landelijk gebied. Op dit terrein valt nog veel te bereiken met het ter beschikking staande instrumentarium. Terecht constateert de Gezondheidsraad dat de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) een ruime bandbreedte kent die gemeenten ruime mogelijkheden biedt om te komen tot strengere geurnormen. Het kabinet roept de gemeenten op die mogelijkheden te benutten;
- De Gezondheidsraad oppert voor endotoxinen de toepassing van een gezondheidskundige advieswaarde van 30 EU/m³ voor de algemene bevolking. De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu zal deze advieswaarde nader uitwerken zodat deze norm ter bescherming van de gezondheid van omwonenden van veehouderijen kan worden toegepast bij het verlenen van de omgevingsvergunning milieu.

De Gezondheidsraad beveelt gemeenten aan het Beoordelingskader gezondheid en milieu lokaal rondom veehouderijen toe te passen. De staatssecretaris onderschrijft deze aanbeveling. Daarbij merkt de staatssecretaris op dat het gebrek aan normen en kennis over te nemen risicobeperkende maatregelen de lokale toepassing van het beoordelingskader op dit moment bemoeilijkt. Met de bovengenoemde maatregelen beoogt de staatssecretaris het beoordelingskader te concretiseren en de gemeenten te ondersteunen bij een effectieve toepassing van dit kader.

Conclusie

Reclamanten vinden het zeer discutabel dat wij het standpunt innemen dat er geen gevaar bestaat voor de volksgezondheid van omwonenden van het concept NGB (nota bene de grootste veehouderij van Nederland), terwijl de Staatssecretaris van EZ en de Gezondheidsraad het nodig vinden om nader onderzoek te doen naar de gezondheidsrisico's in de nabijheid van veehouderijen om vervolgens een wettelijk kader op te nemen om de omvang van intensieve veehouderijen te beperken.

In hoofdstuk 7 van de considerans zijn wij ingegaan op de beoordeling van de vergunningaanvraag in relatie tot volksgezondheid. In tegenstelling tot reclamanten nemen wij in dit hoofdstuk niet het standpunt in dat er geen gevaar bestaat voor de volksgezondheid van omwonenden van het concept NGB. Rekeninghoudende met alle tot dan toe bekende RIVM onderzoeken kunnen naar onze mening geen eenduidige conclusies worden getrokken om duidelijke uitspraken te kunnen doen over de gezondheidsrisico's van wonen in de buurt van veehouderijen.

Ons standpunt wordt als zodanig bevestigd door het bovenstaande advies van de Gezondheidsraad. Door de Gezondheidsraad wordt gewezen op de verschillende risico's van de intensieve veehouderij voor de volksgezondheid. Echter omdat er onvoldoende wetenschappelijke kennis is over de gezondheidsrisico's van veehouderijen kunnen er, met uitzondering van endotoxinen (celwandresten van bacteriën), nog geen gefundeerde keuzes worden gemaakt over algemene afstandscriteria of andere normen worden gesteld, aldus de Gezondheidsraad.

Op basis van het advies van de Gezondheidsraad geeft het kabinet aan een aantal maatregelen te nemen, waaronder het door reclamanten genoemde aanvullend onderzoek naar de kwantitatieve gezondheidseffecten van veehouderijen onder leiding van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM). Het zogenoemde 'Veehouderij en Gezondheid Omwonenden' (VGO) onderzoek. Aangezien op dit moment dit aanvullend onderzoek nog in volle gang is kunnen hierover geen mededelingen worden gedaan. Het feit dat dit onderzoek lopende is op grond van de Wet milieubeheer geen reden om de nu voorliggende vergunningaanvraag te weigeren

Gelet op het kabinetsstandpunt om beperkingen te stellen aan het aantal dieren in bepaalde gebieden dan wel aan de omvang van stallen in bepaalde gebieden is relevant dat zowel door ons als de gemeente Horst a/d Maas geen Verordening en/of beleid is vastgesteld waarin beperkingen zijn opgenomen voor de maximale stalgrootte en/of vestiging of uitbreiding van veehouderijen. Zoals ook opgenomen in het kabinetsstandpunt is er op dit moment nog geen wettelijk kader op basis waarvan provincies en gemeenten vanuit het oogpunt van volksgezondheid grenzen kunnen stellen aan de omvang van veehouderijen. Hiermee geeft het kabinet uitvoering aan het gestelde in het Regeerakkoord dat planologische regels voor de bouw van zeer grote stallen worden getoetst op volksgezondheidsaspecten en zo nodig worden aangescherpt. Het wettelijk kader zal vorm krijgen via een wijziging van de Wet dieren. Hieruit blijkt dat het reguleren van de omvang van veehouderijen niet wordt geregeld via een omgevingsvergunning milieu (voorheen Wm-vergunning). Ten tijde van vaststelling van het definitieve besluit is dit nieuwe wettelijk kader nog niet voor handen.

Voor wat betreft de overige door het kabinet te nemen maatregelen wordt onder andere gemeenten opgeroepen om binnen de bandbreedte van de Wgv te komen tot strengere geurnormen en daarbij gebruik te maken van het ter beschikking staande instrumentarium. Op grond van artikel 6, eerste lid Wgv kan bij gemeentelijke verordening worden bepaald dat andere normen van toepassing zijn dan de desbetreffende waarden zoals genoemd in artikel 3, eerste lid van de Wgv. Zoals ook aangegeven in §6.9.2.1 van de considerans hebben Burgemeester en Wethouders van de gemeente Horst a/d Maas in de vergadering van 4 september 2007 besloten de standaardnormen die de Wgv biedt in stand te laten

en geen geurverordening op te stellen. Alleen voor de voormalige gemeente Meerlo-Wanssum, waarvan het dorp Meerlo inmiddels behoort tot het grondgebied van de gemeente Horst a/d Maas, is een geurverordening opgesteld. Deze verordening is vastgesteld op 28 mei 2008 en is op 5 juni 2008 in werking getreden. De verordening geldt momenteel nog. Binnen de daartoe aangewezen gebieden, die zijn aangegeven op de bij de verordening behorende kaart, is de wettelijke standaardnorm, danwel een andere waarde van toepassing dan de betreffende waarden genoemd in artikel 3, eerste lid van de Wgv.

Uit navraag bij de gemeente Horst a/d Maas is gebleken dat men niet voornemens is om op korte termijn, buiten de bestaande geurverordening voor het dorp Meerlo, nog een andere geurverordening(en) op te stellen om voor bepaalde gebieden binnen het gemeentelijk grondgebied te komen tot strengere geurnormen.

Bij de overige door het kabinet te nemen maatregelen is ook genoemd dat de door de Gezondheidsraad genoemde advieswaarde voor endotoxinen nader uitwerkt zal worden, zodat deze norm ter bescherming van de gezondheid van omwonenden van veehouderijen kan worden toegepast bij het verlenen van de omgevingsvergunning milieu (voorheen Wm-vergunning).

Aangezien op dit moment over het nader uitwerken van deze norm niets bekend is kunnen hierover op dit moment geen mededelingen worden gedaan. Het feit dat dit nader uitwerken nog lopende is is op grond van de Wet milieubeheer geen reden om de nu voorliggende vergunningaanvraag te weigeren.

In hoofdstuk 7 van de considerans hebben wij gewezen naar de ten tijde van het vastgestelde ontwerpbesluit bekende uitspraken van de ABRS (nr.200802521/1 van 4 maart 2009, nr. 200903424/1/M2 van 7 april 2010 en nr. 201110809/1/A4 van 24 april 2013). Uit deze uitspraken blijkt dat het aspect gezondheidsaspecten primair is geregeld in andere wetgeving dan de Wet milieubeheer. Het is wel zo dat in het kader van vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer ruimte blijft voor een aanvullende toets.

Ter bevestiging van ons standpunt dat een diepgaande beoordeling van de gezondheidsaspecten niet hoeft plaats te vinden in het bestreden besluit hebben wij ook nog gewezen op een aantal andere uitspraken van de ABRS (nr. 201107693/1/A van 1 mei 2013, nr. 201208357/1/A4 van 17 april 2013 en nr. 201105852/1/A4 van 16 januari 2013). Uit deze uitspraken blijkt dat indien door het in werking zijn van een inrichting risico's voor de volksgezondheid kunnen ontstaan, deze risico's gelet op artikel 1.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wet milieubeheer als gevolg voor het milieu bij de beoordeling van de aanvraag moeten worden betrokken. Daarbij hebben wij in hoofdstuk 10 van de considerans erop gewezen dat in de vergunning is getoetst en dat wordt voldaan aan de wettelijke grenswaarden voor fijn stof en stikoxiden en de geurnormen uit de Wgv. Verder hebben wij aangegeven dat naar onze mening in het rechtstreeks werkende Activiteitenbesluit en in de vergunning voldoende voorschriften opgenomen die zien op de hygiëne binnen de inrichting van Heideveld, om te stellen dat in het kader van de Wm voldoende maatregelen worden getroffen om besmettingsgevaar te voorkomen, dan wel in voldoende mate te beperken.

Naar aanleiding van de nu door reclamanten ingediende zienswijzen hebben wij ons bovenstaande standpunt nogmaals afgezet tegen de meest recente jurisprudentie van de ABRS.

Gelet op de uitspraken van de ABRS (nr.201202452 van 3 juli 2013 en nr.201203981/1/A4 van 2 oktober 2013) zijn wij van mening dat in hoofdstuk 10 van de considerans nog steeds voldoende is beargumenteerd dat het aspect volksgezondheid in voldoende mate betrokken is bij onze afwegingen om tot het bestreden besluit te komen.

Hiermee rekeninghoudende is er naar onze mening op dit moment geen reden om extra voorschriften inzake volksgezondheid aan dit bestuit te verbinden dan wel de vergunning te weigeren

Verder zijn reclamanten van oordeel dat het planologisch mogelijk maken van zeer grote veehouderijen, terwijl er duidelijke indicaties zijn voor gezondheidsrisico's voor omwonen en het onderzoek vanuit het Ministerie nog loopt, geheel in strijd is met de goede ruimtelijke ordening en het zorgvuldigheidsbeginsel. Naar onze mening dienen aspecten inzake het planologisch mogelijk maken van de inrichting van Heideveld te worden beschouwd in het kader van het lopende ruimtelijk ordeningspoor bij de gemeente Horst a/d Maas. Een Wm-vergunning biedt hier geen ruimte toe.

Voor wat betreft de mogelijkheid om ingevolge artikel 8.10, derde lid, van de Wet milieubeheer de vergunning kan worden geweigerd, in afwijking van het eerste lid, ingeval door verlening daarvan strijd zou ontstaan met een bestemmingsplan verwijzen wij hier naar onze overwegingen ten aanzien van zienswijze 13 van de brieven A en B.

E)

Middels e-mail en brief van 12 augustus 2013, respectievelijk ingekomen 12 en 13 augustus 2013, zijn zienswijzen ontvangen van Stichting Milieufederatie Limburg, Godswederstraat 2 te Roermond.

Overwegingen

Reclamanten wijzen erop dat zij recentelijk samen met de provincie Limburg en de LLTB het manifest "evenwichtige veehouderij ontwikkeling" ondertekent hebben. In dit manifest is overeengekomen dat jaarlijks een monitoringsverslag zal worden opgesteld, waarin een viertal relevante indicatoren (fijnstof, ammoniak, aantal geurgehinderden en landschappelijke kwaliteit) tegen het licht zullen worden gehouden. Als deze indicatoren niet op "groen" staan en de veestapel in Limburg toeneemt, treden de drie manifestpartners in overleg om te bezien welke aanvullende maatregelen nodig zijn. Door de komst van het concept NGB zal de veestapel in Limburg substantieel groeien. Het is dan nog maar zeer de vraag of een dergelijke groei nog kan samengaan met een verantwoorde evenwichtige ontwikkeling van de genoemde indicatoren.

Reclamanten verzoeken om bij de uitwerken van onze plannen met dit gegeven rekening te houden en er voor zorg te dragen dat het project zodanig kan worden gerealiseerd dat wij bij de eerste monitoring niet voor een voldongen feit worden geplaatst, waardoor de genoemde milieudoelen niet meer worden gehaald.

De provincie Limburg streeft naar de ontwikkeling van een duurzame veehouderij en richt daarbij haar beleid op een verdere kwaliteitsontwikkeling van de sector en de omgeving. De totale omvang van de veestapel in Limburg of op de betreffende locatie is daarbij niet leidend; het gaat om de effecten van het bedrijf op de omgeving. De genoemde aspecten fijn stof, ammoniak, geurhinder en landschappelijke kwaliteit zijn afgewogen in het MER en de vergunningaanvraag (incl. aanvullende gegevens) en de ontwikkelingen passen binnen de bestaande regelgeving op deze vlakken. Wij zijn dan ook van mening dat deze ontwikkeling past binnen de lijn die uitgezet is bij het ondertekenen van het "manifest evenwichtige veehouderij ontwikkeling Limburg".

F)

Middels brief van 7 augustus 2013, ingekomen 8 augustus 2013, zijn zienswijzen ontvangen van Het Groene Schild (Postbus 638, 6700 AP AMSTERDAM) namens Stichting Wakker Dier (Postbus 92024, 1090 AA AMSTERDAM).

1) Megastallen in relatie tot omslag naar een diervriendelijke duurzame landbouw

Overwegingen

Als eerste valt op dat door reclamanten in de zienswijzen wordt verwezen naar uitspraken van de vorige Staatssecretaris Bleker van EL&I en de visie van het vorige kabinet op de toekomst van de veehouderij uit 2011 en 2012. Ook wordt verwezen naar een brief van 23 november 2011 van de vorige Staatssecretaris aan de Tweede Kamer, waarin is aangegeven dat het vorige kabinet advies heeft gevraagd aan de Gezondheidsraad en dat dit advies het derde kwartaal van 2012 wordt afgerond. Ook de aangehaalde motie van de kamerleden Grashoff en Van Velden dateert van 2012, waarin het vorige kabinet aan provincies en gemeenten ook in 2012 niet mee te werken aan nieuwe aanvragen voor stallen groter dan 300 Nederlandse grootte-eenheid (NGE) en meer dan een bouwlaag waarvoor wijzigingen in het bestemmingsplan nodig zijn.

Wij zijn als zodanig bekend met de in 2011 en 2012 gedane uitspraken van de vorige Staatssecretaris van EL&I en de visie van het vorige kabinet op de toekomst van de veehouderij. Er is in die periode veel gezegd en geschreven over de wenselijkheid van (zeer) grote veehouderijen in relatie tot de ketengestuurde verduurzaming van de veehouderij en de zorgvuldig inpassen van veehouderijen door provincies en gemeenten in de lokale leefomgeving. Daarbij is door het kabinet aangegeven dat de inpassing van veehouderijen in de lokale omgeving is een belangrijke verantwoordelijkheid van de ondernemers zelf. De opgave voor ondernemers is om in harmonie met hun directe leefomgeving te ondernemen. Daarbij vindt het kabinet een ongeremde groei van veehouderijbedrijven ongewenst. Het hiermee samenhangende verzoek van het Kabinet aan provincies en gemeenten om in 2012 niet mee te werken aan de uitbreiding van (zeer) grote veehouderijen is anno 2013 inmiddels achterhaald. Daarbij is relevant nogmaals te noemen dat Provinciale Staten van Limburg tijdens de vergadering van 11 februari 2011 de motie 'Intensieve Veehouderij' hebben verworpen. In deze motie werd GS opgedragen:

- de bouw van nieuwe megastallen in Limburg tegen te gaan in afwachting op meer duidelijkheid;
- binnen een maand met een voorstel te komen om via een aantal POL-wijzigingen de bouw van stallen groter dan 200 NGE te voorkomen;
- een hardheidsclausule in te bouwen zodat – indien nodig- individuele gevallen aan de Staten kunnen worden voorgelegd.

Verder hebben De Tweede Kamer Der Staten-Generaal tijdens de vergadering van 31 januari 2012 de motie Van Gerven (SP) over een megastal in Horst aan de Maas verworpen. In deze motie werd de regering verzocht: om alle mogelijke middelen in te zetten om de realisatie van de megastal met 1,2 miljoen kippen en 35.000 varkens te voorkomen.

In zijn brief van 30 november 2011 geeft de vorige Staatssecretaris antwoord op de door Tweede Kamerlid Van Gerven gestelde vragen, waarbij is gezegd dat als een dergelijke grootschaligheid de toekomstige hoofdontwikkelingsrichting gaat worden het kabinet een grens wil kunnen stellen aan de omvang van bedrijven op een locatie. Op dit moment is ingrijpen voor het kabinet niet aan de orde. De gemeente Horst a/d Maas streeft naar een goede inpassing van het concept NGB in de lokale omgeving en heeft hiertoe in samenwerking met onder andere landschapsarchitecten en de omgeving een landschapsplan opgesteld en op 20 oktober 2009 vastgesteld.

In zijn brief van 3 februari 2012 geeft de vorige Staatssecretaris antwoord op de door Kamerlid Grashoff gestelde vragen. De vorige Staatssecretaris verwijst hiervoor kortheidshalve naar zijn uitgebreide antwoorden over vergelijkbare vragen die in zijn brief van 5 december 2011 aan de Kamer zijn gegeven, dit naar aanleiding van het Algemeen Overleg (AO) Intensieve Veehouderij van 1 december 2011. Naar de mening van de vorige Staatssecretaris handelt de gemeente Horst aan de Maas zorgvuldig door de GGD in te schakelen, een fijnstof meetpunt in te richten en door het voor het gebied opgestelde landschapsplan. Er was destijds voor de vorige Staatssecretaris dan ook geen reden om bij de gemeente aan te dringen op uitstel. Verder is de volgende vraag gesteld:

Stel dat het concept NGB excelleert op vlakken als dier- en volksgezondheid, dierenwelzijn, voedselveiligheid, gebruik van antibiotica, energie, milieu, gebruik van duurzame grondstoffen en landschappelijke inpassing en met de bedrijfsvoering dus een integrale- en optimale keuze van maatregelen voor verschillende duurzaamheidsaspecten vormt past deze dan in de visie zoals de vorige Staatssecretaris voor ogen heeft?

Een stal die in alle opzichten voldoet aan zulke eisen, voldoet aan de visie (een duurzame veehouderij in 2020 waarin het welzijn van het dier centraal staat) van de vorige Staatssecretaris. Zijn zorg zit erin dat naarmate bedrijven veel groter worden, de kans op spanning met de uitgangspunten van zijn visie groter wordt. Daarbij is door de vorige Staatssecretaris aangegeven dat hij een wettelijke voorziening zal treffen, die een grondslag geeft om een grens te stellen aan de omvang van bedrijven als de noodzaak daartoe is aangetoond. Die noodzaak kan ook bestaan uit volksgezondheidseffecten.

In de kamerbrief van 5 juni 2012 gaat de voormalige Staatssecretaris uitgebreid in op de stand van zaken aangaande de eerder aangekondigde aanzet voor een norm voor de schaalgrootte van veehouderijbedrijven op een locatie.

Tegen deze achtergrond en daarbij rekeninghoudende met een aantal criteria wordt in de kamerbrief een voorstel gedaan tot een bandbreedte voor een maximale omvang van de veehouderij. Voor het stellen van grenzen aan de omvang ziet de voormalige Staatssecretaris twee mogelijkheden:

1. Convenant LTO, IPO en VNG;
2. Wettelijke voorziening, Het wetsvoorstel is thans in voorbereiding en zal in procedure worden gebracht.

De komende maanden worden beide wegen met betrokkenen verkend. In zijn brief van 12 juni 2012 geeft de vorige Staatssecretaris aan dat hij een wetsvoorstel (technisch) zal voorbereiden en de beslissing overlaat aan een volgend kabinet.

In de uitzending van het actualiteitenprogramma Nieuwsuur van 9 juli 2012 gaat de vorige Staatssecretaris specifiek in op de casus van het concept NGB in relatie tot het bovenstaande in voorbereiding zijnde wetsvoorstel. Naar zijn mening past dit initiatief qua grote niet binnen het in voorbereiding zijnde wetsvoorstel. Echter in deze specifieke situatie, waarbij ondernemers al jaren bezig zijn met het doorlopen van allerlei procedures en subsidies zijn toegezegd, kun je deze beleidswijziging niet met terugwerkende kracht van toepassing verklaren op deze casus

Verder is het door reclamanten genoemde advies van de Gezondheidsraad inmiddels uitgebracht en besproken bij onze weerlegging van zienswijze 4.11 van brief D.

Visie huidige Staatssecretaris en kabinet

In de afgelopen periode is de veehouderij onderwerp geweest van een breed maatschappelijk debat. Opeenvolgende kabinetten hebben visies uitgebracht en debatten gevoerd met de Tweede Kamer over de toekomst van de veehouderij.

Naar aanleiding van het burgerinitiatief 'Stop fout vlees' heeft de toenmalig Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij in 2008 een toekomstvisie over de veehouderij gepubliceerd (Kamerstuk 28 973 nr. 18). In 2011 heeft de Commissie Van Doorn het advies 'Al het vlees duurzaam' (Kamerstuk 28 973, nr. 79) opgesteld en met een groot aantal stakeholders afspraken gemaakt in het Verbond van Den Bosch. In opdracht van de vorige Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie is in 2011 onder leiding van de heer Alders een maatschappelijke dialoog gevoerd over de schaalgrootte en de toekomst van de veehouderij ('Van mega naar beter') (Kamerstuk 28 973, nr. 79). In reactie op de maatschappelijke dialoog en het advies van de Commissie Van Doorn heeft het vorige kabinet zijn visie op de veehouderij opgesteld en hierover het debat gevoerd met de Tweede Kamer (Kamerstuk 28 973, nr. 85).

Op de website van het ministerie van Economische zaken (EZ) wordt uitgebreid ingegaan op de toekomstvisie van de veehouderij in Nederland. In deze visie staat centraal dat het kabinet en de veehouders willen dat de veeteelt zo duurzaam en diervriendelijk mogelijk wordt. Ook moet de veehouderij goed in de lokale omgeving passen.

Toekomst veehouderij: duurzaam en passend

Daarbij is aangegeven dat het dierenwelzijn breed leeft onze de bevolking en dat dit centraal staat in een duurzame veehouderij. Daarbij is het advies van de commissie van Doorn aan Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant het uitgangspunt "Al het vlees duurzaam – De doorbraak naar een gezonde, veilige en gewaardeerde veehouderij in 2020". Het advies gaat over de schaalgrootte en de toekomst van de veehouderij.

Volgens het kabinetsstandpunt van 14 juni 2013 is de belangrijkste boodschap van Alders en Van Doorn dat de veehouderij verder moet verduurzamen en dat niet zozeer de schaalgrootte van een veehouderijlocatie het probleem is, maar de effecten van veehouderijen op de kwaliteit van de leefomgeving (gezondheid, milieu), de maatschappelijke inbedding van de veehouderij en de vraag welke ontwikkelingsruimte de veehouderij heeft.

Duurzame veehouderij

Veehouders, verwerkende industrie en afnemers van producten van de veehouderij moeten zelf het initiatief nemen om de veehouderij duurzamer te maken. De detailhandel en supermarkten spelen hierin een doorslaggevende rol. Vanuit winkels is meer vraag naar duurzame producten. Hierdoor gaan veehouders meer duurzaam produceren.

De overheid ondersteunt deze ketenaanpak met duidelijke normen en wetgeving voor voedselveiligheid, dierenwelzijn en milieu. Verder stimuleert de overheid de verduurzaming van de veehouderij door onderzoek en innovatie via de topsector agri&food. Daarnaast kunnen koplopers die investeren in innovatieve stal- en veehouderijsystemen financiële ondersteuning krijgen.

Uitvoeringsagenda duurzame veehouderij

Ook zet het ministerie van Economische Zaken (EZ) zich sinds 2009 in voor het samenwerkingsverband Uitvoeringsagenda duurzame veehouderij. Hierin werken bedrijven, maatschappelijke organisaties, provincies en EZ aan 6 speerpunten voor een duurzame veehouderij:

- systeeminnovaties: duurzame stal- en houderijsystemen;
- het welzijn en de gezondheid van dieren;
- landschappelijke en maatschappelijke inpassing van de veehouderij;
- klimaat, minimale emissies naar milieu en duurzame energie;
- kansen voor markt en ondernemerschap;
- verantwoord consumeren.

Per speerpunt is een routeplan opgesteld. De partijen hebben ook tussendoelen benoemd. Zo is een doel dat vanaf 2015 elke nieuw te bouwen stal een duurzame stal is. De aanpak binnen de Uitvoeringsagenda is gericht op invloedrijke ketenpartijen. Maar ook op het wegnemen van knelpunten bij kleine vernieuwende ondernemers. Op de website van de Uitvoeringsagenda duurzame veehouderij staat meer over de aanpak en voortgang van de Uitvoeringsagenda.

Inpassen veehouderij in omgeving

Het kabinet vindt een ongeremde groei van de veehouderij in Nederland ongewenst. Wel moeten agrarische gezinsbedrijven de ruimte krijgen om geleidelijk te kunnen groeien en zich te ontwikkelen. De inpassing van veehouderijen in de lokale omgeving is een belangrijke verantwoordelijkheid van de ondernemers zelf. Provincies en gemeenten kunnen met de regels voor ruimtelijke ordening en milieu al eisen stellen aan het woon- en leefklimaat in het landelijk gebied.

Conclusie

Net zoals het kabinet streeft de provincie Limburg naar de ontwikkeling van een duurzame veehouderij en richt daarbij haar beleid op een verdere kwaliteitsontwikkeling van de sector en de omgeving. De totale omvang van de veestapel in Limburg of op de betreffende locatie is daarbij niet leidend; het gaat om de effecten van het bedrijf op de omgeving. Voor wat betreft het standpunt van het kabinet inzake de inpassing van veehouderijen in de omgeving verwijzen wij hier naar onze overwegingen bij de weerlegging van zienswijze 4.11 van brief D.

Gelet op de landelijke discussie omtrent zogenoemde 'megastallen in relatie tot omslag naar een diervriendelijke duurzame landbouw' en het gegeven dat de vorige Staatsecretaris provincies en gemeenten heeft verzocht niet mee te werken aan de voor grote stallen benodigde wijzigingen van bestemmingsplannen, wordt door reclamanten verzocht om de benodigde milieuvergunning te weigeren op grond van art. 8.10, derde lid 3 Wet milieubeheer (Wm).

Een milieuvergunning kan slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. In afwijking hiervan kan de vergunning tevens worden geweigerd ingeval door verlening daarvan strijd zou ontstaan met een bestemmingsplan (art. 8.10 lid 3 Wm).

Met artikel 8.10, lid 3 Wm is beoogd om een bevoegdheid in het leven te roepen om een milieuvergunning eventueel te weigeren indien één of meer gevallen aan de orde zijn zoals die in dit wetsartikel zijn genoemd. Doel van de wetswijziging waarbij een nieuw derde lid aan artikel 8.10 is toegevoegd is dat er daar waar sprake is van risico's voor de leefomgeving een sluitende afstemming tussen milieuvoorschriften, bestemmingsplan en bouwregelgeving tot stand moet worden gebracht. Milieubelastende activiteiten kunnen daardoor tevens getoetst worden op de consequenties daarvan voor de kwaliteit van de ruimtelijke leefomgeving. Blijkens de Memorie van Toelichting (MVT) bij de wetswijziging (Kamerstukken II, 2006/2007, 30 938, nr. 3) is het met name de bedoeling dat door de wetswijziging het vestigen of in stand houden van bepaalde milieubelastende bedrijven nabij woonwijken kunnen worden voorkomen dan wel de mogelijkheid voor het bevoegde Wm-gezag bestaat om hieraan bepaalde voorschriften te kunnen verbinden.

In casu behoeft de Wm-vergunning alleszins niet geweigerd te worden om risico's voor de leefomgeving te voorkomen dan wel te voorkomen dat er milieubelastende activiteiten nabij een woonomgeving wordt toegestaan. Het gebied waarin de inrichting gevestigd wordt is op ruime afstand gelegen van een woonwijk en daarom in principe geschikt voor een bedrijf als dat van Heideveld. Om die reden is het gebied door de provincie Limburg dan ook als zoekgebied LOG is aangewezen.

De bestemmingsplanwijziging die is opgestart vindt plaats in verband met de realisatie van het Landbouwonwikkelingsgebied (LOG) Witveldweg en is conform de gebiedsvisie LOG Witveldweg die in de Gemeenteraad van 12 februari 2008 is vastgesteld. Sinds 2004 zijn de beide inrichtingen binnen het concept NGB in overleg met de gemeente Horst a/d Maas over vestiging in het LOG Witveldweg. Reeds in juli 2010 heeft de gemeenteraad van Horst a/d Maas ingestemd met het opstarten van de projectbesluit- en bouwvergunningprocedure voor de twee inrichtingen binnen het concept NGB onder de voorwaarde dat, indien de resultaten van de fijnstofmetingen nabij Grubbenvorst en/of de resultaten uit het IRAS, NIVEL en RIVM rapport "Mogelijke effecten van intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden, 7 juni 2011" daartoe aanleiding zouden geven, de gemeente zich het recht voorbehoudt de in gang gezette procedure af te breken en de bouwvergunningen te weigeren.

Op voorstel van het College heeft de gemeenteraad op 22 november 2011 besloten in te stemmen met de brief aan de GGD Limburg-Noord, inhoudende opdrachtverstrekking om het bovengenoemde IRAS, NIVEL en RIVM rapport te vertalen naar de locatie van het NGB en de directe omgeving, inclusief de omliggende kernen Grubbenvorst, Lottum, Melderlo en Horst. Het advies moet de gemeente adviseren over de vraag of de komst van de twee inrichtingen binnen het concept NGB tot zodanige gezondheidsrisico's leidt in de directe omgeving en in de omliggende woonkernen, dat vestiging van het concept NGB niet verantwoord is.

Inmiddels heeft de GGD op 25 april 2012 in het gemeentehuis van Horst a/d Maas de resultaten van het onderzoek gepresenteerd aan een grote groep genodigden. Op 8 mei 2012 is het definitieve advies van de GGD Noord-Limburg ontvangen. Samenvattend komt de GGD tot de volgende conclusies:

- de oprichting van het initiatief levert een minimaal extra risico op voor de bevolking van de woonkernen ten aanzien van het aspect fijn stof en geur;
- de oprichting van het initiatief levert geen risico op voor de bevolking van de woonkernen ten aanzien van de biologische agentia.

Verder is in samenwerking met de gemeente en ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) in oktober 2011 een meetstation aan de Hoogheide te Lottum gerealiseerd voor fijnstofmetingen (PM₁₀ en PM_{2,5}). Middels brief van 1 november 2013 is aan de gemeente een tussenrapportage uitgebracht over de gemeten fijnstofconcentraties gedurende de periode 5 november 2011 tot en met 10 oktober 2013. Uit de meetresultaten komt naar voren dat de gemiddelden van de fijn stofconcentraties de betreffende grenswaarden en het maximaal aantal overschrijdingsdagen voor PM₁₀ niet overschrijden. Er is sprake van een ruime onderschrijding. De resultaten van deze meetperiode kan als nulmeting worden gezien voor de toekomstige grootschalige ontwikkelingen.

Zowel het gezondheidkundig advies van de GGD Noord-Limburg als de onderzoeksresultaten van de fijnstofmetingen van de provincie Limburg geven geen aanleiding de voor het concept NGB in gang gezette procedure af te breken en de bouwvergunningen te weigeren. Aangezien de gemeenteraad heeft besloten de projectbesluitprocedure te delegeren aan het college van B&W, ligt de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid hierover bij het college van B&W. Op 29 mei 2012 hebben B&W besloten de projectbesluit- en bouwvergunningprocedure voor het concept NGB te vervolgen.

Hieruit blijkt duidelijk dat de gemeente Horst a/d Maas vanuit planologisch oogpunt meewerkt om de daadwerkelijke realisatie van Heideveld binnen het concept NGB mogelijk te maken en streeft de gemeente Horst a/d Maas naar een goede inpassing van het concept NGB in de lokale omgeving.

Gelet op het voorgaande zien wij onvoldoende redenen om de vergunning ingevolge de Wet milieubeheer uitsluitend vanwege strijd met het gemeentelijk bestemmingsplan te weigeren. Het bestuur

van de provincie Limburg zal dit alleen doen als zij zelf tot de conclusie komt dat Heideveld op de voorziene locatie planologisch onaanvaardbaar is.

2) Gezondheid

Overwegingen

Verder is het door reclamanten genoemde advies van de Gezondheidsraad inmiddels uitgebracht en besproken bij onze weerlegging van zienswijze 4.11 van brief D. Daarbij wordt ook ingegaan op het kabinetsstandpunt van 14 juni 2013.

Voor wat betreft het niet goed werken van de luchtwassers verwijzen wij hier naar onze weerlegging van zienswijze 22 van de brieven A en B.

Zoals opgemerkt door reclamanten geeft de Gezondheidsraad aan dat geur- en stankhinder een sterk negatief effect heeft op de kwaliteit en de leefbaarheid in het landelijk gebied. Daarbij constateert het Kabinet in het kabinetsstandpunt van 14 juni 2013 dat op dit terrein nog veel te bereiken met het ter beschikking staande instrumentarium en dat de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) een ruime bandbreedte kent die gemeenten ruime mogelijkheden biedt om te komen tot strengere geurnormen. Daarbij roept het kabinet de gemeenten op die mogelijkheden te benutten. Zoals weergegeven bij onze weerlegging van zienswijze 4.11 van brief D heeft de gemeente Horst a/d Maas tot nu toe geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid, met uitzondering van het dorp Meerlo, om middels een geurverordening te komen tot strengere geurnormen.

Aangezien de hele gemeente Horst a/d Maas is gelegen in een concentratiegebied geldt volgens artikel 3, eerste lid Wgv voor geurgevoelige objecten in concentratiegebieden binnen de bebouwde kom een normstelling van $3,0 \text{ OU}_E/\text{m}^3$ en voor buiten de bebouwde kom een normstelling van $14,0 \text{ OU}_E/\text{m}^3$. Wij hebben zelf overigens niet de mogelijkheid om te komen tot strengere geurnormen op basis van een provinciale geurverordening. De geurhinder van veehouderijen dient op basis van de methodiek, zoals aangegeven in de Wet geurhinder en veehouderijen (Wgv) en de gelijknamige regeling (Rgv), te worden beoordeeld. Deze wetgeving schrijft voor dat de geurbelasting wordt berekend en getoetst met het verspreidingsmodel V-Stacks vergunning. Vervolgens moet de berekende geurbelasting (uitgedrukt in Europese odour units per kubieke meter lucht ' OU_E/m^3 ' als 98-percentielwaarde) bij geurgevoelige objecten worden getoetst aan de normstelling uit de Wgv.

Bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 zijn de resultaten toegevoegd van de met V-Stacks vergunning uitgevoerde verspreidingsberekeningen. In §6.9.3 van de considerans is een tabel opgenomen van deze rekenresultaten en de toetsing aan de normstelling uit de Wgv. Hieruit volgt dat bij de geurgevoelige objecten kan worden voldaan aan de normstelling uit de Wgv. In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat in het ontwerpbesluit op een correcte wijze rekening is gehouden met de beoordeling en toetsing van de berekende geurbelasting bij geurgevoelige objecten gelegen in de omgeving van Heideveld

Verder zijn reclamanten van mening dat de woningen Losbaan 42 en 44 ten onrechte ontbreken in de berekening van de geurbelasting.

Het varkensbedrijf van H.G.M. Vullings is gevestigd aan de Losbaan 44. Op 16 mei 1983 heeft de gemeente Horst aan de Maas een bouwvergunning verleend voor de bouw van een mestvarkensstal.

Uit het archief van de gemeente is gebleken dat eind 1983 is geconstateerd dat de berging in het voorste gedeelte van de stal als tijdelijke woning is ingericht, dit in afwachting van bouw van een bedrijfswoning bij de varkenshouderij. Voor deze bedrijfswoning is op 08 januari 1991 een bouwvergunning verleend. Dit betreft de bedrijfswoning bij de varkenshouderij met het huisnummer 44.

Uit navraag bij de gemeente Horst aan de Maas is gebleken dat men vanaf 1983 mondelinge toestemming heeft verleend om de tijdelijke woonruimte, die illegaal in de varkensstal is gecreëerd, zolang te gedogen in afwachting van de bouw van de bedrijfswoning die in 1991 is vergund. Het is wel zo dat na realisering van de bedrijfswoning door de gemeente niet meer is gehandhaafd op de tijdelijke woonruimte in de varkensstal. Deze tijdelijke woonruimte in de varkensstal heeft een officieel huisnummer Losbaan 42. Op dit adres is gevestigd: Praktijk voor massage therapie Jet Smits.

De Losbaan 42 en 44 zijn volgens het vigerende bestemmingsplan "Buitengebied", zoals vastgesteld door de gemeenteraad op 13 november 1997 en (deels) goedgekeurd door Gedeputeerde Staten op 16 juni 1998, bestemd als "Agrarisch gebied A" en beide zijn gelegen binnen een en dezelfde aanduiding "agrarisch bouwvlak" en vormen op grond van dit bestemmingsplan dan ook één agrarisch bedrijf". Ook in het voorontwerpbestemmingsplan "LOG Witveldweg" zoals dit ter inzage heeft gelegen van 20 april 2012 tot en met 31 mei 2012, zijn de Losbaan 42 en 44 gelegen binnen de bestemming "Agrarisch" en beide gelegen binnen een en hetzelfde bouwvlak met de functieaanduiding "intensieve veehouderij". Zowel binnen het vigerend bestemmingsplan "Buitengebied" alsook binnen het voorontwerpbestemmingsplan "LOG Witveldweg" is er maar sprake van één vergunde bedrijfswoning, met het adres Losbaan 44.

Verder is relevant te vermelden dat door de gemeente Horst aan de Maas milieuvergunningen zijn verleend voor de locatie Losbaan 4 die betrekking heeft op het huidige perceel Losbaan 42-44. In eerste instantie aan E. Vullings en de laatste in 2001 op naam van H.G.M. Vullings.

Gelet op voorgaande zijn wij van mening dat de woningen Losbaan 42 en 44 behoren bij een andere veehouderij. Het feit dat voor de woning Losbaan 42 sprake is van een illegale situatie doet hier naar onze mening niets aan af. Op basis van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) hoeft bij deze woningen niet de geurbelasting te worden berekend, maar moet alleen een afstand van 50 meter worden aangehouden. Aan deze afstand kan worden voldaan.

3) MER

Overwegingen

Voor de beide inrichtingen binnen het concept NGB (zie §4.1 van de considerans) is één MER opgesteld. Naar onze mening maakt het niet uit dat er maar één MER is opgesteld voor de twee inrichtingen binnen het concept NGB (zie §4.1 van de considerans), zolang de inhoud van het MER die beide inrichtingen maar goed beschrijft en in de vergunningen ook rekening wordt gehouden met de inhoud van het MER.

Op basis van artikel 14.5, eerste lid van de Wm zijn wij verplicht om één MER op te laten stellen, aangezien voor twee met elkaar samenhangende activiteiten, zoals die in casu, waaronder die uit dit besluit, één MER moet worden gemaakt. Artikel 14.5, eerste lid van de Wm bevat immers een coördinatieregeling voor met elkaar samenhangende activiteiten die allemaal binnen een beperkte tijdsperiode tot stand zullen komen. Ondanks dat er sprake is van twee inrichtingen, hangen de activiteiten wel degelijk met elkaar samen. Fysiek is er zelfs een binding tussen beide afzonderlijke bedrijven. Het maken van één MER heeft voor de omgeving bovendien het voordeel dat beide activiteiten tezamen integraal worden beschouwd voor wat betreft hun milieuhygiënische inpasbaarheid. Dit impliceert dat de gevolgen van beide inrichtingen bij elkaar opgeteld inpasbaar zijn.

De in het MER beschreven effecten zijn actueel en niet anders als er voor de beide inrichtingen ieder één afzonderlijke MER zou zijn gemaakt. Het maakt niet uit of er één of twee milieueffectrapportages zijn opgesteld voor twee inrichtingen, als de inhoud van het MER die beide inrichtingen maar goed beschrijft en in de vergunningen ook rekening wordt gehouden met de uitgangspunten van het MER, de daaruitvloeiende uitgangspunten en het toetsingsadvies van de m.e.r.-commissie. In casu worden geen argumenten genoemd waaruit het tegendeel van het voorgaande zou moeten blijken

Dat het MER inmiddels dateert uit 2009 doet naar onze mening niks af aan de deugdelijkheid van de rapportage en de onderbouwing van dit besluit. Het is onoverkomelijk dat er de nodige tijd zit tussen het MER en de Wm-vergunning. Relevante ontwikkelingen en wijzigingen in de milieuwet- en regelgeving die zich na het MER hebben voorgedaan zijn meegenomen in de laatste aanvulling op de vergunningaanvraag en in dit besluit.

Middels brief van 21 juni 2011 (kenmerk 1830-170/El/lb), ingekomen 22 juni 2011, hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage het positieve toetsingadvies ontvangen. Uit dit positieve toetsingadvies blijkt dat het MER (inclusief de aanvullingen) een voldoende onderbouwing geeft van de milieugevolgen ten gevolge van de door Heideveld aangevraagde activiteiten.

Dat het MER inmiddels dateert uit 2009 doet naar onze mening niks af aan de deugdelijkheid van de rapportage en de onderbouwing van dit besluit. Het is onoverkomelijk dat er de nodige tijd zit tussen het MER en de Wm-vergunning. In tegenstelling tot wat reclamanten opmerken, dienen recente ontwikkelingen, die zich na het MER en het ontwerp van dit besluit hebben voorgedaan, afgewogen te worden tegen hetgeen middels dit besluit wordt vergund en niet andersom.

Daarnaast worden door reclamanten een aantal ontwikkelingen genoemd (vestiging veehouderijen Losbaan 12 en 21, Floriade 2012, bedrijventerrein Trade Port Noord, uitbreiding veiling ZON Grubbenvorst en verkeerstoename A73) die een aanmerkelijke invloed kunnen hebben op de bestaande toestand van het milieu, zoals: ammoniakbelasting, geurhinder- en geluidssituatie, de volksgezondheidsaspecten en de fijn stof concentratie.

Bij het opstellen van het MER is rekening gehouden met de op dat moment bekend zijnde toekomstige ontwikkelingen in de directe omgeving van Heideveld (oprichting aantal veehouderijen in het LOG Witveldweg). De overige door reclamanten genoemde ontwikkelingen (bedrijventerrein Tradeport Noord en uitbreiding veiling ZON Grubbenvorst) zijn niet gelegen binnen de directe invloedssfeer van Heideveld en kunnen dan ook geen belemmering vormen voor het vaststellen van onderhavig besluit. Daarnaast is de Floriade inmiddels beëindigd en sowieso niet meer relevant voor dit besluit.

De genoemde realisatie en opschaling van een aantal veehouderijen hebben evenmin invloed op het vergunnen van de door Heideveld aangevraagde activiteiten. Immers de effecten (o.a. ammoniak en geur) van deze uitbreidingen inclusief de wijziging van Heideveld worden niet cumulatief beschouwd. In het kader van de Wet milieubeheer worden de gevolgen voor het milieu per inrichting beschouwd. Het is wel zo dat bij de beoordeling van de effecten van Heideveld op de luchtkwaliteit is getoetst aan de meest actuele luchtkwaliteitgegevens. Bij de bepaling van de luchtkwaliteit in een lokale situatie wordt de lokale bijdrage, dit als gevolg van de oprichting van Heideveld, middels verspreidingsberekeningen berekend en opgeteld bij de achtergrondconcentratie. Gezien het feit dat alle in de omgeving van Heideveld gelegen fijn stof (PM₁₀) en stikstofdioxide (NO_x) bronnen (o.a. andere veehouderijen en wegen) zijn meegenomen in het achtergrondniveau is er als het ware sprake van een cumulatieberekening.

In §6.10.3 van de considerans wordt ingegaan op de resultaten van de uitgevoerde verspreidingsberekeningen. Uit deze resultaten volgt dat de bijdrage van Heideveld aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de deze vergunning aangezien de in bijlage 2 van de Wm opgenomen grenswaarden voor PM₁₀ en stikstofdioxide NO_x worden gerespecteerd.

4) Geur

Overwegingen

Door reclamanten wordt opgemerkt dat de met V-Stacks Vergunningen uitgevoerde verspreidingsberekeningen onjuist zijn, waardoor bij de hoogst belaste woning Losbaan 43 de norm van 14 OU_E/m³ wordt overschreden.

Bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 zijn verspreidingsberekeningen toegevoegd, waarmee de geurbelasting is berekend en getoetst bij de te beschermen geurgevoelige objecten in de omgeving van Heideveld. Deze verspreidingsberekeningen zijn uitgevoerd met het programma V-Stacks vergunning versie 2010. In §6.10.2.1 van de considerans (geur dierverblijven) is een tabel opgenomen met daarin weergegeven de rekenresultaten en de toetsing aan de normstelling uit de Wet geurhinder en veehouderijen (Wgv). Uit deze toetsing volgt dat bij de maatgevende geurgevoelige objecten, en dus ook de woning Losbaan 43, wordt voldaan aan de normstelling uit de Wgv. Door reclamanten is verder geen onderbouwing gegeven waarom de verspreidingsberekeningen niet juist zouden zijn.

Verder zijn reclamanten van mening dat ten onrechte 2 woningen in de berekeningen ontbreken. De woningen Losbaan 42 en Losbaan 44 bevinden zich nog dichterbij dan Losbaan 43 en de andere wel berekende woningen. Het betreft geen agrarische bedrijfswoningen. De bewoners hebben geen binding met de varkensstal achter nummer 44, noch met enig ander agrarisch bedrijf. Het betreft dus twee burgerwoningen waarop de norm van 14 OU_E/m³ van toepassing is. Gelet op de kortere afstand staat naar de mening van reclamanten vast dat deze norm hier overschreden zal worden.

Voor wat betreft het ontbreken van de woningen Losbaan 42 en 44 verwijzen wij hier naar onze weerlegging van zienswijze 2 van brief F.

Door reclamanten wordt verder opgemerkt dat de varkensbedrijf gelegen aan de Losbaan 44 behoort bij de inrichting gelegen aan de Laagheide 9, omdat vergunninghoudster hier varkens houdt en beide inrichtingen in elkaars onmiddellijke nabijheid zijn gelegen.

Tot 31 januari 2012 heeft de bestaande varkenshouderij van G.J.P. Vullings gelegen aan de Laagheide 9 (mede-eigenaar van Heideveld Beheer BV) varkens gehouden binnen de inrichting van H.G.M. Vullings gelegen aan de Losbaan 44, dit op basis van een voergeldovereenkomst.

Deze overeenkomst wil zeggen dat alle eigendom van de locatie en rechten bij de eigenaar van de locatie ligt (zijnde H.G.M. Vullings) en dat alleen de dieren en het voer en dergelijke van G.J.P. zijn geweest. De heer H.G.M. Vullings is al die tijd zelf eigenaar geweest van de varkensrechten en heeft ook de registratie van het ubn op zijn naam staan. Ook het mestnummer is geregistreerd op naam van H.G.M. Vullings.

Hieruit volgt naar onze mening dat altijd sprake is geweest van een twee losstaande inrichtingen en dat vanaf 1 februari 2012 G.J.P. Vullings geen binding meer heeft met de varkenshouderij van H.G.M. Vullings.

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat de Losbaan 44 niet behoort tot de inrichting van Heideveld Beheer BV, waardoor de berekende geuremissie dus ook niet groter wordt. Daarnaast zijn wij van mening dat de woningen Losbaan 42 en 44 behoren bij een andere veehouderij. Het feit dat voor de woning Losbaan 42 sprake is van een illegale situatie doet hier naar onze mening niets aan af. Op basis van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) hoeft bij deze woningen niet de geurbelasting te worden berekend, maar moet alleen een afstand van 50 meter worden aangehouden. Aan deze afstand kan worden voldaan.

5) Geluid

Overwegingen

Bij agrarische activiteiten in buitengebied wordt als richtwaarde voor de omgeving in principe uitgegaan van 40-35-30 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Dit is tevens het minimum te vergunnen niveau. Lagere waarden hebben geen zin omdat de van nature voorkomende geluiden al gauw op deze 40-35-30 dB(A) uitkomen. Als deze richtwaarden niet kunnen worden gehaald is het uitgangspunt om zo dicht mogelijk bij het referentieniveau van het omgevingsgeluid te gaan zitten, waarbij de te vergunnen waarden doorgaans worden afgerond op een veelvoud van 5.

In §689.1 van de considerans wordt ingegaan op de normstelling voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$). Daarbij is aangegeven dat de gehanteerde normstelling is gebaseerd op het referentieniveau van het omgevingsgeluid.

In het kader van de MER- en vergunningprocedure heeft ons bureau Handhaving Monitoring Advies en Onderzoek (HMAO) geluidmetingen- en berekeningen uitgevoerd teneinde het referentieniveau van het omgevingsgeluid vast te stellen. De resultaten van deze geluidmetingen- en berekeningen zijn vastgelegd in het rapport met de titel “Referentieniveau geluid omgeving Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) Grubbenvorst” (kenmerk G10015JV van mei 2010). Uit dit rapport blijkt dat aan de Losbaan in alle periodes het omgevingsgeluid bepalend is en dat het referentieniveau van het omgevingsgeluid gelijk is aan 40, 40 en 35 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

Zoals opgemerkt door reclamanten is in §6.8.3 van de considerans (beoordeling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau) aangegeven dat bij de woning aan de Losbaan 42 de overschrijding van de richtwaarde van 30 dB(A) in nachtperiode onder andere wordt veroorzaakt door het vrachtwagentransport met varkens in de nachtperiode en de luchtwassers op stal 9. Naar de mening van reclamanten verdient het daarom aanbeveling om dit nachtelijk transport te verbieden. Ook zijn reclamanten van mening dat deze inrichting op deze locatie niet geschikt is en de vergunning daarom geweigerd moet worden, aangezien de geluidbeperkende maatregelen op stal 9 niet haalbaar zijn.

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat in §6.8.3 van de considerans voldoende is beargumenteerd waarom deze overschrijding van de richtwaarde kan worden vergund. Verder worden door reclamanten geen argumenten genoemd waarom dit nachtelijk transport niet toelaatbaar zou zijn.

Representativiteit referentieniveau

Uit het referentieniveau geluidrapport met Kenmerk: G10015JV “Referentieniveau geluid omgeving Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) Grubbenvorst, Mei 2010” blijkt dat het referentieniveau van het omgevingsgeluid aan de Losbaan wordt bepaald door het L_{95} niveau en aan de Witveldweg hoofdzakelijk door het wegverkeerslawaaï van de A73. Dit leidt gemakkelijk tot verwarring nu blijkt dat reclamanten verwijzen naar een L_{95} niveau van 26 dB(A) in de nachtperiode.

Uit het omgevingsgeluidrapport blijkt dat dan bedoeld wordt op het referentieniveau aan de Losbaan dat bepaald wordt door het L_{95} . De bewering dat in de nachtperiode het referentieniveau 10 dB(A) hoger is dan de richtwaarde voor landelijke gebieden kunnen wij niet plaatsen. De richtwaarde in de nachtperiode voor een landelijk gebied ligt volgens hoofdstuk 4 van de handreiking industrielawaai en vergunningverlening op 30 dB(A). Voor de nachtperiode is een referentiewaarde vastgesteld van 35 dB(A) voor de Losbaan en 40 dB(A) voor de Witveldweg. Dit laatste op basis van de berekening van het wegverkeerslawaaai van de A73. Deze referentiewaarde ligt 5 resp. 10 dB(A) boven de richtwaarde, maar is verklaarbaar door de aanwezigheid van de A73. Naar onze mening is het vastgestelde referentieniveau van het omgevingsgeluid met de vereiste zorgvuldigheid vastgesteld en is deze referentiewaarde voldoende gemotiveerd.

Voor wat betreft de representativiteit van het vastgestelde referentieniveau verwijzen wij hier ook nogmaals naar onze weerlegging van zienswijze 20 van de brieven A en B.

Spreiding meetwaarden referentieniveau

Het is bekend dat het L_{95} niveau soms een grote spreiding kent. In de onderhavige casus is dit zelfs verklaarbaar omdat de snelweg A73 op ca. 1 km ten zuidwesten ligt. Omdat de A73 een significante geluidbron in de omgeving is wordt duidelijk een verschil geconstateerd bij verschil in windrichting. Omdat het L_{95} niveau wordt vastgesteld uit een statistische analyse kan de waarde van het L_{95} op geen enkele wijze gemiddeld worden. De verschillend statistisch bepaalde L_{95} niveaus geven alleen een beeld over de spreiding. Er bestaat geen richtlijn of norm hoe de spreiding in het L_{95} niveau moet worden "gemiddeld", ook de IL-HR-15-01 geeft daarvoor geen oplossing. In dit geval is gekozen voor de waarden van 40-40-35 dB(A) zoals die bepaald zijn bij meewindcondities. Dit is in de onderhavige casus, de situatie dat de wind uit het zuid-westen komt, hetgeen de overwegende windrichting is in Nederland.

Tonaal geluid

Verder zijn reclamanten van mening dat zich ook tonale geluiden kunnen voordoen, dit in tegenstelling tot wat in de considerans is opgeschreven. Het is bekend dat laadliften tonaal geluid kunnen veroorzaken.

De wijze van berekening en de tijd dat de straffactor in de geluidberekeningen moet worden toegepast is beschreven in de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (HMRI). Op blz. 20 van de HMRI wordt het tonale geluid beschreven en aangegeven hoe hier in de praktijk mee om moet worden gegaan.

Naar onze mening is het geluid van een laadklep niet zomaar tonaal. Daar moet echt een sterke aanwijzing voor zijn en dat zal dan op basis van een zeer smalbandige spectrale analyse of nog beter een FFT-analyse moeten blijken, zoals in paragraaf 2.3 van de handleiding meten en rekenen industrielawaai staat aangegeven.

Voor wat betreft de tijd dat tonaal geluid meegerekend moet worden dient de handleiding HMRI gevolgd te worden. Ten eerste moet beoordeeld worden of het tonale geluid duidelijk hoorbaar is bij de ontvanger. Wat nu duidelijk hoorbaar is niet gedefinieerd maar het duidt erop dat de deelbijdrage van deze bron bij de ontvanger een relevante bijdrage moet hebben (bijv. momentaan geluidniveau van deze bron minder dan 10 dB onder de totale geluidbelasting van alle bronnen).

Dit gegeven is op te maken uit de deelbijdragen van bronnen op de ontvangerpunten, zoals toegevoegd in de bijlagen bij het geluidrapport behorende bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013.

Ten aanzien van de lift van de laadklep blijkt uit het akoestisch rapport (bronnen 23, 24 en 25) dat dit in de dagperiode een momentaan geluidniveau geeft bij de maatgevende woning Losbaan 42 van respectievelijk 21, 4 en 10 dB(A).

Deze activiteit wordt niet uitgevoerd in de avond- en nachtperiode. Dit geluidniveau komt niet uit boven het omgevingsgeluid en is dus niet duidelijk hoorbaar bij de ontvanger en daarom terecht buiten beschouwing gelaten als tonale bron. Bij de andere woningen is een vergelijkbaar beeld en vaak zijn daar de immissieniveaus van de lift van de laadklep een stuk lager zoals die bij de woning Losbaan 42

Verkeerde meetpunt referentieniveau

Op de eerste plaats moet opgemerkt worden dat uit paragraaf 3 van het rapport "G10015JV Referentieniveau geluid omgeving Nieuw Gemengd Bedrijf, Grubbenvorst", opgesteld door de provincie Limburg, blijkt dat er destijds niet voor gekozen is om het L_{95} geluidniveau vast te stellen direct bij de woning Losbaan 42. Dit in verband met het continu in werking zijn van een aggregaat bij de boerderij gelegen aan de Laagheide 9 op ca 125 m afstand. Formeel gezien had dit wel gemoeten, omdat het referentieniveau van het omgevingsgeluid moet worden vastgesteld volgens de richtlijn IL-HR-15-01. Het dieselaggregaat dient, omdat deze is vergund, als een zogenoemde omgevingseigen bron te worden aangemerkt en moet worden betrokken bij het bepalen van het L_{95} geluidniveau.

Er is voor gekozen om het L_{95} geluidniveau te bepalen van de (karakteristieke) omgeving ter plaatse. Daardoor is een ander representatief punt 2 en 1 gekozen op respectievelijk ca. 400 en 900 m in zuid-oostelijke richting op ongeveer gelijke afstand van de A73. Dit ten voordele van de woningen Losbaan 42 en 44 omdat het dieselaggregaat hier geen significante invloed meer uitoefent op het L_{95} niveau. Voorts wordt opgemerkt dat de woning Losbaan 42 voor het geluid afkomstig van de A73 deels wordt afgeschermd door de boerderij gelegen aan de Laagheide 9 waardoor het geluid afkomstig van de A73 hier lager is dan in het open veld waar nu de waarneempunten 1 en 2 zijn neergelegd. Wij hebben beoordeeld dat de afgeschermden zichthoek ca. 25° bedraagt. Volgens het reken- en meetvoorschrift geluid 2012 mag de zichthoek (volgens 1.3 van bijlage III) belemmerd worden over een hoek tot maximaal 30° . De afgeschermden hoek valt dus binnen het toepassingsbereik van de rekenmethode en het effect daarvan kan dus als verwaarloosbaar worden beoordeeld. Hierdoor blijven de gekozen rekenpunten 1 en 2 representatief voor de woning Losbaan 42.

Wij concluderen dan ook dat de gekozen meetpunten 1 en 2 voldoende representatief zijn voor het vaststellen van het referentieniveau van het omgevingsgeluid op ongeveer de afstand van 1.000 m tot de rijksweg A73. Omdat het aggregaat bij het agrarisch bedrijf gelegen aan de Laagheide 9 buiten beschouwing is gelaten, wat formeel niet hoeft, is belanghebbende voor de woning Losbaan 42 zeker niet in zijn belang geschaad en is het vastgestelde referentieniveau van het omgevingsgeluid van 40-40-35 dB(A) zeker representatief te noemen voor de genoemde woning Losbaan 42.

6) fijn stof

Overwegingen

WKK

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat bij de verspreidingsberekeningen geen rekening hoeft te worden gehouden met de gasmotor(en) van de WKK, omdat deze niet is/zijn aangevraagd. Zoals aangegeven in §5.4 van de considerans (Barim) is in de vergunningaanvraag inderdaad rekening gehouden met de installatie van een WKK-installatie. Echter uit de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 blijkt overduidelijk dat het hier een omissie betreft en dat het gaat om een op gas draaiend noodstroomaggregaat. In het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport is uitgegaan dat dit noodstroomaggregaat 1 keer per maand gedurende 15 minuten in de dagperiode wordt getest.

Van een onderschatting van de emissie van fijn stof is naar onze mening geen sprake.

Buitenopslagen mest en co-producten

Het is juist dat bij de uitgevoerde verspreidingsberekeningen, dit in het kader van de toetsing van de voor fijn stof opgenomen grenswaarden in de Wet milieubeheer, geen rekening is gehouden met de mogelijke diffuse emissie van fijn stof vanuit de buitenopslagen van mest en co-producten.

Dit valt enerzijds te verklaren uit het feit dat de (vloeibare) mest worden opgeslagen in een afgesloten mestbassin, wat als zodanig ook is vastgelegd in de vergunningvoorschriften. Voor wat betreft de opslagwijze van meng- en droogvoer en bijproducten verwijzen wij hier naar de vergunningaanvraag (tabblad B), §5.4 (Barim) en §6.9.2.2 van de considerans (Geur brijvoerkeuken). Hieruit volgt dat binnen de inrichting voor de opslag van meng- en droogvoer en bijproducten, met uitzondering van verzamelput voor Corn Cob Mix (CCM) geen open opslagen aanwezig zijn, waardoor mogelijke diffuse emissie van stof niet kunnen optreden. Voor zover er al sprake zou zijn van diffuse verspreiding van stof, is naar onze mening zeker geen sprake van de verspreiding van fijn stof.

7) Ammoniak

Overwegingen

In §5.7 van de considerans (Natuurbeschermingswet) is aangegeven dat het ontwerpbesluit van de Natuurschermingswetvergunning naar alle waarschijnlijkheid in juni 2013 zal worden vastgesteld. Naar de mening van reclamanten is deze niet aangetroffen op de website.

Ten tijde van vaststelling van het ontwerpbesluit van deze Wm-vergunning was de verwachting dat het ontwerpbesluit van de Nbw-vergunning in juni 2013 zou worden vastgesteld. Uiteindelijk hebben Gedeputeerde Staten het ontwerpbesluit vastgesteld op 1 augustus 2013.

Voor wat betreft de Nbw-vergunning verwijzen wij hier naar onze weerlegging van zienswijze 14 van de brieven A en B.

G)

Middels brieven van 25 juli 2013 en 30 juli 2013, respectievelijk ingekomen 31 juli 2013 en 1 augustus 2013, zijn zienswijzen ontvangen van J.M.F. Obers, Schoolstraat 4, 5971 BH te Grubbenvorst.

Zienswijzen

1) Wet bevordering integrititsbeoordelingen openbaar bestuur (Wet Bibob)

De interesse van reclamant gaat uit naar de zinsnede 'het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten' en wie er voor waakt dat hier geen bedrijven worden opgezet ten koste van het milieu elders.

In §5.2 van de considerans (Wet Bibob) wordt ingegaan op de door Gedeputeerde Staten van Limburg vastgestelde beleidslijn, waarin de werkwijze is beschreven ten aanzien van de inzet van Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer. Daarbij is genoemd dat wij op basis van de vastgestelde beleidslijn alle bedrijven in de afvalbranche screenen op het mogelijk faciliteren van criminelen activiteiten. Op basis van door Heideveld aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van de inrichting heeft deze screening plaatsgevonden. Daarbij is vastgesteld dat deze toets geen verdere aanleiding geeft om tot verdere stappen over te gaan (aanvragen advies bureau Bibob) en is de gewone vergunningprocedure gevolgd.

Zoals uit het bovenstaande volgt heeft deze Bibob toets niets te maken met het opzetten van een bedrijf ten koste van het milieu elders.

2) Produceren of kopen diervoeders

Overwegingen

In tegenstelling tot reclamanten zijn wij van mening dat het produceren of kopen van diervoeders, met uitzondering van de toetsing aan BBT voor voerstrategie (zie §6.1.1 van de considerans), geen onderwerp is wat uitgebreider terug hoeft te komen in een Wm-vergunning.

10 Voorschriften Milieu

1. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

Terrein van de inrichting en toegankelijkheid

- 1.1 Binnen de inrichting moet een overzichtelijke en actuele plattegrond aanwezig zijn. Op deze plattegrond moeten ten minste de volgende aspecten zijn aangegeven:
 - alle gebouwen en de installaties met hun functies;
 - alle opslagen van stoffen welke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken met vermelding van aard en maximale hoeveelheid.
- 1.2 Op het terrein van de inrichting moet een zodanige afscheiding aanwezig zijn dat de toegang tot de inrichting voor onbevoegden redelijkerwijs niet mogelijk is.
- 1.3 De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
- 1.4 Gebouwen, installaties en opslagvoorzieningen moeten altijd goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.
- 1.5 Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ander ongedierte moet zo veel mogelijk worden voorkomen. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden.

Instructies

- 1.6 Vergunninghoudster moet de binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen instrueren over de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.
- 1.7 Vergunninghoudster moet één of meer ter zake kundige personen aanwijzen die in het bijzonder belast zijn met de zorg voor de naleving van de in deze vergunning opgenomen voorschriften.

Melding contactpersoon en wijziging vergunninghoudster

- 1.8 Vergunninghoudster moet direct na het in werking treden van de vergunning schriftelijk naam, adres en telefoonnummer opgeven aan het bevoegde gezag van degene (en van diens plaatsvervanger) met wie in spoedeisende gevallen, ook buiten normale werktijden, contact kan worden opgenomen. Als deze gegevens wijzigingen moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld aan het bevoegd gezag.

Registratie

- 1.9 Binnen de inrichting is een exemplaar van deze vergunning (inclusief aanvraag) met bijbehorende voorschriften aanwezig. Verder zijn binnen de inrichting de volgende documenten aanwezig:
- alle overige voor de inrichting geldende omgevingsvergunningen en meldingen;
 - de veiligheidsinformatiebladen die behoren bij de in de inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen;
 - de bewijzen, resultaten en/of bevindingen van de in deze vergunning voorgeschreven inspecties, onderzoeken, keuringen, onderhoud en/of metingen;
 - de registratie van het jaarlijks elektriciteit-, water- en gasverbruik.
- 1.10 De documenten genoemd in voorschrift 1.9 moeten ten minste vijf jaar worden bewaard.

Bedrijfsbeëindiging

- 1.11 Bij het geheel of gedeeltelijk beëindigen van de activiteiten binnen de inrichting moeten alle aanwezige stoffen en materialen door of namens vergunninghoudster op milieuhygiënisch verantwoorde wijze in overleg met het bevoegd gezag worden verwijderd.
- 1.12 Van het structureel buiten werking stellen van (delen van) installaties en/of beëindigen van (een van de) activiteiten moet het bevoegd gezag zo spoedig mogelijk op de hoogte worden gesteld. Installaties of delen van installaties die structureel buiten werking zijn gesteld en nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, moeten in overleg met het bevoegd gezag worden verwijderd tenzij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud worden gehouden dat de nadelige gevolgen niet kunnen optreden.

Melden ingebruikname inrichting

- 1.13 Het moment van het in bedrijf nemen van de verschillende onderdelen van de inrichting dient binnen een termijn van 2 weken na het in bedrijf nemen schriftelijk aan het bevoegd gezag te worden gemeld.

2. HOUDEN VAN LANDBOUWHUISDIEREN IN DIERENVERBLIJVEN

Maximaal aantal dier(soorten)

- 2.1 Binnen de inrichting mogen ten hoogste de in paragraaf 4.2 van de considerans opgenomen aantal aanwezige dieren per diersoort aanwezig zijn.

Registratie dier(soorten)

- 2.2 Het aantal aanwezige dieren per diersoort wordt ten minste een keer per maand geregistreerd, waarbij de perioden tussen de registraties van een vergelijkbare tijdsduur zijn. De registraties zijn binnen de inrichting aanwezig en worden gedurende tien jaren bewaard.

Huisvestingssysteem

- 2.3 Algemeen
- a. De stalnummers 4 t/m 10 (emissiepunten A1 t/m A3, A4a, A4b, B1, B2, C1, D en E) moeten zijn uitgevoerd met een gecombineerd luchtwassysteem (BWL 2009.12 van oktober 2009) met voor ammoniak en geur een verwijderingsrendement van 85%.
 - b. De stallen moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 behorende tekening(en), dimensioneringsplan en bijlage(n), tenzij anders in de voorschriften staat aangegeven.

- 2.4 Ten behoeve van de goede werking van een huisvestingssysteem en het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van emissies naar de lucht, wordt ten minste voldaan aan de voorschriften 2.5 en 2.6.
- 2.5 Een huisvestingssysteem is uitgevoerd overeenkomstig de bij dat huisvestingssysteem behorende technische beschrijving, bedoeld in de bijlage bij de regeling op grond van artikel 1 van de Wet ammoniak en veehouderij.
- 2.6 Degene die een inrichting drijft waarin landbouwhuisdieren worden gehouden in een huisvestingssysteem, draagt er zorg voor dat het huisvestingssysteem wordt gebruikt en onderhouden overeenkomstig de voorwaarden die noodzakelijk zijn voor een goede werking van het huisvestingssysteem.
- 2.7 Indien landbouwhuisdieren worden gehouden in een huisvestingssysteem dat is voorzien van een luchtwassysteem, voldoet het luchtwassysteem, onverminderd voorschrift 2.5, in het belang van de goede werking van het luchtwassysteem en van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van emissies naar de lucht, ten minste aan de voorschriften 2.8 t/m 2.17.
- 2.8 De capaciteit van het luchtwassysteem is ten minste gelijk aan de totale maximale ventilatiebehoefte van het aantal en de categorie landbouwhuisdieren die worden gehouden in het huisvestingssysteem.
- 2.9 In dit voorschrift wordt bepaald op welke wijze de capaciteit en de totale maximale ventilatiebehoefte worden vastgesteld en vastgelegd.
- a. Voor het vastleggen van de capaciteit en de totale maximale ventilatiebehoefte is een opleveringsverklaring binnen de inrichting aanwezig.
 - b. In de opleveringsverklaring, bedoeld onder a, zijn ten minste de volgende gegevens opgenomen:
 - 1. het maximale aantal landbouwhuisdieren per diercategorie per luchtwassysteem en de maximale ventilatiebehoefte van deze dieren;
 - 2. de maximale capaciteit van het luchtwassysteem in kubieke meter per uur;
 - 3. het aanstroomoppervlak van het filterpakket in vierkante meter;
 - 4. de afmetingen, het volume en de samenstelling van het filterpakket;
 - 5. de afmetingen van de drukkamer;
 - 6. de drukval over het filterpakket in pascal;
 - 7. het zuurverbruik in liters per dag in geval van een chemische wasstap;
 - 8. het elektriciteitsverbruik van de waswaterpomp in kilowatt uur;
 - 9. het spuiwaterdebiet in liters per uur en de spuifrequentie;
 - 10. het waswaterdebiet in liters per uur.
- 2.10 Ten behoeve van een evenredige verdeling van de stallucht over het aanstroomoppervlak van het filterpakket van het luchtwassysteem wordt voldaan aan:
- a. Het doorstroomoppervlak van het luchtkanaal bedraagt ten minste een vierkante centimeter per kubieke meter lucht bij de maximale capaciteit van het luchtwassysteem;
 - b. De afstand tussen de ventilatoren die de lucht uit het huisvestingssysteem zuigen en het filterpakket is ten minste drie meter;

- c. In afwijking van het gestelde onder b bedraagt de vrije ruimte voor het filterpakket ten minste een meter als de ventilatoren na het filterpakket zijn geplaatst;
- d. Indien voor het filterpakket een reinigingsstap is geplaatst zonder filterpakket worden de afstanden, bedoeld onder b en c, gemeten tot deze reinigingsstap.

Elektronisch monitoringssysteem

- 2.11 Het luchtwassysteem is voorzien van een elektronisch monitoringssysteem, waarmee de parameters die van belang zijn voor een goede werking van het luchtwassysteem worden geregistreerd.
- 2.12 In dit voorschrift worden regels gesteld over het elektronisch monitoringssysteem en wordt bepaald welke parameters in ieder geval worden geregistreerd.
 - a. In een elektronisch monitoringsysteem worden ieder uur de waarden van in ieder geval de volgende parameters geregistreerd:
 - 1. de zuurgraad van het waswater;
 - 2. de geleidbaarheid van het waswater in milliSiemens per centimeter;
 - 3. de spuiwaterproductie in kubieke meter;
 - 4. de drukval over het filterpakket in pascal;
 - 5. het elektriciteitsverbruik van de waswaterpomp in kilowatt uur.
 - b. Van de parameters, genoemd onder a, onderdelen 3 en 5, worden tevens de cumulatieve waarden geregistreerd.
- 2.13 Het waswater van het luchtwassysteem is voorzien van een debietmeting en een laagdebietalarmering die onmiddellijk in werking treedt als het debiet van het waswater te laag is voor een goede werking van het luchtwassysteem.
- 2.14 De geregistreerde waarden van de parameters worden gedurende ten minste vijf jaar binnen de inrichting bewaard
- 2.15 Indien uit de registratie, bedoeld in voorschrift 2.12, blijkt dat de parameters worden overschreden, worden onmiddellijk maatregelen getroffen om een goede werking van het luchtwassysteem te waarborgen.
- 2.16 Voor de registratie van de parameters, bedoeld in voorschrift 2.12 zijn doelmatige meetvoorzieningen aanwezig die voldoen aan het gestelde onder a tot en met c.
 - a. Voor het meten van de spuiwaterproductie is per spuiwaterstroom in de spuileiding een elektromagnetische flowmeter geïnstalleerd;
 - b. Ten minste eenmaal per zes maanden worden de EC-elektrode en de pH-elektrode gekalibreerd door een deskundige op het gebied van het kalibreren van elektrodes;
 - c. Bewijzen van de kalibraties worden gedurende ten minste vijf jaar binnen de inrichting bewaard.

Gebruik en onderhoud luchtwassysteem

- 2.17 Ten aanzien van het gebruik en onderhoud van een luchtwassysteem, worden gedragsvoorschriften opgesteld. In de gedragsvoorschriften wordt ten minste aangegeven:
 - a. wanneer en op welke wijze de schoonmaak en het onderhoud van het luchtwassysteem door een deskundige op het gebied van luchtwassystemen zullen plaatsvinden;
 - b. wanneer en op welke wijze de visuele controles en schoonmaak van het luchtwassysteem door de drijver van de inrichting zullen plaatsvinden;

- c. op welke wijze de waarden en instellingen van het luchtwassysteem die bepalend zijn voor de goede werking worden gecontroleerd, en
- d. welke maatregelen als bedoeld in voorschrift 2.15 worden getroffen.

3. AFVALSTOFFEN

Afvalscheiding

- 3.1 Vergunninghoudster is verplicht de volgende uit eigen activiteiten vrijkomende afvalstromen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden dan wel zelf af te voeren:
- de verschillende categorieën gevaarlijke afvalstoffen (o.a. afgewerkte olie, gebruikte chemicaliën verpakkingen, loodaccu's, batterijen en restanten bestrijdingsmiddelen), onderling en van andere afvalstoffen;
 - papier en karton;
 - GFT- en groenafval;
 - gemengd bedrijfsafval.
- 3.2 Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen, die vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden en bij het verwijderen van gemorste dieselolie, smeerolie en hydraulische olie, moeten worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.

Opslag van afvalstoffen

- 3.3 De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moeten zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het openbaar terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten direct maatregelen worden getroffen om deze verontreiniging te verwijderen.
- 3.4 De verpakking van gevaarlijk afval moet zodanig zijn dat:
- niets van de inhoud uit de verpakking kan ontsnappen;
 - het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
 - deze tegen normale behandeling bestand is;
 - deze is voorzien van een etiket, waarop de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.
- 3.5 Afvalstoffen moeten zodanig gescheiden van elkaar worden opgeslagen dat de verschillende soorten afvalstoffen ten opzichte van elkaar geen reactiviteit kunnen veroorzaken.
- 3.6 In de inrichting mag niet meer aan (gevaarlijke) afvalstoffen worden opgeslagen dan opgenomen in tabblad B van de vergunningaanvraag.
- 3.7 Indien de inrichting definitief buiten werking wordt gesteld moeten binnen 3 maanden na bedrijfsbeëindiging alle afvalstoffen uit de inrichting verwijderd zijn.

Afvoer van afvalstoffen

- 3.8 Indien de afzet van de opgeslagen afvalstoffen stagneert, geeft Vergunninghoudster dit onverwijld schriftelijk te kennen aan het bevoegd gezag. Deze mededeling bevat ten minste gegevens over de oorzaak van de stagnatie en de verwachte tijdsduur, alsmede de maatregelen die worden genomen om de stagnatie op te heffen, respectievelijk in de toekomst te voorkomen.

Acceptatie

- 3.9 In de inrichting mogen alleen de hieronder vermelde afvalstoffen per kalenderjaar worden geaccepteerd, opgeslagen en be- en verwerkt.

Euralcode	Afvalstoffen
02	AFVAL VAN LANDBOUW, TUINBOUW, AQUACULTUUR, BOSBOUW, JACHT EN VISSERIJ EN DE VOEDINGSBEREIDING EN –VERWERKING
02 01	Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
02 01 03	Afval van plantaardige weefsels Fritamix, nevenproduct verwerking aardappelen en frites Rijstzetmeel, nevenproduct winning zetmeel uit rijst. Beuko-Energie, nevenproduct van de verwerking van aardappelen en frites Beuko-Puree, nevenproduct van verwerking aardappelen Beuko-star, nevenproduct van verwerking aardappelen Beuko-Eiwit, nevenstroom bij winning zetmeel uit mais. Corngold, nevenproduct winning zetmeel uit mais Aardappelpersvezels, nevenproduct bij verwerking aardappelen Aardappelstoomschillen, nevenproduct dat vrij komt bij het stomen van aardappelen. Hedicorn, ingekuilde CCM + tarwezetmeel Soyfeed is een 100% plantaardig bijproduct. Het komt vrij bij de verwerking van sojabonen
02 01 99	Niet elders genoemd afval TOP-flavours, co-product van het destillatieproces waarbij uit uien smaakstoffen worden geproduceerd. Hedimol, nevenproduct bij winning smaakstoffen uit oliehoudende zaden.
02 02	Afval van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong
02 02 02	Afval van dierlijke weefsels Vismeeel (gemalen en gedroogde haringen en sardines)
02 02 03	Voor consumptie ongeschikt materiaal
02 02 99	Niet elders genoemd afval Eimix geel is een hoogwaardig product afkomstig van de eiverwerkende industrie Eimix rose. Idem Eimix bruin, idem
02 03	Afval van de bereiding en verwerking van fruit, groente, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee en tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse
02 03 04	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal Tarwezetmeel, Beukoplus, winning tarwezetmeel uit tarwe Wortelstoomschillen komen vrij bij de verwerking van wortelen t.b.v. de conservenindustrie

Euralcode	Afvalstoffen
02 03 99	Niet elders genoemd afval Erwten-eiwit, nevenstroom bij zetmeelwinning uit erwten Celpro, is een fermentatieproduct dan vrij komt bij de productie van gist Erwtencreme, nevenstroom bij winning zetmeel uit erwten Tarwezetmeel, nevenproduct bij de verwerking van tarwe Corami, nevenproduct bij winning zetmeel uit tarwe Protiwanze, ProtiSyr ontstaat bij de productie van bio-ethanol uit graan
02 04	Afval van de suikerverwerking
02 04 99	Niet elders genoemd afval Glucosesiroop, bijstroom raffinage glucose uit tarwezetmeel Glucose wordt gewonnen uit zuivere zetmeel dat door enzymen wordt omgezet in glucose Suikerwater, bij de productie van snoepgoed komen suikers vrij Perspulp
02 05	Afval van de zuivelindustrie
02 05 01	Voor consumptie ongeschikt materiaal Yoghurt-vla, restpartijen yoghurt en vla die na productie uit de leidingen worden gespoeld. Zuivelretourpap is een product dat vrijkomt in de zuivelindustrie. Het is een combinatie van karnemelk, pap, yoghurt, dessert, ijs, chocoladerestanten, vruchtenafval, wei, permeaat en boterserum Kaasschaafsel/brokken, een product dat vrijkomt bij het versnijden van kaas van levensmiddelenkwaliteit voor Kleinverpakking
02 05 99	Niet elders genoemd afval Voerwei, nevenstroom bij de productie van kaas Kaaswei, nevenstroom bij de productie van kaas
02 06	Afval van bakkerijen en banketindustrie
02 06 01	Voor consumptie ongeschikt materiaal Robiscopellets, nevenproduct van bakkerijen Beukobrood, nevenproduct bakkerijen
02 06 99	Niet elders genoemd afval Broodmelange, Nijssen-Granico
02 07	Afval van de productie van alcoholische en niet alcoholische dranken (exclusief koffie, thee en cacao)
02 07 02	Afval van de destillatie van alcoholische dranken Biergist 500, nevenstroom van de bereiding van bier Voerbier, nevenproduct bij bereiding bier, bierindustrie Alcomix, nevenproduct dat vrij komt bij de fermentatie alcohol uit tarwe

Euralcode	Afvalstoffen
02 07 04	Voor consumptie ongeschikt materiaal Corami, fermentatie alcohol uit tarwe
02 07 99	Niet elders genoemd afval Alcohol reststroom, Vloeibaar nevenproduct dat vrijkomt tijdens de filtratieprocessen bij de productie van een zuiver alcohol-watermengsel Bierborstel, Bondabostel

- 3.10 Vergunninghoudster moet altijd handelen conform het bij de vergunningaanvraag in tabblad P toegevoegde A&V-beleid en de AO/IC inclusief de ingevolge voorschrift 3.12 goedgekeurde wijzigingen.
- 3.11 Het in voorschrift 3.10 bedoelde A&V-beleid en de AO/IC en de op grond van voorschrift 3.12 doorgevoerde wijzigingen moeten gedurende de openingstijden van het bedrijf voor het bevoegd gezag ter inzage liggen.
- 3.12 Wijzigingen van de procedure voor acceptatie, be- en verwerking, registratie of controle moeten uiterlijk twee weken voordat de wijziging wordt doorgevoerd (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan Gedeputeerde Staten worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging moet het volgende aangegeven worden:
- de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het A&V-beleid en de AO/IC;
 - de datum waarop vergunninghoudster de wijziging wil invoeren.
- 3.13 Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, moeten deze afvalstoffen door vergunninghoudster worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en). Deze handelwijze moet in het acceptatiereglement van het A&V-beleid en AO/IC zijn vastgelegd.

Registratie

- 3.14 In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangevoerde hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van de locatie van herkomst;
 - de naam en adres van de ontdoener;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

- 3.15 In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan. Het volgende moet worden vermeld:
- de datum van afvoer;
 - de afgevoerde hoeveelheid (kg);
 - de afvoerbestemming;
 - de naam en adres van de afnemer;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 3.16 Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd moet een registratie bijgehouden worden waarin staat vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangeboden hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van plaats herkomst;
 - de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 3.17 Ten behoeve van de registratie als bedoeld in dit hoofdstuk moet een registratiepost aanwezig zijn. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd moeten worden bepaald door middel van een op de inrichting aanwezige gecertificeerde weegvoorziening. De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meetinstituut zijn geijkt. Op aanvraag moeten geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoeg gezag ter inzage worden gegeven.
- 3.18 Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in dit hoofdstuk en de financiële administratie.
- 3.19 Binnen één maand na ieder kalenderkwartaal moet ter afsluiting van dit kalenderkwartaal een inventarisatie plaats te vinden van de in de inrichting op de laatste dag van het kwartaal aanwezige voorraad afvalstoffen en daaruit ontstane stoffen. Deze gegevens moeten in een rapportage worden vastgelegd. Op verzoek moet deze rapportage aansluitend worden verzonden aan Gedeputeerde Staten. In de rapportage moet het volgende worden geregistreerd:
- een omschrijving van de aard en de samenstelling van de opgeslagen (afval)stoffen;
 - de opgeslagen hoeveelheid (omgerekend naar kg) per soort (afval)stof;
 - de datum, waarop de inventarisatie is uitgevoerd.
- Verschillen tussen deze fysieke voorraad en de administratieve voorraad (op basis van geregistreerde gegevens) dienen in deze rapportage te worden verklaard.
- 3.20 Alle op grond van dit hoofdstuk te registreren gegevens moeten dagelijks worden bijgehouden en samen met de in het vorige voorschrift genoemde rapportage gedurende ten minste vijf jaar op de inrichting te worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op aanvraag ter inzage worden gegeven.

Bedrijfsvoering

- 3.21 De termijn van opslag van afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghoudster ten genoegen van het bevoegd gezag aantoont dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.
- 3.22 Partijen (gevaarlijke) afvalstoffen mogen niet worden samengevoegd, tenzij dit expliciet is vergund. Uitsluitend partijen die tot dezelfde afvalcategorie behoren en waarvan de verontreiniging van dezelfde aard (verontreinigingsparameters) en omvang (concentratie afzonderlijke verontreinigingen) is mogen worden samengevoegd.
- 3.23 Het is verboden gevaarlijke afvalstoffen als niet-gevaarlijk afval af te geven indien deze gevaarlijke afvalstoffen zijn vermengd met andere afvalstoffen en/of grondstoffen met het effect dat de concentratiegrenzen zodanig zijn gewijzigd dat de stof niet langer wordt aangemerkt als gevaarlijke afvalstof. Het is uitsluitend toegestaan deze stoffen als gevaarlijke afvalstof af te voeren.

4. OPSLAAN

Opslaan van drijfmest

- 4.1 Een mestbassin is gelegen op een afstand van ten minste 100 meter van een geurgevoelig object.
- 4.2 In afwijking van voorschrift 4.1 is een mestbassin gelegen op een afstand van ten minste 50 meter, indien het geurgevoelig object deel uitmaakt van een veehouderij.
- 4.3 In afwijking van de voorschriften 4.1 en 4.2 bedragen de afstanden, genoemd in die leden 50 meter onderscheidenlijk 25 meter, indien de gezamenlijke oppervlakte van de in de inrichting aanwezige bassins minder bedraagt dan 350 vierkante meter.
- 4.4 Een mestbassin is gelegen:
- a. op een afstand van ten minste 150 meter van een zeer kwetsbaar gebied, indien de gezamenlijke oppervlakte van de mestbassins ten hoogste 350 vierkante meter bedraagt, of
 - b. op een afstand van ten minste 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied, indien de gezamenlijke oppervlakte van de mestbassins ten minste 350 vierkante meter bedraagt.
- 4.5 Het voorschrift 4.4 onder a is niet van toepassing op:
- a. een mestbassin dat is opgericht voor 1 februari 1991, en;
 - b. een uitbreiding van een veehouderij die is opgericht voor 1 februari 1991 met een mestbassin, indien de in dat onderdeel genoemde afstand tot een zeer kwetsbaar gebied niet of redelijkerwijs niet in acht kan worden genomen.
- 4.6 Het voorschrift 4.4 is niet van toepassing, indien het mestbassin is opgericht in overeenstemming met dat lid en het mestbassin na het tijdstip van oprichting is komen te liggen binnen een van de afstanden van een zeer kwetsbaar gebied, genoemd in dat lid.
- 4.7 De afstanden, genoemd in de voorschriften 4.1 tot en met 4.4, worden gemeten vanaf de buitenzijde van het mestbassin tot de dichtstbijzijnde gevel van een geurgevoelig object dan wel tot de grens van een zeer kwetsbaar gebied.

- 4.8 De voorschriften 4.1 tot en met 4.7 zijn niet van toepassing op een mestkelder.
- 4.9 Een mestbassin, niet zijnde een mestkelder, is voorzien van een afdekking.
- 4.10 Een mestbassin, niet zijnde een ondergronds mestbassin voorzien van een afdekking die als vloer kan fungeren, en een afdekking zijn uitgevoerd en aangelegd overeenkomstig BRL 2342.
- 4.11 Een mestbassin en een afdekking als bedoeld in voorschrift 4.10 zijn voorzien van een kwaliteitsverklaring mestbassin, waaruit blijkt dat het mestbassin en de afdekking zijn uitgevoerd overeenkomstig BRL 2342 en wat de referentieperiode mestbassins is. De kwaliteitsverklaring mestbassin is binnen de inrichting aanwezig.
- 4.12 Een mestbassin dat, of een afdekking die, visueel waarneembaar lek is of in een slechte staat verkeert, wordt terstond gerepareerd.
- 4.13 Een mestbassin en een afdekking worden overeenkomstig het daartoe in de Regeling bodemkwaliteit aangewezen normdocument beoordeeld en goedgekeurd door een persoon of instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van het Besluit bodemkwaliteit.
- 4.14 De beoordeling, bedoeld in voorschrift 4.13, vindt plaats ten minste vier weken voor het aflopen van de referentieperiode mestbassins.
- 4.15 Bij goedkeuring van een mestbassin en een afdekking wordt door de persoon of instelling, bedoeld in voorschrift 4.13, een nieuwe referentieperiode mestbassins vastgesteld.
- 4.16 Indien de goedkeuring, bedoeld in voorschrift 4.15, onder voorwaarden wordt gegeven, wordt binnen een termijn, gesteld door een persoon of instelling als bedoeld in voorschrift 4.13, aan die voorwaarden voldaan.
- 4.17 Indien de beoordeling, bedoeld in voorschrift 4.13, leidt tot afkeuring en het mestbassin of de afdekking reparatie behoeft, draagt degene die de inrichting drijft zorg voor reparatie en wordt het mestbassin of de afdekking binnen een termijn, gesteld door een persoon of instelling als bedoeld in het eerste lid opnieuw ter beoordeling aangeboden.
- 4.18 Indien reparatie als bedoeld in voorschrift 4.17 niet plaatsvindt of een mestbassin of afdekking wordt afgekeurd en reparatie niet mogelijk is, wordt:
- a. van de afkeuring terstond melding gemaakt bij het bevoegd gezag;
 - b. de drijfmest dat zich in het mestbassin bevindt onmiddellijk verwijderd, en
 - c. het opslaan van drijfmest in het mestbassin beëindigd.
- 4.19 Het rapport van goedkeuring waarin een nieuwe referentieperiode mestbassins als bedoeld in voorschrift 4.16 is opgenomen, is binnen de inrichting aanwezig.
- 4.20 De voorschriften 4.13 tot en met 4.19, behoudens dit voorschrift, zijn niet van toepassing op een ondergronds mestbassin voorzien van een afdekking die als vloer kan fungeren.
- 4.21 Het vul- en zuigpunt van een mestbassin bevindt zich boven een lekbak.

Opslaan van vloeibare bijvoedermiddelen

- 4.22 Het opslaan van vloeibare bijvoedermiddelen vindt plaats in een gesloten systeem.
- 4.23 Het bevoegd gezag kan, indien blijkt dat de geurhinder een aanvaardbaar niveau overschrijdt, met inachtneming van de NeR bij voorschrift eisen stellen aan:
- a. de aard van de bijvoedermiddelen;
 - b. het gekoeld opslaan van de bijvoedermiddelen, of;
 - c. de situering van het opslaan van de bijvoedermiddelen ten opzichte van geurgevoelige objecten.

Opslag milieugevaarlijke stoffen in vaatwerk

- 4.24 Milieugevaarlijke (afval)stoffen moeten worden opgeslagen in vloeistofdicht, deugdelijk en goed gesloten vaatwerk. Het vaatwerk moet bestand zijn tegen de erin opgeslagen vloeistoffen.
- 4.25 Het vaatwerk moet zijn opgeslagen in of boven een vloeistofdichte opvangbak met een inhoud van ten minste de inhoud van het grootste vat, vermeerderd met 10% van de gezamenlijke inhoud van de overige vaten.
- 4.26 Indien de opslag buiten plaatsvindt dient de opvangbak tegen inregenen zijn beschermd.
- 4.27 De vloeistofdichte opvangbak dient regelmatig visueel te worden gecontroleerd op de aanwezigheid van vloeibare (afval)stoffen en, indien aanwezig, dienen deze op een milieuhygiënische verantwoorde wijze te worden afgevoerd.

Opslag van gevaarlijke stoffen

- 4.28 De opslag van reinigings- en ontsmettingsmiddelen en diergeneesmiddelen in een kast moet voldoen aan het gestelde in de volgende voorschriften van PGS 15 (versie 1.1, december 2012):
- paragraaf 3.1;
 - paragraaf 3.10 t/m 3.12;
 - paragraaf 3.13: voorschrift 3.13.1;
 - paragraaf 3.14 en 3.15;
 - paragraaf 3.16: voorschrift 3.16.1;
 - paragrafen 3.20;
 - paragraaf 3.26 en 3.27.
- 4.29 Binnen de inrichting mag niet meer aan reinigings- en ontsmettingsmiddelen en diergeneesmiddelen worden opgeslagen dan:
- de centrale opslag in gebouw 1 (2.070 liter reinigingsmiddel en 1.890 liter ontsmettingsmiddel);
 - de werkvoorraden in gebouw 6 (230 liter reinigingsmiddel en 210 ontsmettingsmiddel);
 - de opslag in gebouw 9 (230 liter reinigingsmiddel en 210 liter ontsmettingsmiddel);
 - de opslag in gebouw 10 (230 liter reinigingsmiddel en 210 liter ontsmettingsmiddel);
 - de opslag in een drietal koelkasten in de gebouwen 6, 9 en 10 (10 kg diergeneesmiddelen per koelkast);
 - de opslag in een kast (30 kg bestrijdingsmiddelen).

- 4.30 Bij iedere opslagvoorziening, of een gedeelte hiervan, moet vanaf de ingang op een afstand van telkens maximaal 50 meter ten minste één draagbaar blustoestel aanwezig zijn met een vulling van ten minste 6 kg of liter blusstof. Het blustoestel moet tegen weersinvloeden zijn beschermd. Het gekozen type blustoestel moet geschikt zijn om een beginnende brand van de opgeslagen stoffen te blussen.

Opslag zuur in een IBC

- 4.31 De opslag van zuur in een IBC moet voldoen aan:
- a. zijn vervaardigd van een materiaal dat bestand is tegen de opgeslagen vloeistof.
 - b. zijn voorzien van een opschrift waaruit duidelijk blijkt welke stof zich in het reservoir bevindt en moet zodanig zijn geëtiketteerd dat de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.
 - c. blijvend vloeistofdicht zijn. Alle leidingen en appendages moeten bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen stof.
 - d. zodanig zijn uitgevoerd dat daarin geen overdruk kan ontstaan.
 - e. Mogen niet worden gestapeld, tenzij de containers zijn geschikt voor stapelen of hiertoe voorzieningen zijn aangebracht.
 - f. regelmatig worden gecontroleerd op lekkages en beschadigingen.
 - g. indien een IBC lekt, moet de lekkage meteen worden verholpen, de inhoud meteen worden overgebracht in een andere geschikte verpakking of de lekkende emballage worden overgebracht in een zogenaamd overvat.
 - h. zijn geplaatst boven een vloeistofdichte opvangbak met een inhoud van ten minste de inhoud van de grootste tank, vermeerderd met 10 % van de gezamenlijke inhoud van de overige tanks. De opvangbak moet voldoende sterk zijn om weerstand te kunnen bieden aan de als gevolg van een lekkage optredende vloeistofdruk. De opvangbak moet bestand zijn tegen het in de tank opgeslagen medium.
 - i. het vrijkomen van product door morsen of lekkage moet worden voorkomen. Eventueel in de opvangbak opgevangen vloeistof moet zo spoedig mogelijk uit de lekbak worden verwijderd.
- 4.32 Binnen de inrichting mag niet meer aan zuur worden opgeslagen dan 2.000 liter.

Opslag propaan in een bovengrondse tank (incl. leidingen en bijbehorende appendages)

- 4.33 Binnen de inrichting mag niet meer aan propaan worden opgeslagen dan 1 tank van 5 m³ en een 2-tal tanks van elk 12 m³.
- 4.34 Met betrekking tot de opstelplaats van een opslagtank met propaan, het vulpunt van een opslagtank met propaan en de opstelplaats van de tankwagen worden ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten, de in de onderstaande tabel opgenomen afstanden in acht genomen, waarbij de afstanden gelden van het vulpunt en de opslagtank, gerekend vanaf de aansluitpunten van de leidingen alsmede het bovengrondse deel van de leidingen en de pomp bij de opslagtank:
- Tabel veiligheidsafstanden

	Bevoorrading tot en met 5 keer per jaar	Bevoorrading meer dan 5 keer per jaar
Opslagtank met propaan tot en met 5 m ³	10 meter	20 meter
Opslagtank met propaan groter dan 5 m ³ tot en met 13 m ³	15 meter	25 meter

- 4.35 Een opslagtank met propaan, het vulpunt van een opslagtank met propaan en de opstelplaats van de tankwagen is gelegen op ten minste de helft van de afstanden, genoemd in bovenstaande tabel, indien het objecten betreft waar ook een opslagtank met propaan of propeen aanwezig is.
- 4.36 In afwijking van het gestelde in voorschrift 4.33 worden met betrekking tot de opstelplaats van een opslagtank met propaan, het vulpunt van een opslagtank met propaan en de opstelplaats van de tankwagen ten opzichte van gebouwen bestemd voor het verblijf, al dan niet gedurende een gedeelte van de dag, van minderjarigen, ouderen, zieken of gehandicapten, dan wel gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn, de volgende afstanden in acht genomen:
- bij een opslagtank met propaan tot en met 5 m³: 25 meter;
 - bij een opslagtank met propaan van meer dan 5 m³ tot en met 13 m³: 50 meter.
- 4.37 Een opslagtank met propaan die anders dan op een bouwplaats is opgesteld of anders dan ten behoeve van bouwactiviteiten in gebruik is, is, voorzover van toepassing, in overeenstemming met het Warenwetbesluit drukapparatuur en voldoet voorts aan hoofdstuk 2 en de hoofdstukken 4 tot en met 6 van PGS 19 (versie 1.0, oktober 2013).
- 4.38 Een opslagtank met propaan met toebehoren, leidingen en andere installatieonderdelen als bedoeld in artikel 4.36, wordt gekeurd, herkeurd en onderhouden overeenkomstig NEN-EN 12817 en NPR 2578.
- 4.39 Van de bevindingen van de keuringen en herkeuringen als bedoeld in artikel 4.37 zijn binnen de inrichting gedagtekende verklaringen aanwezig of op een door het bevoegd gezag te stellen termijn beschikbaar gesteld, die zijn afgegeven door of namens degene die de keuringen of herkeuringen heeft uitgevoerd. Deze verklaringen zijn, evenals alle relevante informatie voor een juist gebruik van de installatie en rapportages van uitgevoerd onderhoud en werkzaamheden, opgenomen of samengevat in een installatieboek.

Capaciteiten

- 4.40 De maximale opslag- en jaarcapaciteiten van dunne mest, mengvoer- en droogvoer, bijproducten, brijvoer, CCM en spuiwater mag niet meer bedragen dan is aangegeven in tabbladen B en P van de vergunningaanvraag.

5. BODEM

Doelvoorschriften

- 5.1 Het bodemrisico van de potentieel bodembedreigende activiteiten, zoals genoemd in tabblad L van de vergunningaanvraag, moet door het treffen van een combinatie van doelmatige maatregelen en voorzieningen voldoen aan verwaarloosbaar bodemrisico zoals gedefinieerd in de NRB.

Nulsituatieonderzoek

- 5.2 Ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem als referentiesituatie moet uiterlijk binnen 4 maanden nadat de vergunning in werking is getreden een nulsituatieonderzoek zijn uitgevoerd. De resultaten moeten uiterlijk 6 maanden nadat de vergunning in werking is getreden aan het bevoegd gezag zijn overgelegd. Het onderzoek moet betrekking hebben op alle plaatsen binnen de inrichting waar bodembedreigende activiteiten plaatsvinden. Het onderzoek moet gebaseerd zijn op de NEN 5740 'Onderzoekstrategie vaststelling nulsituatie bij een toekomstige bodembelasting' en afgestemd zijn op de toegepaste stoffen. De monsterneming en analyse van de monsters moet zijn uitgevoerd overeenkomstig NEN 5740 en NEN 5725.

Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen – binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd – nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag; inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothes(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

- 5.3 Indien op grond van enig voorschrift, verbonden aan een beschikking, voorzieningen moeten worden getroffen welke een uit te voeren nulsituatie-onderzoek zouden kunnen belemmeren of onmogelijk maken, moet het onderzoek worden verricht voordat de betreffende voorzieningen zijn getroffen.

Eindsituatieonderzoek

- 5.4 Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit moet ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie zijn uitgevoerd. Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek onderzochte locaties moet het eindonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek, mits dat onderzoek correct is uitgevoerd. Als het nulsituatieonderzoek niet correct is uitgevoerd dan moet het eindonderzoek betrekking hebben op alle plaatsen binnen de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Het onderzoek moet gebaseerd zijn op de NEN 5740 'Onderzoekstrategie vaststelling nulsituatie bij een toekomstige bodembelasting' en afgestemd zijn op de toegepaste stoffen. De monsterneming en analyse van de monsters moet zijn uitgevoerd overeenkomstig NEN 5740 en NEN 5725.

Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen – binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd – nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag; inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothes(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

Herstellplicht (bodemsanering)

- 5.5 Indien uit het eindonderzoek, bedoeld in voorschrift 5.4, blijkt dat de bodem als gevolg van de activiteiten in de inrichting is aangetast of verontreinigd, draagt degene die de inrichting drijft er zorg voor dat zo spoedig mogelijk na toezending van dat rapport aan het bevoegd gezag de bodemkwaliteit is hersteld tot de nulsituatie zoals vastgelegd in het onderzoek als bedoeld in voorschrift 5.2.
- Het herstel van de bodemkwaliteit geschiedt door een persoon of een instelling die beschikt over een erkenning op grond van het Besluit bodemkwaliteit.
- 5.6 Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren moet sanering plaatsvinden conform de door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.

6. (EXTERNE) VEILIGHEID

Algemeen

- 6.1 Binnen de inrichting moet zijn voorzien, dit overeenkomstig het door de gemeentelijke brandweer op 15 februari 2011 goedgekeurde brandveiligheidsrapport (aanvullende gegevens vergunningaanvraag), in adequate maatregelen en middelen voor brandpreventie (inclusief bereikbaarheid).

Voorzieningen

- 6.2 Procesleidingen, tanks, vast opgestelde procesapparatuur, los- en laadpunten, emballage en dergelijke moeten voor zover deze betrekking hebben op gevaarlijke stoffen zijn voorzien van een codering, waaruit blijkt welke (soort) stof daarin aanwezig is.

Brandbestrijding

- 6.3 Risico relevante procesapparatuur, opslagtanks, leidingen en leidingondersteuning die zich aan een terreingedeelte bevinden waar gemotoriseerd verkeer kan plaatsvinden, moeten afdoende zijn beschermd door een vangrail of een gelijkwaardige constructie.
- 6.4 In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimten, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden geroookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghoudster moet zich er van hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar. Op een centrale plaats voor de uitgave van (werk-)vergunningen en ter plaatse moet een schriftelijk bewijs aanwezig zijn dat bedoelde werkzaamheden zijn toegestaan.
- 6.5 Het rook- en vuurverbod moet op duidelijke wijze kenbaar zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de NEN 3011. Deze opschriften of symbolen moeten nabij de toegang(en) van het terrein van de inrichting van Heideveld zijn aangebracht. Zij moeten goed leesbaar c.q. zichtbaar zijn.
- 6.6 Alle brandblusmiddelen, brandbestrijdings- en brandbeveiligingssystemen moeten steeds:
- voor onmiddellijk gebruik gereed zijn;
 - goed bereikbaar zijn;
 - als zodanig herkenbaar zijn.

- 6.7 Het terrein en het wegensstelsel moeten zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig zijn bewaakt, dat elk deel van de inrichting te allen tijde vanuit ten minste twee richtingen is te bereiken.
- 6.8 Onderhoud aan draagbare blustoestellen en brandslanghaspels moet voldoen aan respectievelijk NEN 2559 en NEN-EN 671-3.

7. GELUID EN TRILLINGEN

Representatieve bedrijfssituatie

- 7.1 Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.
- 7.2 Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt*	langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) in dB(A)		
	Dag** (07.00-19.00 uur)	Avond*** (19.00-23.00 uur)	Nacht*** (23.00-07.00 uur)
Losbaan 31	29	20	24
Losbaan 42	38	32	35
Losbaan 43	31	26	27
Losbaan 45	30	20	22
Losbaan 47	30	23	24
50 meter oost	42	33	33
50 meter zuid	39	28	30
50 meter west	41	38	38

- *) De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven in het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport van G&O Consult van 4 juni 2013 met het nummer 127ao0313v1)
- **) In de dagperiode geldt een beoordelingshoogte van 1,5 meter
- ***) in de avond- en nachtperiode geldt een beoordelingshoogte van 5 meter
- 7.3 Het maximale geluidsniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt*	maximale geluidsniveau L_{Amax} in dB(A)		
	Dag** (07.00-19.00 uur)	Avond*** (19.00-23.00 uur)	Nacht*** (23.00-07.00 uur)
Losbaan 31	43	20	42
Losbaan 42	54	32	55
Losbaan 43	48	26	49
Losbaan 45	46	20	38
Losbaan 47	45	23	43
50 meter oost	60	33	48
50 meter zuid	56	28	47
50 meter west	62	38	44

*) De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven in het bij de aanvullende gegevens van 18 juni 2013 toegevoegde geluidrapport van G&O Consult van 4 juni 2013 met het nummer 127ao0313v1)

**) In de dagperiode geldt een beoordelingshoogte van 1,5 meter

***) in de avond- en nachtperiode geldt een beoordelingshoogte van 5 meter

7.4 Binnen 4 maanden na het volledig in werking zijn van de aangevraagde activiteiten moet door middel van een akoestisch onderzoek aan het bevoegd gezag worden aangetoond dat aan geluidsvoorschrift 7.2 en 7.3 wordt voldaan. De resultaten van dit akoestisch onderzoek moeten binnen die termijn schriftelijk worden gerapporteerd. Het bevoegd gezag moet geïnformeerd worden over datum en tijdstip waarop de geluidmetingen ten behoeve van bovengenoemde rapportage plaatsvinden.

7.5 Indien niet aan de geluidsvoorschriften wordt voldaan, mogen de activiteiten die de overschrijding veroorzaken niet eerder plaatsvinden dan nadat de overschrijding ongedaan is gemaakt. Het rapport als bedoeld in het vorige voorschrift moet daartoe een plan bevatten waarin wordt aangegeven op welke wijze en binnen welke termijn maanden wel aan de geluidsvoorschriften zal worden voldaan. Het plan moet ten minste bevatten:

- Maatregelen en te behalen reductie per maatregel;
- Geschatte uitvoeringstermijn en kosten per maatregel;
- Inzicht in mogelijke neveneffecten per maatregel, bijvoorbeeld energieverbruik of visuele hinder.

Het plan mag niet eerder worden uitgevoerd dan nadat Gedeputeerde Staten het plan hebben beoordeeld en goedgekeurd.

8. LUCHT

Brijvoerkeuken

8.1 De brijvoerkeuken moet met behulp van een deugdelijke mechanische ventilatie met een voldoende capaciteit zodanig worden afgezogen dat de afgezogen lucht via de gecombineerde luchtwassers van stal 5 wordt gereinigd.

Emissiemetingen door bevoegd gezag

- 8.2 Indien het bevoegd gezag controlemetingen t.a.v. emissies wenst uit te voeren moet in overleg met en op aanwijzing van het bevoegd gezag maatregelen worden getroffen met betrekking tot:
- de constructie van de afvoerkanalen;
 - de plaats en de bereikbaarheid van de meetpunten;
 - het aanbrengen van meetvoorzieningen;
 - datgene wat verder voor de uitvoering van een representatieve meting is vereist.

9. KOELINSTALLATIE

- 9.1 Een koelinstallatie wordt ten minste eenmaal per twee kalenderjaren gekeurd op het veilig functioneren, lekkages en energiezuinigheid.
- 9.2 Een keuring als bedoeld in voorschrift 9.1 wordt verricht door een onafhankelijk deskundig persoon die van de keuring een rapport opmaakt dat hij aan de drijver van de inrichting ter beschikking stelt.
- 9.3 Indien een keuring uitwijst dat de koelinstallatie onderhoud behoeft, vindt dat onderhoud binnen twee weken na de keuring plaats.
- 9.4 Het meest recent opgestelde keuringsrapport en het meest recent opgestelde onderhoudsbewijs, waaruit blijkt wanneer, door wie en welke onderhoud is verricht, worden bewaard.

10. ENERGIE

- 10.1 Het energieverbruik dient maandelijks te worden geregistreerd in een logboek.
- 10.2 In de ruimten binnen de inrichting die niet continue bemand zijn, bijvoorbeeld: opslagruimten of eventueel de centrale gang in de stallen, dient een aanwezigheidsdetectie geïnstalleerd te zijn.
- 10.3 Op alle biggenlampen dient een dimmer te worden toegepast.

11. Afvalwater

Algemeen

- 11.1 Het te lozen huishoudelijk afvalwater moet aan de volgende eisen voldoen:
- de temperatuur in enig steekmonster mag niet hoger zijn dan 30°C, bepaald volgens NEN 6414 (2008);
 - de zuurgraad in enig steekmonster, uitgedrukt in pH-eenheden, mag niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 8,5 zijn in een etmaalmonster en niet hoger dan 10 in een steekmonster, bepaald volgens NEN-ISO 10523 (2008);
 - het sulfaatgehalte in enig steekmonster mag niet meer dan 300 mg/l bedragen, bepaald volgens NEN 6487 (1997), NEN-ISO 22743:2006 of NEN-ISO 22743:2006/C1:2007.
- Als de vergunninghoudster gebruik wil maken van een ander analyse of -methode, moet deze geaccrediteerd zijn door de Raad van Accreditatie, of moet door de vergunninghoudster worden aangetoond dat verkregen analyseresultaten vergelijkbaar zijn met de analyse volgens de NEN-norm.

Controle

- 11.2 De totale hoeveelheid huishoudelijk afvalwater moet, voordat lozing op het gemeentelijk riool plaatsvindt, door een controlevoorziening worden geleid, zodat altijd bemonstering van het afvalwater kan plaatsvinden. De controlevoorziening moet goed bereikbaar en toegankelijk zijn.

12. WATER

- 12.1 Het waterverbruik dient maandelijks te worden geregistreerd in een logboek.

11 Bijlagen

Bijlage 1: Begrippen

Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, BRL, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

Besteladressen

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

PGS-richtlijnen zijn digitaal verkrijgbaar via www.publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl

DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen verkrijgbaar bij:
Nederlands Normalisatie-instituut (NEN)
Postbus 5059
2600 GB DELFT
www.nen.nl

BRL-richtlijnen verkrijgbaar via www.sikb.nl

InfoMil is het informatiecentrum in Nederland over milieu wet- en regelgeving.
www.infomil.nl

AFVALBEHEERSPLAN:

afvalbeheersplan als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

AFVALSTOFFEN:

afvalstoffen als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

AFVALWATER:

afvalwater als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

AGRARISCHE ACTIVITEITEN:

agrarische activiteiten als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

AGRARISCHE BEDRIJFSSTOFFEN:

agrarische bedrijfsstoffen als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

BEDRIJFSAFVALSTOFFEN:

bedrijfsafvalstoffen als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSAFVALWATER:

bedrijfsafvalwater als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSRIOLERING:

voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit een inrichting naar een openbaar riool;

BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN (BBT):

voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld;

BEVOEGD GEZAG:

het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg;

BIJVOEDERMIDDEL:

bijvoedermiddel als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

BODEM:

bodem als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

BODEMBEDREIGENDE ACTIVITEIT:

bodembedreigende activiteit als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

BODEMBEDREIGENDE STOF:

bodembedreigende stof als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL:

bodembeschermende maatregelen als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING:

bodembeschermende voorziening als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

BODEMVERONTREINIGING:

situatie waarbij stoffen zich op een zodanige wijze in de bodem bevinden, dat deze stoffen zich met de bodem kunnen vermengen, met de bodem kunnen reageren, zich in de bodem kunnen verspreiden en/of ongecontroleerd kunnen verplaatsen en één of meer van de functionele eigenschappen, die de bodem voor mens, plant of dier heeft, verminderen of bedreigen (hoeveelheid aan verontreinigde stoffen per volume eenheid bodemmateriaal);

DOELMATIG BEHEER VAN AFVALSTOFFEN:

doelmatig beheer van afvalstoffen als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's);

EQUIVALENT GELUIDNIVEAU:

equivalent geluidsniveau als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

GELUIDGEVOELIGE RUIMTE:

geluidgevoelige ruimte als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

GELUIDSNIVEAU IN dB(A):

geluidniveau in dB(A) als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

GEURGEVOELIG OBJECT:

geurgevoelig object als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

GEURCONCENTRATIE:

De concentratie van geurveroorzakende componenten in lucht, uitgedrukt in Europese odour units per m³ (ou/m³). Eén Europese odour unit per m³ is de concentratie geurstoffen die door een gemiddeld persoon nog net kan worden geroken;

GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN:

Gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

GEVAARLIJKE STOFFEN:

gevaarlijke stoffen als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

GEVEL:

gevel als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

GEVAARLIJKE STOFFEN:

gevaarlijke stoffen als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

GPBV-INSTALLATIE:

installatie als bedoeld in bijlage 1 bij richtlijn nr. 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEU L 24);

INERTE GOEDEREN:

inerte goederen als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

INRICHTING:

inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{Ar,LT}$):

langtijdgemiddeld beoordelingsniveau als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

LEKBAK:

lekbak als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

MAXIMAAL GELUIDNIVEAU (L_{Amax}):

maximaal geluidniveau als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

MESTBASSIN:

mestbassin als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

MESTKELDER:

mestkelder als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

NEN:

NEN als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

NER:

NeR als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

NRB:

NRB als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

NULSITUATIE

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening;

NULSITUATIEONDERZOEK

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten plaatsvinden of zullen plaatsvinden en dat is gericht op die verontreinigende stoffen die ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting in de bodem kunnen geraken;

PERCENTIELWAARDE

Geeft het percentage van de tijd aan dat een zekere concentratie niet wordt overschreden;

PGS

PGS als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

SCHADELIJKE STOFFEN:

stoffen, of combinaties van stoffen, in welke vorm ook, waarvan hetzij in het algemeen, hetzij in het gegeven geval kan worden verwacht dat ze - op of in de bodem gerakend - de bodem verontreinigen of kunnen verontreinigen, en voor zover deze stoffen niet reeds als "gevaarlijke stoffen" zijn aangewezen;

VERKEERSBEWEGING:

Het aan- of afrijden met een persoon-, bestel- of vrachtwagen;

VERWAARLOOSBAAR BODEMRISICO:

verwaarloosbaar bodemrisico als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

VUILWATERRIOL:

vuilwaterriool is bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

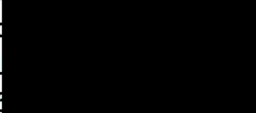
WONING:

woning als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Bijlage 2: Procedureverloop en toetsingsadvies Commissie voor de milieueffectrapportage

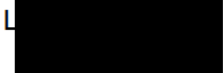
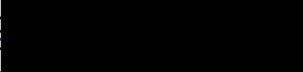
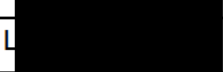
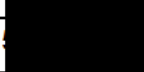
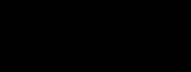
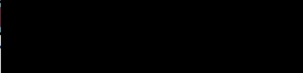
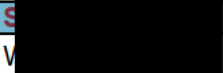
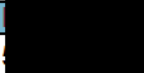
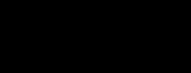
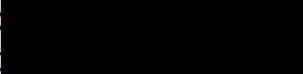
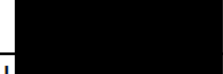
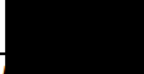
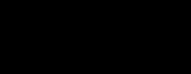
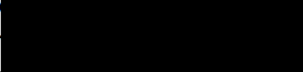
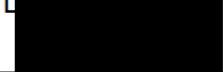
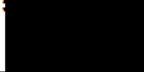
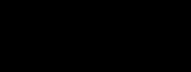
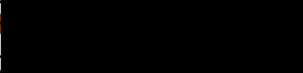
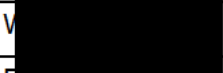
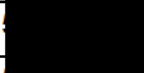
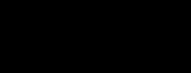
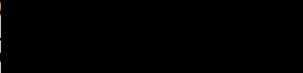
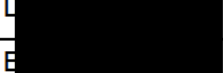
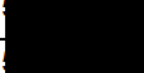
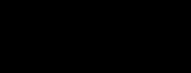
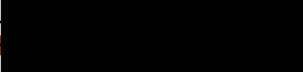
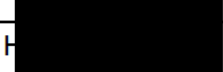
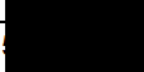
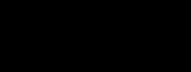
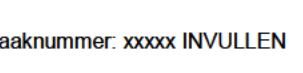
Procedureverloop

1. De startnotitie MER is ingekomen op 16 oktober 2006 en ingeschreven onder nummer 06/46757.
2. Met de bekendmaking van de startnotitie MER op 25 oktober 2006 in Dagblad de Limburger, Limburgs Dagblad, E3 Journaal en De Trompetter en op 26 oktober 2006 in Nieuwsfeiten Horst a/d Maas is de MER procedure gestart.
3. De startnotitie MER heeft ter inzage gelegen van 26 oktober 2006 tot en met 6 december 2006.
4. Op 8 november 2006 is een informatiebijeenkomst gehouden waarbij voor omwonenden en overige belanghebbenden een toelichting is gegeven op de startnotitie en het verdere verloop van de milieueffectrapportage- en vergunningprocedure. Tijdens deze informatiebijeenkomst zijn een 2-tal mondelinge zienswijzen ingediend door:

1. HORST
2.

Een verslag van deze informatieavond (incl weergave zienswijzen) is per verzonden brief van 22 november 2006 toegestuurd aan de Commissie voor de milieueffectrapportage.

5. Middels onze brief van 18 oktober 2006 hebben wij de Commissie voor de milieueffectrapportage in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over de richtlijnen inzake de inhoud van het MER.
6. Tijdens de terinzagelegging van de startnotitie zijn zienswijzen en adviezen ingediend door:

Naam	Straat	Postcode	Plaats	Ingekomen
P 	L 			\$
P 				\$
E 	L 			\$
N 	S 			n
F 	V 			\$
C 				\$
S 	L 			\$
m 				\$
H 	V 			\$
D 	D 			\$
P 	E 	77		\$
H 	H 			\$
H 	N 			\$

Naam	Straat	Postcode	Plaats	Ingekomen
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
	7	5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
	2	6		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
		5		06
	22	5		06

Naam	Straat	Postcode	Plaats	Ingekomen
F				
J				
F				

Deze zienswijzen en adviezen zijn middels brieven van 4, 7 en 11 december 2006 en fax van 8 januari 2007 ingekomen en vervolgens toegestuurd naar de Commissie voor de milieueffectrapportage.

7. Op 19 december 2006 heeft de Commissie voor de milieueffectrapportage een locatiebezoek gebracht. Tijdens dit bezoek zijn de beoogde locaties bezocht en is verder gesproken over de startnotitie en de te onderzoeken onderwerpen in het MER. Bij dit locatiebezoek waren aanwezig de initiatiefnemers en diens adviseurs en vertegenwoordigers van de gemeente Horst aan de Maas en de provincie Limburg.
8. Op 11 januari 2007 heeft bij de Commissie voor de milieueffectrapportage in Utrecht een eindgesprek plaatsgevonden over het concept eindadvies voor de richtlijnen. Bij dit eindgesprek waren aanwezig een vertegenwoordiger van de initiatiefnemers en diens adviseur en een vertegenwoordiger van de provincie Limburg.
9. Middels brief van 18 januari 2007 (kenmerk 1830-39/Ba/ks), ingekomen 22 januari 2007, hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage het richtlijnenadvies ontvangen.
10. De richtlijnen zijn door Gedeputeerde Staten vastgesteld op 8 februari 2007 (kenmerk 2006/46757), overeenkomstig het richtlijnenadvies van de Commissie voor de milieueffectrapportage.
11. Het MER is ingekomen op 15 juli 2010.
12. Middels onze brief van 26 augustus 2010, verzonden 26 augustus 2010, hebben wij laten weten het MER vooralsnog niet te aanvaarden. In deze brief is aangegeven dat wanneer het MER is aangevuld, daarbij rekeninghoudende met de in de brief gemaakt opmerkingen over de volledigheid en juistheid, wij deze opnieuw op volledigheid en juistheid zullen toetsen.
13. Middels brief van 29 september 2010, ingekomen 30 september 2010, is het MER aangevuld. Nu met deze aanvulling weer sprake is van een compleet MER hebben wij deze geregistreerd onder nummer 10/27335 en is het registratienummer, waaronder het op 15 juli 2010 ingekomen MER is ingeboekt, komen te vervallen.
14. Middels onze brief van 11 oktober 2010, verzonden 15 oktober 2010, hebben wij laten weten het MER te kunnen aanvaarden. Een afschrift van deze brief is tevens verzonden aan de commissie voor de milieueffectrapportage, waarin wij hebben verzocht binnen de wettelijke termijn een toetsingadvies uit te brengen.
15. Het MER heeft ter inzage gelegen van 20 oktober 2010 tot en met 31 november 2010.
16. Tijdens de terinzagelegging van het MER zijn zienswijzen ingediend door:

Naam	Straat	Postcode	Plaats	Ingekomen
J.		2	6814 GH	04-10-2010
M				
D		7	5	0
de				

		Postcode	Plaats	Ingekomen
[Redacted]	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
	[Redacted]	5973	[Redacted]	10
	[Redacted]	5973	[Redacted]	10
	[Redacted]	5973	[Redacted]	10
	[Redacted]	5971	[Redacted]	10
Totaal aantal personen				

		Postcode	Plaats	Ingekomen
V		59		010
V	0	59		010
V		59		010
V	3	59		010
V	c	59		010
V		59		010
R		59		010
I		59		010
R		59		010
V	3	59		010
D		59		010

Deze zienswijzen en adviezen zijn middels brief van 13 december 2010 toegestuurd naar de Commissie voor de milieueffectrapportage.

17. Op 11 november 2010 is ingekomen een e-mail van de Commissie voor de milieueffectrapportage met daarin aangegeven de agenda voor het locatiebezoek en een aantal nog openstaande vragen/aandachtspunten.
18. Op 16 november 2010 heeft de Commissie voor de milieueffectrapportage een locatiebezoek gebracht. Tijdens dit bezoek zijn de beoogde locaties bezocht en is gesproken over het MER en door de Commissie voor de milieueffectrapportage gestelde vragen/aandachtspunten. Bij dit locatiebezoek waren aanwezig de initiatiefnemers en diens adviseurs en vertegenwoordigers van de gemeente Horst aan de Maas en de provincie Limburg.
19. Middels een verzonden e-mail van 29 november 2010 zijn door het NGB aanvullende gegevens toegestuurd naar de Commissie voor de milieueffectrapportage, dit naar aanleiding van het tijdens het locatiebezoek op 16 november 2010 door de Commissie voor de milieueffectrapportage gestelde vragen/aandachtspunten.

20. Middels ingekomen e-mail van 24 december 2010 hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage het concept toetsingsadvies ontvangen. In dit concept toetsingsadvies signaleert de Commissie voor de milieueffectrapportage een aantal tekortkomingen, die zij essentieel acht voor het volwaardig meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming. Verder adviseert de Commissie voor de milieueffectrapportage een aanvulling op het MER op te laten stellen voordat het besluit wordt genomen.
21. Middels verzonden brief van 10 januari 2011 is de termijn voor het geven van een beschikking op de ingekomen aanvraag Wet milieubeheer opgeschort tot de dag waarop wij een positief toetsingadvies hebben ontvangen van de Commissie voor de milieueffectrapportage.
22. Middels ingekomen e-mail van 17 januari 2011 hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage een voorlopig toetsingsadvies ontvangen. In dit aanpast concept toetsingsadvies signaleert de Commissie voor de milieueffectrapportage een aantal tekortkomingen, die zij essentieel acht voor het volwaardig meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming. Verder adviseert de Commissie voor de milieueffectrapportage om het MER uiterlijk voor 26 februari 2011 te laten aanvullen voordat het besluit wordt genomen.
23. Middels ingekomen brief van 25 februari 2011 is het MER aangevuld.
24. De aanvulling op het MER (incl. notitie "beantwoording vragen Commissie voor de milieueffectrapportage") heeft ter inzage gelegen van 23 maart 2011 tot en met 03 mei 2011.
25. Middels ingekomen e-mail van 18 mei 2011 hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage een aangepast concept toetsingadvies ontvangen. In dit aangepaste concept toetsingsadvies signaleert de Commissie voor de milieueffectrapportage een aantal tekortkomingen, die zij essentieel acht voor het volwaardig meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming.
26. Middels een verzonden e-mail van 27 mei 2011 is door het NGB een notitie toegestuurd naar de Commissie voor de milieueffectrapportage, dit naar aanleiding van het concept toetsingadvies.
27. Middels ingekomen e-mail van 06 juni 2011 hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage het eindconcept toetsingadvies ontvangen. De Commissie voor de milieueffectrapportage is van mening dat in het MER en de aanvulling tezamen de essentiële informatie aanwezig, ondanks dat door de vele aanvullingen en aanpassingen in het MER en vergunningaanvraag de verschillende stappen in het proces moeilijk te volgen zijn.
28. Middels ingekomen e-mail van 10 juni 2011 heeft de Commissie voor de milieueffectrapportage laten weten het definitieve toetsingadvies pas uit te brengen nadat een deskundige de gezondheidsparagraaf heeft bekeken.
29. middels ingekomen e-mail van 16 juni 2011 hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage het definitief eindconcept toetsingadvies ontvangen. De Commissie voor de milieueffectrapportage is van mening dat in het MER en de aanvulling tezamen de essentiële informatie aanwezig, ondanks dat door de vele aanvullingen en aanpassingen in het MER en vergunningaanvraag de verschillende stappen in het proces moeilijk te volgen zijn.
30. Middels brief van 21 juni 2011 (kenmerk 1830-170/EI/lb), ingekomen 22 juni 2011, hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage het toetsingadvies ontvangen.

Toetsingadvies Commissie voor de milieueffectrapportage

Oordeel over het MER en de aanvulling daarop

Voor het varkensbedrijf en voor het pluimveebedrijf met de BEC wordt elk een apart vergunningentraject doorlopen. Voor de besluitvorming over de beide Wm-vergunningen is de procedure van milieueffectrapportage (m.e.r.) doorlopen.

De effecten van elk van de afzonderlijke onderdelen van het NGB en van het geheel zijn in één MER beschreven. Het MER is op het eerste gezicht compact, overzichtelijk en prettig leesbaar, goed ondersteund met bijlagen. Een nadere toelichting op het voornemen, die naar aanleiding van vragen van de Commissie is opgesteld, bevat de nodige aanvullende (achtergrond)informatie, waardoor het MER aan duidelijkheid heeft gewonnen.

De Commissie signaleerde bij toetsing aan de vastgestelde richtlijnen en de wettelijke inhoudseisen echter een aantal tekortkomingen, die zij mede op basis van de ingediende zienswijzen essentieel acht voor het volwaardig meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming. De initiatiefnemer heeft daarop een aanvulling op het MER opgesteld met daarin informatie over:

1. de vergelijking van de alternatieven inclusief de referentiesituatie en het meest milieuvriendelijke alternatief (MMA) voor het varkenshouderijbedrijf;
2. de uittreedsnelheid van de ventilatielucht bij het pluimveebedrijf;
3. de stikstofemissie en depositie van het pluimveebedrijf en de BEC;
4. een overzicht van de ligging van en de effecten op de kwetsbare natuurgebieden.
5. de cumulatieve geurbelasting;
6. de biogasinstallatie;
7. de behandeling van het afvalwater en het permeaat van het pluimveebedrijf en BEC.

Toelichting op het oordeel

De aanvulling is verder voorzien van helder, overzichtelijk kaartmateriaal dat een goede ondersteuning biedt van de tekst. Ook is de aanvulling voorzien van een rapportage over volksgezondheid in relatie tot de intensieve veehouderij. Geconcludeerd kan worden dat in deze rapportage de gezondheidsaspecten voldoende in beeld zijn gebracht. Bij de aanvulling is tevens een nieuwe samenvatting opgenomen waarin op duidelijke wijze de informatie uit het MER en de aanvulling samen verwerkt zijn. Door de vele aanvullingen en aanpassingen in het MER en vergunningaansvraag is echter de detailinformatie niet op alle onderdelen eenvoudig te doorgronden. Desondanks is de Commissie van mening dat in het MER en de aanvulling tezamen de essentiële informatie aanwezig is.

De vergelijking van alternatieven inclusief referentiesituatie en Meest Milieuvriendelijke Alternatief (MMA)

Het MER

In bijlage 18 van het MER is bij het bepalen van de referentiesituatie voor het varkensbedrijf uitgegaan van 2,5 kg NH₃ emissie per vleesvarkensplaats. Omdat het hier een IPPC-bedrijf betreft had het bedrijf al moeten voldoen aan het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij waarbij voor vleesvarkens een maximale emissiewaarde geldt van 1,4 kg NH₃ per dierplaats. In de referentiesituatie moet van deze factor worden uitgegaan. Door het hanteren van een onjuiste ammoniakemissiefactor per dierplaats in de referentiesituatie zijn bij de onderlinge vergelijking de effecten van de alternatieven onderschat.

MMA

Bij de bepaling van de ammoniakemissie in het MMA voor de varkenshouderij is de berekening niet correct uitgevoerd. Uitgangspunt bij het gekozen MMA is toepassing van een emissiearm systeem in de stal in combinatie met een luchtwasser als nageschakelde techniek. In het MER is ten onrechte voor het emissiearm systeem in de stal met de maximale reductie van 85 % gerekend. Indien met dit emissiearme systeem een reductie van meer dan 70% wordt gerealiseerd, dient gerekend te worden met maximaal 70% reductie. Van deze waarde wordt vervolgens de emissiereductie door de luchtwasser afgetrokken (in dit geval 85%).

In hoofdstuk 8 van het MER is de effectbeoordeling opgenomen zonder het MMA. In de “Beantwoording vragen commissie MER” is het MMA bepaald maar nog niet opgenomen in de alternatievenvergelijking. De Commissie adviseerde om in een aanvulling op het MER de correcte ammoniakemissies van de referentiesituatie en het MMA van de varkenshouderij te bepalen en op basis hiervan de alternatievenvergelijking opnieuw uit te voeren. In de aanvulling op het MER zijn de ammoniakemissie van de referentie en het MMA op correcte wijze (opnieuw) bepaald en in de alternatievenvergelijking opgenomen.

De uittreedsnelheid van de ventilatielucht bij het pluimveebedrijf (niet relevant voor Heideveld)

Het MER

In het MER wordt voor de uitgaande lucht een luchtsnelheid van 8,5 m/s bij een gemiddelde situatie gehanteerd. Deze uittreedsnelheid is erg hoog. Bij maximale ventilatie wordt de uittreedsnelheid nog hoger. Het MER geeft onvoldoende inzicht in de haalbaarheid van deze luchtsnelheden. Hierdoor zijn de berekeningen van de emissies van het pluimveebedrijf niet verifieerbaar. De Commissie adviseerde in een aanvulling op het MER met weerstandsberekeningen (zoals ook uitgevoerd voor het varkensbedrijf) de haalbaarheid van de gehanteerde uittreedsnelheden voor het pluimveebedrijf te onderbouwen. In de aanvulling op het MER is een duidelijke weerstandsberekening opgenomen die voldoende inzicht geeft in de realisatie van de luchtsnelheden. Bij het nader bestuderen van deze materie constateert de Commissie echter dat in het MER, de notitie “Beantwoording vragen Commissie M.E.R.” en de aanvulling op het MER, niet consistent gerekend wordt met het aantal emissiepunten voor het pluimveebedrijf. Bij de berekeningen met de modellen KEMAstacks, V-stacks en ISL3a wordt bij de vleeskuikenstallen soms uitgegaan van 16 emissiepunten (per stal 1 luchtwasser) en soms van 4 (per 4 stallen 1 luchtwasser). Uit de in de aanvulling aangeleverde informatie concludeerde de Commissie dat uitgegaan zou moeten worden van 4 emissiepunten. Initiatiefnemer heeft naar aanleiding van deze constatering door de Commissie een memo opgesteld waarin verklaard wordt hoe dit verschil in berekeningen is ontstaan. Hieruit blijkt dat in de berekeningen gevoegd bij de Wm-aanvraag uit praktische overwegingen gekozen is voor het hanteren van 4 emissiepunten. Op basis van deze berekening is de informatie over de weerstanden in het systeem voor de aanvulling opgesteld. Uit het memo blijkt dat bij het voorkeursalternatief 16 emissiepunten gehanteerd zullen worden. Berekeningen op basis hiervan zijn in het MER aanwezig. In het memo is tevens onderbouwd dat de, bij de aanvulling geleverde weerstandsberekening, ook hieraan ten grondslag kan liggen. De Commissie concludeert dat, zij het moeilijk te traceren, hiermee de informatie in het MER en de aanvulling(en) aanwezig is. De Commissie adviseert voor verdere besluitvorming de berekening voor de verspreidingsmodellen bij de Wm-aanvraag uit voeren op basis van het juiste aantal emissiepunten (16) en bovengenoemde memo daarbij openbaar te maken.

De stikstofemissie en depositie van het pluimveebedrijf en de BEC (niet relevant voor Heideveld)

Het MER

Pluimveebedrijf en BEC

In het MER is voor een aantal afzonderlijke onderdelen en voor het totale initiatief de ammoniakemissie en de stikstofdepositie bepaald. Voor het pluimveebedrijf en de BEC (samen één inrichting) ontbreekt inzicht in de combinatie van ammoniakemissie uit de pluimveestallen en stikstofemissie uit de biogasinstallatie. Als gevolg hiervan is niet uit te sluiten dat de depositie hoger is dan in het MER berekend, aangezien daarin nu alleen de stikstofdepositie als gevolg van de ammoniakemissie uit de stallen is bepaald. De emissie voor de composteerunit en mestopslag is in het geheel niet bepaald.

Biobedfilter

De ammoniakemissie uit compostering, mestopslag en mest be- en verwerking wordt gefilterd in een biobedfilter. Een dergelijk filter reduceert de emissie nooit tot nul. Daarnaast is bij gebruik van een biobedfilter een controle op de goede werking noodzakelijk voor het optimaal functioneren van het systeem en het daarmee daadwerkelijk realiseren van de beoogde ammoniak- en geurreductie. Met name de juiste vochtigheidsgraad, gelijkmatige vulling en een ruime dimensionering van het biobed zijn voor een optimale werking van belang. Een dimensioneringsplan en een beschrijving van het proces, het te verrichten onderhoud en de uit te voeren controles om een goed functioneren te kunnen borgen, ontbreken. Dit is nodig om de emissiereductie van het systeem te onderbouwen. De Commissie adviseerde om in een aanvulling op het MER de NH_3 - en NO_x -emissies en de daarmee samenhangende stikstofdepositie van het pluimveebedrijf en BEC zowel afzonderlijk als samen in beeld te brengen waarbij ook inzicht wordt gegeven in de emissie van de mesten compostopslag. Tevens adviseerde zij een beschrijving van het biobedfilter op te nemen inclusief een dimensioneringsplan, een procesbeschrijving en een onderhouds- en controleplan. In de aanvulling op het MER zijn de stikstofdeposities van zowel het pluimveebedrijf als het BEC in beeld gebracht en is inzicht gegeven in de emissies van de mest- en compostopslag. Ook is in de aanvulling een beschrijving van het biobedfilter opgenomen. Daarmee zijn de stikstofemissies en -depositie voldoende inzichtelijk gemaakt.

Overzicht van de ligging van en de effecten op de kwetsbare natuurgebieden

Het MER

Een duidelijk overzicht met de ligging en de namen van “voor verzuring gevoelige gebieden” met de beschrijving van de status, de huidige ecologische waarde en de kritische depositiewaarden ontbreekt in het MER. Verschillende van deze gebieden hebben een hoge actuele natuurwaarde. Door het ontbreken van deze informatie biedt het MER onvoldoende inzicht in de milieueffecten op deze gebieden, vooral door de eventuele verandering in stikstofdepositie en de gevolgen daarvan voor het halen van de doelen van het EHS-beleid. De Commissie adviseerde om in een aanvulling op het MER duidelijke overzichtskaarten op te nemen met daarop de ligging en de afstand van de gevoelige gebieden tot het voornemen.

Ook adviseerde zij een beschrijving van de status, huidige ecologische waarde, kritische depositie en de mogelijke milieueffecten van het voornemen op deze gebieden te geven. De aanvulling op het MER bevat duidelijk kaartmateriaal en beschrijvingen van de “voor verzuring gevoelige gebieden”. Hiermee zijn de effecten van het voornemen voor de kwetsbare gebieden voldoende inzichtelijk gemaakt.

Cumulatieve geurbelasting

Het MER

Bij het overzicht van geurbronnen die zijn gebruikt bij de berekening van de cumulatieve geurbelasting ontbreekt een kaart met de ligging van deze bronnen. Volgens bijlage 1 van de “Beantwoording vragen Commissie MER” is voor de bepaling van de bronnen een bestand daterend van 17-12-2008 gebruikt. Onduidelijk is of de overige initiatieven die inmiddels in de omgeving worden ontwikkeld of onlangs zijn gerealiseerd hierin zijn meegenomen. Hierdoor is ook niet duidelijk of de huidige achtergrondconcentratie correct is bepaald en de gevolgen van het initiatief ten opzichte van de vigerende situatie juist zijn. Tevens ontbreekt een duidelijke tabel waarin de koppeling tussen adresgegevens, geurbelasting en beoordeling van het leefklimaat is opgenomen.

De Commissie adviseerde om in een aanvulling op het MER inzicht te geven in de actualiteit van het gebruikte bronnenbestand en zo nodig met een actueel bestand de berekening voor de cumulatieve geurbelasting opnieuw uit te voeren. Tevens adviseerde zij duidelijk inzicht te geven in de gevolgen voor de kwaliteit van de leefomgeving van de geurgevoelige objecten. In de aanvulling op het MER is een actueel bestand van geurbronnen opgenomen waarin ook de inmiddels gerealiseerde en in ontwikkeling zijnde activiteiten in de omgeving zijn opgenomen. Met behulp van duidelijk kaartmateriaal is het effect van het voornemen voor de kwaliteit van de omgeving in beeld gebracht.

Biogas installatie (niet relevant voor Heideveld)

Uit het MER blijkt dat bij de aanvraag voor de milieuvergunning de optie om het geproduceerde biogas op te waarderen naar biogas met de kwaliteit van aardgas is opengelaten. Dit gas zou dan kunnen worden geleverd aan het aardgasnetwerk. In het MER ontbreekt een beschrijving van dit proces, de benodigde installatie inclusief opslagfaciliteiten en aansluitingsvoorzieningen op het aardgasnet en de mogelijke milieueffecten en risico's verbonden aan het opwaarderen van biogas. De Commissie adviseerde de ontbrekende informatie in een aanvulling op het MER op te nemen. In de aanvulling is een korte beschrijving opgenomen van de biogasinstallatie en bijbehorende processen. Tevens bevat de aanvulling een beschrijving van de mogelijke risico's en de te nemen veiligheidsmaatregelen. Hiermee is voldoende inzicht gegeven in de productie van biogas.

Behandeling van het afvalwater en het permeaat van de pluimveehouderij en de BEC (niet relevant voor Heideveld)

Het MER

In het MER wordt gesproken over zuiveringstechnieken voor het afvalwater en voor het water dat vrijkomt bij de ontwatering van het digestaat (permeaat) uit de mestverwerking. Na behandeling zouden deze geloosd kunnen worden op het vuilwater riool. In het MER ontbreekt een beschrijving van de gehanteerde technieken en de samenstelling van het effluent.

Ook maakt het MER niet duidelijk wat de consequenties zijn voor de afvalwaterverwijdering als geen lozingsvergunning wordt verstrekt. De Commissie adviseerde de ontbrekende informatie in een aanvulling op het MER op te nemen. In de aanvulling op het MER zijn bovenstaande punten verduidelijkt en inzichtelijk gemaakt. Geconcludeerd wordt dat rioollozing van het afvalwater na behandeling mogelijk is.

Bijlage 3: Belanghebbenden die in de m.e.r.-procedure adviezen en/of zienswijzen hebben ingebracht

Naam	Straat	Postcode	Plaats	Ingekomen
	Straat 2	6011 CH	Roosendaal	04-10-2010
	Straat 77	5014		2010
	22	5014		2010
	7	5014		2010
		5014		2010
	16	5071 NW	Geertruidenberg	04-10-2010
		5014		2010
	5	5014		2010
		5014		2010
	2	5014		2010
	7	5014		2010
	8	5014		2010
	0	5014		2010
	erweg 32a	5014		2010
	a	5014		2010
	8	5014		2010
V		5014		2010
V	t 3	5014		2010

10			5	
11			5	
12			5	
13			5	
14			5	
15			5	
16			5	
17			5	
18			5	
19			5	
20			5	
21			5	
22			5	
23			5	
24			5	
25			5	
26			5	
27			5	
28			5	
29			5	
30			5	

B)

Middels fax en e-mail van van 13 augustus 2013 en brief van 10 augustus 2013, respectievelijk ingekomen 13 en 14 augustus 2013 zijn zienswijzen ontvangen van Wösten juridisch advies namens:

	Naam	Straat	Postcode	Plaats
1				

C)

Middels brief van 12 augustus 2013, ingekomen 13 augustus 2013 zijn zienswijzen ontvangen van Maatschap Keijsers-Smits, Witveldweg 54 te Grubbenvorst.

D)

Middels fax en brief van 12 augustus 2013, respectievelijk ingekomen 12 augustus en 13 augustus 2013, zijn zienswijzen ontvangen van Boels Zanders Advocaten namens:

	Naam	Straat	Postcode	Plaats
1				
2				
3				
4				

